

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor,
Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	40001
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	40001
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40002
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	40004
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40006
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP)	40009
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	40010
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	40012
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	40014
<i>Jakab István</i> (Fidesz)	40016
<i>Dr. Fazekas Sándor</i> földművelésügyi miniszter	40017

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	40019
---	-------

Kérdések

Bejelentés kérdés visszautasításáról	40019
--	-------

<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért engedik, hogy bezárják az ország egyetlen felnőtt hospice házát? Valóban nincs a költségvetésben 50 millió forint a haldokló betegeket és családjukat támogató Alapítvány támogatására?” címmel.....	40019
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40020

<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Felszámolja-e a Kormány a 4-es főút legveszélyesebb kereszteződését Fegyverneknél?” címmel.....	40021
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	40022

<i>Demeter Márta</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért hagyja cserben a kormány a családok kétharmadát?” címmel.....	40022
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40023

<i>Pócs János</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Népesedési fordulattá válik-e a családbarát fordulat?” címmel.....	40024
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40025

<i>Heringes Anita</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ön szerint most jobb ellátást kapnak?” címmel	40026
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40027

<i>Bana Tibor</i> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kapnak-e végre konkrét válaszokat a szentgotthárdi Opel-gyárban dolgozók?” címmel	40028
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40028

<i>Demeter Márta</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Statisztikailag csökkenő szegénység?” címmel	40029
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40030

<i>Font Sándor</i> (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi az igazság a hídberuházással kapcsolatban?” címmel	40031
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	40032

<i>Teleki László</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kiről és miről tudhat Farkas Flórián, hogy körömszakadtáig védi a Fidesz?” címmel	40033
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40034

Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Csőbe húzta a kormány az elektromos autósokat?” címmel	40035
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40035
Demeter Márta (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem enyhít a kormány családok százezreinek lakhatási gondjain?” címmel	40036
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40037
Dr. Józsa István (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Versenyképességünk úgy fog nőni, hogy előtte csak zuhan?” címmel	40038
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40039
Egyed Zsolt (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Közpénzből zsebpénz, avagy hogyan tehető még jobban tönkre Borsod megye egészségügyi helyzete?” címmel	40040
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40040
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a belügyminiszterhez - „Mit tesz a kormány az energiaszegénységben élő családokért?” címmel	40041
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	40042
Horváth Imre (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Levonták-e a Quaestor-ügy tanulságait, avagy biztosított-e az önkormányzatok hatékony törvényességi felügyelete?” címmel... ..	40043
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	40044
Kulcsár Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A Fidesz-rezsim politikai szempontok alapján távolít el már főorvosokat is?” címmel	40045
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40045
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hajlandó-e a kormány kiterjeszteni a családi adókedvezményt a felsőoktatásban tanulóakra is?” címmel	40046
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40047
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi lesz veled magyar vasút?” címmel... ..	40048
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	40049
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz és mit mulaszt a Kormány azért, hogy a gyermekek, családok Magyarországon egészséges környezetben élhessenek?” címmel	40050
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	40051

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Rokonok, haverok, és mások 5?” címmel.....	40051
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	40052
Viszonzás:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	40053
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	40053
Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	40054
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Így lehet egy jó dolgot elrontani.” címmel	40054
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40055
Viszonzás:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	40056
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40057

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	40508
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor ismerik el munkaviszonyként a családtagjukat otthon ápolók munkáját?” címmel.....	40058
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40059
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	40060
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40060
Manninger Jenő (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan változott a minimálbér és a foglalkoztatás 2010 óta?” címmel.....	40061
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40062
Viszonzválasz:	
Manninger Jenő (Fidesz).....	40062
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	40063
Mesterházy Attila (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért félnek?” címmel.....	40063
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	40064
Viszonzválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP).....	40065
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	40065
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Érinthetetlen Fideszesek.” címmel	40066
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	40067
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	40068
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	40068
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan fog működni a 2018-ban elindítani tervezett országos jégkármegeelőző rendszer?” címmel	40069
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	40069
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	40070
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	40071
Demeter Márta (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért fordít hátat a kormány az egyszülős családoknak?” címmel	40071
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40072
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (LMP).....	40073
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40074
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan változtak a bérek az egészségügyben 2010 óta?” címmel	40074
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	40075
Viszonzválasz:	
Dr. Bene Ildikó (Fidesz).....	40076
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40076
A devizahitel-károsultak érdekében szükséges lépésekről szóló politikai vita	40077
A vita menetének ismertetése:	
Földi László jegyző.....	40077
A vita időkeretének ismertetése:	
Szávay István jegyző.....	40077
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	40078
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40087
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	40093
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40097
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	40102

Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	40105
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	40108
Szabó Tímea (független).....	40110
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	40114
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	40115
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	40115
Németh Szilárd István (Fidesz)	40116
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	40121
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	40123
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	40125
Gaal Gergely (KDNP).....	40128
Ikotity István (LMP).....	40130
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	40137
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	40138
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	40143
Demeter Márta (LMP).....	40145
Szilágyi György (Jobbik).....	40149
Bánki Erik (Fidesz)	40150
Vécsey László (Fidesz)	40150
Ander Balázs (Jobbik).....	40153
Demeter Márta (LMP).....	40157
Bánki Erik (Fidesz)	40157
Szilágyi György (Jobbik).....	40158
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	40158
Móring József Attila jegyző	40160
Hadházy Sándor (Fidesz).....	40160
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	40162
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	40166
Bányai Gábor (Fidesz).....	40168
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	40170
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	40171
Farkas Gergely (Jobbik)	40173
Szilágyi György (Jobbik).....	40173
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	40175
Napirend utáni felszólaló:	
Farkas Gergely (Jobbik)	40176
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	40178
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	40180
Az ülés bezárása	40180

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
18. ülésnapja
2017. november 6-án, hétfőn
(11.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Szávay István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 18. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően, 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Ezután, körülbelül 14 óra 20 perctől kezdődően politikai vitával folytatjuk munkánkat, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának frakcióvezetője, Harrach Péter: „A Nyugat alkonya” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen nem Spengler gondolatáról szeretnék beszélni, még csak nem is más hasonló szerzőről - említhetném Huntington nevét -, akik a kultúrák sajtáságairól írtak, hanem inkább a mai európai helyzetről. Hadd kezdjem egy olyan megdöbbentő jelenséggel, amit mindnyájan ismerünk. Néhány nappal ezelőtt egy francia kisvárosban bírósági döntés alapján el akarták távolítani II. János Pál szobrát, majd végül megelégedtek a kereszt eltávolításával. Mondhatnánk, hogy ez a francia szekularizált világnak egy sajátos jelensége, de én azt gondolom, hogy Európában több hasonló esemény történt, és ez említést érdemel.

Ki merem jelenteni azt, hogy a gyökerek elvágása, az identitásválság az egyik oka a migrációs válságnak; más is van persze, de azt most hagyjuk. Ha identitásról beszélünk, akkor Európa identitásvesztése vagy -válsága okozza a gyengeségét, a gyengeség pedig egyenesen az erőssel szembeni vereséget jelenti. Ha tudom, hogy ki vagyok, akkor ez önbizalmat ad nekem; ha tudom, hogy hol a helyem a világban, akkor ez rendezzi a többi emberrel való kapcsolatot; ha tudom, hogy mi a céloom az életben, akkor ez biztosítja a hatékony cselekvést; és ha tudom, hogy kihez tartozom, akkor ez közösséget teremt. Ez így van az embernél és nemcsak az egyénnél, hanem a közösségnél, a nemzeteknél is.

A nyugat-európai identitásgyengülés bizonytalanságot okoz és gyengülést, és a gyengék helyét elfoglalják az erősek. De nemcsak ebből a szempont-

ból jelenti a migrációs válságnak a gyökerét az identitásválság, hanem egy következő lépésre is kényszeríti az európai vezetőket és a megtévesztett tömegeket, ez pedig egy új identitás keresése, és ebben a munkában természetesen, a gyakorlati kivitelezésében a nyílt társadalom elméletének nagy szerepe van, ebben Soros Györgynek is. Ennek lényege a multikulturális társadalom, ami egy nagyon szép gondolat, de téves gondolat. A gyakorlat bebizonyította, hogy a kultúrák nem egymás mellett élnek, hanem egymás ellen harcolnak, és ebben a harcban sajnos úgy tűnik, a nyugati kultúra vesztesre áll.

Itt persze megemlíthetném - ez már a migrációra vonatkozik - az egyén és a tömeg közötti különbséget. Éppen ma kellett egy konferenciát megnyitnom, ahol egy nagyon érdekes téma volt, azt a címet adták a szervezők, hogy „Ábrahám utódai”, vagyis a zsidó, keresztény és muszlim vallás követői közül választották az előadókat. Én is azt tudtam mondani, amit nyilván a szervezők is így gondoltak, hogy a jelenlegi helyzetre, Magyarország helyzetére is alkalmazva kimondhatjuk azt, hogy mivel befogadó nemzet vagyunk, nálunk néhány olyan szereplő, aki bárhonnan jött, de megtartja a törvényeinket és a normáinkat követi, valahogy úgy, mint az '56-os magyar menekültek, akik Európa-, sőt világszerte szétszóródva a befogadó ország törvényeit megtartották, nos, ez a különbség a tömeg, amely hódítani akar, és az egyén között.

Befejezéséppen engedjenek meg egy optimista gondolatot, mivel az optimizmusunk kötelez erre. Bár Európa meglehetősen rossz helyzetben van, de azért mégiscsak úgy tűnik, hogy a reményt a közép-európai országok jelentik, hiszen mi még nem veszünk el. A nyugati országok jelentős részének - és amivel a példát is kezdtem, például Franciaországnak - már nem sok reménye van, hogy megőrizze eredeti kultúráját. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Amikor olvastam felszólalásának a címét: „A Nyugat alkonya”, az jutott eszembe, hogy a Time magazin címlapja sem szól másról *(Kezében tartva a lapot:)* ezen a héten, pontosan, amelyik szintén azt mondja *(Dr. Szél Bernadett: Szemléltetünk, szemléltetünk?)*, hogy Kína megnyeri azt a csatát - ez gazdasági és nem identitás értelemben szól -, amit a nyugati civilizációval szemben ő gazdasági értelemben vív. Tehát máshol is hasonló gondolatok jutnak a tollat ragadók kezébe, mint amit frakcióvezető úr mondott.

A józan ész alapján nehezen elfogadható, hogy II. János Pál szobra vagy a II. János Pál szobra fölé emelt kereszt kit és miért zavarhat. Ha van olyan

egyházi vezető, akit tényleg a világon mindenhol elfogadtak, és aki mindenhol a jó hírt, az örömhírt közvetítette, és emellett a békeesség mellett foglalt állást, az II. János Pál volt. Akik az ő szobrát vagy az ő szobra fölötti keresztet támadják, azok nyilván az európai identitásnak a gyökereit, a kereszténységet támadják, hiszen ami közös bennünk, európai nemzetekben, ami európaiságunknak az alapja, az bizony a keresztény gyökerekkel egyezik meg itt az európai civilizációban. Tehát a józan ész alapján senki nem tudja felfogni szerintem, hogy miért támadnak meg egy II. János Pál-szobrot. Ugyanakkor Magyarország kész mind a szobrot vagy a fölötté levő keresztet befogadni abban az esetben, ha nem járnak sikerrel az ottani jogi küzdelmek, és nem sikerül megvédeni ezt a szobrot a közterületen, de nemcsak Magyarország, hanem Lengyelország is bejelentette már, hogy akár ő is befogadná ezt a szobrot, ami, azt hiszem, egyfajta jelképévé is válik az európai identitásért való küzdelemnek.

(11.10)

Az identitásnélküliség nem lehet identitás sem Európában, sem máshol. Ha valahol egy identitásvákuum alakul ki, akkor - ahogy a képviselő úr, frakcióvezető úr is mondta - egy más civilizáció fog oda benyomulni, és átveszi a helyét; nem maradt fenn semmilyen térség hosszú távon a történelemben ilyesfajta identitás, önálló világnézet nélkül, hanem akkor egy másik civilizáció, egy másik kultúra nyomult oda be és lett domináns.

Ismerjük az örök értékű mondást, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Azt hiszem, hogy a tömeges bevándorlásnak az időszakában ez még inkább igaz, hiszen vagy Európa újra felfedezi, újra megerősíti és újraértékeli a keresztény gyökereit, újra értékesé teszi, vagy pedig ha ezt elveszti, akkor a mai értelemben vett európai civilizáció meg fog szűnni, mint ahogy Nyugat-Európa nagyvárosainak egyes külvárosi részein már meg is szűnt. Egyfajta invázió, egy csendes demográfiai hadviselés az, ami Európában zajlik, de a tét nagyon nagy. Bár mi az Alaptörvény elejére és a preambulumrészbe, a Nemzeti hitvallásba is beleszövegeztük azt a részt, hogy Magyarországot Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt a keresztény Európa részeként hozta létre, de ez a keresztény Európa, úgy látszik, most alapjaiban remegett meg, és ennek az eredménye a bevándorlási hullám és az az óriási társadalmi feszültség, amely minden európai választást befolyásolt az elmúlt hetekben, hónapokban, és nyilván a következő hónapokban és a következő években is minden európai választásnak a legfőbb témája a bevándorlás kérdése lesz.

Ugyanakkor a bevándorlás kapcsán fontos elmondanunk, hogy Magyarország azoknak az embereknek segíteni kíván, akik nélkülöznek, akik nehéz körülmények között élnek, csak ahogy mi, magyarok is a saját szülőföldünkön szeretnénk boldogulni, ahogy azt szeretnénk, hogy az erdélyi magyarok is

Székelyföldön, Partiumban, Erdélyben tudjanak boldogulni, ugyanúgy azt szeretnénk, ha ezek az emberek is Irakban, Szíriában, Jordániában, Libanonban, a saját szülőföldjükön tudnának boldogulni. Az elmúlt fél évben éppen ezért Magyarország újabb és újabb programokat indított (*Szilágyi György közbeszól.*) az üldözött keresztények megsegítése és egyéb emberek megsegítése céljából is, nem csak a keresztények megsegítése céljából, viszont ez már kézzelfogható eredményeket is hozott.

Miközben Brüsszelből elindult egy eljárás, egy kvótaper Magyarországgal szemben bő 1200 ember elhelyezése kapcsán, aközben Magyarország közel ezer családnak a lakhatásáról tudott a Közel-Keleten gondoskodni. A kvóta nem működik, a magyar helyben segítő Hungary Helps program működik. Míg a kvótaper bő 1200 emberről szól, addig ennek a többszörösét tudta segíteni Magyarország, hiszen ez az ezer család (*Szilágyi György közbeszól.*) több ezer embert jelent, akiknek a lakhatása, a feje fölött a fedél a magyar emberek adományából valósult meg, és köszönet illeti a magyar embereket, hogy Libanonban és Irakban az elmúlt fél évben közel ezer családnak a lakhatásáról tudtak gondoskodni, és ők ott helyben tudják újraindítani az életüket. Hozzátenném: én bármelyik egyházi vezetővel beszéltem, találkoztam a közel-keleti térségből, senki sem kért kvótákat, senki sem kért áttelepítési programokat; ezeket Brüsszelben találták ki, anélkül hogy megkérdezték volna azokat az embereket, akikről ez szól. De Magyarország emellett ösztöndíjjal, a Szent József Kórház gyógyszerkészletének a feltöltésével és erbíli iskola építésével is igyekszik helyben segíteni, hogy ezzel is megelőzzük az indokait ennek a világméretű (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), de egész Európát lassan térdre kényszerítő, legalábbis a brüsszeliéket térdre kényszerítő bevándorlási válságnak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője: „Minden család számít!” címmel. Öné a szó, frakcióvezető asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát, egy kicsit térjünk vissza a földre, mert van itt egypár magyar család, akikről beszélnünk kell, de mielőtt belemennénk a magyar családok nehéz helyzetével kapcsolatos dolgok tárgyalásába, hadd jegyezzem meg, hogy én őszintén úgy gondolom, hogy önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, komolyan veszik a családok támogatását. Egy probléma van: hogy ezt önök nagyon szűken értelmezik. A Mészáros családnak például már remekül megy. A Garancsi család sem panaszkozhat. Itt vannak a milliárdos miniszterek, nekik is nagyon jól megy, Andy Vajna is köszöni, jól van. A helyzet az, hogy zúg a helikopter, megy a parti Ibizaán, de láthatóan önök köszönik, jól vannak, vi-

szont a magyar családok milliói számára már egyáltalán nem megy ilyen jól a helyzet.

Akikről én beszélek, ők nem milliárdos tenderekben mérhető összegeket szeretnének, csupán némi empátiát és némi észszerű gondolkodást a politikusok részéről. Nem sok mindent szeretnének, csak azt, hogy biztonságban élhessék a mindennapjaikat, anyagi biztonságban; nem egy újabb kastélyra kell nekik a pénz vagy jachtbérletre, hanem olyan dolgokra, mint hogy bölcsődébe be tudjon jutni a gyerekük, arra kell nekik a pénz, hogy két hétre elmehessenek a Balatonra nyaralni, vagy pedig hogy penészmentes otthonuk legyen, de arra is például, hogy egy második vagy akár harmadik gyereket vállalni tudjanak. És akikről én kiemelten beszélek itt és most, az a minden ötödik magyar családot jelentő egyszülős családoknak a köre - ők a Fidesz-KDNP-nek a világnézetébe egyszerűen nem férnek bele, és ezért ezekről a családokról önök az elmúlt években egyszerűen elfeledkeztek.

Hadd emeljem ki, hogy mindennél jobban szimbolizálja a kormány családügyekhez való hozzáállását az augusztusban felállított családügyi kabinet, amelynek egyetlen állandói női tagja sincsen. Kérem szépen, ez egy férfiklub, és ennek a férfitestületnek a feladata az, hogy család- és népesedéspolitikai javaslatokat fogalmazzon meg a jelenlegi miniszterelnök számára. Tehát kitől várja Orbán Viktor a megfejtést családügyi meg népesedési kérdésekben? Semjén Zsolttól, Lázár Jánostól, Varga Mihálytól, Balog Zoltántól, Trócsányi Lászlótól és Rogán „ne hagyjal már itt, légy szíves” Tónitól. Ez a kínálat, ezektől az emberektől várják a megfejtést.

Szeretném önöket arra emlékeztetni, tisztelt államtitkár urak, meg itt van miniszter úr is, hogy ez körülbelül Szaúd-Arábiának a szintje. Ott sikerült egy olyan konferenciát rendezni, amelynek az volt a címe, hogy Nők a társadalomban, csak éppen egy nőt sem hívtak meg erre a konferenciára. Önök pontosan itt tartanak, önök Szaúd-Arábia szintjére vitték le Magyarországot. Nem hívtak meg ott senkit Szaúd-Arábiában; még szerencse, hogy engem nem kell ide hívni, a magyar parlamentbe, mert itt vagyok magamtól is, és akkor tőlem és az LMP-től most meghallhatják, hogy mire van szüksége a magyar családoknak.

Egyrészt jó bérekre van szükség. Jelenleg a magyar családokban anya és apa egész nap dolgozik, de a magyar családok többségének nincs megtakarítása, innentől kezdve ha tönkremegy a mosógép, jó eséllyel a család is tönkremegy bele. Önök vitték bele, a Fidesz vitte bele Magyarországot ebbe a lefelé tartó bérversenybe, önök vezettek be egy olyan egykulcsos adórendszert, amellyel a magyar családok többsége egész egyszerűen rosszul jár. Kormányváltás után a mi adórendszerünkkel több tízezer forint nettót kaphatnak az átlagbéresek, a minimálbéresek, de még az is, aki az átlagbér kétszeresét keresi. Szemben önökkel mi nem annak a pár, viszonylag tehető embernek akarunk újabb és újabb kedvezményeket adni, hanem a magyar családok széles rétegeit akar-

juk segíteni. De másra is szükség van, például bölcsődei férőhelyekre. Hét év Fidesz után még mindig ott tartunk, hogy közelharcot kell vívni azért, hogy valaki bekerüljön a bölcsődébe; ha mégis sikerül, akkor ott van a bölcsődei díj, a hozott gyümölcs, a hozott pelenka, a hozott zsebkendő, különböző terhek, amelyeket a családoknak kell állni, mert ebben sem tudtak önök segíteni.

Egyébként megúsztatnánk kevesebb bölcsődei férőhellyel, ha például segítenék a magyar anyákat abban, hogy otthonról tudjunk dolgozni, de hát ez ügyben sem sikerült semmi maradandót alkotniuk, az LMP-s javaslatokat meg mindig leszavazták; kormányon megcsináljuk.

Hosszabb téma lesz, de erről is sokat fogunk beszélni, hogy például szükségünk van gyermeknek hagyott gyermekekre. Tudják önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hölgyet nem nagyon látok, úgy-hogy urak, hogy miután egy hatéves kisgyermek iskolába megy, mi vár rá? Hatkilós iskolatáska például, meg napi hat óra, és az iskolatáskájában olyan könyvek vannak, amelyekben le van rajzolva, hogy az ő családja nem is család, mert anya meg apa nem házasodott össze, ezért sírva megy haza, és kérdegeti a szüleit, hogy itt most mi van. Élő történet, ez megtörtént, ez egy élő példa volt.

És hadd emeljem ki, hogy mekkora szükség van arra, hogy az egyszülős családokat támogassuk - minden ötödik magyar családról beszélünk. 95 százalékban a nők maradnak egyedül a gyermekkel, ez nem egy választott élethelyzet, ez így történik, így marad. Az elmúlt években gyakorlatilag önök teljes mértékben ellenálltak annak, hogy segítsenek ezeken a családokon.

Megtudhattuk azt, hogy önöknek mi a fontos, azt azonban nem látjuk, hogy ezeknek a családoknak hogyan akarnak segíteni. Mi számos tartalmas javaslatot adtunk be az elmúlt években arra vonatkozóan, hogy hogyan tudunk a terheiken könnyíteni, ezért én most minden parlamenti frakciónak, illetve erőközpontnak a vezetőjét egy egyeztetésre hívom. Szeretném tudni, hogy önök mit gondolnak: kormányváltás után mit tudnak ígérni az egyszülős családoknak? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Uraim, remélem, az egyeztetésen találkozunk! *(Taps az LMP soraiban. - Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Ház! Ha a Lehet Más a Politika számára a nők kedvezményei ennyire fontosak, akkor a „nők 40”-et miért nem szavazta meg itt a parlamentben? Ön elmondta, hogy milyen nehéz helyzetben vannak

magyar asszonyok, magyar nők, magyar anyák. Amivel egyetértünk, hogy sokakon kell segíteni. Szerencsére ma már kevesebbek, mint ezelőtt nyolc évvel, de még mindig sokan vannak. De amikor volt egy lehetőség a parlamentben, hogy segítsenek nekik - ön azt mondta, hogy biztonságra van szükség, biztos nyugdíjas évekre -, akkor miért nem szavazták meg? Itt volt a lehetőség, egy parlamenti gombnyomás, ennyit kellett volna tenni. Lehet itt nagy szavakat mondani, csak amikor bátran dönteni kell, és azt kell mondani, hogy bár a kormány terjesztette elő ezt a javaslatot, de ez jó 200 ezer nőnek - mert több mint 200 ezer nő ezt igénybe vette -, és önök nem támogatták ezt itt a parlamentben. Hogy mondja ön itt azt, hogy minden javaslattal igyekeznek anyáknak, egyedül álló anyáknak, nőknek kedvezni, amikor egy ilyen rendkívül súlyos, 200 ezer magyar embert érintő javaslat mellé nem tudtak odaállni, csak azért, mert a kormánypárt terjesztette be? Valószínűleg nem volt bátorságuk, a Lehet Más a Politikának nem volt bátorsága szakítani a korábbi politikai gyakorlattal, és egy kormánypárti javaslatot ellenzékbeli támogatni. Szerintem itt lett volna egy lehetőség.

És még számtalan másik lehetőség lett volna a családi típusú adózási rendszerrel, az ingyenes gyermekétkeztetésnél, az ingyenes tankönyvnél. Önök csak támadják a tankönyvrendszert, miközben a családok válláról tízezer forintos terheket vesz le az, hogy elsőtől a kilencedikig nem kell most már fizetni a tankönyvekért. És önök csak támadták ezt a rendszert az elmúlt öt évben. Jobban tetszett önöknek az a rendszer, amikor a piaci szolgáltatók, nagyobb profitot szerezve és ki is vive az országból, ezeken a családokon 6 ezer, 10 ezer, 15 ezer forintot bekasszíroztak minden szeptember elején az iskola-kezdéskor. Azokat a javaslatokat miért nem támogatták, tisztelt képviselő asszony? Ezt a tankönyvrendszert miért csak támadni tudják itt a parlamentben?

A kormányzat az idén nyáron mégiscsak tudott az egyszülős családokon egy önálló központ és hálózat felállításával segíteni, amire félmilliárd forintot tudtunk szánni. Kifejezetten egyszülős családok számára került kiírásra nyaralási program az Erzsébet-program keretében, amely Erzsébet-programot önök egyébként általában csak támadnak minden eszközzel, de azt elfelejtik mondani, hogy ezeket... (Dr. Szél Bernadett: *Mennyit loptatok el belőle? - Bangóné Borbély Ildikó: Hányan gazdagodtak meg belőle? - Zaj az ellenzéki oldalon. - Az elnök cseppet. - Dr. Szél Bernadett: Enyveskezüek!*)

ELNÖK: Folytassa, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Önöknek nagyon fáj, mert akik korábban az étkezési jegyek üzletét elvitték, úgy látom, önök azokkal a francia cégekkel túl jó viszonyban vannak, és támadják ezt a rendszert. Mi ezt visszaforgattuk a magyar családok üdültetésére, és 500 ezer embert tudtunk elvinni üdülni.

500 ezer embert vittünk el abból, tisztelt képviselő asszony, amit önök támadnak, amit korábban három francia cég bezsebelt, és kivitt az országból. (Bangóné Borbély Ildikó: *Hány milliárdot loptatok el?*) De önöknek nem tetszik az, ami Magyarországon a magyar emberek javára történik, mindig jobban szeretik azt, amikor valamelyik külföldi cég valamilyen nagy hasznot tud bezsebelni, éppen ezért támadják az Erzsébet-programot is (*Folyamatos, nagy zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról.*), holott kifejezetten egyszülős családok számára írt ki ilyesfajta új üdülési lehetőséget, elismerve azt, hogy az egyszülős családokban a szülőnek nagyobb nehézséget jelent a gyermek felügyeletét egész nyáron megoldani. Éppen azért írtuk ki ezt a pályázatot, hogy a nyári szünetben is segítsünk nekik, ne csak szeptembertől az ingyenes tankönyvekkel.

Vagy itt van a bölcsődei felvételi lehetősége, ahol szintén előnyben részesülnek azok az egyszülős családok, ahol valaki egyedül kell hogy gondoskodjon a gyerekekről (Dr. Szél Bernadett: *LMP-s javaslat volt!*), abban a sorban, amelyben beosztják, hogy ki jut be a bölcsődébe, előnyt élveznek, pontosan azért, mert az állam úgy gondolja, hogy nemcsak nyáron, hanem év közben is a gyermekfelügyeletben nagyobb segítséget ad az egyszülős családoknak. Ezért hoztuk meg ezt a módosítást is, ezért részesülnek ők itt is előnyben.

És még sorolhatnám, tisztelt képviselő asszony, a családi típusú adózás bevezetését, a CSOK lehetőségét, a családi típusú adózásnak a járulékokra való kiterjesztési lehetőségét, ami egy átlag magyar családnál ma 20 ezer forinttal hagy ott többet, mint amennyi korábban náluk maradt, hiszen ennyi az az adó- és járulékkedvezmény, amit érvényesíteni tudnak. Ha bejönne az LMP adórendszere, és önök a 15 százalékos adókulcsot fölemelnék a legmagasabb kulcsra, akár 40 százalék fölé, s ezzel megbontanák az adózás rendszerét, akkor rosszabbul járnának a magyar emberek, rosszabbul járnának a magyar családok. Az, hogy az LMP folyamatosan progresszív adórendszert követel, itt a parlamentben pedig támadja azt a rendszert, amit létrehozott a Fidesz-KDNP-kormányzat, amely egy családi típusú arányos adórendszer, ebből a magyar családoknak nagyon súlyos hátránya következhetne.

Én úgy hiszem, hogy aki a magyar családokat támogatni akarja, az továbbra is a Fidesz-KDNP-t kell hogy támogassa, hiszen nincs még egy olyan ország Európában, ön sem tud olyan OECD-országot mondani, tisztelt képviselő asszony, amely a családokra a magyar kormányznál többet, a GDP 4,5 százaléknál többet fordítana. Ez a kormányzat a legmagasabb arányú családpolitikai támogatásokat biztosítja az Európai Unión belül, és ezt ön sem tudja tényekkel és adatokkal megcáfolni, csak kiabálással. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, és a türelmét is köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napi-

rend előtti felszólalásra jelentkezett Szakács László, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Akit Önök megvédenek, az mindig rosszul jár” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Meghallgatva a mai napirend előtti felszólalásokat, még aktuálisabb a cím, hiszen önök most már Európát is meg akarják védeni. Bízunk benne, hogy Európa majd nem úgy fog járni, mint amit önök már eddig megvédték, mint mondjuk, a magánnyugdíjpénztárak, amelyeket úgy megvédték, hogy egy pillanattal alatt elpárologtak. A brókerbotrányok áldozatai közül, akiket úgy megvédték, hogy 32 ezer károsultból, akiket csak a Quaestor hagyott maga után egy 220 milliárdos pilótajáték után, 20 ezren még a mai napig is keresik a pénzüket meg az igazukat; ha éppen nem úgy járnak, mint a devizahitelesek, akiket önök úgy megmentettek, hogy 900 ezer végrehajtás fog elindulni az elkövetkezendő időszakban, és nagyon nem úgy tűnik, hogy önök bármit is akarnának csinálni ezekben az ügyekben.

De nézzük, mit tettek eddig, hogyan mentették meg ezeket az embereket. Először ugye behozták rögzített árfolyamon a végtörlesztést. Ez már azután volt, hogy két-három képviselőjüknek, Matolcsynak, Szijjártó Péternek vagy Kósa Lajosnak a megszólalása nagyjából akkora problémát okozott a magyar pénzügyi piacon, mint előtte a pénzügyi válság, a világgazdasági válság, 20 százalékkal sikerült leértékelni a forintot, ezzel sikerült megnövelni a magyar emberek tartozását. Aztán behozták rögzített árfolyamon a végtörlesztést. Ugye, ez csak azoknak volt jó, akiknek nem volt rá szükségük, nagyjából-egészében. Tehát akinek volt pénze, az ezen az árfolyamon nyugodtan végtörleszthetett, de akinek nem volt rá pénze, az nem tehette meg, ő bent maradt a csapdában.

S akkor volt még egy jó ötletük, azt mondták, hogy legyen árfolyamgát. Az árfolyamgát azt jelentette, hogy azon a napi árfolyamon, vagy ami abban a jogszabályban le volt írva, törleszthettek éveket az emberek. Mi hiába mondtuk, önök pedig nem hívták fel az adósok figyelmét arra, hogy két-három év múlva a nyakukba fog szakadni ez a hatalmas adósság, és most a nyakukba is szakadt. A nyakukba is szakadt ez a hatalmas adósság, és önök most sem tesznek semmit. Egyébként az árfolyamra nem vigyáznak, az euró árfolyama nagyjából-egészében úgy néz ki, meg a svájci franké is, mint egy nagyon beteg embernek az EKG-ja.

De mi az, amit önök még tettek? Forintosították ezeket a hiteleket. Úgy forintosították ezeket a hiteleket, hogy azon a devizahitelesek veszítettek, nagyon sokat veszítettek, a Magyar Nemzeti Bank pedig nyert rajta. Nem keveset, hanem nagyon sokat nyert rajta. Matolcsy Györgytől tudjuk, a beszámolójában elmondta és le is írta, hogy 136 milliárd forint árfolyamnyereség keletkezett a Magyar Nemzeti Banknál. Tudják ez az, ami egy másik 130 milliárd-

dal együtt majdnem elveszítette a közpénzjellegét, csak aztán még saját magukon sem tudták keresztülkergetni, meg az Alkotmánybíróságon sem ezeket a törvényeket. De azért csak sikerült kitolni ezeket azokba a Matolcsy-alapítványokba, amiket Matolcsy György a legprogresszívabb dolognak tart, hogy pénzügyi tudatosságra neveljék ezáltal a magyarokat. Milyen pénzügyi tudatosságra nevelik azokat a magyarokat azok az alapítványok, amelyek képesek abból a pénzből gazdálkodni, amely a devizahiteleseket illetné meg, mert az árfolyam-különbözetet, amit velük egy nap alatt lenyelettek, önök ma erre használják, ez 136 milliárd forint.

Folyik a Quaestor-per, ma is folyik még. Bízunk benne, hogy meg fogják állapítani, hogy hibáztak, tévedtek, mert mint pénzügyi felügyelet nem látták el megfelelően a feladatukat. De önök úgy megvédték a quaestorosokat, hogy 20 ezren még mindig futnak a pénzüket után - no de nem az, aki ezt az egészet esetleg elkövethette. Ha igazak a hírek, Tarsoly Csaba részt vesz egy konferencián, éppen ma is. Házi őrizetben. Rendben van ez így? (Dr. Staudt Gábor: Sikerkonferencián.) Sikerkonferencián kell részt venni Tarsoly Csabának, a devizahitelesek házáit pedig el fogják árverezni? Mintegy 900 ezer házat?

(11.30)

Mi arra kérjük önöket, hogy gondolják meg magukat és támogassák az ellenzék javaslatait. Legyen olyan szabály, hogy ha a felvételkor a bank elfogadta az ingatlant fedezetként, akkor az most is legyen elég. Ne az legyen, hogy valaki akár egy évtizedig már törlesztett, aztán most elárverezik a házat, és utána még mindig tízmilliókkal tartozik. Ez ne lehessen! Legyen elég a banknak, érje be a bank azzal az ingatlannal, amivel korábban is beérte.

A román példa alapján fogadják el azt, hogy a felvételkor árfolyamon és a felvételkor kamatszinten számoltassák el a bankokat, és az alapján tartozzanak a devizaadósok. Ez nekik egy hatalmas segítség lenne. Romániában már ez alapján csinálják, és az Európai Unió nem támadta meg őket. (Dr. Völner Pál: Várjuk ki a végét!) Bár önök eléggé sokat küzdenek az Európai Unióval, 900 ezer ember lakhatása igazán megérne egy küzdelmet az Európai Unióval, inkább erre fordítsák az idejüket, mint arra, hogy megint Európát védik meg a mumustól. Köszönöm szépen a figyelmüket és a türelmet, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Viszonylag meglepő, hogy az MSZP úgy tesz, mintha képviselni akarná a devizahitelesek ügyét. Mégpedig azért meglepő, mert ha van felelőse az egész devizahiteles válságnak, akkor az

épp az ön pártja. Önök úgy viselkednek, mint az az ember, aki felgyújtotta a házat, utána meg tanácsokat osztogat a tűzoltóknak - ez a helyzet.

Kezdjük ott, hogy önök az első polgári kormányzás után felszámoltak egy jól működő otthonteremtési programot, és ezt követően Magyarországra szabadították a devizahitelezést. Az eredmény jól ismert: a lakossági devizahitelek összege több mint százszorosára emelkedett. A baloldal katasztrofális kormányzása miatt megugrottak az árfolyamok, ezért a törlesztők is. Több százezer magyar család került kilátástalan helyzetbe.

A polgári kormány 2010 után többféle módon segítette őket; például a jelzálogalapú devizahitelek betiltásával és a kamatemelés korlátozásával. Szeretném emlékeztetni önt arra, hogy ezt az MSZP nem szavazta meg. Például az árfolyamgát bevezetésével: szeretném önt arról tájékoztatni vagy inkább emlékeztetni, hogy ezt az MSZP nem szavazta meg, egyébként a Jobbik-frakció sem. Szintén jelentős segítséget jelentett a végtörlesztés. Ezt sem az MSZP, sem az LMP nem szavazta meg. A kormány 2014-ben döntött a bankok elszámoltatásáról is, ezermilliárdos az a nagyságrend, ami visszajárt a hiteleseknek a bankoktól. Egyébként az önök kétszínűségét jól jellemzi az is, hogy a forintosításról szóló törvényt egyetlen ellenzéki frakció sem támogatta.

Szóval, az a helyzet, hogy az az ellenzék hivatkozik devizahitelesekre, amelyik nyakig ül a felelősségben a devizahiteles válság kirobbantásáért, és amelyik nem támogatta a devizahiteleseket segítő intézkedéseket. Ennyire lehet az ellenzékre és a baloldalra számítani - semennyire. Egyébként most délelőtt önök látszólag foglalkoznak a devizahitelesekkel, de délután már nem akarnak részt venni egy róluk szóló vitánapon. *(Dr. Szakács László: Mert velük leszünk fogadóórán, nem veled.)* Ez rendkívül jellemző önökre.

Ugyanakkora összevisszaság ez, mint amit a miniszterelnök-jelöltjük ügyében bemutatnak az elmúlt napokban. Zajlik, ugye, egy marakodás a baloldalon a posztokért, és az MSZP frakcióvezetője egy tévé-műsorban elmondta, hogy Balázs Péter neve szóba került miniszterelnök-jelöltként, más név egyébként nincs is az elnökség előtt. Azt is mondta, hogy zajlanak már a telefonbeszélgetések ebben az ügyben. Erre pár perc után megjelenik ugyanebben a műsorban Balázs Péter és azt mondja, hogy őt bizony nem kereste senki. Értik? Senki nem kereste - akire önök miniszterelnök-jelöltként hivatkoztak.

Hát, egy ilyen pártot, tisztelt képviselő úr, egy ilyen pártot nemhogy a devizahitelesek, hanem egyetlen magyar állampolgár sem tud ezek után komolyan venni. Hát, hogyan tudnának önök nekik segíteni egyáltalán ilyen körülmények között?! Egy ügyben azért mégiscsak jó lenne a közbenjárásuk, ha már a károsultakat említette.

Ez pedig Czeglédy Csaba ügye. Mint tudjuk, az MSZP egyik fő embere 3 milliárd forintot tüntetett el, a károsultak között pedig időseket és diákokat találunk. Ha a devizahiteleseknek nem segítettek,

legalább őket ne hagyják az út szélén megkárosítva és elárulva.

Azt gondoljuk, az MSZP jövőjének az a töréspontja, hogyan kezeli Czeglédy Csaba ügyét. Mindenki megtudhatja majd ezek után, hogy az MSZP számára a széfekben tárolt titkos aranyrögök vagy a büntettek feltárása és a kártalanítás a fontosabb. Önökön múlik, hogy melyik utat választják. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, jegyző úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Miért nem hajlandó elszámolni a Magyar Villamos Művek a fideszes álcivileknek adott félmilliárd forintnyi közpénzről?” címmel. Öné a szó, jegyző úr, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hét évben a szemünk előtt zajlott a magyar jogállam teljes lebontása és egy új pártállam, egy fideszes pártállam felépítése. Megszállták a független intézményeket, az ügyészséget, saját embereket raktak az Alkotmánybíróság és a Nemzeti Bank élére, Handó Tündeék dróton próbálják rángatni a bírakat. Saját érdekeik szerint módosították és írták át a választási törvényt, nem visszariadva egyébként még a választási csalások lehetőségétől sem. Fideszes politikusok szállták meg a sportklubokat és a szakszövetségeket, de még a Nemzeti Emlékezet Bizottságába is csak fideszes delegáltak kerülhettek be.

Önök beszántották az elmúlt években a közmeídiát, teljes egészében uniformizálták azt. Ennek működése most már az '50-es évekre hajaz. Kiüresítették, kiürítették, megfosztották jogköreitől a parlamentet, semmilyen érdemi vita itt már zajlani nem tud, kérdésekre nem válaszolnak. Most sem fognak válaszolni, államtitkár úr, előre megmondom. Most sem fog a kérdésemre válaszolni, most is csak sorozni fognak, simicskázni fognak, arról fog majd beszélni, hogy a Jobbiknak honnan vannak a plakátjai, miért van nálunk ÁSZ-vizsgálat; egyébként pedig arról, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre képes. Kívülről tudjuk már ezeket a szólásokat, államtitkár úr. Régi bolsevik módszer az ellenfelet vádolni a saját bűneinkkel.

Ne erről beszéljünk, államtitkár úr, a CÖF pénzeiről beszéljen nekem, legyen szíves, mint az MVM államtitkára! Itt ugyanis szerintünk bűncselekmény történt, ami történt, az felveti az illegális kampányfinanszírozás gyanúját. A CÖF félmilliárd forintnyi közpénzt kapott a Magyar Villamos Művektől, amely közpénzzel a mai napig nem hajlandó elszámolni. Amikor erről az ügyről elkezdtem kutakodni idén májusban, akkor május 10-én a CÖF kiadott egy közleményt, miszerint 2010-től '16-ig állami vállalat-tól támogatást nem kaptak. Már másnap, május 11-én lebuktak, amikor az Átlátszó kiderítette ezt az 508 millió forintos támogatást.

Én először a Magyar Villamos Művekhez, utána pedig a tulajdonosi jogokat gyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelőhöz fordultam közérdekű adatigényléssel, és kértem, hogy bocsássák rendelkezésemre ennek a támogatásnak minden dokumentumát. Ezt mind a két helyen megtagadták. Ekkor fordultam a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz, és szeptember 19-én Péterfalvi elnök úr arról tájékoztatott egy jogilag szépen alátámasztott, több szempontból is alátámasztott levelében, hogy miért van igazam abban, amikor azt mondom, hogy az MVM által kezelt pénz közpénz, és annak felhasználásáról el kell számolni.

Másfél hónap telt el azóta, természetesen nem kaptam tájékoztatást, holott az Adatvédelmi Hatóság arra kötelezte az MVM-et, hogy 15 napon belül bocsássa rendelkezésemre ezeket a dokumentumokat. Miután ez nem történt meg, a hétvége folyamán feljelentést tettem közérdekű adattal való visszaélés miatt, ez két évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Erről beszéljen államtitkár úr most!

Arra válaszoljon nekem, legyen szíves, hogy ki ezért a felelős, miért titkolózik a Magyar Villamos Művek? Mit kívánnak önök tenni ezzel kapcsolatban? És mikor tudhatja meg a nyilvánosság végre, hogy ezt az 508 millió forintot a CÖF mire költötte, túl azon, hogy komplettált ételek receptjeire. Szeretnék látni azt a receptgyűjteményt, ami 508 millió forintba került. Egyébként a kormányinfón annak idején Lázár János is elismerte, hogy közpénzről van szó, tehát a kormány részéről is elhangzott már egy ilyen álláspont.

Ugye, árulkodó az, hogy legyen világos, hogy Csizmadiák éppen akkor kapták ezt a pénzt, december 7-én jelentették be tavaly a Gyurcsány Ferencet és Vona Gábort összerosó, a Jobbikot lejáratni kívánó plakátkampányukat. Nos, utólag derült ki, de már akkor is sokan kérdezték és találgatták azt, hogy a CÖF-nek vajon miből van pénze erre a plakátkampányra. Hát, kiderült néhány hónappal ez előtt, hogy valószínűleg az MVM-től kapott 508 millió forintból. Nem véletlen az, hogy amikor önök a civil szervezetek elleni hangulatkeltést csinálták, akkor csak a külföldről való finanszírozást voltak hajlandóak vizsgálni, és nem fogadták el a Jobbik azon javaslatát, hogy azon szervezetek, amelyek politikát befolyásolnak Magyarországon, ilyen a CÖF, azok belföldről történő finanszírozását is vizsgáljuk.

Azért nem fogadták el, mert akkor ez vonatkozott volna a CÖF-re is. A CÖF vezetőinek többsége egyébként, Csizmadia Lászlóval az élen, olyan emberekből áll, akik pontosan ugyanolyan szervilis módon szolgálták ki 1989 előtt a kommunistákat, mint ahogy most kiszolgálják a Fideszt. Önöknek ilyen civilekre van szükségük, akik elsíbolt közpénzekből folytatnak kormánypropagandát, miközben egyébként kiéheztetik és kivéreztetik a valóban fontos munkát végző civil szervezeteket.

Eközben csak az idén 75 milliárd forintot akarnak elkölteni kormánypropagandára, haveri reklám-

cégek kitömésére és a Soros-tervhez kapcsolódó nemzeti konzultációhoz hasonló ügyekre.

(11.40)

Elárulok önöknek egy titkot: tudják, miről fog majd a Jobbik nemzeti konzultációt tartani, ha majd megbuktatja az önök rezsimjét? Arról, hogy azt a sok száz milliárd forintot, amit önök, Mészáros Lőrinc meg a strómanjaik elraboltak, azt a sok százmilliárd forintot, miután visszavettük önöktől, mire fogjuk költeni. Erről fogjuk megkérdezni a magyar embereket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr, jegyző úr. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Meg kell mondanom, hogy nem vagyok könnyű helyzetben *(Dr. Staudt Gábor: Az biztos.)*, mert egy eladott lelkű párt politikusának a kérdését kell kommentálnom, és kell róla elmondanom a kormány álláspontját. Egy olyan eladott lelkű párt, amely most mindenféle csúsztatásokkal teli állításokat hoz itt az ország színe elé, amelyek mögött semmiféle bizonyíték, semmiféle igazság nincsen *(Dr. Staudt Gábor: Ez tény!)*, általánosságban pufogat, és sértegeti a magyar jogállamiságot, beleértve a magyar parlament jogkörét és a magyar parlamentnek a tekintélyét is. *(Szávay István: Te pont ezt csinálod.)*

Én úgy gondolom, képviselő úr, hogy egy olyan párt tagjaként és olyan párt képviselőjeként, akik eladták a lelküket, érzékenyebbnék kellene lenni más dolgokra is. Talán a saját pártja körül is érdemes lenne sepregetni. Ha a Jobbik valóban érzékeny az átláthatóság ügye iránt, akkor azt a súlyos kérdést kell rendezniük *(Szilágyi György: Mi van a CÖF-fel?)*, hogy a pártot felvásárolták. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)* Egyértelműen felvásárolták, ugyanis áron alul kapnak plakáthelyeket Simicska Lajostól.

Nem más, mint maga a pártelnök mondta ezt, Vona Gábor buktatta le önöket nem is olyan régen, mégpedig azzal, hogy a piaci ár alatti kedvezménnyel kapták a plakáthelyeket Simicska Lajos cégtől. Idézem Vona Gábor pártelnök urat: „Kizárásos alapon Simicska Lajoshoz kellett mennünk, és igen, ő piaci ár alatt adott nekünk plakáthelyet. Korábban az önök egyik fiatal szóvivője viszont még a következőket mondta, idézem őt is: „A nagy esküt itt és most leteszem, hogy semmiféle kedvezményt nem kapunk, piaci áron állapodtunk meg ezekkel a kis cégekkel.” Erre tessék választ adni *(Szilágyi György: CÖF!)*, és azt tessék nekem elmondani, hogy milyen tiltott pártfinanszírozásban részesültek önök Simicska Lajostól!

Persze, korábban azt is állították - üzleti titokra hivatkozva -, hogy nem árulhatják el, hogy mennyibe kerültek a plakátok. Jól mutatja ez a Jobbik kettőséget, amely szerint a politika is csak üzlet. *(Szilágyi György: Válaszolni kellene a kérdésre!)* Ilyen az, amikor eladják a lelkiüket, és egy korábbi nemzeti pártot egy oligarcha pénzügyi vállalkozásának politikai főosztályává züllesztik. De tudjuk, hogy a Jobbik a hatalomért és a pénzért mindenre képes. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Rátérve a Villamos Művek Zrt.-vel kapcsolatos vádaskodásokra: el kell mondanom, hogy a *(Az elnök csenget)* magyar kormány 2010 után megszüntette azt az áldatlan állapotot, hogy az MVM Zrt. a szocialisták kormányának kifizetőhelye legyen. Ezt szüntettük meg 2010-ben. *(Közbeszólás a Jobbik sorából. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Elnézést kérek, államtitkár úr, egy kis türelmet! Felszólítom a Jobbik képviselőcsoportjának hangoskodó és bekiabáló képviselőit, ha részt akarnak venni a mai munkában, akkor figyeljenek! Most beszél, éppen a kérdésre kezdett el válaszolni. Hallgatjuk, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: A társaság eredményesen működik, ez lehetővé teszi, hogy társadalmi felelősségvállalási aktivitását saját forrásból fedezze, és számos közhasznú tevékenységet támogasson.

A kérdésben szereplő információk az MVM Zrt. vállalkozási tevékenységéből eredő, vállalkozói vagyonaiból finanszírozott kifizetésekre vonatkoztak, amelyek során nem közpénzt, hanem az MVM Zrt. saját forrásait használta fel. Vállalkozási tevékenységének megvalósítása körében az MVM Zrt. más gazdasági szervezetekkel azonos megítélés alá kell hogy essen, az igényelt adatok nem közügyekre, hanem az MVM Zrt. vállalkozási tevékenysége során meghozott döntéseinek megismerésére vonatkoznak. Ezért a kért információ kiadása a közügyek átláthatóságának megvalósítását, így az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2014. évi CXII. törvény célját nem szolgálja.

Megjegyzem, az MVM Zrt. nettó költségvetési befizető, évente 100-130 milliárd forintot fizet be a költségvetésbe, ezért nem hasonlítható össze a költségvetési pénzből gazdálkodó állami szervezetekkel. Megjegyzem, ha ez a gyakorlat teret nyerne, hogy gazdálkodó szervezetek számára üzleti eredményeik rovására, annak kockáztatására igényelnék az adatokat, és azt teljesítenék, akkor az egész magyar nemzetgazdaság, a magyar polgárok látnák ennek kárát. Kérem, hogy a válaszatot szíveskedjék elfogadni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Jakab István képviselő, alelnök úr, a Fidesz-képviselőcsoportból: „Összefogott a szakma a vidéket szolgáló kamara érdekében” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy fontos, valamennyiünk számára meghatározó országos ügyben kértem szót a mai napon, ez pedig a kamarai választások ügye. November 3-án lezajlottak a kamarai választások, és ki kell mondjuk: a rendszerváltás óta először a vidék, a szakma összefogott, és ez az emberek sikerét adta. Ki kell mondjuk, ki kell mondjuk, hogy közel 50 ezer kamarai tag vett részt, és azért amikor ezt a számot értékelik, azt is figyelembe kell venni, hogy országos választáson több mint 11 ezer helyen lehet leadni a szavazatot, most itt 248 helyen lehetett a szavazatot leadni. Tehát utazni kellett, fel kellett vállalni ennek költségeit, időt fel kellett vállalni, és mégis elmentek az emberek, és szavaztak.

Tisztelt Országgyűlés! A kamarai választások kapcsán nem egy képviselőtársunk eléggé durva megnyilatkozásait itt most ma vissza kell utasítsuk a következő miatt. A kamarai tagok elmentek, szavaztak önként, a saját érdekében. Az eredményt sokan kétségbe vonták, hogy mi lesz majd, hiszen volt vetélytárs is. Tájékoztatom kell a tisztelt kételkedőket, hogy a Magosz-listára 88,3 százaléka szavazott a közel 50 ezer embernek, és a MOSZ-listára 11,7 százalék. Azt gondolom, hogy ezek az eredmények mindenki számára egyértelműek. És azt gondolom, hogy itt és most azt a durva kirohanássorozatot, amit megengedtek maguknak, fejezzék be. Itt fejezzék be!

Mindamellet, ha már itt tartunk, akkor kénytelen vagyok még egy szempontot idehozni önök elé. Nem átalott két képviselőtársunk szalmabálákat hordani egy választókörzet elé. Tudják, a szalma könnyű, a Stroh, a szalma könnyű! Miért mondom ezt? Könnyűnek találtattak azok a politikusok, LMP és MSZP, Gógös Zoltán vezetésével, Sallai R. Benedek assisztálásával. Azt gondolom, hogy végig kellene gondolniuk: nem bennünket sértettek meg, a politikusokat, a vidéket, az embereket sértették meg, azokat sértették meg, akik saját érdekében kiálltak, felvállalták azt, hogy igenis a véleményüket meghatározzák. Miért? Azért, kedves képviselőtársaim, mert ez a választás értékaválasztás is volt.

A vidék döntött, a vidék azokat az értékeket, amiket az őket képviselők eddig képviseltek, azokat fontosnak tartja, azért, kedves képviselőtársaim, mert a vidék úgy döntött, hogy számukra a szolgálat fontos. Számukra a szolgálat, az fontos, amikor arról van szó, hogy milyen legyen a földbirtok-politika; számukra a szolgálat fontos akkor, amikor az uniós forrásokat el kell érni. Számukra a szolgálat fontos akkor, amikor egységes programok mellett ki kell állni, mondjuk, egy jégesőmérséklő rendszer kialakítása.

(11.50)

Számukra fontos az, hogy milyen lesz stratégiai szempontból az elkövetkező időszakban az öntözés-fejlesztés, vagy éppen a fehérjeprogramot is említ-

hetném. Az emberek, a gazdák számára, a vidék számára fontos az ő életük, az életminőségük. Az a politikus pedig, aki csak szalmabálát tud odavinni, azt gondolom, megkapja a méltó megítélését a vidéktől, az emberektől 2017-ben is.

Tisztelt Országgyűlés! A vidék egyet akart: boldogulni, élni. A vidék megválasztotta az őt képviselő vezetőket. Itt szeretnék most köszönetet mondani annak a 17 szervezetnek, amely a Magosszal összefogott, aki ma a teljes magyar agrár-, élelmiszer-gazdaságot képviseli, lefedi az országot. Egyértelművé tették, hogy ők szolgálni akarnak, és együtt a vidékkel, az emberekkel boldogulni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Jakab István alelnök úr. A kormány nevében Fazekas Sándor miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék gratulálni a Magosznak, a szövetségeseinek, a magyar gazdáknak a kamarai választásokon elért eredményéhez. Ez nagyon fontos döntés volt a magyar vidék számára, és elmondhatjuk, hogy a magyar gazdák győzelme a Magosz győzelme, a Fidesz-KDNP győzelme, illetve annak a vidékpolitikának az elismerése is *(Moraj a Jobbik padsoraiból.)*, amit évek óta képviselünk itt. Hallom itt a zajos tetszésnyilvánítást is a Jobbik részéről.

Tisztelt Országgyűlés! Ez volt a legfontosabb időközi szavazás 2014 és 2018 között, hiszen hallhattuk a számokat, közel 50 ezren mentek el. Majd összehasonlítjuk néhány korábbi szavazás eredményével. Az mindenképpen nagy teljesítmény, hogy a gazdák, földművesek, akik elmentek az ország legtávolabbi pontjain is, valamennyi, tehát 19 megyében a Magosz és szövetségesei listáját támogatták, valamennyi megyében győzött ez az összefogás, amely az elmúlt évek vidékpolitikájában a kormánnyal stratégiai együttműködésben a legtöbb problémát felvetette, kidolgoztuk a megoldásokat, részben ezeket el is végeztük. Elismerés tehát a kormány részére és köszönet érte.

Ez a legfontosabb időközi választás vagy szavazás azt is megmutatta, hogy sem a Jobbiknak, sem az LMP-nek, sem az MSZP-nek nincs vidékpolitikája, nincs agrárpolitikája. *(Bangóné Borbély Ildikó: Vidék sincs, te!)* A parlamenti hangoskodáson kívül semmi egyéb nem képesek. A Jobbik kolompolni tud, az LMP szalmabálával, sőt szénalapátolással foglalkozik, az MSZP agrárpolitikájának pedig harangoztak már az elmúlt néhány hétben.

Ezért is büszke vagyok erre az eredményre, mert például Karcagon, a városban, ahol élek, több mint 90 százalékot sikerült elérni, és jó néhány ilyen, a magyar vidék szempontjából meghatározó megyében és településen látszik az, hogy minden MSZP-s mozgósítás és lázítás ellenére a gazdák tudták azt, hogy a

jövő az ő kezükben van, tudták, hogy mi a szavazás tétje, ezért is döntöttek úgy, ahogy azt hallhattuk.

Tisztelt Országgyűlés! Ha összehasonlítjuk a korábbi nyilatkozatokat, Magyar Zoltántól van itt pár sor, amit elhoztam, néhány héttel ezelőtt hangzott el az Országgyűlésben. Azt mondja, hogy „képtelen ellátni azt a minimális feladatát is a Magosz, hogy a magyar gazdatársadalom hangjaként megjelenjen akár a sajtóban, akár itt, a parlamentben, vagy bármilyen szakmai fórumon”, „csekély támogatású a NAK hatalma” - ilyeneket mondott Magyar Zoltán. Tisztelt jobbikos képviselők, önök súlytalanok a magyar gazdatársadalomban, Magyar Zoltán az, aki nem tud megjeleníteni semmiféle érdeket.

Igazán itt az ideje egy kis önértékelésnek, hogy a hangoskodás alábbhagyjon, és helyette valamilyen, a gazdák irányában lojális felfogást érezzen a vidéki társadalom. De ugyanez elmondható a kirívóan gazdaellenes LMP-ről is, ahol Sallai Róbert Benedek minden létező alkalmat megragadott az elmúlt hetekben, hónapokban arra, hogy sértegesse a gazdákat, sértegesse az ő érdekeiket képviselőket, sértegesse azokat, akik a magyar gazdatársadalomért dolgoznak. De az MSZP is megéri a pénzét, ahogy szokták mondani. Volt egy kamarai választás ugyanis 2008-ban; ha már a részvételi arányokat és a számokat nézzük: a 2008-as agrárkamarai választáson, amelyet a ma már teljesen súlytalan és széteső MSZP vezényelt annak idején, 0,9 százalékos volt a részvételi arány. Volt olyan megye, ahol 30-an szavaztak meg 40 küldöttet. Tehát ez az MSZP-s teljesítmény. Egy súlytalan agrárkamarával, nem is csoda, ha a magyar vidék, a magyar mezőgazdaság olyan helyzetbe került, amilyenbe. Ehhez képest most szalmabálával és egyéb demonstrációkkal próbáltak valamilyen súlyt adni az egyébként csekély tevékenységüknek.

Látható az elmúlt években a magyar mezőgazdaság teljesítményének növekedése, amely másfél százalékos, és az, hogy létrejött 50 ezer új munkahely, az, hogy 30 ezer gazda tudott földet vásárolni alkotmányosan, törvényesen, az mind-mind annak az eredménye, hogy a magyar vidék, a Magosz, a Magosz által összefogott szervezetek és a nemzeti ügyek kormánya között van egy aktív együttműködés, együttműködés. Azon dolgozunk, hogy a magyar vidéken még több eredményt érjünk el, tényleg lehessen boldogulni. Ehhez egy fontos dolog a megélhetés. Ma már elmondhatjuk, hogy a mezőgazdaság a legtávolabbi településeken, falvakban is tud munkát adni, sőt munkaerőhiány van. Ki gondolta volna ezt néhány évvel ezelőtt? Ezért dolgoztunk, a célunk az, hogy a magyar vidéket talpra állítsuk, és fejlődési pályára állítsuk a magyar mezőgazdaságot. Ehhez kell az erős kamara, ehhez kell, hogy a gazdatársadalom összefogjon, és hogy az együttműködés a Fidesz-KDNP-kormánnyal, a nemzeti ügyek kormányával a jövőben is folyamatos legyen.

Gratulálok a gazdáknak, gratulálok a Magosznak! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fazekas Sándor miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 56 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt - a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett - jogkörével élve Kész Zoltán független képviselő úr K/17818. számú írásbeli kérdését **visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladat-körébe.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért engedik, hogy bezárják az ország egyetlen felnőtt hospice házát? Valóban nincs a költségvetésben 50 millió forint a haldokló betegeket és családjukat támogató Alapítvány támogatására?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly, 2016 júliusában arról szóltak a hírek, hogy a Dóri Hospice Ház komoly anyagi gondokkal küszködik, ahol rákos beteg gyerekekről beszélünk. Ötmillió forint támogatásra vártak a minisztériumból, és majd csak szeptemberben oldódott meg a problémájuk. Alig telt el egy év, újra ugyanebben a cipőben járunk, csak most egy felnőtt hospice-házról beszélünk, ahol - mint kiderült - még súlyosabb anyagi gondokkal küszködnek, 50 millió forint hiányzik a költségvetésükből. Három napig arról szóltak a hírek, hogy odajutott a hospice-ház, hogy be kell zárniuk, majd nagy kegyesen Balog Zoltán miniszter megszólalt, és utasításba adta az egészségügyi államtitkárnak, hogy támogatni kell a hospice-házat, és minél hamarabb meg kell kapniuk az 50 millió forintot.

Volt egy érdekes mondata Balog miniszternek, ugyanis felhívta a hospice-ház figyelmét a felelős gazdálkodásra. Államtitkár úr, üzennék miniszter úrnak! Egy kicsit nagyobb tiszteletet; egy kicsit szerényebben és egy kicsit alázatosabban kellene viselkedni! Annak a Balog Zoltánnak, aki magát Farkas Flórián barátjának tekinti, azt gondolom, kicsit alázatosabban kellene viselkednie; annak a Farkas Flóriánnak, aki több mint egymilliárd forintot tüntetett el a magyar költségvetésből. Közben meg azt látjuk, hogy haldokló betegeknek úgy kell kuncsorogni, hogy 50 millió forintot megkapjanak, és sikerül úgy megkapni egy támogatást, hogy közben még a miniszter beléjük is rúg. Mert nehogy már szó nélkül odaadja, még oda kell szólnia, hogy felelősebb gazdálkodást vár az alapítványtól! Államtitkár úr, hány-szor kell még ennek előfordulnia?

Hányszor kell még azt olvasnunk a hírekben, hogy néhány tízmillió forint hiányzik egy nagyon

fontos szervezet működéséből? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Államtitkár úr, ne forduljon már *(Az elnök újból csengget.)* többet ilyen elő! Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, emlékeztetem képviselő asszonyt, hogy az adott szöveget kell felolvasni a jövőben... *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Nem! Kérdésnél nem!) De bizony! (Bangóné Borbély Ildikó: Tartalmilag kell...)* De a tartalomban nem volt több olyan elem, amit most nem akarok kiemelni. Köszönöm szépen. Megadom a szót államtitkár úrnak a válaszára.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Kihagynám a beszédemből azt a részt, ami arról szól, hogy miből helyes és miből nem helyes politikai tőkét kovácsolni. Minden párt maga dönti el, hogy milyen témákkal akar politizálni és mikkel nem. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Pont te...)* Engedje meg, hogy beszéljek érdemben az állami ellátásról ezen a téren és ennek az intézménynek a helyzetéről!

Magyarországon ma 21 intézményben van hospice-szolgáltatás. Ez azt jelenti, hogy 21 hospice-ház vagy hospice-osztály van, vagy önálló intézmény, vagy pedig egy kórháznak egy ágya. Összesen körülbelül 250 ágyon van most Magyarországon hospice-ellátás; 65 hospice otthonápolási szolgálat működik; 87 telephelyen van országsszerte ilyesfajta ellátás.

A magyar állam gondoskodik minden palliatív ellátásra szoruló betegről, akár otthoni ápolásról, otthoni szakápolási szolgálatról van szó, akár fekvőbeteg-ellátásról, tehát kórházban lévő hospice palliatív osztályról. A tavalyi évben 5922 betegről gondoskodott az állam az Egészségbiztosítási Alapkezelőn keresztül, ami 174 ezer ápolási napot jelentett a hospice otthoni ellátás keretében. Ha az elmúlt egy év számait nézzük, az is 2864 ellátási esetet jelent.

A magyar állam természetesen a Magyar Hospice Alapítvány számára is biztosítja egyrészt az ellátást, amit a NEAK-ból, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelőből a többi szolgáltató is megkap, hiszen itt több szolgáltató van, nem egyetlenegy. Köszönjük az ő munkájukat, amit elvégeznek, és ennek a fedezeteként megkapják azt az állami támogatást, amit mindenki más is megkap. Ez évente körülbelül 60 millió forint.

Ezen az állami támogatáson felül az elmúlt években az állam további 25 millió forint támogatást nyújtott *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* ezen 10 ágyon való ellátásra, további kérésre pedig az egészségügyi államtitkár fog lépéseket tenni, hogy a hiányzó összeget miként

tudja pótolni. Mindenkit szeretnék megnyugtatni, ebben a *(Az elnök újból csenget.)* házban is és a többi házban is mindenki biztonságban van, és meg fogja kapni ugyanazt az ellátást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Felszámolja-e a Kormány a 4-es főút legveszélyesebb kereszteződését Fegyverneknél?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A 4-es számú főút egyik legveszélyesebb kereszteződése a Fegyvernek-Szapárfalu és a Fegyvernek-Örményes lehatárájánál van. Sajnos, a címbebeli kereszteződésben a kihelyezett figyelmeztetések ellenére szinte naponta történik komoly anyagi kárral járó baleset.

A kereszteződésben talán a legrosszabb megyebeli, de országos statisztikák uralkodnak, ezzel büszkélkedhet, ami megkeseríti Fegyvernek város lakóinak mindennapjait, biztonságát és egyébként a 4-es utat használó több ezer átutazó életét. A kereszteződésben való átkelés a gyalogosok számára egyáltalán nem biztosított, miközben a településen átmenő tömegközlekedési megállóhelyek viszont mind itt vannak, amelyeket így kénytelenek rendszeresen, akár szabálytalanul vagy veszélyesen megközelíteni a munkába, illetve iskolába járók.

A vagyon- és életveszélyes kereszteződés felszámolására és biztonságossá építésére egyébként a lakosság már gyűjtést szervezett négy évvel ezelőtt, ahol pillanatok alatt ezres számban gyűltek össze az ezt kérő és az ebben segítséget kérő aláírások, azonban ez a döntéshozókat nem hatotta meg, a kereszteződésnek, illetve a 4-es útnak a sorsa nem változott meg.

A hírek szerint a helyzetet most már az önkormányzat is megoldaná, azonban ők sem jutottak egyezségre az út fenntartójával. Sajnos, a lakosok azt is tudják, hogy a 4-es számú főút felújítása pedig a jelen kormány álláspontja szerint - és ez a kereszteződésre is vonatkozik - még hosszú távon sem fogja érinteni a 4-es főútnak ezt a szakaszát, így hosszú távon sem szerepel a fegyverneki útvonal felújítása, esetleg négysávossá tétele. Éppen ezért javaslatot tettem arra, hogy a gyalogos alul- és felüljáró megépítésére sor kerüljön, biztonságosabbá váljon, pontosan azért, hogy ez biztonságot teremtsen a lakosoknak, azért, mert a lakosok abban reménykednek, hogy az egyetlen lehetőség az, hogy a kormány megfontolja magát.

Éppen ezért tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, mi az akadálya annak, hogy a kormány biztonságossá tegye a 4-es számú út egyik legveszélyesebb, Fegyvernek-Szapárfalu kereszteződését Fegyverneknél. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Mikorra várható a kereszteződés

biztonságossá tétele, és mikor folytatódik a 4-es főút *(Az elnök újból csenget.)* Fegyvernek és Karcag közötti útszakaszának építése? Válaszát köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy gondolom és úgy látom, hogy az ön kérdését két dolog motiválhatja. Az egyik az, hogy az orvosokhoz megfelelő logisztikai háttér kell *(Rig Lajos: Zseniális!)*, tehát hogy az orvosokat tudja exportálni Magyarország, ahhoz megfelelő utak is kellenek, hogy el tudják őket juttatni Nyugat-Európába.

A másik az, hogy ön mint egy reménytelen helyzetben lévő párt, a tulajdonosának az érdekét képviseli. A helyzet az, hogy a Jobbikot felvásárló és dróton rángató, lecsúszófélben lévő milliárdos a frakción keresztül akarja megbízásokhoz juttatni a nem kis bajban lévő útépítő vállalkozását. A kép tehát tiszta: ha a Jobbikon múlna, akkor a közútfejlesztés is egy felvásárolt párt kezébe kerülne, amely a magyar emberek érdekei helyett kizárólag a tulajdonosok zsebének kitömésével foglalkozna. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

De ezt az utóbbi időben megszokhattuk önöktől, ahogy a politikai érdektől vezérelten igyekeznek kedvezőtlen színben feltüntetni a hazai közlekedés egyes ágazatait, eltagadni az elmúlt évek eredményeit. Hazai költségvetési forrásból a komplex útfelújítási program keretében valósult meg a 4-es számú főút fegyverneki és kenderesi szakaszainak felújítása.

Tájékoztatom, hogy a kérdéses csomópontban a Magyar Közút Zrt. 70 kilométer/órás sebességkorlátozást vezetett be 2014-ben, és veszélyt jelző táblákat helyezett ki. Az intézkedések eredményeképpen 2015-ben és 2016-ban nem történt személyi sérüléses baleset a kereszteződésben. A folyamatos biztonság fenntartása érdekében a közútkezelő rendszeresen egyeztet az illetékes szervekkel és az önkormányzattal, szükség esetén pedig további óvintézkedéseket tesz majd. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért hagyja cserben a kormány a családok kétharmadát?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Nemrég jelent meg a „Jó Állam Jelentés”, amelynek keretében készült egy átfogó kutatás is arról, hogyan látja a lakosság a kormány teljesítményét, az ország állapotát. A jelentés lesújtó képet fest a családok helyzetéről. A meg-

kérdeztet gyermekek családot több mint 67 százalék nem rendelkezik egy hónapnál hosszabb időre elegendő tartalékkal. 62 százalékuk szerint ma két keresetből sem lehet tisztességesen felnevelni három gyermeket. Elsőpró többség szerint óriási kockázatot jelent, ha az egyik szülő bármilyen oknál fogva kiesik a munkaerőpiacról, vagy ha valamelyik szülő egyedül marad a gyermekekkel, mert egy keresetből borzasztóan nehéz gyermeket nevelni.

Minél kevesebb a gyermek egy családban, annál rosszabb a gyermekvállalás állami támogatásának megítélése. Az egy gyermeket nevelők a legelégedetlenebbek a kormány politikájával. Az emberek közel 60 százaléka elégedetlen a családi pótlék mértékével; 61 százalékuk gondolja azt, hogy igazságtalan az adórendszer, és ennél is többen vannak, akik szerint csökkenteni kellene az adókat.

Mindez azt mutatja, hogy nem olyan kedvező a kormány családpolitikájának és adórendszerének a megítélése, mint ahogy azt önök folyamatosan állítják. A családok többségének ma is anyagi gondot okoz a gyermeknevelés, és csak a magaskeresetűek elégedettek a kormány családpolitikájával. A Fidesz kormányzásának hetedik évében az anyagi biztonság a magyar családok többsége számára elérhetetlen állapot.

A Fidesz által ígért erős középosztály helyett hónapról hónapra tengődő tömegeket, elszegényedő középosztályt és megélni nem tudó családokat látunk, államtitkár úr. Miért hagyják cserben a családok kétharmadát? Kérem, válaszoljon arra, hogy egyáltalán szándékukban állna-e felülvizsgálni az igazságtalan családtámogatási rendszert és adórendszert, azt, amivel a magyarok többsége egyértelműen elégedetlen? Várom válaszát. *(Dr. Józsa István: Igaza van!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(12.10)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Tudja, a magyar családok mindig gyanúsan tekintenek azokra a politikusokra, akik adóváltozásokról beszélnek úgy, hogy a családok 92 százaléka tudja a családi kedvezményeket igénybe venni, tehát a családi típusú adóztatást és a családi típusú járulékkedvezményeket *(Dr. Józsa István: 67 százaléka szegény!)*, átlagkeresettel rendelkező két szülő, átlagkeresettel rendelkező szülő esetében, három gyerek esetében nem fizetnek sem adót, sem járulékot, majd az LMP politikusa feláll, és azt mondja, hogy ő változást szeretne a családok támogatásában. *(Demeter Márta közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön mostani pártjának a programjában az szerepel, hogy növelni fogják a személyi jövedelemadót, növelni fogják az adó-

kat. *(Demeter Márta: Ne hazudjon, államtitkár úr!)* Ez a családok számára rendkívüli hátrányt jelent. Az ön korábbi pártja pedig elvett egyhavi gyest, csökkentette a családok támogatását, a második-harmadik gyermek után elvette a családi adókedvezményt, tehát a gyakorlatban megvalósította azt, amitől a családok rettegetek, akár a szocpol elvételét, akár a családi típusú kedvezmények elvételét.

Ma Magyarországon egy családbarát adózási rendszer van. A feladatunk, hogy egyre családbarátabbá tegyük Magyarországot. Ebben még valóban van feladatunk, de az adórendszer kiemelten tudja egyrészt támogatni a családokat, másrészt Eurostat- és más adatok alapján is csökkenteni a szegénység kockázatát a családok körében, hiszen korábban egy gyermek vállalása vagy két-három gyermek vállalása szegénységi kockázatot jelentett. Ma már ez sokkal kisebb mértékben igaz, sőt valamelyest kezd ez el is tűnni.

Éppen ezért fontos számunkra, hogy ezt az adózási rendszert megőrizzük. Láthatólag ezt az LMP támadja. Az LMP személyi jövedelemadót akar emelni, az LMP a családok adóját akarja emelni. *(Demeter Márta: Ne hazudjon, államtitkár úr!)* Nem tudjuk pontosan, hogy mire fordítaná ezeket az összegeket. De ön sem tudott most sem egy másik olyan országot mondani az eurózónán belül, az Európai Unión belül vagy az OECD-országokon belül, ahol a GDP 4,5 százalékánál nagyobb mértékben támogatnák a családokat.

Ha összeadjuk a családok számára nyújtott kedvezményeket, támogatásokat, ez 4,5 százaléka a teljes nemzeti összterméknek. Nem hiszem, hogy ön vagy bármelyik párttársa későbbi felszólalásaiban tud ennél magasabb fokú támogatást mondani bármelyik ország költségvetésében. *(Dr. Józsa István: Dehogy nem!)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Népesedési fordulattá válik-e a családbarát fordulat?**” címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány célja, hogy Magyarországon olyan családbarát környezet legyen, amely támogatja a magyar családok gyermekvállalását. A kormány 2010-ben ígéretet tett arra, hogy tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremtsen az országban. Ebben a Jászság is jelentős szerepet vállalt. Az évtized elején még jellemző volt a munkanélküliség, ehelyett most már inkább munkaerőhiányról lehet beszélni. Jászberény és Jászfényszaru városokban a legnagyobb beruházók által a legkomolyabb fejlesztések valósultak meg.

A gazdaság erősödésével és a munkahelyteremtő beruházások támogatásával párhuzamosan a család-támogatások rendszere is folyamatosan fejlődött. Azok után, hogy a szocialista-liberális koalíciók le-

bontották az addigi támogatási rendszereket, a polgári kormányzat újraépítette azokat. Csak a legfontosabbakat hadd említsem: kiépült a családi adókedvezmények rendszere, kibővült a gyes biztosításának rendszere, és életbe lépett a gyed extra intézkedéscsomagja is. A családi otthonteremtési kedvezmény programja soha nem látott mértékű segítséget nyújt a családoknak; például a családok lakáshitel-, illetve a diákok hiteltartozásának csökkentését célzó program is kiegészíti mindezt.

Ezen erőfeszítéseket a családalapítási kedv növekedésében és a születésszám emelkedésében lehet igazán mérni. Egy jelentős járszági gazdasági példa is mutatja ezt a fejlődést: a közelmúltban a megnövekedett igényeknek megfelelően Jászfényszaru városban egy új, 9 csoportos óvodát adtunk át, 105 millió forintot állami támogatással, 695 millió forintot összköltséggel.

Államtitkár úr, kérdezem tisztelettel: hogyan folytatja a kormány a családok támogatását? Milyen ösztönzőket lehet még kihasználni annak érdekében, hogy a magyar népesség hosszú időtávon jellemző csökkenése megálljon és növekedésnek induljon? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pócs János képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ezen kormányzati intézkedések örömteli következménye, hogy a termékenységi ráta a 2010-es 1,25-ről most már 1,49-re emelkedett, tehát érezhetően több gyermeket vállalnak a magyar családok. Bizunk benne, hogy a támogatások révén is és amúgy is ez a tendencia folytatódni fog. Az is fontos, hogy a családtámogatásokon belül a munkaalapú támogatások aránya 24 százalék volt 2010-ben, tehát 24 százalék járt akkor, amikor valaki munkát is és gyermeket is vállalt, a kedvezményeket úgy bővítettük, hogy most már 58 százalék azon kedvezmények aránya az összes kedvezményen belül, amelyek munkához kötött támogatások.

Az is lényeges, hogy az egykulcsos adórendszer és a családi kedvezmény összességében 2010 óta már 3000 milliárd forintot hagyott a családoknál, ez egy óriási összeg, ennyivel vannak előrébb, ennyivel vannak beljebb a családok. Ha azt nézzük, hogy egy családra vetítve ez mekkora összeg, ez évi 240 ezer forint most átlagosan, illetőleg több mint másfél milliárd forint, ami a családoknál maradt az elmúlt esztendőben, és ehhez még ki-ki hozzá is számíthatja, mondjuk, a rezsicsökkentésen megspóroltakat.

Tovább növekszik a kétgyermekesek adókedvezménye. 2018-ban ez már 35 ezer forint lesz havonta, 2019-től pedig 40 ezer forint, hiszen a kormány vállalta, hogy négy év alatt megduplázza a kétgyermekesek adókedvezményét. A kormányzat

nem régi döntése nyomán a harmadik és további gyermeket vállalóknak a jelzáloghitel-tartozása is csökken, az állam ezt átvállalja egy-egy millió forint erejéig. Az is fontos jövőbeni intézkedés, hogy a kormányzat elkötelezett a bölcsődefejlesztés mellett. 2018-ban közel 37 milliárd forint költségvetési támogatást fog kapni a bölcsődei ellátás és a bölcsődék fejlesztése, ha pedig összességében nézem az EU-s és hazai támogatásokat, akkor 100 milliárd forint az az összeg, amiből új bölcsődék, új óvodák építésével próbáljuk a családok életét ezen a módon is segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Ön szerint most jobb ellátást kapnak?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Pont másfél évvel ezelőtt kérdeztem államtitkár urat arról, hogy a pincehelyi kórházban az aktív ágyakat miért szüntették meg, a szakrendeléseket miért rakták át Dombóvárra és Tamásiba, és miért adták át telephelyként a dombóvári kórházhoz. Akkor azt a választ kaptam: összességében elmondhatjuk, hogy 200 millió forinttal igyekeztünk a szakellátáshoz való hozzájutást fejleszteni Pincehelyen.

Ehhez képest a Pincehelyen és környékén élők ellátásbiztonság-érzete egyre rosszabb. Szakrendelésekre már mindenki Tamásiba jár, ami egyes településekről csak átszállással közelíthető meg, de az ellátások még a Tamásiban élőket sem elégítik ki, hiszen ők sem kapnak megfelelő időpontokat. Megnövekedett az ellátási terület, megnövekedett a létszám, akit el kellene látni, így romlott az ellátás. Reumatológiai rendelés hetente egyszer van Tamásiban, ortopédiai rendelésre, ha az ember szeptemberben időpontot kér, csak decemberre lehet kapni, kardiológiai szakrendelésre, ha októberben kér az ember időpontot, akkor csak márciusra van időpont.

Önök szerint ez a szakellátás fejlesztése? Ehhez kellett 200 millió forint, hogy megszüntessék az aktív ágyakat Pincehelyen? Hogy most már csak elfekvőosztály legyen ott? Hogy ne legyenek szakrendelések a pincehelyi kórházban? És a tamási szakellátó rendelőintézetben is csak hónapokra, fél évre kapjon az ember időpontot? Ha a gyerekeket el kell vinni Dombóvárra, sokkal rosszabb ellátást kapnak most, mint valaha kaptak.

Azt gondolom, hogy ez a térség nem a legjobb térségek közé tartozik, ezt önöknek köszönhetjük. De az emberek, akik ott élnek, megérdemelnék, hogy normális egészségügyi ellátást kapjanak, hogy ne egy napon keresztül kelljen utazniuk azért, hogy Dombóvárra átjuthassanak szakellátásért, megérdemelnék a tisztességes egészségügyi ellátást. Ha 200 millió forintból ezt sikerült önöknek elérni, akkor gratulálok. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat kérem föl.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Abból a 200 millió forintos fejlesztésből, ami valóban Pincehelyen zajlott, sikerült az épület egyik szárnyát teljes mértékben felújítani, ez azt jelenti, hogy itt már korszerű infrastrukturális körülmények között tudnak gyógyulni a betegek. Mindemellett pedig új eszközök vásárlására is sor kerülhetett; azt hiszem, hogy az új eszközök szintén a jobb beteggyógyítást tudják elősegíteni a pincehelyi lakosoknál.

Továbbra is Pincehelyen működik és ellátja a betegeket a sebészet, a szülészet-nőgyógyászat és a belgyógyászat, vérvételre is itt sor kerülhet, amiatt sem kell sehova utazni.

(12.20)

Ugyanakkor mindezeknek a fenntartása annak ellenére történik, hogy ezeknek a többségében az országos átlag alatt van messze a betegforgalom, akik ezekben az ellátásokban részt vesznek. A tamási rendelőintézetben pedig 21 szakmában vehetik igénybe az egészségbiztosítás által finanszírozott ellátásokat a betegek.

Tisztelt Képviselő Asszony! Biztosan jobb helyzetben vannak a betegek ahhoz képest, amikor önök kivontak 600 milliárd forintot az egészségügyből; amikor önök felszámoltak 16 ezer aktív ágyat; és amikor önök elbocsátottak 6 ezer egészségügyi dolgozót (*Heringes Anita: Volt aktív ágy Pincehelyen, megszűntették! Elfeküött csináltak belőle, és nincs ellátás!*), aki pedig megmaradt, azoknak egyhavi fizetését szintén elvették.

Annál is jobb a helyzet, mivel 2010 óta sikerült 77 kórházat részben vagy teljes egészében felújítani, 23 új rendelőintézetet felépíteni, emellett 54 rendelőintézetet felújítani, 30 új mentőállomást építeni, és 104 mentőállomást felújítani. Ez az ország minden részén lévő beteg számára jó hír, pozitív hír, hiszen korszerűbbé vált az ellátásuk.

Jó hír az is, hogy 500 milliárd forintot fordított a kormány a vidéki kórházak, a vidéki egészségügyi szolgáltatók fejlesztésére. Az pedig a budapestieknek jó hír, hogy ebben az évben 40 milliárd forinttal, a következő években pedig százmilliárdokkal próbáljuk korszerűbbé tenni a Pest megyei és a budapesti ellátást is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Kapnak-e végre konkrét válaszokat a szentgotthárdi Opel-gyárban dolgozók?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány héttel ezelőtt igyekeztem konkrét választ kicsikarni önöktől a városunkban, Szentgotthárdon működő Opel-gyár dolgozói érdekében való kormányzati kiállással kapcsolatban, kevés sikerrel. A helyzet azóta sajnos csak rosszabb lett, mivel nemrégiben közel száz embert bocsátottak el az üzemből. Míg a korábbi sikereknél a kormány igyekezett learatni a babérokat, addig az elmúlt hetekben kínosan hallgattak. Cseresnyés államtitkár úr akkori válasza felháborította a gyárban dolgozók jelentős részét és a velük szolidaritást vállalókat, hiszen a mellébeszélés és vagdalkozás iskolapéldáját adta elő.

Mi történt Szentgotthárdon? A hivatalos indokolás szerint a WHC Kft. dolgozóit visszaküldték a munkaerő-kölcsönző cégnek, mivel a jövőben nem tartanak igényt a munkájukra. A probléma az, hogy ezek az emberek annak idején az Opelbe jelentkeztek dolgozni, számukra kecsegtető jövőképet vázoltak fel. Képviselőtársaim, itt emberi sorsokról, családok jövőjéről van szó. Emellett további elbocsátások várhatók, a jelek nagyon rossz irányba mutatnak. Az érintettek konkrét válaszokat várnak, hiszen egyre több helyen olvashatunk arról, hogy veszélyben a szentgotthárdi Opel-gyár. A megrendelések csökkenése miatt további létszámleépítés várható januártól, ami már a cég saját állományát is érintheti. Abban az esetben, ha a PSA teljesen átáll a saját motorjai használatára, a gyár jövője kérdésessé válik, ami katasztrofális hatást gyakorolhat Szentgotthárdra és térségére.

Az is sajnálatos, hogy érdemi információk hiányában többnyire csak a zuhanyhíradóból tudnak értesülni a hírekről az emberek. Csak remélni tudom, hogy ezúttal a legutóbbinál kézzelfoghatóbb választ kapok felvetéseimre. A kormány mindig kiemelten beszélt a munkahelyek védelmének fontosságáról, ezért ideje lenne, hogy hathatós intézkedéseket tegyenek ennek érdekében. A gyárban dolgozók végre valódi és egyenes válaszokat várnak önöktől.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen lépéseket tesznek a szentgotthárdi munkahelyek megmentése érdekében? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amíg önt hallgattam, egy kérdés fogalmazódott szomorúan meg bennem, még hozzá az, hogy abban az esetben, hogyha önöknek kellene rendezni ezt az ügyet, akkor nem járnának-e az Opel dolgozói úgy, ahogy az önök egyik fellegetésében, Tiszavasváriban, ahol önök adják a polgármestert: az elmúlt időszakban, míg az országban nőtt a foglalkoztatás, csökkent a munkanélküliség, Tiszavasváriban 3 százalékkal nőtt a munkanélküliség. Tehát nemhogy csökkent volna,

mint az ország más területein, hanem növekedett (Dr. Aradszki András: Szomorú.), és az országos átlaghoz képest, ha jól emlékszem, durván háromszorosa az ottani munkanélküliség. (Dr. Aradszki András: Még szomorúbb.)

De hogy érdemben válaszoljak a kérdésére, éppen azért, mert nem szeretném, hogy itt a folyamatos riogatással bárkiben is félelmet keltsenek: szeretném elmondani azt, hogy a magyar kormány minden feltételt biztosít ahhoz, hogy a külföldi érdekeltségű vállalatok érdekeltek legyenek a magyarországi tevékenységük bővítésében és fejlesztésében, amihez számos versenyképességet növelő intézkedést is hoztunk. A társasági adó csökkentésének köszönhetően Európa legalacsonyabb, legversenyképesebb társaságiadó-kulcsával rendelkezünk, a szociális hozzájárulási adó csökkentése, a munkaerő-mobilitás és -lakhatás terén bevezetett adókedvezmények, az új beruházástámogatási formák mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az Opel szentgotthárdi üzeme továbbra is versenyképesen működhessen Magyarországon. (Gyöngyösi Márton: Ezt kicsit meggyőzőbben még egyszer!)

A Külgazdasági és Külügyminisztérium és a Nemzeti Befektetési Ügynökség, a HIPA folyamatos párbeszédet folytat az Opel Szentgotthárd Kft.-vel a magyar gyár pozicionálása érdekében. A tulajdonosváltás után az Opel vezetősége dolgozik a vállalat jövőjét meghatározó terven, amelynek eredményét ismereteink szerint, és ahogy ön is olvashatta, Szentgotthárd polgármestere is ezt mondta, novemberben ismertetik.

Ezzel párhuzamosan szeretném azt mondani, hogy az elmúlt időszakban (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) nem az a kérdés, hogy mekkora lesz a munkanélküliség, hogy hogyan tudják a dolgozni akaró embereket a munkaadók foglalkoztatni. (Az elnök ismét csenget.) Vas megyében például az év első tíz hónapjában mindössze 42 fő (Az elnök ismét csenget.) csoportos létszámleépítést jelentettek be, de az Opel nem tett ilyen bejelentést. Elnézést az időtúllépésért, elnök úr. Köszönöm szépen a türelmüket. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Statisztikailag csökkenő szegénység?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Folyamatosan azt halljuk a kormánytól, hogy megszűnt a gyermekéhezés, és hogy több százezer családnak sikerült kitörni a szegénységből. A valóságban viszont nem a szegény családoknak a helyzete javult, csak a szegénység meghatározása változott, a kormány a besorolások megváltoztatásával és különböző statisztikai trükközésekkel érte el, hogy papíron csökkenjen a szegénység. 2013-ban önök megváltoztatták a hátrányos és halmozot-

tan hátrányos helyzet meghatározását úgy, hogy az alacsony jövedelem mellett más hátrányt is igazolni kell. Tehát az a gyermek, akinek a szülei közmunkások és elvégeztek egy közmunkástanfolyamot, már nem számít hátrányos helyzetűnek. Ennek következtében, míg 2010-ben 476 ezer gyermek tartozott a hátrányos helyzetű kategóriába, tavaly már csak 212 ezren. Ezzel kapásból a felére csökkent az ingyenes szüneti gyermekétkeztetésre jogosultak száma, annak ugyanis a jövedelmi rászorultságon túl már a hátrányos helyzet is a feltételévé vált.

A másik ilyen trükk, amit alkalmaztak, a jövedelemküszöb befagyasztása volt. A szegény családok gyermekeinek járó rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságot a kilenc éve változatlan jövedelemküszöb alapján állapítják meg. Ezért, ha egy kicsit is nő a család jövedelme, akkor már el is veszíti a jogosultságot, miközben a megélhetés továbbra sem biztosított. Emiatt a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosultak száma 2010 óta több mint 200 ezerrel csökkent. Aki elesik ettől a támogatástól, az többé nem jogosult ingyenes bölcsődei ellátásra, ingyenes általános iskolai és kedvezményes középiskolai étkezésre sem.

Statisztikailag tehát majdhogynem megszűnt a gyermekéhezés. A valóság viszont ettől nem változott, államtitkár úr, a valóság ettől még tragikus. A kérdésem, hogy tesznek-e lépéseket arra, hogy végre a valóságot és ne csak a statisztikákat változtassák meg. Nagyon kérem, hogy válaszában ne hazudozzon, az LMP-ről sem! Elhiszem, hogy nagyon kínos, hogy a Fidesz-kormány, amely hatvanféle új adót vezetett be (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), amely 27 százalékos rekordmagas áfát vezetett be (Az elnök ismét csenget.), és a családpolitikája arról szól, hogy pár család üzleti érdekét szolgálja... - tehát a gyermekéhezéssel kapcsolatos kérdésemre válaszoljon. Köszönöm. (Taps az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP olyan adókat vezetett be, amelyet a mult cégek fizetnek. A bankok, a nemzetközi kereskedőcégek, az energiaszolgáltatók vagy azok a külföldi kézben lévő közmuészolgáltatók, amelyek valóban többet kell hogy fizessenek a magyar adórendszerben, pontosan azért, hogy utána ezermilliárdokat tudjunk elengedni adóban a magyar családoknak. Ez a különbség a baloldal és a jobboldal politikája között, hogy mi a multik adójából akarunk adókedvezményt adni a magyar családoknak. Ez a baloldali kormányok idején pont fordítva van.

Az ön okfejtése, képviselő asszony, tartalmilag és formailag is helytelen. Ön két számot vett ki, hogyha megnézte volna a hátrányos helyzetű, hal-

mozottan hátrányos helyzetű gyerekek számának az alakulását, akkor azt látta volna, hogy évről évre csökkenés van benne. Nyilvánvalóan, hogyha ez egy jogszabály-módosításon múlna, akkor csak egy évben lenne csökkenés, minden évben van csökkenés, mert minden évben szerencsére csökkent ezeknek a gyerekeknek a száma. Nem trükközésről van szó, mert évről évre pozitív, csökkenő folyamatról van szó, a számok önt cáfolják ebben az esetben.

(12.30)

Azt mondta, hogy ne kormányzati statisztikákat nézzünk. Önöknek nagy barátja az Európai Unió. Nézzük meg, hogy az Európai Unió Eurostat-statisztikáiban 2012 és 2015 között mennyivel csökkent azoknak a száma, akik a három szegénységi faktor valamelyikének ki vannak téve, azaz jövedelmi szegénység, munkaszegénység, súlyos depriváció. Nem magyar, Eurostat-módszerrel alapján 800 ezerrel csökkent azoknak a száma, akik a szegénység valamelyik faktorának ki vannak téve. Ön szerint az Európai Unió is hazudik azért, hogy a magyar kormány céljait szolgálja, és az Európai Unió direkt kozmetikázott adatokat hoz Magyarországról, hogy a kormány politikáját segítse? Eléggé összetett összeesküvés-elmélet lenne.

A gyermekékezés pedig azért csökken, tisztelt képviselő asszony, mert a baloldali kormány idejében 29 milliárd forintot szántak erre a célra, mi pedig több mint 70 milliárdot, jövőre már 79 milliárd forintot szánunk erre. Azért csökken, mert két és félszer annyit költünk rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Font Sándor, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mi az igazság a hídberuházással kapcsolatban?”** címmel. Font Sándor képviselő urat illeti a szó.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2015-ben hozta meg a kormány azt a döntést, amely szerint a paksi erőmű-beruházással összefüggésben hazai költségvetési forrásból hidat épít a Dunán Kalocsa és Paks között. A térségben élők már régóta vártak egy ilyen beruházást, hiszen a híd várhatóan erősíteni fogja a két térség közötti gazdasági kapcsolatokat: a Duna bal partjának lakosai és vállalkozói bekapcsolódhatnak a Paksi Atomerőmű következő ütemének építésébe és akár majd annak üzemeltetésébe is; a Duna jobb partján élők pedig közelebb kerülhetnek például a bács-kiskuni mezőgazdasági feldolgozóüzemekhez, így például a Glencore növényolaj-előállító üzemhez, valamint a kalocsai kórházhoz, amely kórházat folyamatosan fejlesztettünk az elmúlt hét évben.

Nyilván nem véletlen, hogy éppen az erőmű-beruházással kapcsolatban merült fel a híd építése, hiszen ha valóban el akarjuk érni, hogy magyar le-

gyen az építkezésben érintett beszállítók és kivitelezők 40 százaléka, akkor az egész térség minden gazdasági erejét majd latba kell vetni a Duna mindkét partján. Végre a kalocsaiak és a környékeliek is hozzátehetnek majd ahhoz az atomerőműhöz, amellyel annak ellenére, hogy a Duna miatt megközelíteni most még csak nehezen tudják, de már évtizedek óta együtt élnek.

Amekkora várakozás övezi a hidat a térségben, olyan nagy erőfeszítéseket tesz a helyi ellenzék a beruházás hitelének rontása érdekében. Az elmúlt két évben már mindenféle rémhírt terjesztettek, legújabbán a hídberuházás teljes elmaradását vizionálják az érintett választóközrtektekben. Ez igencsak zavaró, hiszen a helyiek bíznak a kormány döntésében, és várják a híd építkezésének kezdetét.

Kérdezem ezért az államtitkár urat, hogyan áll jelenleg a hídépítés előkészítése, hogyan alakul a beruházás tervezett ütemezése. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon köszönöm a kérdését, mert amikor a Paks II. beruházással kapcsolatban a környezetvédelmi kérdések miatt közmeghallgatáson vettem rész Gerjenben, Kalocsán és környékén, szinte érezhető volt az az érzés, az az elementáris igény arra, hogy Kalocsa és Paks között legyen híd.

Örömmel jelentem önnek és örömmel mondom el önnek és a térségben élőknek, hogy a tervezett Duna-híd megvalósítása kiemelt jelentőségű beruházása Magyarország rövid és középtávú közútfejlesztési programjának. A híd és a projektben megépülő kapcsolódó utak az 51-es számú főutat kötik össze a 6-os számú főúttal és az M6-os autópályával kétszer egy sávon.

A tervezési feladatok végrehajtására kiírt közbeszerzési eljárásban 2017. május végéig négy ajánlat érkezett be, tehát a közbeszerzés elindult. Az elvégzendő feladatok köre kiterjed a környezetvédelmi hatástanulmányra, a Natura 2000-es hatásbecslési dokumentáció, az engedélyezési és pályázati terv elkészítésére és a környezetvédelmi, építési engedély megszerzésére.

A nyertes ajánlattevő a Kalocsa Híd 2017 Konzorcium lett, a tervezési szerződést 2017. október 5-én kötötték meg. A kivitelezés a munkaterületek rendelkezésre bocsátása után, 2020 első negyedévében indulhat meg, a beruházás várható befejezése 2022 első felében várható.

A projekt lebonyolítása során jelentős mértékű teherszállítási kapacitás megjelenése várható a Paks térségi országos közúthálózaton, ennek következtében a kormány tizenkét útszakasz megújítását tervezi Tolna és Bács-Kiskun megyében mintegy 153 kilométer hosszúságban. Az útfelújításoknak vagy az

útfejlesztéseknek köszönhetően nyilvánvaló, hogy a térség gazdaságfejlesztése előtérbe kerül, és a munkahelyteremtő beruházások száma várhatóan gyarapodni fog. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kiről és miről tudhat Farkas Flórián, hogy körömszakadtáig védi a Fidesz?”** címmel. Teleki képviselő urat illeti a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben is feltettem azt a kérdést, hogy miért védik ilyen mértékben Farkas Flóriánt, és igazán nem kaptam rá semmilyen választ, csak annyit, hogy a legnagyobb cigányszervezet vezetője, és ezért úgy érzik, hogy védeni kell Farkas Flóriánt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön egy becsületes ember. *(Dr. Rétvári Bence: Köszönöm szépen. Itt abba kell hagyni!)* Ön egy becsületes ember, és azt gondolom, önnek meg kellene védeni az adófizetőket, mégpedig azért, mert Farkas Flóriánék ellopták azt a pénzt, amelyet Balog Zoltán minisztériuma visszakért, mégis két-három hónapra rá a miniszter úr elment, és egy születésnapra ünnepséget szerveztek Szolnokon.

Államtitkár Úr! Azt gondolom, felháborítja a magyarországi lakosságot, és nem csak a roma lakosságot, hogy olyan pénzeket próbálnak meg eltüntetni és háttérrel biztosítani az eltüntetéshez, amely az adófizetők pénzéből tevődik ki. Azt gondolom, meg kellene vizsgálniuk azt, hogy Farkas Flórián hova tette el azokat a forrásokat, amelyeket egyébként a média is nagyon sok esetben megírt, akár a RomNet, akár más média, és önök nem hajlandóak arra, hogy kivizsgálják érdemben a politikai részét, nem pedig a büntetőjogi részét, hogy hova tűnt el ez a pénz.

Ön is látja és tudja azt, hogy Farkas Flórián ebben a négyéves ciklusban még nem szólalt fel. Azért az felháborító, hogy több mint egymillió forintot keres, és rendre nincs az ülésteremben Farkas Flórián, nem beszél a magyarországi cigányságról akkor, amikor a költségvetésről van szó, a zárszámadról van szó, az egészségügyről van szó vagy az oktatásról.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor akarják ezt a szálát elvarrni Farkas Flórián körül, és ezáltal a magyarországi cigányságot megvédve próbálnak meg egy olyan valós tényfeltárást végezni, ami megnyugtató a közvéleményt és megnyugtató a magyarországi cigányságot?

Mert azt gondolom, ahogy ön is mondta, Farkas Flóriánt nem azért kell tisztelni, mert több személy van a szervezetében, hanem akkor kell tisztelni, ha tisztességes, becsületes munkát végez; ezt most nem látja a magyar nép.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ezt a múlt héten is elmondtam, egy kormány számára egyértelmű, hogy a legnagyobb cigányszervezet az egyik legfontosabb partner, hiszen ő az, aki a legtöbb cigány emberrel tartja a kapcsolatot, ő tudja az érdekeiket a legszéleskörűbben képviselni. Nem három-négy fős szervezetekkel kell egy kormányzatnak kapcsolatot kialakítani, hanem olyanokkal, akik valóban ott vannak a cigány emberek között, ott vannak a településeken, és tudják az ő kéréseiket tolmácsolni, az ő javaslataikat továbbadni. Ezért indítottuk el a „Biztos kezdet” gyerekházakat, a tanodaprogramot, vagy folytattuk tovább a korábbi ilyesfajta javaslatokat, vagy a Keresztény Roma Szakkollégium támogatását ezért növeltük évről évre, hogy valóban ezeken a társadalmi problémákon segítsünk, hiszen a nehéz helyzetben lévők egy része cigány honfitársunk, egy része nem cigány honfitársunk, de mindenki számára fontos, hogy munkahelyeket tudjunk teremteni, képzőprogramokat tudjunk indítani.

Ha bármelyik programban, akár amire ön utalt, akár másokban, szabálytalanság volt, elindítottuk a szükséges eljárásokat. Ebben az esetben is tizenkét eljárást indítottunk el; ahol jogszabálysértést tapasztaltunk, ott visszaköveteltük ezeket a támogatásokat, mindenhol teljes mértékben igyekeztünk átláthatóan és szabályosan eljárni. Ahol az állami támogatásokat nem helyes módon vagy nem szabályos módon használták fel, azokat pedig visszaköveteltük, pontosan azért, hogy az adófizetők pénze a lehető legjobban és a leghatékosabban hasznosuljon.

Ön is láthatta - itt a parlamentben is folyamatosan beszámoltunk azokról a különböző vizsgálatokról, amelyek elindultak, elsőfokú, másodfokú cselekmények voltak benne -, hogy mik lettek az eredményei, a sajtóból is értesülhetett erről. De ezek után ugyanolyan fontos, hogy ha ezeket a helyzeteket tisztáztuk, és a törvényesség, a szabályosság helyreállt, akkor ugyanúgy folytassuk a párbeszédet, és újabb-újabb lépéseket tegyünk, hogy minél több munkavállaló legyen Magyarországon, minél alacsonyabb legyen a munkanélküliség, és minél többeknek legyen olyan képzettsége, akár célzott szociális programok keretében is *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, amivel utána jobb módban tud élni, mert jobb állásba tud elhelyezkedni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez:

„Csőbe húzta a kormány az elektromos autósokat?” címmel. Kepli Lajos képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Több sajtóorgánum is közölte tényként, hogy az ön által vezetett minisztérium év végéig elkészíti az elektromobilitást szabályozó átfogó törvénytervezetet, amely tartalmazza majd azt is, hogy hogyan alakul át a villamosenergia-termékből üzemanyagtermékké az elektromos autók töltésére felhasznált áram. Európai uniós direktívának próbálnak látszólag megfelelni, ezzel azonban, úgy tűnik, túllóttak a célon, hiszen erről nem szól az európai uniós direktíva.

Évről évre egyre nagyobb mértékű a levegőszennyezés, és minden kormány alatt téma volt, hogy hogyan lehetne ezt csökkenteni, és hogyan lehet a közlekedési eredetű légszennyezést csökkenteni, hogyan lehet a hagyományos hajtású járműveket egyre inkább alternatív, hibrid vagy tisztán elektromos hajtású járművekkel felváltani. Különböző módon próbálják előnyhöz juttatni az elektromos hajtású járművek használóit, illetve büntetni a hagyományos járművek használóit. Ilyen az, amikor szmoghelyzetben például nem hajthatnak be Budapest útjaira az alacsonyabb normáknak megfelelő járművek.

Most, amikor az autógyártók is elkezdtek egyre szélesebb körben gyártani a tisztán elektromos üzemi, illetve hibridautókat, és elkezdhet talán kiépülni az infrastruktúra is Magyarországon, akkor találják ki azt, hogy üzemanyagtermékként jövedéki adóval sújtják az elektromos autók töltésére használt elektromos áramot. Nyilván ma is van olyan, hogy parkolási díjnak vagy más egyéb díjnak álcázva pénzt kérnek az elektromos autók töltéséért - parkolási díjba beépítve -, ez azonban még messze áll attól, hogy hagyományos üzemanyagként jövedéki adó terhelje ezt a villamos áramot. Legtöbbször azért vásárolják meg ezeket a járműveket, mert jelentős előnyök járnak vele, pontosan azért, mert környezetbarátok, és nem szennyezik a városaink levegőjét.

Kérdezem államtitkár urat, hogy mi a kormány szándéka, hogyan kívánja segíteni a jövőben ezeknek a járműveknek az elterjedését és a levegőtisztaságvédelem további javulását. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném azt kérni öntől, hogy ne vezesse félre az embe-
reket, a bennünket hallgatókat, vagy hogy az ön szavaival éljek, ne húzza csőbe őket; ugyanis a kormány és azon belül az NGM eltökélten támogatja az elektromobilitás fejlesztését. Ezt mutatják azok a

kedvezmények, amelyeket az elektromosautó-tulajdonosok kapnak már most is.

Szeretnék néhányat felsorolni közülük. Ezek közé tartozik például az adómentesség. Nincs regisztrációs adó és nincs forgalomba helyezési illeték. Nem kell fizetni továbbá cégautóadót és helyi gépjárműadót sem. Az elektromos meghajtású jármű a visszerhes vagyonszerzési illeték alól is mentes. Továbbá szintén támogató tényező a zöld rendszámú ingyenes parkolás ösztönzése. A parkolási szabályozás ugyan helyi rendelet, ahogy ön is említette, de a töltőtelepítési pályázaton feltétel volt az ingyenes parkolás biztosítása.

Harmadikként szeretném megemlíteni, hogy az e-Mobi Elektromobilitás Nonprofit Kft. alapításával saját tulajdonú céget alapított a tárca az elektromobilitási fejlesztések, így például a töltőtelepítések kivitelezésére. Továbbá az elektromos autók vásárlására is kedvezményt vezettünk be, amely 2016 szeptembere óta folyamatosan működik, magánszemélyeknek egy, cégeknek 35 autó vásárlása támogatott, autonként akár másfél millió forintos értékben.

Támogatjuk a töltőtelepítési programokat. Az önkormányzati töltők létesítésének költségeit teljes egészében finanszírozzuk. Továbbá innovációs és fejlesztési támogatásokat adunk az elektromobilitási háttérpar fejlesztésére, egyebek mellett az Electric Europe nemzetközi kutatási együttműködésen keresztül.

A fentieket összegezve elmondható tehát, hogy a kormányzat kiemelten támogatja az elektromobilitás fejlesztését. A nemzetgazdasági tárca az elektromos autók *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* otthon töltésével kapcsolatban nem tervez módosításokat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem enyhít a kormány családok százezreinek lakhatási gondjain?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! A kormány lakástámogatási politikája is az átlag fölött kereső családokat célozza. A segítségre valóban rászorulóknak szinte semmi nem jut. 2016-ban a költségvetési támogatások 77 százalékát kapták a magasabb jövedelmű családok, miközben a szegény családoknak célzott lakhatási célú támogatások évről évre zsugorodnak.

Egy nemrég megjelent kutatás szerint az ország lakosainak majdnem 27 százaléka olyan otthonban lakik, amely beázik, vizesedik vagy penészes, több mint félmillió gyermek él ilyen körülmények között. Ahol három gyermek van, ott majdnem biztos a túlzúfoltság. A nemzetközi összehasonlító adatok szerint ilyen a magyar lakások 40 százaléka. 2016-ban 1,6 millió háztartásnak volt rezsitartozása. A

földgáz és távhő esetében csaknem 100 ezer, a villamos energia esetében több százezer fogyasztónak van a kikapcsolás veszélyével fenyegető tartozása. A kikapcsolt fogyasztók száma is tízezres nagyságrendű. A 136 ezer nem teljesítő jelzaloghiteles harmada is súlyos fizetési problémákkal küzd.

A kormány az elmúlt években látványosan kivonult a rászoruló családok támogatásából. 2015-ben önként eltörölték a lakásfenntartási és adósságsökkentési támogatást, bérlakásprogramról hallani sem akarnak a mai napig. Az önkormányzatokat magukra hagyták a szegény családok lakásgondjainak kezelésével. A szociális célú önkormányzati lakásállomány az összes lakás alig másfél százaléka, és ennek egy része is rendkívül leromlott állapotú.

Kérdezem, államtitkár úr, miért nem enyhít a kormány a szegény családok százezreinek lakhatási gondjain. Miért nem indít állami bérlakásprogramot, nyújt lakhatási támogatást, miért nem csökkenti a lakásfelújítások áfáját, és miért nem ad pénzt a családoknak energiahatékonysági felújításokra?

Várom válaszát, és annak fényében várom válaszát, hogy nézzenek szét az országban! Minden egyes szám, amit mondtam, amögött családok élete van, gyermekek élete van. Ennek fényében várom a válaszát. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nehéz lesz önnek azt bizonyítani, hogy a rezsidíjak kétszeresére-háromszorosára emelése javítja a lakhatási körülményeket, ellenben a rezsicsökkentés a gazdagoknak kedvez és nem a szegényeknek, és a CSOK pedig nem is létezik Magyarországon - mert egy ilyesfajta képet próbált itt vázolni, tisztelt képviselő asszony. Önök nem segítettek, hanem előidézték a magyar családok lakhatási gondjait akkor, amikor az MSZP-s időszakában még ön is részese volt annak a korszaknak, amely százezrosára emelte a magyarországi devizatartozások összegét, fölpörgették a devizahitelezést azért, mert szétverték az első Orbán-kormány támogatott forinthiteles rendszerét.

Ezzel szemben mi igyekszünk mind a szegénységi problémákat, mind a lakhatási problémákat csökkenteni. Például az ön által idézett adattal szemben 6,9 százaléka a lakásoknak az, amelyben túlsúlyosan élnek a lakók, de nyilván ez is egy csökkentendő szám, ebben egyet tudunk érteni.

A lakhatással kapcsolatos kiadások Magyarországon 21,5 százalékát teszik ki a családok jövedelmének, 21 és felet. Az EU-ban 22 és felet. Tehát ma már szerencsére egy magyar embernek a lakására kevesebbet kell költeni, mint az uniós átlag.

A túlsúlyos mutató is 47 százalékról 40 százalékra esett az elmúlt hét évben Magyarországon. A

rezsicsökkentésnek köszönhetően 25 százalékkal kerül kevesebbe a fűtés, mint korábban. A rezsicsökkentés összességében 909 milliárd forintot hagyott a magyar családok zsebében.

Az új lakást építőknek is jó hír, hogy 5 százalékos, nagyon kedvezményes az új lakások áfája. 5 millió forintig a családok építőanyagára, saját házuk építésére szintén nagyon kedvezményes áfakulcsot vehetnek igénybe.

Energetikai korszerűsítésre a kormány 50 milliárd forintot fordított, az „Otthon melege” programban szintén 145 ezer családnak tudtuk az energetikai korszerűsítését megvalósítani, és mindemellett a családok otthonteremtési kedvezménye 100 milliárdos nagyságrendben nyújt támogatást a magyar családoknak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, teljesen új, korszerű, alacsony rezsijű házak felépítéséhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Józsa István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Versenyképességünk úgy fog nőni, hogy előtte csak zuhan?”** címmel. Józsa István képviselő urat illeti a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar versenyképesség alakulásáról szeretném önt kérdezni, ugyanis a tapasztalat az, hogy folyamatosan csökken a magyar versenyképesség ahelyett, hogy nőne. A Magyar Nemzeti Bank napokban bemutatott versenyképességi jelentése megcáfolni látszik a kormánynak, illetve a Nemzeti Bank elnökének az optimizmusát. Már maga a Nemzeti Bank is ellentmond saját vezetőjének, Matolcsy Györgynek, amikor a magyar tündérmeséről olyan értelemben lerántja a leplet, hogy a valóságban a versenyképesség zuhan, ellentétben azzal, amit a kormány állít.

2016-ban a Világgazdasági Fórum egyszer már figyelmeztetett az aggasztó jelekre, amikre Varga Mihály miniszter úr annyit mondott csak, hogy egy vélemény még nem sokat számít, majd más lesz ez hamarosan. Ezen a héten, illetve a múlt héten megjött 2017-es mutatók is azt mutatják, hogy nem javult a helyzet, hanem visszafelé esik, hét helyet csúsztunk visszafelé a versenyképességi mutatókban; úgy néz ki, hogy a jobbiztonság hiánya, az adminisztrációs terhek továbbra is nyomják a magyar versenyképességet.

Tudjuk jól, hogy már több törvényt hoztak a versenyképesség növelésére, de úgy néz ki, hogy ez önmagában nem elég, mert egyedül Bulgáriánál jobb jelenleg a versenyképességünk. Az egyik döntő probléma a képzett munkaerő hiánya, ennek az oka pedig a hihetetlen mértékű társadalmi leszakadás. A tudásalapú társadalomra kellene fókuszálni, ehhez pedig befektetést kellene tenni az oktatásba, a jövőbe.

Kérdezem államtitkár urat, mikor szánják el magukat, hogy tényleges befektetést tegyenek a versenyképesség javítása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnos azt kell mondanom, hogy ön összekeveri a Fidesz-kormányzást a szocialisták, az önök kormányzásával, önök voltak azok ugyanis, akik csődközeli helyzetbe sodorták az országot, önök voltak azok, akik a magyar vállalkozásokat és a béreket agyonadóztatták, akik a teljes önkormányzati rendszert eladósították. Az önök kormányzása idején nőtt a munkanélküliség és csökkentek a bérek. A brutális megszorító intézkedéseknek köszönhetően Magyarország versenyképessége abban az időben, az önök idejében folyamatosan zuhant, és tovább mélyült az önök kormányzásának ideje alatt.

A szocialistáktól, tehát önöktől éppen ezért a kioktatást nagyon nehezen tudom én elviselni, ugyanis a magyar gazdaság versenyképességének elsődleges fokmérője a gazdaság dinamikus növekedése, a beruházások bővülése, a 2010 óta létrejött több mint 740 ezer új munkahely, az egyensúlyban lévő költségvetés és a csökkenő államadósság. A 2010-ben megalakult kormány súlyos terheket örökölt önöktől, 3 százalékot messze meghaladó költségvetési deficitet, egekbe szökő államadósságot, devizában végletekig eladósodott háztartásokat, és a növekedési lendületét teljesen elvesztő gazdaságot.

Ezzel szemben a magyar gazdaság jelenleg egyértelműen erősödik, gazdaságunk teljesítménye az EU-tagok között is figyelemre méltó, 2017 első felében a GDP 3,6 százalékkal növekedett.

Meg kell jegyezmem, cáfolom önt: a Világgazdasági Fórum egy hónapja közzétett versenyképességi összehasonlításában ugyanis Magyarország kilenc helyet lépett előre. Különösen nagy mértékben javult Magyarország megítélése a bankrendszer stabilitása és a munkaerőpiac hatékonysága területén, de összességében megállapítható, hogy a rangsor által vizsgált 12 terület közül nyolcban javult Magyarország helyezése. Említette, hogy csak Bulgáriát előzzük meg az Európai Unióban. Én szeretném mondani, hogy több országot is: Horvátországot, Belgiumot, Ciprust, Görögországot és Luxemburgot, sőt Máltát is megelőzzük a versenyképességi mutatóban.

Úgyhogy cáfolom mindazt, amit ön elmondott. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Közpénzből zsebpénz, avagy**

hogyan tehető még jobban tönkre Borsod megye egészségügyi helyzete?” címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar egészségügy évtizedek óta súlyos beteg. Bizonyítja ezt a folyamatosan romló népegészség helyzete. Borsodban a megközelítőleg 700 ezer lakost számláló megye számára egyetlen kórház tud teljes körű egészségügyi ellátást biztosítani, ugyanis a miskolci kórházak átszervezése következtében immár a megyeszékhely is krónikus orvoshiánnyal, infrastrukturális problémákkal küzd. Korábban a megyei, illetve a városi kórház több fejlesztési kérelmét is elutasította az Orbán-kormány. Nem támogatták többek között az ultrahang- és röntgenberendezések beszerzését, a központi sterilizáló, illetve az idegsebészeti ellátás fejlesztését sem, ezáltal a rossz egészségügyi mutatókkal rendelkező megyében tovább rontják az emberek esélyeit.

Néhány hónappal ezelőtt jelentette be Ónodi-Szűcs Zoltán egészségügyi államtitkár, hogy összevonják a megyei kórházat a városi kórházzal, ami egy szuperkórházként fog működni, viszont mindenki meglepetésére nem a húsz éve vezető Csiba Gábort nevezték ki az élére, hanem a jó balmazújvárosi kapcsolatokkal rendelkező Tiba Sándort, aki történetesen a fideszes országgyűlési képviselő, Tiba István testvére. A döntést azzal indokolták, hogy egy intézmény igazgatójának kinevezése nem tapasztalat, hanem sokkal inkább bizalom kérdése.

Az átalakításról államtitkár úr azt mondta, a szuperkórház keretében a két miskolci kórház szellemi kapacitása és technikai potenciálja egyesül, és ez jobb lesz a betegeknek. Viszont a fejlesztéseknek egyelőre nyomát sem látni, emellett sorra menesztették a stratégiai szakmai vezetőket vagy tették lehetlenné a helyzetüket.

A jelenlegi kormány látszólag tagadja a profitorientált egészségügyet, és másra akarja hárítani a felelősséget. Mindeközben Tiba Sándor érdekeltsége ukrán szállakon is fut. Az ukrainjai központú CRU Hungary Kft., amely klinikai vizsgálatokat szervez, kapcsolódik Tiba Sándor pályafutásához, a cég az akkor általa vezetett MISEK Kft.-vel kötött mintegy 300 millió forint értékű együttműködési megállapodást. A CRU kiemelt partnere a miskolci Macro Klinikának, a Tiba Sándor vezette szuperkórház pedig e többmilliárdos magánegészségügyi vállalkozás háttérintézménye.

Ezekre a kérdésekre várnék államtitkár úrtól magyarázatot és biztató szavakat a Borsod megyei lakosság számára. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik frakciójából korholni azt, hogy valahol valaki az egészségügyből él meg; hát, nézzen egy sorral maga elé, egy kicsit jobbra, s nézze meg a parlament orvosexportorét, akinek a családi vállalkozása abból szerezte a profitját, és ő büszkén azt is újságolta, hogy hogyan lehet külföldre, Írországba vagy máshova közvetíteni orvosokat. Ha olyan embert keres Magyarországon vagy bárhol, aki abból akart jól megélni, hogy a magyar betegek számára rosszabb legyen, mert kevesebb orvos legyen, de neki jobb legyen, mert ebből a közvetítési díjból nyilván szép summára tett szert, akkor a Jobbik-frakcióban nézzen körbe.

És ha nem tartja elfogadhatónak azt, hogy valaki, mondjuk, orvosexporttal foglalkozzon, és így egy másik megyének vagy az országnak rontsa az egészségügyi színvonalát, akkor javasolja képviselőtársa kizárását a Jobbik frakciójából. Hogy lehet, hogy a jobbikos orvosexportot ön jónak tartja, amúgy pedig az egészségügyben több forrást szeretne látni?

Másrészt, tisztelt képviselő úr - ezt fontos elmondani itt, hiszen ön félrevezető mondatokat mondott -, semmifajta változás nem történt negatívan a dolgozói létszámban, az új szuperkórház természetesen mindenkit továbbra is alkalmaz. Ahhoz viszont, hogy ne lásson ön a Csillagpontban vagy az új szuperkórházban fejlesztéseket, csukott szemmel kell járni, tisztelt képviselő úr, hiszen 19 milliárd forintnyi infrastrukturális fejlesztés valósult meg az elmúlt hét esztendőben, másfél milliárd forintnyi energetikai fejlesztés valósult meg az elmúlt években, 700 millió forintnyi humán erőforrás-fejlesztés valósult meg, ez összesen 22 milliárd forint. Már előkészítés alatt van és hamarosan megvalósul újabb 600 millió forint épületenergetikai fejlesztés, 3 milliárd forintból a pszichiátriai gondozóhálózat, a gyermek-sürgősségi és traumatológiai ellátás, az egynapos sebészet, valamint a laboratórium műszerezettségének tud megújulni, 500 millió forintból pedig humán erőforrás-fejlesztés és lakossági prevenció program valósul meg.

Tisztelt képviselő úr, ezek mindenki számára látható fejlesztések. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszterhez úrhoz: **„Mit tesz a kormány az energiaszegénységben élő családokért?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a tél. Magyarországon sok év óta gondot jelent az energiaszegénység. Már rég nem csak a hajléktalanokról beszélünk, akik közül sokan lakhatás híján az utcán fagyoskod-

nak és hűlnek ki. Ugyanis számos családnál, és ezt a KSH adatai is bizonyítják, a szegénység azzal jár, hogy nem tudnak elég pénz félretenni a téli fűtésre, ezért otthonukban éri őket a fagyhalál, de legalábbis az egészségük lényegesen legyöngül a hideg miatt.

A leginkább érintettek az egyedülállók, az idősek, a nagycsaládosok, a családi házban élők. A normatív lakásfenntartási támogatás megszűnése, a kötelező kéményseprő-szolgáltatás átalakítása és a díjhátralék-kezelés anomáliái miatt a helyzet folyamatosan romlik. A szociális tüzelőanyag-támogatás rendszere valamit segített ezen a problémán, de mint ahogy az LMP többször benyújtott országgyűlési határozati javaslata mutatja, távol állunk a jó és teljes körű megoldástól.

A kormány félvállról ugyan odavetett némi forrást, de nem volt tekintettel a szükség sokféleségére. Számos család ugyanis olyan lakásban él, ahol nem tud fával fűteni. Sok helyen szükség van a hatékonyabb tüzelőberendezésre, a törvényben előírt kéménykorszerűsítésre, ami sok százezer forint, netán az elérhető és környezetkímélőbb fűtési megoldások használatára. Itt a tél, és a kormánynak mindezekről nincs semmi mondanivalója? A „kényszerből mindennel fűtünk, ami csak elég” gyakorlat következményeként vidéken sok helyen ma már súlyosabb légszennyezettségi mutatók mérhetők, mint Budapest belvárosában, ami további megbetegedéseket és idő előtti halálozásokat okoz.

Mi a kormány operatív intézkedése erre a téltre és a jövő évekre? Várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Önök folyamatosan megkérdőjelezték a kormány energiaprogramját, nem támogatták a rezsi-csökkentést, ami több mint százezer forintot hagyott a családoknál, nem támogatják Paks II. megépítését sem, ami a rezsi-csökkentést hosszú távon is fenntarthatóvá tenné. Ha önökön múlna, akkor tűzifaprogram sem lenne. Nem érzik rendkívül visszásnak, hogy önök zöldpártként a tűzifaprogramot kérik rajtunk számon? Amióta Ron Werber a tanácsadójuk, lassan már maguk sem tudják, hogy kicsodák és mit is képviselnek.

A tüzelőanyaggal kapcsolatos szociális program 2011-ben a Belügyminisztérium kezdeményezésére azért indult, hogy azokban a térségekben, ahol kistelepülések, kis bevétellel rendelkező és azzal gazdálkodó települések vannak, ahol a szórt tanyás részekben nehezen tudják megoldani a lakók téli szociális tüzelőanyaghoz jutását, ott egy külön kerettel gazdálkodhassanak. Ez 2011 óta így működik, tisztelt képviselőtársam.

2017-ben összesen 4 milliárd, még egyszer mondom, 4 milliárd forint állt rendelkezésre a szociális

tűzifaprogramhoz. A Belügyminisztérium által meghirdetett szociális tüzelőanyag-pályázaton 2255 önkormányzat nyert, nekik február 15-ig kell kiszállítaniuk a tüzelőanyagot, és 3 milliárd 578 millió forint támogatásban részesültek. Az önkormányzatok részére a megítélt támogatás október elején már átutalásra került, ezzel 180 ezer háztartáson tudunk segíteni.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselő Úr! A 2018-as költségvetés, amit júniusban fogadott el a parlament, szintén biztosít 2018-ra forrást. Sajnálom, hogy önök nem szavazták meg a költségvetést, mert ha megszavazták volna, akkor komolyan lehetne venni azokat az aggodalmakat, amiket önök megfogalmaztak. De önök nem az emberekért dolgoznak, önök politikai haszonszerzés érdekében szólaltak föl akár a mai napon is.

Tehát azt tudom mondani, hogy a kormány, az önkormányzatok, a szociális ellátórendszerek felkészültek a téli időszakra. És azt tudjuk mondani, hogy eddig is segítettünk az embereknek, ezért dolgozunk, és az emberek a jövőben is számíthatnak ránk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Levonták-e a Quaestor-ügy tanulságait, avagy biztosított-e az önkormányzatok hatékony törvényességi felügyelete?”** címmel. Horváth Imre képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! 2015 tavaszán bedőlt a kiváló fideszes kapcsolatokkal rendelkező Tarsoly Csaba által fémjelzett Quaestor-csoport. A brókercég csődje nem csupán kisbefektetők ezreit, hanem számos önkormányzatot is nehéz helyzetbe hozott.

Miniszter Úr! Ön 2015 áprilisában egy sajtótájékoztatón nevesítette, hogy Újpest önkormányzata is e körbe tartozik. Ezt követően az Állami Számvevőszék is vizsgálta Újpest önkormányzatának befektetésekkel kapcsolatos döntéseit, az erről szóló jelentés több súlyos megállapítást is tartalmaz. Eszerint az önkormányzat egyes befektetéseivel kapcsolatos döntés-előkészítés és döntéshozatal nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak és a vagyongazdálkodási rendeletben foglaltaknak.

A szabálytalanságok sorát hosszan tudnám sorolni, de egy több mint 50 oldalas ÁSZ-jelentésből csak idéznék. „A Quaestorral annak ellenére kötötték szerződést, hogy az nem minősült átlátható szervezetnek, de nem felelt meg az önkormányzat helyi szabályozásának sem. A forgalmi célú értékpapír analitikus számviteli elszámolása sem volt szabály-

szerű, az éves beszámolóiban a vagyont nem a valószínűleg megfelelően vallották be, hibás volt a számviteli politika, számlarend is, 25-45 százalékos korrupciós index volt, ami magas.”

Kérdezem miniszter urat, hogy a kormányhivatalok folyamatos törvényességi felügyelete miatt nem volt képes kiszűrni ezeket a szabálytalanságokat. Levonták-e a Quaestor-ügy tanulságait, tettek-e intézkedéseket a törvényességi felügyelet hatékonyságának növelése érdekében? Várom megtisztelő választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdését, és köszönöm szépen, hogy az ügy szóba került, bár kétségtelen tény, hogy az emberből ilyenkor kikíváncozik, hogy az önkormányzatok eladósításában és abban, hogy az önkormányzatok ennyi hitelt fölvehettek, annak a frakciónak és annak a kormánynak, amit ön és az a frakció is, ahol ön ül, támogatott, döntő szerepe és feladata volt. Hiszen a Magyar Szocialista Párt kormánya tette szükségessé, hogy minél több hitelt fölvegyenek az önkormányzatok 2002 és 2010 között, és ez a kormány, a szocialista kormány tette lehetővé jogszabályokkal, hogy eladósodjanak az önkormányzatok. Ennek volt az egyik következménye, hogy nagyon sokan kockáztatták az önkormányzatoknak, akár kerületeknek is a vagyont, vagy kockáztatták pénzügyi biztonságát is.

A konkrét ügyben jegyzem meg, hogy a kormányhivatal mindent megtett, amit a jogszabályok adta keretek között megtehetett. Az Állami Számvevőszék meggyőződésem szerint korrekt vizsgálatot folytatott le. 2010 után pedig a törvényhozás, részben az önök támogatásával és segítségével is, módosította azokat a jogszabályokat, amelyek az önkormányzatok eladósodásával, pénzügyi kötelezettségvállalással, pénzügyi tranzakcióival kapcsolatosak.

Ezért azt tudom mondani, hogy ami akkor előfordulhatott egy szocialista szabály miatt, az ma már lényegében kizárt. Hiszen ma ilyen tranzakciót az önkormányzatok nem folytathatnak le, adósságot is csak abban az esetben keletkeztethetnek, ha a gazdasági minisztérium és a kormány ehhez hozzájárul. Pénzügyi kötelezettséget sem vállalhatnak hitel formájában más törvényi körülmények közepette, mint amit az előbb említettem.

Az egy fontos fölvetése - ebben a ciklusban, úgy gondolom, ennek a politikai feltételei már nincsenek meg -, hogy a 2010-14 közötti időszakhoz képest tovább szigorítsuk a kormányhivatalok ellenőrzési jogkörét, és az önkormányzatok gazdálkodása tekintetében ezt kiszélesítsük. Amennyiben van ilyen szocialista támogatás egy kétharmados törvény módosításhoz, azt köszönettel vesszük. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A Fidesz-rezsim politikai szempontok alapján távolít el már főorvosokat is?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A parlament falai között is már többször próbáltam kérdezni az illetékeseket a Berettyóújfaluban építendő börtönkórházról, de sajnos tisztességes választ egyetlenegy államtitkártársától sem kaptam. Mint ismeretes, sokadik nekifutásra Berettyóújfaluban szeretné felépíteni a kormány a börtönkórházat, közvetlenül a helyi Gróf Tisza István Kórház szomszédságában.

Október elején helyi népszavazást is tartottak a kérdésben, és hiába utasította el a rabkórház tervét a szavazók kétharmada, a fideszes városvezetés a népszavazás eredménytelenségére hivatkozva erővel akarja végigverni a projektet, semmibe véve ezzel 3 ezer ember véleményét.

(13.10)

A népszavazást követő testületi ülésen Muraközi István polgármester antidemokratikus módon nem adott szót a helyi embereknek, többek között dr. Zákány Zsoltnak sem, aki akkor még a helyi kórház szülész-nőgyógyász főorvosa volt. Azért nem kaphatott szót a helyben köztisztletnek örvendő orvos, mert a népszavazási kampányban a börtönkórház ellen foglalt állást.

De ez még nem volt elég, a testületi ülés után a helyi Fidesz gusztustalan lejárató kampányba kezdett Zákány Zsolttal szemben, akinek a szakmai munkája kimagasló volt az elmúlt évtizedekben. Ezt a kórház vezetése is megerősítette. A politikai üldöztetés ott érte el csúcát, amikor is alig egy héttel a népszavazás után a kórház főigazgatója, Muraközi Zoltán, aki egyébként a polgármester testvére, a körzet fideszes képviselőjének az unokaöccse, leváltotta osztályvezetői főorvosi beosztásából Zákány Zsoltot. Ez az aljas, gátlástalan lépés nemcsak azért gyomorforgató, mert pusztán politikai okokból hurcolnak meg, próbálnak meg ellehetetleníteni egy kiváló orvost, hanem azért is, mert semmibe veszik a betegeket, akik rendkívüli módon tisztelik a doktor urat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön egyetért ezzel az eljárással? Ma Magyarországon politikai okokból lehetetlenítenek el főorvosokat. Ez rendben van így ön szerint? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bennünk is felmerül olykor egy-egy kérdés, tisztelt képviselő úr. Ön ugye, miután meggyalázta a Duna-parti holokauszt-emlékművet, utána azt írta ki a Facebookra, hogy mindenkinek ajánlom, hogy ha szomorú vagy fáradt, látogasson el ide, megjön a kedve folytatni a munkát, amit őseink sajnos nem fejeztek be, így biztatván mindenkit a holokauszt folytatására. De önt a Jobbik-frakció megvédi, ön itt országgyűlési képviselő lehet, ön továbbra is folytathatja képviselői munkáját, mert a Jobbik számára ez egy elfogadható álláspont. Ebből látszódik, hogy akár a valódi üldöztetéshez mi a Jobbik viszonya, illetőleg kiket tart meg a saját frakcióján belül.

Ami az ön által felhozott ügyet érinti, tisztelt képviselő úr, itt kórházi vizsgálatok indultak az szmsz betartása kapcsán, a kollektív szerződés 6.4. részének a betartása kapcsán, illetőleg a Magyar Orvosi Kamara, annak is az etikai bizottsága indított egy eljárást a Magyar Orvosi Kamara etikai kódexének előírásainak betartása vagy be nem tartása kapcsán.

Ezek a vizsgálatok tehát teljes mértékben a minisztériumtól függetlenül folynak, különböző szabályzatok, orvosi, szakmai, vagy ottani kórházi szabályzatok betartása kapcsán. A főorvos pedig megőrizte a közalkalmazotti státuszát is, megőrizte a főorvosi beosztását is. A kórház tájékoztatása szerint a helyzetet az érintett is elfogadta, tehát továbbra is a betegek gyógyításában ugyanúgy közreműködhet, mint korábban, továbbra is folytathatja azt a tevékenységét, amiről ön azt mondta, hogy nagyra becsüli a településen, amit nincs okom itt kétségbe vonni.

Ettől függetlenül a kamara, illetve a kollektív szerződés végrehajtása érdekében eljáró szervek ezeknek a szabályzatoknak a betartását vagy be nem tartását ebben az esetben és még más esetben is ki fogják nyilván független módon vizsgálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hajlandó-e a kormány kiterjeszteni a családi adókedvezményt a felsőoktatásban tanulóakra is?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A gyerekek után járó adókedvezmény fontos eleme annak a rendszernek, ami a gyereknevelés költségeit csökkenti egy család számára. Ugyanakkor az adókedvezmény akkor szűnik meg, épp akkor, amikor a legnagyobb szükség lenne rá, amikor a gyerek felsőoktatási tanulmányokat kezdene. Tudott, hogy ennek a költségei magasabbak, mint a korábbi oktatási lépcsőknél, mégis ekkor esik ki egy jelentős összeg a családi költségvetésből. Márpedig a felsőfokú tanulmányokat túlnyomórészt a család fedezi, mivel a gyerek még nem kereső legtöbb esetben.

Sok esetben a forráshiány, a csökkenő családi bevételek meg is akadályozzák, hogy egy gyermek továbbtanuljon, mert nem tudják fedezni a tandíjat, az étkezést, a kollégiumot, az albérletet, az utazást. Rendes és átfogó ösztöndíjrendszer nincs, ami ezen pedig segíthetne, pedig az, hogy minél többen kerüljenek be a felsőoktatásba és minél többen legyenek magasabban képzetek, nemzeti és társadalmi érdek. Ráadásul épp a szegényebbek, a hátrányból indulók esnek el a továbbtanulás lehetőségétől. Nemcsak a gyerekeket, de az egész családot elvágják így a felemelkedés lehetőségétől.

Az LMP már többször javasolta, hogy a családi adókedvezményt terjesszék ki a felsőoktatásban tanulóakra. Ezt a fideszes többség mindig elutasította, legutóbb tavasszal, a költségvetés tárgyalásakor. Ez sajnos nem meglepő, hiszen a kormányzat oktatásellenes, bérmunkaalapú társadalomelképzelésébe nem illik bele a felsőoktatás kiterjesztése, minél szélesebb réteg számára megnyitása.

Mégis fel kell tennünk a kérdést: a jövő generációk boldogulása érdekében hajlandó-e a Fidesz megfogadni az LMP javaslatát és kiterjeszteni a családi adókedvezményt a felsőoktatásban tanuló gyerekekre is azok 24 éves koráig? Várom államtitkár úr választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt az érdemi válaszra rátérünk, tisztázzunk valamit: most az LMP támogatja a Fidesz-kormány családi személyijövedelemadó-politikáját, a családtámogatási rendszert, vagy nem? Támogatja, vagy nem? *(Ikotity István: Szabad válaszolnom?)* Hát hogyné! Bólogasson! *(Derűltég a Jobbik soraiban.)* Eddig úgy tudtuk, hogy *(Ikotity István: Államtitkár úr, én kérdeztem, legyen szíves válaszolni. Ne engem kérdezzen!)* az egykulcsos személyijövedelemadó-rendszert az LMP nem támogatja, hanem többkulcsost szeretne. Úgy tudtuk, hogy a családi adókedvezmény rendszerét nem támogatja. Ehhez képest most a Fidesz által kialakított rendszerhez, mivel az most népszerű dolog, mégis szeretne egy bővítést és egy kiegészítést.

Előbb azt kell eldönteni, tisztelt LMP, tisztelt képviselő úr *(Ikotity István: Államtitkár úr, válaszoljon a kérdésemre! Ne tőlem kérdezzen, a hétszázát!)*, önök most a kormány családi adókedvezménypolitikáját támogatják, vagy nem támogatják. Ez az alapkérdés. *(Ikotity István: Én kérdezek, államtitkár úr, maga válaszoljon! Szereptévesztésben van! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ha támogatják, akkor onnantól kezdve lehet kiegészítést javasolni, azt gondolom. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Cseréjletek helyet!)* Ez az egyik kérdés. Az alapkérdés az, hogy az ön kérdése, bármennyire is kiabál meg ordít itt, hiteltelen, mert ön

nem támogatja a családi adókedvezményt, most meg szeretné kibővíteni. Úgy gondolom, ez így nem működik.

Azonkívül nem a valóságot állítja akkor, amikor azt mondja, hogy a felsőoktatásban nincs teljes, komplex ösztöndíjrendszer. Felolvasok önnek ebben a 20 másodpercben néhányat: „Nemzeti kiválóság” program, „Új nemzeti kiválóság” program, „Klebsberg képzési ösztöndíjprogram”, „Magyar csillagok” ösztöndíjrendszere, Mihalicza-ösztöndíjprogram, „Jogi karok támogatása nemzeti kiválósági és tanulmányi jogász ösztöndíjprogram”, „Nemzeti tehetség” program, doktori ösztöndíjak ösztönzésének növelése, nemzeti felsőoktatási ösztöndíj, „Út a diplomához” program. *(Ikotity István tapsol.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Az ösztöndíjakon keresztül tökéletesen támogatva van a felsőoktatási rendszer a jelenlegi rendszerben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi lesz veled magyar vasút?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miután nemrég hat, közlekedéssel foglalkozó szervezet felhívta a figyelmet a MÁV-Start vezetése által a magyar vasút ellen elkövetett hibákra, ahelyett, hogy magukba szálltak volna, nyilván a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium - mint felügyeletet ellátó szerv - jóváhagyásával jött a sunnyogás, a mellébeszélés, a hártás. Tegyük hát egy próbát újra, hogy egyenes választ csikarjunk ki az illetékesekből! Nagyon kérem azonban, ezúttal ne termelési jelentéssel, sorozással meg simicskázással üssék el a választ, kábítsák a közvéleményt.

Mikor értetik már meg a MÁV vezetésével, hogy állami pénzből, tehát az adófizetők zsebéből élve mentálisan is át kellene magukat állítani arra, hogy közszolgáltatók? Azaz jó lenne, ha néhanapján az érintettekkel is egyeztetnének egy-egy döntésről.

Mi indokolja a vasúti infrastruktúrára elköltött százmilliárdokat, ha közben folyamatosan visszafejlesztik a személyszállítási szolgáltatásokat? Abban még nem lát talán bizniszt a felcsúti polihisztor? Még mindig nem tudjuk, hogy miért kellett két éve jelentősen ritkítani a legforgalmasabb fővonalak gyorsvonatait. Miért akarják felszámolni az ország főtengelyén az egységes, óránkénti intercité-közlekedést?

Miért kellett megszüntetni a belvárosi jegyirodát, és miért kell megszüntetni az éjszakai berlini járatot? Miért hagyták, hogy a kocsifelújítási projekt megbukjon? Hiszen ha minden így megy tovább, még bő évtized múlva is pottyantós WC-s kocsik gurulnak majd a vágányokon.

A MÁV számára az étkezőkocsik megszüntetése kapcsán miért a román példa a követendő minta,

miért nem, mondjuk, a szlovák, hogy messzire ne menjünk, hiszen még ott is nyereséggel tudják azokat működtetni?

(13.20)

Milyen racionális oka van annak, hogy leépítsék a START-kártya törzsutaskedvezményét? Noha autópálya hiányában a határon túli magyarok számára nagyon fontosak a Székelyföldre közlekedő vonatok, elfogadhatónak tartják-e az itteni leépítéseket? Mikor hallunk végre távlati mellékvonal-koncepcióról? És elkerülhető-e, hogy a felcsúti kisvasúttal ellentétben a magyar vasút ne váljon a fideszes urak 1:1-es méretarányú terepasztalává? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak. Őné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A mai nap folyamán többször hallottunk véleményeket a közlekedéssel kapcsolatban a Jobbik képviselői részéről. Egy kitartott párt képviselői erre képesek, ugyanis Simicska úr, látszik, hogy felvásárolta a Jobbikot, lobbiszervezetté züllesztette, illetve azzá vált ez a párt, amely a pénzért és a hatalomért bármire képes *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, így emellett teljesen váratlanul és teljesen valótlán helyzeteket és tényállításokat fogalmaznak meg.

Mindebből tisztán látszik, hogy mi történne, ha a magyar vasút a Jobbik által lenne irányítva. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Egy dróton rángatott párt kezébe kerülne, amely az utasok érdekei helyett kizárólag a tulajdonosok zsebének kitömésével foglalkozna.

Ezzel ellentétben, képviselő úr, az ön állításával szemben a jelenlegi kormány vasútbarát. *(Derűtség és közbeszólások a Jobbik soraiból: Kisvasút!)* Tisztában van azzal, hogy kiemelkedő társadalmi, gazdasági szerepével a vasút mennyire fontos, és mindent megtesz azért, hogy magas színvonalú, zavartalan vasúti közlekedés legyen Magyarországon.

A MÁV-START Zrt. folyamatosan elvégzi járműparkjának megújítását, a zártrendszerű vécék aránya az elkövetkező időszakban tovább fog növekedni. A járműfelújítási program részeként bisztrókocsival ellátott szerelvények is forgalomba állnak majd. Megjegyzem, sem a szlovák, sem más ország vasút-vállalata nem tartja az alapszolgáltatás részének az étkezőkocsik üzemeltetését.

A MÁV-START Zrt. nem leépíti, hanem átdolgozza és megújítja a START Klub kártyacsalád kedvezményrendszerét annak érdekében, hogy a kínálatban minél több utas megtalálhassa a számára legkedvezőbb lehetőséget. A külföldi magyarság szá-

mára az anyaország közötti vasúti közlekedés biztosított. Arról nem tehetünk, hogy a Hargita-vonat marosvásárhelyi része decembertől azért szűnik meg, mert a román fél nem tud hozzá biztosítani mozdonyt. A másik két észak-erdélyi vonat, a Korona és az Ady Endre járatai rendben közlekednek, összeállításuk az utasigényekhez igazítva változik. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mit tesz és mit mulaszt a Kormány azért, hogy a gyermekek, családok Magyarországon egészséges környezetben élhessenek?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon ma sokféle teher nehezedik a családok vállára: van-e munkájuk, lakásuk, biztosított-e a megélhetésük? A válasz sok esetben az: igyekeznek, hogy mindezt biztosítsák, csak az egészség meglegyen. De mára az egészség megléte legalább olyan kétséges, mint az összes többi, sőt fontosabb, mert nemcsak az előbbiekből okozta stressz az, ami aláássa az egészségüket, hanem a környezetszennyezés is.

Az utóbbi hónapokban több tanulmány jelent meg arról, hogy az egészségben, az életben milyen pusztítást végez világszerte a környezetszennyezés, és hogy ebben a kérdésben Magyarország milyen rosszul áll. A statisztika szerint a világon Kína után Magyarország foglalja el a második helyezést a légszennyezettség okozta halálozás dobogóján. Hazánkban 12 800 ember hal meg évente légszennyezés miatt kialakuló betegségben. De épp így dobogósak vagyunk a környezeti tényezők okozta rákbetegségek miatti elhalálozásban is. Azt gondolhatnánk, hogy csak a 65 év felettek aggódhatnak, de ez nem így van. Fiaatalabb magyar nők a férfiaknál is nagyobb valószínűséggel hunynak el például szív- és érrendszeri megbetegedésekben.

A betegség és az idő előtti halálozást kiváltó környezeti ok is több van. A légszennyezésen túl az épületek azbesztmentesítésének és környezetikármentesítésének hiánya, a vegyi anyagok túlzott használata, az élelmiszerek minősége, a zajszennyezés, mindez párosulva a szegénység miatti életvitellel.

Milyen átfogó és konkrét intézkedéseket kíván hozni a kormány annak érdekében, hogy környezet-szennyezés miatt ne veszítsük el évente több tízezer magyar honfitársunkat, tekintettel arra, hogy ezen problémák megoldására az LMP már konkrét javaslatokat is kidolgozott és benyújtott? Válaszát előre köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány kiemelt célja, hogy a magyar emberek egészségét javítsa, ennek érdekében a népbetegségeket okozó tényezőket - dohányzás, sportszegény életmód, levegőszennyezettség - visszaszorítsa.

A környezetszennyezés globális és komplex probléma, a kormány ennek tudatában hozza meg döntéseit, így a kérdésben említett valamennyi területen már most jelentős eredményeket értünk el, és számos további lépést tervezünk. Már évekkkel ezelőtt elindítottuk a levegőtisztaság javítását célzó programunkat, amelynek keretében a közlekedési, az ipari, a mezőgazdasági és a lakossági szektorban közel 700 milliárd forintot használunk fel. A program bővítését most készítjük elő, amellyel a szállópor kibocsátását a 2005-ös szinthez képest 55 százalékkal fogjuk csökkenteni 2030-ig.

Idén felülvizsgáltuk és módosítottuk a stratégiai zajtérképek elkészítésének rendszerét. Az országos környezetikár-mentesítési program 1996-os indulása óta közel 600 kármentesítési intézkedés valósult meg mintegy 232 milliárd forint összegben. Kidolgozás alatt áll egy program, amelynek célja a lakosságot terhelő, az azbesztet tartalmazó építési-bontási hulladékkal kapcsolatos magas szállítási és átvételi költségek csökkentése. Az élelmiszer-biztonság javítása érdekében a kormány idén fogadott el egy komplex 20 pontos akciótervet.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy mindezek, amiről eddig beszéltem, csak a lakosság bevonásával válhatnak valódi eredményekre. Ennek érdekében indította el a kormány a „TeSzedd!” akciót vagy a „Fúts okosan!” kampányt. Meggyőződésem, hogy a kormányzati intézkedések összehangolásával és a lakossági szemléletformálás további erősítésével Magyarország jó úton halad a környezeti ártalmak mérséklése, az egészségügyi kockázatok csökkentése terén. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 27 perc van, az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk rá.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: **„Rokonok, haverok, és mások 5?”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök úr, ön legutóbb meglehetősen gyáván viselkedett, ugyanis miután elmondta beszámolóját a parlamentben, kiviharzott az ülésteremből, még azt sem várta meg, hogy az első vezérszónok belekezdjen a beszédébe. Eszembe jutott Monty Python híres filmjéből - megjegyzem egyébként, hogy ez a műfaj, mármint az abszurd humor amúgy sem áll nagyon távol öntől -, szóval a Gyalog galoppból Sir Robin története, ahol a kobzos azt éneklte: Sir Robin, a bátor elszaladt, a vész láttán, ahogy tudott,

farkát behúzza elfutott. Na, de most legalább kettő plusz egy percre kénytelen személyesen végighallgatni a kérdést, és köteles személyesen megválaszolni. Pedig akkor is lett volna miről vitatkozni bőven.

Ön viszont ahelyett, hogy a jegybank ügyeiről beszélt volna, pozíciójával összeférhetetlen módon pártpolitizálni kezdett, politikai támadást intézett egy országgyűlési frakció ellen. Persze nem ez volt a legnagyobb probléma, bár a maga szerepfelfogását a legékesebben bizonyítja ez: azt, hogy ön nem egy független állami vezető, hanem egy vonalas párt-ember.

Az igazi probléma az, amit az MNB-ben művel. Az, hogy ön az intézmény vezetése helyett fideszes kifizetőhellyé tette a jegybankot és azok alapítványait, olyanná, ahonnan rokonai, haverjai és más fideszes párt-emberek fáradságot nem ismerve talicskázák ki azt a pénzt, amit a devizahiteleseken spóroltak meg. Nyilván az ilyen, de más jellegű felvetésekre sincs válasza, ezért futamodott meg, bátran a küzdőtéren hagyva helyettesét.

Ön azt mondta, hogy egy nyugati demokráciában példátlan az, hogy egy politikai párt bírálja a jegybankelnököt és a családját. Más szóval ön szerint nem az a példátlan, hogy egy jegybankelnök mellett, hogy beszámolója helyett pártpolitizál, a devizakárosultak megsegítése helyett az őket illető pénzből milliárdokért ingatlanokat, műtárgyakat meg perzsaszőnyeget vásárol, és rokonait stafirungozza ki a megtakarított pénzből, hanem az, hogy az ellenzék, akinek ez a törvényben meghatározott feladata, az Országgyűlésben ellenőrző jogkörében eljárva számonkérje ezt öntől. Szerintem meg ez példátlan egy európai demokráciában. Ez még nem fordult meg a fejében, elnök úr? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(13:30)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak. Elnök úr, parancsoljon!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön most már hónapok óta, lassan évek óta előáll egy-egy ötlettel, újságban olvasott hírrel, és azt igaznak véli, és ezzel vádolja vagy a Magyar Nemzeti Bankot, vagy annak elnökét, vagy az elnök családját.

Így történt az elmúlt két percben is önnel, ugyanez megtörtént, ön példátlanul minősítette azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank vezetésének munkamegosztása szerint az elnök megtartja a beszámolóját, majd az első elnökhelyettes válaszol a feltett kérdésekre. Ön ezt példátlanul tartja, hiszen nem nézte meg, hogy tavaly is így volt, a múlt évben is így volt, előtte is így volt, és az előző jegybankelnök alatt is ugyanez a munkamegosztás érvényesült a Magyar Nemzeti Bank elnöke és elnökhelyettesei között.

Azt mondta ön, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai elherdálták, korábban... - amire ön nagyon büszke, hogy egy bíróság egyelőre még nem ítélte önt el, hiszen ön megvádolta a jegybank elnökét és családját, hogy ellopta a 267 milliárd forintot. Nos, most ezt felmelegítve ön elherdálásról beszél. Ezzel szemben ön is tudja, mindannyian tudjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai nem csupán megőrizték a rájuk bízott vagyont, hiszen azt el sem költhették, csak a hozammal gazdálkodhattak, hanem a vagyon most már 3 milliárd 125 millió forinttal többet ér, miközben 1200 kiváló oktatási, tudományos és kutatási projektet támogattak.

Az pedig valóban, képviselő úr példátlan, példátlan az Európai Unió történetében, hogy egy jegybankelnököt és családját politikai támadások érik az ellenzék részéről - nem szakmai, politikai. Ne csodálkozzanak, ha erre válasz érkezik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorában. - Mesterházy Attila: Ez példátlan! Orbán soha nem csinált ilyet!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Viszonzásra megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is szeretném elmondani önnek, elnök úr, hogy polgári perekben senkit nem ítélnék el, ott még nem tartunk a diktatúra szintjét illetően Magyarországon *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, legfeljebb igazat adnak valakinek, és azt tudom mondani önnek, hogy abban a perben, amit ön indított ellenem, jogerősen nyertem meg a pert, gondolom, ezt elfelejtette vagy elmulasztotta most elmondani.

A másik, hogy ez nem a jegybank beszámolója volt, hanem az ön beszámolója, és az, hogy ön egyébként az eddigiekben sem vett részt, az is példátlan, az még nem magyarázza, hogy miért jó az, ha a legutóbbin sem, a beszámoló vitájában. Egyetlen olyan beszámolásra kötelezettet nem tudok, elnök úr, mondani önnek, aki személyesen ne ült volna végig azt a vitát, ami a beszámolójáról szól. Még Pólt Péter is, aki aztán igazán kapott hideget-meleget, és vele sem bántunk kesztyűs kézzel, mégis végig tudta ülni.

Mindenesetre azt tudom önnek mondani, hogy mivel ön nem válaszol soha érdemben a kérdésekre, ezért írásban teszem fel most a többi kérdést a bank felé. Remélem, hogy onnan, ahogy eddig is, a jövőben is érdemi válaszokat kapok, persze a rokonait illetően onnan sem, sajnos, gondolom, ezt letiltatja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Matolcsy György elnök urat. Öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ami a pert illeti, még egyszer, ön megvádolta a jegybank elnökét - jelen pillanatban jómagamat - és a családját, hogy elloptott 267 milliárd forintot. Tette ön ezt nem egy kocsma mélyén egy kis itóka után, hanem itt, a magyar demokrácia fellegvárában. *(Derűtség az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Szerintem ez példátlan. *(Dr. Bárándy Gergely: Elnök Úr! Megnyertem a pert!)* És ezért minden jogorvoslati lehetőséget keresni fogok Magyarországon és Magyarországon kívül, ami önt teszi felelőssé ezekért a kijelentésekért.

Még egyszer, így volt, és valószínűleg így lesz. *(Dr. Bárándy Gergely: Most baromira megijedtem ettől! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Most mehetsz haza!)* Nem személy szerint adtam beszámolót *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* - talán ezt meg sem tehettem volna -, hanem a Magyar Nemzeti Bank elnökeként, és elmondtam azokat az eredményeket, amelyek alapján egészen világos, hogy a Magyar Nemzeti Bank a kiválóan működő magyar állam egyik legeredményesebb intézménye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában. - Mesterházy Attila: A szerénység keresztényi érték!)*

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miniszterelnök Úr, a Fidesz Zrt. vezérigazgatójaként mennyi pénz felett rendelkezik?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Mivel miniszterelnök úr a vezérigazgató, ezért nem, megvárnám őt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom önt, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Így lehet egy jó dolgot elrontani.**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Dr. Lukács László György: Elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban pár olyan kérdés is felmerült, amit tisztázni kell az egészségügyi elektronikus szolgáltatási térrel kapcsolatban. Ugye, ez az a rendszer, ami november 1-jén indult el, és amely reális működésével a Jobbik is egyetértett, hogy szükség van rá, hi-

szen egy XXI. századi egészségügynek egy elengedhetetlen kelléke az, hogy egy ilyen rendszer működjön és működőképes legyen. A probléma pont itt van, és a működőképességgel kapcsolatos, és hogy az emberek mennyire érzik ezt magukénak.

Az első kérdés, ami felmerül, és amit tisztázni kell, hogy fordított-e egyáltalán a kormány arra figyelmet, hogy az emberek és a szakma körében népszerűsítse ezt a modern és egyébként fontos kezdeményezést. Reklámozott-e egyébként a most körülbelül 75 milliárd forint mamut-, óriási összeget elköltő és propagandára elverő kormány az egészségügyi elektronikus szolgáltató térrel kapcsolatban bármit is? Jutott-e egy óriásplakát, jutott-e egy kiadvány, jutott-e bármilyen újság el a civilek, az egyszerű emberek, a betegek kezébe, illetve a szakmának hogy juttatják el ennek a rendszernek a működését, hogy miként fog menni? Mert úgy látjuk, hogy az emberek nem tudtak arról, hogy amikor ezt bevezetik, akkor bizony 30-40 perc várakozás lesz egy-egy patikában.

A második kérdés az, hogy mennyi ment el erre a projektre. Láttuk, hogy az első kanyarban elment 3,5 milliárd forint körüli, illetve 4 milliárd forint a másodikban, az elsőben a T-Systems fejlesztett egy olyan rendszert, amely nem volt működőképes, most pedig egy második nekifutásban ráültettek az egész rendszerre egy másik, úgy tűnik, megint működés-képtelen, félkész, alig működő és egy pénzlenyúlással terhelt rendszert. Úgy tűnik, hogy önök nem törődtek azzal a felhasználói oldallal, ami a patikusokat, a házi orvosokat jelenti, illetve a betegeket jelenti.

Praktikusan merül fel például a kérdés, mit csinál az a 70 éves vagy 70 évnél idősebb házi orvos mindazzal a teherrel, amit most az egészségügyi elektronikus szolgáltató térben viselnie kell. Tájékoztatták-e őket erről? Kioktatták-e őket erről? Így a kérdés mindenképpen aktuális, tisztelt államtitkár úr: van-e, lesz-e annak bármilyen szankciója, ha bebizonyosodik, hogy a rendszer nem működőképes *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, tájékoztatták-e a nyilvánosság előtt a lakosságot a rendszerről, és kapnak-e kellő segítséget a házi orvosok és a betegek *(Az elnök ismét csenget.)* a rendszer használatához? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem képviselőtársaimat, hogy ekkora időkeret-túllépésük ne legyen. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy pár tény ismertessek, ami önt is megnyugtathatja, hiszen 9744 szolgáltató csatlakozott az elektronikus egészségügyi szolgáltató térhez. A kiadott e-személyi-olvasók száma 82 ezer darab. Az elmúlt napokban, mióta november 1-jén most már e-receptek vannak, 579 960 e-receptet sikerült

kiadni. Összességében olyan intézmény, amely kapcsolódott a rendszerhez és adatot is forgalmazott rajta, tehát aktívan használta, 7787, és hogy hány különböző esemény, digitálisadat-továbbítás történt, annak a száma kimagaslóan magas, 13 304 468, elektronikus egészségügyi szolgáltató térben történt adattovábbításra került sor. Ennyi esemény történt most már ebben az elektronikus felhőben.

Semennyire nem jellemző az, tisztelt képviselő úr, amit ön mondott, hogy 30-40 perc várakozás lenne. Egyes szolgáltatók, ha a saját szoftverüket nem igazították az egészségügyi szolgáltató térhez, az előfordulhatott kevés esetben, de itt is minden receptet ki tudtak adni, és minden receptet be lehet váltani személyigazolvánnyal és tajkártyával.

Korábban regionális fórumokat és országos fórumokat is tartottak a fejlesztésről az érdeklődők számára. Nagyon sokan, több százan, több ezren vettek részt ezeken az alkalmakon egyenként is, illetőleg több e-mailben kaptak a leggyakrabban felmerülő kérdésekről egy tájékoztatást. Az elektronikus egészségügyi szolgáltató tér nem állt le egyetlen pillanatra sem, és a betegellátásban sem volt természetesen sehol sem fennakadás. Összességében pedig már 43 133 ember vizsgázott le különböző adatkezelési és adatbiztonsági szempontokból - ez egy viszonylag könnyen lehető vizsga.

Úgyhogy elmondhatjuk, hogy jól vizsgázott, hiszen 13 millió továbbított adat egy nagyon-nagyon magas szám, ez mutatja, hogy szerencsére az átállás jó volt. Ennek volt előzménye az, hogy a nyár folyamán 400 ezer patikai adat és 400 ezer egyéb adat már a tesztüzemben értékelésre került. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Innen folytatom majd a további egy percben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, beszédes szám, amikor arról beszél, hogy mintegy 570 ezer receptet váltottak ki nagyjából e-receptként, mikor a napi forgalom Magyarországon egymillió recept kell hogy legyen. Tehát láthatjuk, hogy az elmúlt öt napban sikerült akár napi 100 ezer receptet, azaz a szokásos mennyiségnek az egytizedét ebben a rendszerben elintézni. Ez mutatja, hogy ez a rendszer, pontosan azért, mert nem megfelelően kommunikáltak benne, kezd káoszba fulladni.

Engedje meg, hogy házi orvosoktól hozzak olyan véleményt, amelyet belső fórumon írtak egyébként: „Egypár percre használatba vettük, amikor összeállt a rendszer a múlt héten, aztán pánikszerűen kikapcsoltuk, kicsit sok hibajel adódott. Kizárt, hogy egy

50 körüli betegforgalom mellett a megnövekedett adminisztrációs terhet a rendelési idő meghosszabbítása nélkül meg lehet csinálni. Teljesen nyilvánvaló, az idősödő korosztály, a kistelepülések folyamatosan küzdeni fognak ezzel a rendszerrel.”

Államtitkár úr, én azt kérdeztem, mit és hogyan reklámoztak, hogyan értették meg a szakmával és a betegekkel, hogy ez egy működőképes rendszer, mert jelenleg ott állunk, hogy egy jónak induló rendszert, egy jónak induló próbálkozást *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önök elrontanak az egész kivitelezésével *(Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.)* és a napi működésnek a káoszba fullasztásával...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...és a jövőre nézve közös felelősségünk lesz, ha ezt nem oldjuk meg, de legfőképp az önök felelőssége lesz. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, az előbb jeleztem, hogy nem tudom engedélyezni az idő túllépését. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úré a válasz lehetősége. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Annyiszor mondta ki az utolsó 10 másodpercben a felelősség szót, hogy eszembe jutott, ha már ön a felelősségről beszél, azért a korábbi tevékenységével kapcsolatos felelősséget ön is vállalhatná, amikor éppen orvosexporttal foglalkozott. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Lukács László György közbeszól. - Az elnök csenget.)* Lehet, hogy azt is digitális platformon intézte *(Az elnök csenget.)*, de ettől függetlenül a felelősséget azért érdemes lenne ezért vállalnia a Jobbik frakcióján belül is. *(Dr. Lukács László György: Veletek ellentétben mi vállaljuk!)*

Azt pedig, tisztelt képviselő úr, hogy a pénteki napon esetleg egy héttel korábbi vényeket is kiváltottak, azt hiszem, teljes mértékben természetes. Ne próbáljon meg ott problémát keresni, ahol nincsen! Van egy folyamatosan hívható telefonszám *(Dr. Lukács László György: Amit soha nem vesznek fel!)*, egy call center, ahol segítséget nyújtanak mindenkinek, e-mailben, telefonon egyaránt.

A korábbi szoftvereket kell alkalmazni, ne keltessen olyan látszatot, mintha új szoftvereket kellene bárkinek is alkalmazni. A régi szoftvereket kell alkalmazni, csak nem kinyomtatják a vényeket, hanem beküldik a digitális térbe, és emellett egy felírási igazolást a jövő év végéig szintén odaadnak a betegeknek, hogy ők ki tudják váltani a gyógyszereiket.

Tisztelt Képviselő Úr! Egy nagyon fontos lépést tett a magyar egészségügy, én biztos vagyok benne, hogy mindenkinek a problémáját, ami esetleg adódott, meg fogják tudni oldani, és ez a magyar betegek javát hosszú távon fogja szolgálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, Demeter Márta és Hadházy Ákos, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért nem zavarja a kormányt a valóság?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Lenne kérdésem a miniszter úrhoz, de most szeretnék megvárni a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mi a magyarázat?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): A személyét elfogadom, de szeretném a miniszterelnök urat megvárni.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mikor ismerik el munkaviszonyként a családtagjukat otthon ápolók munkáját?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Hadd kezdjem azzal a felszólalással, hogy reagálok röviden Rétvári Bence múlt heti szavaira az ápolási díj összegével kapcsolatban. Az államtitkár úr akkor azt mondta, hogy a kormány jelentősen megemelte az ápolási díjat, s a hét évvel ezelőtti 20 ezer forintról 50 ezerre növelte annak összegét. Kénytelen vagyok ezt a csúsztatást most helyre tenni.

2011-ben az ápolási díj alapösszege 29 500 forint volt - de nem 20 ezer, 29 500 -, ez 2017-ben a költségvetésben 31 ezer forint. Mind a kettő bruttó

összeg, tehát sikerült bruttó 1500 forinttal emelni az összeget hét év alatt; 1500 forinttal. Igaz, hogy 2014-től bevezettek egy új kategóriát, és a kiemelt ápolási díj összege nettó 50 ezer forint, de ezt a közmunkabéternél is alacsonyabb összeget csak az ápolási díjban részt vevő 54 ezer embernek az ötöde kapja meg, ráadásul 2014 óta több mint egymilliárd forinttal csökkent az ápolási díjra fordított összeg, és közel 10 ezerrel kevesebben részesülnek ápolási díjban. Tehát önök nem többet, de egyre kevesebbet költenek az otthonápolásra.

Egy kormány által rendelt kutatás szerint az ápolók átlagos jövedelme havi 40 ezer forint. Az ápolási díjban részesülők kétharmada nélkülöz, felük anyagilag is súlyosan deprivált, háromnegyedük nő, vagyis az otthonápolás is egy jellemzően nők által végzett, meg nem fizetett munka. Az LMP szerint az ápolásra, gondozásra szoruló embertársaink emberhez méltó és állapotuknak megfelelő ellátását biztosítani kell, lehetőség szerint otthon. Azt javasoljuk, hogy a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyhoz hasonlóan az ápolási munka is minősüljön teljes értékű munkaviszonynak, ezáltal biztosított jogviszonynak, és járjon érte legalább minimálbér. Támogatja-e a kormány ezt a javaslatot? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Jelenleg is, akik otthon ápolják a hozzátartozójukat, különböző pozitív, az ápolási díjon kívüli pozitív jogkövetkezményei vannak. Például az egészségügyi szolgáltatásra jogosulttá válnak, illetőleg az ápolási díj folyósítási időtartama szolgálati időként számítandó akkor, ha eléri valaki a nyugdíjkorhatárt. Tehát már ma, most is vannak pozitívumok ezzel kapcsolatban.

Amire utaltam, tisztelt képviselő úr, hogy huszon-egynéhány ezer forint volt valóban az ápolási díj alapösszege akkor, amikor átvettük a kormányzás felelősségét, és minden téren, mind az alap-, mind az emelt összegű ápolási díjat megemeltük a Fidesz-KDNP-kormányzat időszakában, van, amit 10 százalékkal, van, amit 27 százalékkal. Ha valaki valóban egy súlyos betegségben szenvedő hozzátartozóját ápolta 2010 környékén, akkor 38 350 forintot kapott ezért, január 1-jétől pedig 58 680 forintot, tehát 38 ezer helyett 58 ezer forintot.

Nem mondom azt természetesen, hogy ez az 58 ezer forint elegendő lenne, és ezt ne kellene továbbemelni. Egyetértek önnel abban, hogy ezt tovább kell emelni, de a korábbi kormányokhoz képest, amelyek 38 ezer forintig jutottak el húsz év alatt, mi az elmúlt időszakban erre egy akkora emelést tudtunk hozni, hogy kiemelt ápolási kategória jött létre, és a legnehezebb helyzetben levő 31 126 fő most már ezt az 58 680 forintot fogja kapni január 1-jétől. Ez azért

már egy olyan eredmény szerintem, amit lehet értékelni.

Nem mondom azt, hogy ezt a munkát nem kell tovább folytatni, mi is erre fogunk törekedni akár az otthonápolás területén, de említhetném a házi gondozás területét, ami hasonló probléma volt, mégiscsak sikerült 40 százalékkal az ebben részt vevőknek, erre jogosultak körét, és közben az ebben dolgozók számát pedig 100 százalékkal megemelni, hogy magasabb színvonalú legyen az ellátás. Minden téren igyekszik a kormány lépéseket tenni, de természetes, hogy ezen a téren is még van hova továbbemelni ezeket az összegeket.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Államtitkár úr, még egyszer ismétlem, az, ami a kiemelt ápolási díj, ott valóban történt előrelépés, de ez mindössze 20 százalékát érinti azoknak, akikről szó van, a maradék 80 százaléknál ennek az emelésnek az összege mindössze 1500 forint 2011-2017 között. Tehát 29 500 forintról 31 ezer forintra növelték, ez 1500 forintot jelent hét év alatt. Ez egy nagyon-nagyon kicsi emelés, államtitkár úr, és 80 százalékukra ez vonatkozik.

Mit lehet kezdeni? Államtitkár úr, meg tudja mondani? Kérem, válaszoljon, van lehetősége a vizsgálatban, hogy a 31 ezer forint bruttó mekkora összeg, mekkora összeget kapnak meg ezek az emberek, mekkora összegből kellene ezt a munkát ellátni? Kérem, számolja ki, államtitkár úr, és válaszolja meg, hogy meg lehet-e ebből ezt tenni! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd igazítsam helyre itt a létszámok kapcsán, mert nem valós adatokat mondott: messze nem 80 százalékról van szó az alapösszegű ápolási díjnál, 26 ezer fő van alapápolási díjon, 14 ezer fő van emelt és 13 126, mint az előbb is említettem, kiemelt ápolási díjon.

(13.50)

Ezek a különböző díjak attól függnak, hogy mekkora mértékű az a feladat, amit az otthonápolás keretei között valakinek meg kell tennie, tehát milyen mértékű az az egészségkárosodás, amivel az ápolat el kell látni. De ahogy ön is láthatja, minél intenzívebb, minél nagyobb igénybevételnek vannak

kitéve, mert ez mind fizikailag, mind lelkileg, a családnak pedig anyagilag is egy nagy megterhelés, annál nagyobb mértékű volt az emelkedés. A legnagyobb terhelésnél volt a legnagyobb az emelkedés: 38 ezerről 58 ezer forintra, de ahogy az előbb is mondtam, a kormány azon fog dolgozni, hogy ezeket a tételeket a továbbiakban is emelni tudja, szemben az elődeivel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan változott a minimálbér és a foglalkoztatás 2010 óta?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Manninger Jenő: Igen, köszönöm szépen.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ma már a nemzetközi köz- és szakvélemény is tudja és elismeri, hogy a 2010-es kormányváltás óta valamennyi gazdasági mutatónk jelentősen javult. Nem jelent kivételt ez alól a foglalkoztatási ráta és a minimálbér sem. *(Zaj. - Az elnök csejget.)*

A baloldali kormányok elhibázott gazdaságpolitikáját jól mutatta, hogy míg kormányzásuk kezdetén 5,5 százalék volt a munkanélküliség Magyarországon, addig ezt a Medgyessy- és Gyurcsány-kormány 2008 őszére, még a gazdasági válság hatásainak megjelenése előtt, 7,7 százalékra emelte. A Fidesz a szocialisták katasztrofális kormányzása után hirdette meg 2010-ben azt az új gazdaságpolitikát, amely az ország talpra állítását és tíz év alatt egymillió új munkahely megteremtését tűzte ki célul. Akkor a bukott baloldal, de még a Jobbik is azt mondta, hogy ezt lehetetlen lesz megvalósítani. A fanyalgóknak nem lett igazuk.

A kormány és az emberek sikeres szövetségének és munkájának köszönhetően 2014 után is tovább tudtunk haladni a megkezdett úton, és ennek köszönhetően mostanra több mint 700 ezer új munkahely jöhetett létre. A foglalkoztatottak átlagos létszáma ugyanebben az időszakban 4 millió 450 ezer főre emelkedett, ami a rendszerváltás óta nem látott magas szám.

A munkanélküliség is az európai átlagnál is alacsonyabb szintre csökkent. A munkavállalók, a munkáltatók és a kormány a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumán tavaly kötött megállapodása legfontosabb pontja a minimálbérek és a garantált bérminimum emeléséről szól.

Ezek után most már valóban az egyik legfontosabb kérdés a bérek emelése. Kérdezem ezért a államtitkár urat, hogyan halad ennek a megvalósítása. Köszönöm a választát. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a 2010-es kormányváltás óta a gazdasági mutatóink jelentősen javultak. Nem jelent kivételt ez alól a foglalkoztatás és a minimálbér, a reálbér esete sem.

A Fidesz 2010-ben, a szocialisták katasztrofális kormányzása után hirdette meg az új gazdaságpolitikáját, amely az ország talpra állítását és tíz év alatt egy jelentős foglalkoztatásbővítést tűzött ki maga elé célul. E program megvalósítása jó úton halad, hiszen ha csak a foglalkoztatáspolitikai eredményeket és a foglalkoztatás terén megmutatkozó eredményeket nézzük, akkor több mint 740 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma; nyugodtan mondhatjuk, hogy 740 ezer fővel nőtt a munkából élők száma.

A versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumán tavaly év végén megkötött megállapodásban a minimálbér 2017-ben 15 százalékos, 2018-ban 12 százalékos emelését határoztuk el, valamint a szociális hozzájárulási adó két év alatt 27 százalékról 19,5 százalékra történő csökkentését, valamint a társaságiadó-kulcs mértékét ugyancsak csökkentettük, ezt pedig egységesen 9 százalékra. Jelentős könnyítés ez a munkaadók, a foglalkoztatók esetében. Így a tavaly novemberi bérmegállapodás alapján azt lehet mondani, hogy 2018-ig a minimálbér 88 százalékkal, a garantált bérminimum pedig 102 százalékkal emelkedik, ami európai uniós viszonylatban kiemelkedő.

Ennek a megállapodásnak is köszönhetően jelentős mértékben nőtt a nettó bér és a reálbér is; 2010-től 2016-ig a nemzetgazdasági reálbér mintegy 24 százalékkal nőtt, az elmúlt nyolc hónap eredménye pedig azt mutatja, hogy további, valamivel több mint 10 százalékos reálbér-növekedést sikerült elérnünk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választát. Parlamenti képviselőként az Európa Tanács közgyűlésének is tagja vagyok, és a legutóbbi ülésen egy OECD-vizsgálatot ismertettek ott, ahol elemezték, hogy a kereseti különbségek az elmúlt 20-30 évben hogyan nőttek Európában; sajnálatos módon 7-ről 10-szeresére nőtt a felső és alsó tíz százalék közti különbség. Három országot említettek kivételként, az egyik Magyarország volt. És azt is elismerték ebben a szakértői anyagban, hogy a 2010 után következett változásoknak köszönhető az, hogy Magyarország most nem került ebbe a negatív rangsorba. Valóban azt lehet mondani, hogy a minimálbérek emelése is segítette ezt.

Őn is említette, hogy a nettó átlagkereset is jelentősen emelkedett az elmúlt időszakban, 130 ezer

forintról most már a 200 ezer forintos szintet is elérte. Én bízom abban, hogy tovább haladunk ezen az úton, és a minimálbérek, amelyek folytán a kormány segíteni tud ezen... - a kereseti átlagok növelése és a különbségek megszűnése irányába is hat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megköszönni, hogy megemlítette ezt a vizsgálatot, és tulajdonképpen nemcsak a Ház falai között hangzik el egy-egy kérdésre reagálásként az, hogy a bérkülönbségek nálunk nem nőttek, hanem csökkentek, ez földrajzi viszonylatban is érdekes és meghatározható. Hiszen az eddigi olyan területeken mutatkozó alacsony bér és a fejlettebb térségekben mutatkozó bér közötti különbség statisztikailag jelentős mértékben és kimutatható módon csökkent - ezt az OECD-vizsgálat is alátámasztja.

Szeretném azért még megemlíteni összefoglalásként a reálbér-növekedés kapcsán, hogy ha a 2010 és 2016 közötti reálbér-növekedést és az elmúlt nyolc hónapban mutatkozó reálbér-növekedést összehasonlítjuk, akkor ez valamivel több mint 36 százalékos reálbér-növekedést jelent. Ez is bizonyítja azt, hogy az a felzárkózás, amit többször hangoztatunk és a statisztika is mutat, hogy az európai uniós bérekhez *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* zárkózik fel a magyar bér, egy jelentős előrelépés a bérfelzárkózás területén is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miért félnek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat, miniszterhelyettest jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Mesterházy Attila: Köszönöm, igen.)* Igen. Képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány mindig egy hatalmas sikertörténetről beszél, amikor a letelepedési kötvényekről van szó itt a Házban, vagy bármilyen más megkeresés kapcsán, mégis az elmúlt napokban egy új stratégiát mutatott be itt a kormány, hiszen írásbeli kérdésekre nem válaszolnak. Eddig csak butaságokat beszéltek, vagy éppen kitértek a válaszadás elől, de mostanában visszautasítják a képviselői írásbeli kérdéseket. Nekem 12 kérdésből nyolcat utasított vissza Tállai András képviselő úr kérésére a

házelnök, ezért szeretném megkérdezni most Tállai Andrástól, hogy mondja már meg nekem, hogy miért nem érintenek kormányzati hatáskört a következő kérdések.

Az első kérdésem az volt, hogy a piaci kamatok 2014 decemberéig 2 százalék alá esését követően a kormány miért nem módosította a letelepedési államkötvények törvénybe foglalt 2 százalékos hozamszintjét. Ez szerintem érinti a kormányzati hatáskört, hiszen költségvetési kérdésről van szó.

A második, hogy melyek azok a nagy volumenű magyarországi befektetések, amelyek a kötvényprogramnak köszönhetően jöttek létre. Szerintem érinti a kormányzati hatáskört, hiszen magyarországi beruházásokról van szó - ez szintén a magyar gazdaságot, a nemzetgazdaságot és a költségvetést is érinti.

A harmadik, hogy más országokhoz hasonlóan Magyarország miért nem kötötte befektetéshez vagy ingatlanvásárláshoz a letelepedési kötvények vásárlásának lehetőségét - ez is kormányzati hatáskört érint.

Vagy szintén kérdezhetném azt is, hogy a kormány milyen módon követi nyomon a letelepedési kötvényt vásárlók gazdasági tevékenységét, vagy pedig azt, hogy mikor kívánják újraindítani a kötvények értékesítését, hiszen az ezt lehetővé tevő jogszabályi keretet nem szüntették meg.

(14.00)

Tehát ezek lettek volna azok a kérdések, amelyek mind-mind kormányzati hatáskört érintenek, önök mégsem akartak válaszolni. Miért bujkálnak, mitől félnek, miért nem válaszolnak a képviselői kérdésekre? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök úr, engedje meg nekem, hogy először a hejőpapi, a karzaton helyet foglaló kedves vendégeket hadd üdvözljem nagy tisztelettel és szeretettel. Ettől kezdve rátérnék képviselő úr kérdésére.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is nagyon jól tudja, hogy a letelepedési államkötvény értékesítése ügyében nem a kormánynak van feladata, hanem az Országgyűlés bizottságának, az Országgyűlés Gazdasági bizottságának. Az Országgyűlés Gazdasági bizottsága alakította ki ennek az értékesítésnek, tőkebevonásnak, forrásbevonásnak a rendszerét, és alapvetően a Gazdasági bizottság felel mindazokért a kérdésekért, amelyeket ön egyébként a kormánnyal kíván megválaszoltatni.

Egyébként pedig konkrét kérdésére: igenis, a rendszer módosult, hiszen 2017. március 31-ével ez a

rendszer lényegében megszünt. Ez egy átmeneti rendszer volt, lehet, hogy önök nem értik, önök ahhoz értenek, hogy a költségvetést itt hagyják nagy hiánnyal, finanszírozás nélkül. Elképzelésük sem volt 2010-ben, hogy a költségvetés hiányát miből kell finanszírozni. Jött egy új kormány, és igenis élt ezzel a lehetőséggel. Azzal a lehetőséggel, amely egyébként nemzetközi szinten már közismert, hiszen Ausztria, Ciprus, az Egyesült Királyság, Görögország, Málta és Portugália is alkalmazza. És az sem igaz, hogy a magyarországihoz hasonlóan nincs például ingatlanbevonás a rendszerbe, mert például Ausztriában ez nem kell, az Egyesült Királyságban nem kell, vagy Máltán sem kell ingatlan vagy más egyéb befektetés bevonása.

Tehát azt gondolom, hogy arra a kérdésre, hogy mit titkolunk, semmit nem titkolunk, ön minden kérdésre megkapja, és megkapta eddig is a választ. Semmi titok nincs ebben a rendszerben. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): A hejópapi vendégeket én is hadd köszöntsem illő tisztelettel. Államtitkár úr, most sem választott a kérdésemre. Hogyha megkaptam a válaszokat, akkor nem azt a választ kaptam volna, hogy visszautasítja a házelnök 12-ből 8 kérdésre a választ. Ha ez ilyen egyszerű, akkor válaszoljon már a kérdéseimre, szívesen levelezgetek önnel, van rá időm.

A másik, hogy igenis nemzetközi szinten általában befektetésekhez vagy ingatlanokhoz kötik. Ön azt mondta, itt említette, hogy ki mihez ért. Nézze, én azt tudom mondani, hogy önök valamihez értenek egészen biztosan, nevezetesen, hogy ellopják a közpénzt, hogy odajuttassák a haveroknak, hiszen ezzel a programmal a magyar államot kár érte 13 milliárd forint értékben, az önök baráti cégeit viszont előny érte, hiszen nagyon nagy bevételre, profitra tettek szert, mintegy 180 milliárd forintos nagyságrendben.

Tehát ez az, amihez önök értenek, hogy hogyan válik a közpénz magánpénzzé, hogy Matolcsy jegybankelnököt is idézzem, hogy elveszti közpénzjelleget az önök zsebében. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg Tállai András államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Meglepő viszonválaszában a képviselő úr eléggé alpári hangnemet ütött meg: hogy ellopják a közpénzt. Tisztelt Képviselő Úr! Kinek a frakciótársa ült bőrtönben közpénzellopás miatt? Az ön frakciótársai ültek. Akkor ön miről beszél? Milyen közpénzellopásról beszél? Mit jelent az, hogy az államot kár érte? Semmilyen kár nem érte az álla-

mot. 575 milliárd forint bevonása történt meg piaci kamatok alatt. Tehát kevesebbe került az államnak.

2013-ban indult ez a program, ez egy piaci szempontból, forrásbevonási szempontból is igenis egy nagyon jó program volt. Igen, 2017-re a piaci viszonyok változása miatt, miután a kormány most már a piacról is tudja finanszírozni az állami költségvetést, amit egyébként önök nem tudtak, mert csődbe vitték az országot, ezt a jelenlegi kormány most már kötvényprogram nélkül is meg tudja oldani. Semmilyen titok, eltitkolnivalója nincs a kormánynak ebben a kötvényprogramban. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Érinthetetlen Fideszesek.**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Szilágyi György: Igen, elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy néz ki, hogy Orbán Viktor környezetében álomkarriernek alakul ki, úgy néz ki, hogy közvetlen környezete Orbán Viktornak zsenik sokaságából áll, és most nem Mészáros Lőrincről kívánok beszélni, aki egyszerű gázszerelőből lett gazdasági zseni, és keres ma már 11 millió forintot óránként, hanem egy másik gazdasági zseniről kérdezném önt: Tiborcz Istvánról, Orbán Viktor lányának a férjéről. Tiborcz István, Orbán Viktor veje, Orbán Ráhel férje a csúcsra ért, hiszen nem sokkal korábban még nem annyira gazdag ember, pár év alatt Magyarország egyik leggazdagabb embere lett, és pár napja az a hír, hogy vásárolt egy ingatlant, egy palotát Budapest egyik legdrágább részén, a XII. kerületben, Kútvölgyben, nagyjából 400 millió forintért, és akkor még azt mondják, ezt fel is kell újítani.

Tehát Orbán Ráhel mondataira, gondolom, még mindenki emlékszik, alig két évvel ezelőtt mondta: „A férjemmel önálló családunk van, saját lábunkon állunk, saját erőnkől boldogulunk, saját életünket éljük.”

Hány olyan magyar család van - teszem fel a kérdést -, ahol a szülők megtakarítása, mondjuk, 740 ezer forint, mint Orbán Viktor a vagyonbevallása alapján, nem tudják segíteni a gyereket, és ez a gyerekek pár év alatt minden segítség nélkül Magyarországon leggazdagabb emberei közé tartozik, mert a saját lábára állt? Tiborcz István 2009-ben a cégei után még csak 8,4 millió forintot tudott bevételként elkönyvelni, 2010-ben, mikor már Orbán Viktor a miniszterelnök, akkor már 686 milliót, 2011-ben 2760 milliót és 2012-ben 3000 milliót tudott elkönyvelni. Uraim! Orbán Viktor semmi köze nincs ehhez? Az a kérdés csak... - és benne van egy

csomó bizniszben ez az ember, sorra jönnek azok a bizniszek, amikhez a neve kötődik, a kastélyvásárlásoktól a turizmuson keresztül a szállodavásárlásig.

Nagyon úgy néz ki, hogy Orbán Viktor a saját családjának a meggazdagodására használja fel a miniszterelnöki pozíciót. Jól van ez így, államtitkár úr? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Én azt gondolom, hogy a közlő választási kampány sem hatalmazza fel egyetlenegy képviselőtársunkat sem arra, hogy más képviselőtársaink családtagjait, akik egyébként nem közszereplők, a politika színpadára ráncigálják. Én a leghatározottabban szeretném ezt a stílust és hangnemet visszautasítani minden képviselőtársam nevében, azok nevében is, akik a kormánypártokhoz tartoznak, és azok nevében is, akik nem; és minden közéleti szereplő nevében, hogy bármikor és bármelyik hozzátartozóját meghurcolják. *(Dr. Lukács László György közbeszól.)* Képviselő úr, szeretném befejezni a mondatomat, hogyha megengedik a jobbikos képviselők.

Képviselő úr, ebben az országban szerencsére nagyon sok sikeres vállalkozó van. Ez az ország sikere. Azért sikeres az ország, mert sikeresek a vállalkozók. Melyik sikeres vállalkozónak a nevét citálta most ide? Azét, aki a miniszterelnöknek a veje. Idecitálta volna a nevét, ha nem ő lenne a miniszterelnök veje? Persze, hogy nem, mert akkor még több tízezer sikeres vállalkozó nevét kellett volna ma felsorolni. Mi fáj önnek, képviselő úr? Az, hogy ön sikertelen? Az fáj önnek? Hogy ön sikertelen? Hogy önök sikertelenek? Ez fáj önnek, képviselő úr?

Ez semmi más, mint szimpla irigység, és a leghatározottabban szeretném arra kérni önt, képviselő úr, akit eddig nem ilyen embernek ismertünk, hogy a családtagokat hagyják ki a politikából, és hagyják ki a politizálásból.

Aki ebben az országban nyitott szemmel jár, az pontosan tudja, hogy Tiborcz István családja, szülei, testvére és ő maga is a házasság előtt köztisztelőben álló és sikeres emberek voltak anyagi tekintetben is. Nem szorultak Orbán Viktor támogatására, és nem szorultak senkinek sem a támogatására. Önállóak voltak, és azok is maradtak, és ezt is elmondta egyébként már több alkalommal is Tiborcz István és a felesége is.

Nem világos számomra, hogy miért kell belekavarni a politikai vitákba a családtagokat, egy politikusnak, egy miniszterelnöknek a gyerekeit vagy épenséggel a vejét.

Önöknek ez a politikai programja? Ez lesz jó az országnak? Önök úgy politizálnak, hogy önöknek ez a politikai ajánlata a választópolgárok számára? Ettől lesz jobb Magyarország, amit ön itt az előbb képviselt? *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

(14.10)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tudom, miniszter úr, ismerjük az ön felfogását, azt az arrogáns felfogást, hogy mindenki annyit ér, amennyije van. Ezt ön mondta. Önnek az számít egy ember megítélésében, hogy mennyi pénze van.

Nem, nem azért citáljuk ide Tiborcz Istvánt! Azért citáljuk ide, mert például Kecskeméten úgy nyert egy kiírt pályázaton, hogy teljesen rá írták a pályázatot, 704 millió forintos pályázatot úgy nyert meg, hogy csak ő volt egyedül, aki Magyarországon tudta teljesíteni a feltételeket. Azért mondjuk ezt, mert amikor belekezd például kastélyfelvásárlásokba, akkor önök olyan törvényeket hoznak, amelyek 2017-től lehetővé teszik a katélyfelújítások költségeirésát a társaságiadó-alapból 30 milliárd forint összegig. Azért mondjuk, mert amikor megveszi a keszthelyi kikötőt, önök vasárnapi boltzárat hirdetnek ugyan, mégis utána mit csinálnak: kormányrendelettel a kikötőkben vasárnap is nyitva lehetne bárki természetesen. Azért, mert önök így, politikailag segítik ezeket az embereket. *(Manninger Jenő: Nincs is bolt ott!)*

Nem a piacon élnek meg ezek az emberek, hanem az önök segítségével jutnak vagyonokhoz. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg Lázár János miniszter urat. Miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselő úr, kár ennyit hazudni, mert ettől még nem fognak önökre szavazni. *(Dr. Völner Pál: Sőt!)* Önmagában ez a hazugságözön, amit most ön előadott, egyes embereket, ügyeket idecitálva, nem fogja megalapozni, hogy bárki önre adja a szavazatát, képviselő úr. *(Bana Tibor: Cáföld! Csak nem tudod!)*

Először is azt kérem, hogy mások személyiségi jogait tartsa tiszteletben. Nyilván nem az én dolgom, hogy jogi dolgokat szóba hozzak, de nem közszereplőket citálnak ide rendszeresen, nem közszereplő vállalkozókat citálnak ide rendszeresen, csak azért, mert bármilyen közük van a Fideszhez. Én nem gondolom, hogy ez olyan program volna, amire érdemes volna bármilyen formában is támogatást biztosítani.

Ami pedig a versenyt illeti, képviselő úr, az ön által felhozott ügyeket, az összes ügyet, ami az európai uniós pályázatokkal volt kapcsolatos, az Európai Bizottság, a különböző bűnüldözési szervek kivizsgálták. Semmilyen bűncselekményre utaló jelet nem találtak. Semmilyen nyomozás nem folyik, semmilyen olyan vizsgálat nincs, ami bárkit elmarasztalt volna. Önök, képviselő úr, csak azért szórakoznak Tiborcz Istvánnal, mert a miniszterelnök veje. Sem-

mi más politikai programjuk nincs, csak ez a személyeskedés. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan fog működni a 2018-ban elindítani tervezett országos jégkármelegítő rendszer?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Földi László: Igen, elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly tavasszal azonnali kérdéssel fordultam a tárcához, hogy van-e lehetősége a kormánynak az országos jégeső-elhárító rendszer kiépítésére. Miniszter úr nevében akkor Czerván György államtitkár úr tájékoztatott arról, hogy mivel az agrárkárenyhítési és a mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás mellett egyre nagyobb hangsúly helyeződik a kockázatmegelőzésre, a jégesőkárok megelőzése biztosíthatja az egyik legnagyobb hozzáadott értéket az agrárgazdaság és a társadalom számára.

Emiatt a Földművelésügyi Minisztérium kiemelt figyelmet fordít a jégeső-elhárítás országos rendszerre történő fejlesztésére. Az akkori tervek szerint az ország öt régióba történő beosztásával öt diszpécserközpont kialakítását tervezték. A Dél-Magyarországon működtetett talajgenerátorok integrálásával és az újonnan beszerzett eszközökkel létrejöhethet a mintegy ezer talajgenerátorral működő országos rendszer. A becslések szerint ennek kialakítása egy-két éven belül megvalósítható, és ezáltal a termelők károk mintegy 40-70 százalékkal fognak csökkenni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi idők szélsőséges időjárásának köszönhetően megnövekedett az esetenként hirtelen lezúduló csapadék mennyisége, illetve különösen nagy gondot okoz, amikor ez a csapadék jég formájában okoz pusztítást. Ezért halottam nagy örömmel a híradásokból, hogy az országos jégkármelegítő rendszer 2018-ban elindulhat.

Ezzel kapcsolatban kérdezem tisztelt államtitkár urat: hogyan és milyen forrásból tervezik működtetni az országos jégkármelegítő rendszert? Hogyan és milyen mértékben segíti ez a termelőket? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Valóban, a klímaváltozás következtében a szélsőséges időjárási események gyakorisága, valamint azok kedvezőtlen gazdasági, környezeti és társadalmi hatásai egyre

inkább növekszenek. Azt mondhatnánk, hogy a mezőgazdaság a természetnek nagyon kitett ágazat. Ezért mindig a legnehezebb kérdés a biztonság, amely a termékbiztonságot jelenti, hogy hogyan tudunk tervezni, hogyan tud kiszámíthatóvá válni a munka megtérülése, amit a mezőgazdaságra fordítunk. Emiatt egyre nagyobb hangsúly helyeződik valóban a kockázatmegelőzésre.

Jégeső az országban bárhol előfordulhat, de hatékony védekezés eddig csak a Dél-Dunántúlon működött. Az agrártárca ezt alapul véve támogatta a talajgenerátoros jégkármelegítő országossá való kibővítését. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vállalta az országos rendszer kiépítését, majd a működtetését, amelyhez a Földművelésügyi Minisztérium minden segítséget megad. Három új logisztikai központ létrehozásával, az ország négy régióba sorolásával alakítja ki a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara a rendszert. A Dél-dunántúli 141 egység integrálásával és az újonnan telepítendő talajgenerátorokkal létrejöhethet a közel ezer generátorral működő országos rendszer.

A beruházás mintegy 1,8 milliárd forintot tesz ki, és százszázalékos támogatásban részesülhet a vidékfejlesztési programból. A kiépítés alkalmával beszerzésre kerül közel 200 darab automata talajgenerátor, amelyek működtetéséhez kezelőszemélyzet nem szükséges. A hagyományos manuális berendezéseket kezelőszemélyzet fogja működtetni, akik elvégzik a készülékek hatóanyaggal történő feltöltését és kisebb javítását is. A kezelőszemélyzet toborzása jelenleg folyamatban van.

A NAK beruházási pályázatának pozitív elbírálását követően felgyorsulhat az országos rendszer kiépítése és a működtetéséhez szükséges földművelésügyi minisztériumi és agrárkamrai megállapodás megkötése. A tervezett működtetési költség megközelíti az évi másfél milliárd forintot, amelynek finanszírozására alapvetően a Kárenyhítési Alap áll rendelkezésre. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért is tettem fel a kérdést, mert azon a vidéken, ahonnan én jövök a parlamentbe, a gyümölcs- és szőlőtermesztés és természetesen a szántóföldi növénytermesztés is kulcskérdés. Az utóbbi másfél évtizedben nagyon sok gyümölcsös települt például, sok új, sok fiatal gazda lépett be a termelésbe. Annak érdekében, hogy a fiatal gazdákat is benn tudjuk tartani a rendszerben, hogy az ő megélhetésük biztonságos legyen, kulcskérdés, hogy megoldjuk ezen problémát, hiszen az elmúlt években is a mi vidékünket is nagyon komoly jégkár érte, ennek okán gyümölcsösök mentek tönkre. Azoknak az újra-telepítését meg kellett oldani.

Tehát nagyon bízom abban a rendszerben, amit az FM, illetve az agrárkamara kidogozott. Ez nyilván az egész országban a gazdáknak nagyon jót fog tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Teljesen igaza van kedves képviselőtársamnak. Azt szeretném még elmondani, hogy a rendszer bevezetésével a termelők jégesőkárai csökkennek, emiatt a jégkárokra lényegesen kisebb összegű kárenyhítő juttatást kell kifizetni a jövőben. Továbbá nagy segítség az, hogy az alap által nem kezelt, 30 százaléknál kisebb károk ellen is megoldást nyújt a rendszer. Tehát nem kell elszemvedniük a termelőknek a 30 százaléknál kisebb károsodást sem, ami azért fontos, ezt mindannyian tudjuk, mert egy hitelfelvétellel terhelt gazdaságban minden egyes megtermelt jövedelemre szükség van az eredményes működéshez.

Az egyik legfontosabb hozzáadott érték, hogy az országos jégkár megelőzés bevezetése és működtetése nem jelent egyetlenegy forint költséget sem a termelők számára többletteleharként. Ugyanakkor, mivel a jégkár megelőzés előnyeiből nemcsak a mezőgazdasági termelők részesülnek, hanem más ágazatok vállalkozásai, közzvagyonnal gazdálkodó szervezetek, de a lakosság széles rétegei is, indokolt volt egyébként a vállalkozás tekintetében az állam által is támogatott módon az önkéntes hozzájárulás lehetőségét is megteremteni. Azt reméljük, hogy ezzel az országos beruházással a termelés biztonságát és eredményességét tudjuk növelni a gazdák érdekében a jövőben. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Józsa István: Így van, ez egy jó rendszer.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért fordít hátat a kormány az egyszülős családoknak?”** címmel. *(Dr. Józsa István dr. Nagy Istvánnak: Már csak az autósokra is gondoljatok!)* Miniszter úr halaszthatatlan közzfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Igen, képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja válaszadónak Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó, képviselő asszony.

(14.20)

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon a családbarátnak beállított kormánypolitika ellenére kifejezetten hátrányos helyzetben vannak a fiatal családok, különösen az egyszülős családok. Félmillió

gyermeket nevel ma egyedülálló szülő, és ha az eddigi tendencia folytatódik, akkor sajnos minden harmadik kiskorú gyermek egyszülős családban fog nevelkedni. Ha ezek a családok nem kapnak azonnali segítséget, a helyzetük tovább fog romlani.

Minden létező adat azt mutatja, hogy nagy a baj. Három egyszülős családból kettő szegénységben, nélkülözésben él. A kormány a családtámogatások magas arányát szokta hangoztatni, de azt már elhallgatja, hogy a támogatásokból milyen arányban részesülnek a rászoruló családok. Jelenleg a támogatási rendszer szinte egyáltalán nem vesz tudomást az egyedülálló szülők extraterheiről. Mindössze 1500 forinttal kapnak több családi pótlékot, ami 2008 óta nem nőtt, államtitkár úr! Hiába mondja a kormány, hogy rászorultsági alapon támogatja a családokat, ha úgy van meghúzva a jövedelemküszöb, hogy még minimálbér mellett sem számít a család rászorulóknak.

Szerintünk olyan családpolitikára van szükség, amely figyelembe veszi a különböző élethelyzetben lévő családok speciális szükségleteit. Az egyszülős családok ma nagyon súlyos anyagi hátrányt szenvednek, ezért 20 ezer forinttal emelnék a családi pótlékot, a nagycsaládoknak járó kedvezményeket kiterjesztenék, és felülvizsgálnánk a tartásdíjak rendszerét. Nem tartható tovább ugyanis az az állapot, hogy a tartásdíjak behajtásában eredménytelen állam alamizsnát ad a családoknak. Célzott munkaerőpiaci programot, támogatott bébiszitter-szolgáltatást fogunk indítani, és segíteni fogunk a lakhatási gondokon.

Kérdezem tehát államtitkár urat, miért nem támogatják ezeket a javaslatokat, miért nem visznek végbe ilyen intézkedéseket, és miért fordítanak hátat az egyszülős családoknak. Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kormány legfontosabb célkitűzése volt, hogy a családokat meg tudja erősíteni, tudja segíteni, éppen ezért jóval több intézkedést hozott, mint elődei a megelőző korszakban, és most nem is arra célok, amit a szocialisták elvettek a családoktól, hanem ami általában létrejött Magyarországon, hiszen míg 2010-ben az 1000 milliárd forintot sem érte el a családok támogatása, ez 2018-ra 2000 milliárd forint köré fog emelkedni, tehát itt egy nagyon nagy mértékű emelésről van szó.

A családi pótléknál nyilván elfelejtette azt, hogy ha több gyermek van, akkor az 3 ezer forintot, négy gyermeknél 4 ezer forintot vagy további összegeket jelenthet. S azt is fontos elmondanunk az egyszülős családoknál, hogy a bölcsődei és minibölcsődei felvételi esetében az egyedülálló szülők gyermekeit előnyben kell részesíteni. A kormányzat szintén az elmúlt

évben döntött arról, hogy 500 millió forintot ad az Egyedülálló Szülők Klubjának azért, hogy mintegy központot és a központon kívül egy országos hálózatot is létrehozson, amely kifejezetten az egyedülálló szülőknek kíván segíteni.

Az Erzsébet-táborokban az egyszülős családok számára szintén külön kedvezményes táborozási lehetőséget indítottunk, pontosan azért, mert tudjuk, hogy mind a bölcsőde és minibölcsőde esetében, mind a nyári tábor esetében egy egyszülős családban értelemszerűen nehezebb a gyermekfelügyelet megoldása. Éppen ezért indítottunk külön tábort a szünetre, és adunk kedvezményt a felvétel esetében a bölcsődében és minibölcsődében.

Azt is fontos elmondani, hogy az egyszülős családok a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény keretében igénybe vehető jogosultságok esetében szintén kedvezőbb elbírálásban részesülnek, könnyebben jutnak ehhez hozzá. Az is fontos, hogy az elmúlt időszakban a kormányzat számtalan döntést hozott, például az édesanyák diákhitel-tartozásának elengedését, amely az egyszülős családokat is nagyon pozitívan tudja érinteni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (LMP): Államtitkár úr, tudja, ahogy önök az egyszülős családokhoz viszonyulnak, az mindent elmond arról, hogy mit gondolnak a magyar családokról. S szeretném egy dologra emlékeztetni, lehet, hogy önök ezt már elfelejtették, de a magyar családok nem felejtették el, hiszen önök állították a következőt: a párok papíron elválnának a magasabb támogatás reményében.

Államtitkár úr, egy évvel ezelőtt önök azt mondták ki ezzel, hogy a magyar családok haszonlesők lennének. Önök azért büntetik az egyszülős családokat, mert haszonlesőnek tartják a magyar családokat. Ilyen lesújtó véleménnyel vannak önök a magyar családokról! Mi ezt visszautasítjuk a magyar családok nevében is!

Azok a lépések pedig, amiket említett, az LMP-nek köszönhető, hiszen mi javasoltuk a bölcsődei előnyben részesítést és a családközpontok létrehozását is skandináv mintára. Egyébként ezek az intézkedések kellene, de nem elegendők, legalább ennyit kell fordítani arra, hogy a gyermek ne csak bekerüljön a bölcsődébe, hanem megfelelő anyagi támogatást, a munkaerőpiaci és a gyermekellátási nehézségek leküzdéséhez is támogatást kapjanak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, azaz legyen olyan nyitvatartása a bölcsődének, hogy a szülő műszakkezdés előtt *(Az elnök ismét csenget.)* és túlóra után is el tudjon menni a gyermekért, ehhez viszont a dolgozók bérét emelni kell, és a túlórát pótlékot is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Én pedig az ön vagdalkozását utasítom vissza, amiket ön itt a kormányzat fejébe vágott. Mi minden családon igyekeztünk segíteni. Az Alaptörvényben rögzítettük a családok támogatásának a fontosságát, és a családot a leszármazás is létrehozza, amint az Alaptörvény is fogalmaz.

Tehát ugyanolyan számunkra minden gyermek. Egy gyermek nem tehet róla, hogy egyke vagy sok testvére van, hogy egy szülő gondozza vagy több szülő. Ez a kormányzat számára mindegy. Az a lényeg, hogy a gyermekeket támogassuk. Akik nehezebb helyzetben vannak, mert sok testvérük van, és ez több költséget eredményez a családnak, vagy csak egy szülő gondoskodik róluk, azoknak speciális támogatásaik vannak. Ezt soroltam fel önnek az előző két percben.

Viszont azt is fontosnak tartom, hogy évről évre bővülnek a családok kedvezményei. Nem volt olyan év a Fidesz-KDNP kormányzásának megkezdése óta, amikor ne bővült volna a családtámogatások köre. A következő évben is tovább fog bővülni, a kétgyermekes-kedvezmény tovább nő 35 ezer forintra, és ha utána is a Fidesz-KDNP kapja meg a kormányzás lehetőségét, akkor tovább fogjuk ezt emelni 40 ezer forintra. Most már 1-1 millió forint leírható a hiteltartozásból is a gyermekek után. Azt hiszem, a családi adókedvezmény mellett nagyon sok más olyan kedvezményt is adtunk a családoknak, amivel érezhetik, hogy a kormányzat az ő munkájukat, a családon belül végzett tevékenységet, munkát tartja a legfontosabbnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan változtak a békés az egészségügyben 2010 óta?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja válaszádnak Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben azzal kellett szembesülnünk, hogy az egészségügyből több mint 400 milliárd forint kivonásra került, és több mint 5 ezer dolgozó hagyta el az egészségügyi pályát vagy vállalt munkát külföldön.

A Fidesz-KDNP elkötelezett mind a betegek, mind az egészségügyben dolgozók helyzetének javításában. A polgári kormány 2010 óta folyamatosan pótolja az egészségügytől a szocialisták és a liberálisok kormányzása idején elvett forrásokat. Fejlesztés-

re eddig több mint 500 milliárd forintot költöttünk. Engedjék meg, hogy itt jegyezzem meg, hogy ezen az 500 milliárdon felül most indul meg Budapest legnagyobb egészségügyi fejlesztése is. A fejlesztéseken túl radikálisan csökkentettük a kórházak adósságát, felére csökkentettük a várólistán lévők számát.

A Fidesz-KDNP mindig kiemelten kezelte és kezeli az egészségügyben dolgozók humánerőforráskérdését. Örömteli, hogy az elmúlt években az ország gazdasági teljesítőképessége lehetőséget teremtett arra, hogy javítsunk az egészségügyi dolgozók anyagi helyzetén. 2012-ben és 2013-ban két lépcsőben körülbelül 95 ezer egészségügyi dolgozó részesült béremelésben.

Az egészségügyi ágazati bérfeljesztéshez kapcsolódóan a két évben összesen 75,7 milliárd forint többletkifizetés történt az egészségügyi szolgáltatók számára. 2015. július 1-jétől megteremtettük a lehetőségét az egészségügyi dolgozók mozgóbér-befagyasztásának felengedésére, amivel biztosítottá vált a 2012. és 2013. évi béremelés mozgóbér-elemeinek alapbérhez történő igazítása. Szintén még a tavalyi, az egészségügyi dolgozók jövedelmi helyzetének további javítását célzó bértárgyalások eredményeképpen, a szakmai kamarákkal ágazati sztrájk tárgyalás keretében folytatott egyeztetés eredményeképpen megállapodás született a bérfeljesztés ütemezésével és mértékével kapcsolatban.

Kérdezem államtitkár urat, hogyan változtak a bérek az egészségügyben 2010 óta, mennyivel keresnek többet az egészségügyi dolgozók ma, mint 2010-ben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt mondhatjuk, hogy egy évtizedek óta várt elmozdulás történt végre az egészségügyi bérekben Magyarországon. Azt nagyon régóta tudjuk, hogy az egészségügyben jóval kevesebbet keresnek, mint amennyi megilletné őket azon munkájuk és felelősségük alapján, amit nap mint nap viselnek, de mégis meg kellett várni a Fidesz-KDNP-kormányt, hogy érezhető, nagyarányú orvosi és szakdolgozói béremelésre kerüljön sor Magyarországon.

Egy 7-9 éves jogvisztonnyal rendelkező szakorvos 2010 környékén 156 ezer forintos alapilletményre számíthatott, ha mellé rakom a mozgóbér-elemeket - ügyelet, túlóra és hasonló -, akkor 280 ezer forint volt az ő keresete.

(14.30)

Ugyanez most, a béremelés után az alapilletmény esetében már 469 ezer forint, és ha szintén

melléteszem a különböző mozgóbér-elemeket, túlóra- és ügyeleti díjakat, ez 796 ezer forintra emelkedhet. Egy másik szakorvos esetében, aki már régebb óta, 19-21 éve van a pályán, tehát két évtizednyi munkát elvégzett, az alapilletménye 2010-ben 197 ezer forint volt, és a keresete túlórákkal, pótlékokkal együtt 364 ezer forint lehetett. Tehát ennyi volt a bruttó keresete minden pótlékkal együtt. Ez emelkedik meg most, az alapilletmény 510 520 forintra, és ha átlagosan számolunk a különböző túlórákkal és ügyeletekkel, akkor 855 ezer forint is lehet az a bruttó kereset, amely az ezen mozgóbér-elemekkel kiegészített alapbért tartalmazza.

Ezek már olyan keresetek, amelyek érezhetően nagyobbak, mint a korábbiak. Az orvosok esetében ez 207 ezer forinttal történő emelést jelent a tavaly és idén őszi folyamán. Most november elsején emelkedtek legutóbb az orvosi bérek, és ezt a decemberi fizetésben fogják először látni az orvosok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, és köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Ugye, 2016 és 2019 között négy lépcsőben kerül sor a béremelésre. Azt tartom a legfontosabb dolognak - hiszen hallottuk a számokat, és ezek nagyon jelentős béremelést hoztak szerencsére és vetítenek még előre az elkövetkezendő évekre -, hogy egy többéves bérrendezési programról van szó. Ez hozhatja meg azt a stabilitást, ami biztosítja azt, hogy orvosaink és ápolóink Magyarországon dolgozzanak.

Nagyon örülök annak, hogy elmondhatom, hogy az egészségügyi dolgozók számíthatnak a kormányra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, egy bizalmat kell újjáépíteni, hiszen 2010 előtt elvettek egyhavi bért, és elbocsátottak 6 ezer egészségügyi dolgozót. Itt egy nagymértékű bizalmi válság is volt, ez idézte elő azt a nagymértékű elvándorlást, ami az orvosok esetében csak 2012-13 fordulóján tudott megtorpanni, és azóta szerencsére egyre kisebb mértékű az orvosok elvándorlása.

De ön is utalt a szakdolgozók béremelésére. Az a 82 milliárd forint költségvetési többlet, ami az idei évi költségvetésben szerepel béremelésre, az orvosokat, kórházi szakgyógyászokat egyaránt érinti, és az egészségügyi szakdolgozókat, az ápolókat is. Az ő esetükben 106 ezer forintos alapilletmény volt 2010-ben, ami 172 ezer forintos keresetet jelentett a kü-

lönböző túlórakkal együtt. Ez emelkedik meg most 226 ezer forintos alapilletményre, és a kereset bruttó értéke a túlórakkal együtt átlagosan 340 ezer forintig tud emelkedni azon teljesítmény mellett, amit valóban emberfeletti teljesítményként az ápolók a betegellátásban nyújtanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 33 perc van. Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **devizahitel-károsultak érdekében szükséges lépésekről** szóló politikai vita, amelyet Szél Bernadett és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló kezdeményezést V/17955. számon kaptak kézhez.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a politikai **vita menetét**.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor, 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik, 15-15 percben. Majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe beszámít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdենék a vitát, felkérem Szávay István jegyző urat, ismertesse az egyes **időkereteket**.

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kezdeményezte időkeretének kétszeresére emelését, így az időkeret megoszlása a következő. A Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 45 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 50 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára ke-

rül sor, 40 perces időkeretben. Megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A devizahitelezési válság a 2000-es évek szociálliberális kormányainak szégyenteljes öröksége, amelyet napjainkig sem sikerült teljes mértékben kihevernie az országnak. A polgári kormányra maradt a devizahitelezési válság kezelése, így a Fidesz-KDNP sorra hozta meg a devizahitelesek segítő intézkedéseket, ennek köszönhetően 25-30 százalékkal csökkentek a törlesztőrészletek, és 1000 milliárd forinttal csökkentek a családok terhei.

A tisztánlátás érdekében kérem, engedjék meg, hogy a mai vitanap elindításaként összegezzem a lakossági hiteladósok megsegítését célzó, az utóbbi években foganatosított állami intézkedéseket és azok előzményeit.

A lakóingatlan egyik jellegzetessége, hogy emberöltőnként teljes mértékben fel kell újítani vagy újat kell helyette építeni. Az ország lakosság száma és az átlagos családnagyság alapján Magyarországon évente átlagosan 40 ezer új otthon iránt lenne igény. Az 1980-as évek után először 1999-től sikerült elérni, hogy a lakásépítések száma folyamatosan növekedni kezdjen. Emlékszünk még az Orbán-kormány intézkedéseire. Ennek elsődleges eszköze a kamattámogatott, forintalapú lakáshitel-konstrukció volt.

A 2002-es országgyűlési választásokat követően költségvetési indokok alapján megszüntetésre került a szociálliberális kormányzat idején a forintalapú lakáshitelek kamattámogatása. Az emberek saját otthon utáni vágya azonban fennmaradt. A forintalapú lakáshitelezést állami kamattámogatás nélkül nem lehetett fenntartani, hiszen az akkori 8-12 százalékos forint-alapkamathoz 14-18 százalékos piaci kamatszint társult.

A csökkenni nem képes infláció, illetve a magas alapkamat a jelentős kamatkülönbözet miatt az alacsonyabb kamatozású devizahitelek felé terelte a háztartásokat. Ezekhez a lakáshitelekhez mérsékeltbb kamattörlesztési teher járult. Ezt a mérsékeltbb kamattörlesztési terhet a fennálló tőketartozás, a folyamatosan változó árfolyam ellensúlyozta. Az árfolyamkockázat kérdése azonban az első időszakban teljes mértékben háttérbe szorult, az adósok számára meghatározó jelentőséggel a külföldi devizák stabil és a forintnál lényegesen alacsonyabb kamatszintje bírt.

Lényegében egy klasszikus buborékjelenség kialakulását lehetett megfigyelni a piacokon. Mind az adósok, mind pedig a hitelezők oldalán a kockázatok szintjének szinte teljes ignorálása volt a jellemző az elérhető nyereség reményében.

A hitelfeltevő háztartások többségénél az egyetlen szempont, amely alapján döntésüket meghozták, a havi törlesztőrészlet nagysága volt, a hitelnyújtó bankok pedig a leendő adós élethelyzetének, hosszabb távú fizetési lehetőségeinek vizsgálata helyett

ingatlanfedezet-alapon értékelték és döntöttek. Ráadásul az ingatlanfedezet értékelése során a bankok olyan ingatlanokat is elfogadtak zálogtárgyként, amelyek piaci értékesítésére esély sem mutatkozott a későbbiek során.

A 2008-as pénzügyi és gazdasági válság hatására a magyar forint jelentősen leértékelődött, miközben az euró és még inkább a svájci frank jelentősen felértékelődött. Ebben az évben a lakossági új hitel felvételek 90 százaléka devizaalapú volt. Mivel azonban a magyar bankfelügyelet nem lépett, a devizahitelezés 2006 és 2009 között már az egész magyar gazdaságra nézve veszélyes méretűvé vált.

(14.40)

A háztartások devizahitel-állománya a 2006. év végi 2000 milliárd forintról a 2009. év elejére 6000 milliárd forintra emelkedett. A 2008-as pénzügyi válság kirobbanása után is még mintegy 1000 milliárd forinttal nőtt a magyar lakosság devizahitel-állománya.

Ekkor azonban már tartott az a folyamat, amely utóbb a magyar adósok fő problémájává vált. A forint mellett az euró is jelentősen gyengült a svájci frankhoz képest. A válság alatt a svájci frank tartalékulává, más szóval menekülővalutává vált, és ennek következtében az euróval szemben mintegy 25 százalékot erősödött. Ezzel egyidejűleg a forint mintegy 10 százalékot gyengült az euróval szemben.

Mindezek alapján, amíg 2008 elején egy svájci frank körülbelül 150 forintot ért, addig 2010-ben ez már elérte a 200 forintot, 2012-ben pedig a 250 forintot. Nem ennyire kiugró, de azért látványos volt a forint gyengülése az euróval szemben is. Amíg 2008 elején egy euró körülbelül 250 forintot ért, 2010-ben már 280-at, 2012-ben pedig 300-at. A gyorsan gyengülő forintárfolyam, különösen a svájci frankkal szemben, drasztikusan rontotta az eladósodott háztartások helyzetét. A bankok esetében pedig a jelzáloghitel-portfóliók minősége romlott, a bankrendszer nem teljesítő hiteleinek aránya folyamatosan emelkedett.

A 2008-as válság hatására mindeközben jelentősen megnőtt Magyarország országkockázati felára. Ezzel egyidejűleg a hazai bankok refinanszírozási költsége is megnőtt. A refinanszírozási költségek növekedését azonban megállította az, hogy az Európai Központi Bank, valamint a svájci jegybank kamatsökkentésbe kezdett. Mivel azonban sem a magyar pénzügyi felügyelet nem lépett, sem a hazai jogi szabályozás nem szabott ennek korlátot, ezért a magyar bankok - a számukra törvényben biztosított egyoldalú szerződés módosítási joggal sokszor visszaélve - kamatemelésekbe kezdtek. Az egyoldalú szerződés módosítási jogot eredeti funkciójával szemben profitnövelési célra kezdték el használni.

Mindezekon túlmenően a devizahitelezés hazai elterjedésének más okai is voltak. Így például a bankok közötti, egyre inkább kockázati alapúvá váló

verseny, a hitelezők és az adósok közötti egyre jelentősebb információs aszimmetria, a közvetítőhálózat kérdése, a pénzügyi kultúra hiányosságai vagy a referencia-kamatlábhoz kötött hitelkamatok bevezetésének elmaradása.

A 2010-es évek elejére a lakossági devizahitel-állomány - nagysága és az ahhoz kapcsolódó kockázati tényezők révén - már a gazdasági fejlődést gátló tényezővé lépett elő. Ezt az összetársadalmi terhet csupán néhány adattal szemléltetve: 2014. június végén a lakossági devizahitel-állományunk még mindig meghaladta a 4147 milliárd forintot, amelyből 3607 milliárd jelzáloghitel volt. 2014 első félévének végén összesen hozzávetőlegesen 872 ezer fogyasztói devizakölcsön-szerződés állt fenn.

A magyar jogalkotónak tehát több ok miatt is lépnie kellett. A devizaalapú lakossági hitelezést végül 2010-ben tiltották meg. A devizaalapú fogyasztói jelzáloghitel-szerződések forintra váltására 2014-ben, az egyéb, nem jelzálog fogyasztói hitelek forintra váltására pedig 2015-ben került sor.

A devizahitelekkel kapcsolatos átfogó intézkedések jogi alapját a Kúria a 2014. június 16-án meghozott 2/2014. számú polgári jogegységi határozata jelentette. Az Országgyűlés ezt követően fogadta el a jogegységi törvényt, amely 2014. július 18-án lett kihirdetve, alig egy hónappal a jogegységi határozat elfogadása után. A Kúria jogegységi határozata kizárólag a bíróságok számára kötelező, azonban az abban kifejtett jogelvek általános jellegük révén a jogviszonyok széles körét érintik, ezért az abból származó követelmények érvényre juttatásához törvényalkotásra volt szükség.

A jogegységi törvény révén a Kúria jogegységi határozatában foglaltak külön perindítás nélkül minden devizaadós számára irányadókká váltak. Ez mindenekelőtt az árfolyamrés semmissége tekintetében tette elkerülhetővé több százezer per megindítását. A jogegységi törvény megdönthető vélelmet állított fel az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötések tisztességtelensége mellett. A törvény gyorsított peres eljárásban tette lehetővé a pénzügyi intézmények számára, hogy az egyoldalú szerződésmódosítási jogra vonatkozó kikötéseik tisztességét bizonyítsák.

Külön rendelkezett a folyamatban lévő devizahiteles perek kezeléséről. Azokat a pereket kellett felfüggeszteni, amelyek tárgya részben vagy egészben az árfolyamrésre vonatkozó, illetve az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötés volt. Ezek jellemzően a megállapítási perek. A bírósági végrehajtások, valamint a jelzálogtárgyak bírósági végrehajtáson kívüli értékesítésének felfüggesztéséről is külön rendelkezett. A jogegységi törvény alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezéseket az Alkotmánybíróság a 34/2014. november 14-ei Ab-határozatában visszautasította.

A tisztességtelen szerződéses kikötéshez kapcsolódó múltbeli fogyasztói túlfizetések elszámolásáról külön törvény, az elszámolási törvény rendelkezett.

Az elszámolási törvény rendelkezései szerint a fogyasztó követelését a fogyasztói kölcsönszerződés fennállásának időszakában az MNB elnökének rendeletében meghatározott módon úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.

A jogalkotó többféle elszámolási módszertan közül választhatott. Ezek közül a fogyasztó számára az úgynevezett előtörlesztéses elszámolás a legkedvezőbb. Ennek lényege, hogy az adós javára mutató túlfizetést a tőketartozás terhére előtörlesztésként kell elszámolni. Az előtörlesztéses elszámolás révén a korábbi, kedvező árfolyamból származó nyereség az adósoknál jelenik meg. Amennyiben a tartozás devizában került meghatározásra, akkor a túlfizetést is át kell váltani az adott devizára. Ennek során a túlfizetést is azon az árfolyamon kellett elszámolni, amelyen a pénzügyi intézmény a törlesztést, vagyis a túlfizetéshez kapcsolódó kamat- és tőketörlesztést átváltotta.

Az elszámolás felülvizsgálata kapcsán a törvény rögzítette, hogy amennyiben a fogyasztó a pénzügyi intézmény elszámolásában foglaltakat vitatja, úgy első körben a pénzügyi intézménynél élhet panasszal. Ennek eredménytelenségét követően a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordulhat. A Pénzügyi Békéltető Testület eljárást megszüntető döntésének, illetve a helyes elszámolást megállapító határozatának megváltoztatása iránt pedig polgári nem peres eljárást kezdeményezhet.

A Magyar Nemzeti Bank félidős jelentése szerint a teljes elszámolási folyamat mintegy 3,6 millió fogyasztói kölcsönszerződést érintett, melynek során körülbelül 764 milliárd forintnyi fogyasztói követelést térítettek meg az arra jogosultak részére. A devizahitelek problémái ráirányították a figyelmet a fogyasztói hitelek jogi szabályozására, illetve a szabályozás hiányosságaira.

A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló törvény 2014. évi módosításának elsődleges célja, hogy a bankok a fogyasztóknak tisztességes és átlátható szerződéses feltételek mellett nyújtsanak hitelt. Ennek érdekében a törvény többek között meghatározza a fogyasztói hitelszerződések egyoldalú módosításának új, átlátható szabályait. Ezek az új rendelkezések egyaránt kiterjednek a kamatok, díjak és költségek egyoldalú emelésére.

Részletezi és hatékonyabbá teszi a hitelezőt a szerződéskötést megelőzően terhelő tájékoztatási kötelezettséget. Ennek fő célja, hogy a fogyasztó megalapozott döntést tudjon hozni a hitelfelvételről és az azzal járó kockázatokról. Ingyenes felmondási jogot biztosít a fogyasztó számára a kamatperiódus leteltét követően. Célja megkönnyíteni a bankváltást és a bankok közötti versenyt. Maximalizálja a késedelmi kamat mértékét, megakadályozva azt, hogy a hitelezők uszorajellegű kamatokat alkalmazzanak a már amúgy is fizetési nehézséggel küzdő adósokkal szemben. A hitelezőt a szerződéskötést megelőzően terhelő tájékoztatási kötelezettségét kiterjeszti a fogyasztói kezesre és a zálogkötelezettekre is. A tör-

vény elsődlegesen az információhiányban szenvedő fogyasztót kívánja az eddiginél is magasabb szintű védelemben részesíteni.

A fogyasztói hitel adósainak védelmét szolgáló törvényi intézkedések körét 2014-ben a forintosítási törvény gyarapította. A törvény megalkotásának kettős célja volt: egyrészt az, hogy a devizában eladósodott fogyasztóknak az árfolyamváltozásból adódó kiszolgáltatottságát megszüntesse, másrészt, hogy az árfolyamkockázat megszüntetésével a pénzügyi intézményrendszer stabilitását biztosítsa.

(14.50)

A törvény következtében ennek alapján a korábban devizában fennálló tartozások pénzneme ex lege változott meg.

A korábbi mintákhoz hasonlóan a forintosítási törvény sem egyszerűen a fennálló devizatarozások forintra történő átváltását írja elő. Az átváltási árfolyam meghatározása mellett ugyanis legalább ilyen fontos kérdés a forintra átváltott hitelek induló forintkamatának a meghatározása. A törvény elsődleges célja tehát az volt, hogy az egyébként érvényes szerződések esetében a jövőre nézve kiküszöbölje az árfolyamkockázattal járó terheket úgy, hogy a hatálybalépéstől kezdve állapított meg egy árfolyamot. A törvény a jelzáloggal biztosított deviza- és devizaalapú kölcsönszerződések esetén a tartozás forintra átváltásának előírásával a jövőre nézve szüntette meg az árfolyamkockázatot.

Az átváltási árfolyam meghatározása során nem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy a Kúria jogegységi döntése arra a következtetésre jutott, hogy az árfolyamkockázat az érvényes szerződések esetén a hiteladóst terheli. A tartozás forintra átváltása valamilyen fennálló deviza- és devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződésre vonatkozott. Ezeknek a szerződéseknek a módosulása a törvény erejénél fogva következett be, a törvény ezzel kapcsolatban nem írt elő semmiféle kötelezettséget a fogyasztó számára. A tartozás forintra átváltásáról szóló értesítés az elszámolási kötelezettség teljesítését tartalmazó értesítéssel együtt került a fogyasztó részére megküldésre.

A törvény bizonyos feltételek megléte esetén lehetőséget biztosított arra, hogy a fogyasztó kérje a kölcsönszerződésből eredő tartozás forintra átváltásának mellőzését. A devizahitel konstrukciójának megtartása elsősorban azoknak lehetett előnyös, akik devizában kapják a jövedelmüket, a hátralévő futamidő már rövid, vagy a jövedelmükhöz képest devizában fennálló tartozásuk csekély.

Összegezve tehát utólag megállapítható, hogy a forintosítás a legjobb időben történt, hiszen minden adott volt ahhoz, hogy a forintosítás érdemi kockázatok nélkül megtörténhessen. A Kúria jogegységi döntése, a gazdaság sebezhetőségének csökkenése, a jegybanki alapkamat kifejezetten alacsony mértéke mind elősegítették azt, hogy a forintosításra sor ke-

rülhessen, s annak pozitív hatása a következő években folyamatosan érvényesülhessen, a háztartások vagyona stabilizálódhasson, a pénzügyi rendszer sokkellenálló képessége erősödjön, s a monetáris politika hatékonysága növekedjen.

A forintosítási törvényben rögzített konverziót folytatta a szerződések szélesebb körére vonatkozóan az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló törvény. A devizahitelekből eredő tartozások forintra átváltását követően az érintettek nagy számára is tekintettel egyre nagyobb problémát jelentettek a gépjárműhitellel rendelkező adósok fizetési nehézségei, amelyre a svájci frank 2015. januári hirtelen és váratlan emelkedése is ráerősített. Az előbb említett törvény hatálya főszabályként kiterjedt minden olyan fogyasztóval kötött devizahitelre - ideértve a pénzügyi lízinget is -, amelyre a forintosítási törvény hatálya nem terjedt ki.

A devizahitelek kivezetése mellett a devizatörvényeket megelőzően a devizahitel-károsultak megsegítése komplex kormányzati célkitűzésként a pénzügyi tárgyú jogalkotásban és a többszintű otthonvédelmi intézkedések bevezetésében is következetesen megmutatkozott. 2010. augusztus 11-én módosult a bírósági végrehajtásról szóló törvény, amely valamennyi, lakás kiürítését elrendelő határozat végrehajtásának elhalasztását rendelve el 2011. április 15. napjáig. A törvény rendelkezéseit azokban a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kellett, amelyekben a kilakoltatás fogantatására még nem került sor.

A kormány 2011. június 9-én terjesztette az Országgyűlés elé a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló törvény tervezetét. Az árfolyamrögzítés célja az volt, hogy az egyes devizák jelentős árfolyam-ingadozási hatását átmenetileg tompítsa, és ezzel a devizakölcsönrel rendelkezők helyzetét kiszámíthatóbbá tegye. A svájcifrank-hitelek törlesztőárfolyamát 180 forinton, az euróét 250 forinton, a jenét 2,5 forinton rögzítették a programban részt vevőknek átmeneti időre, legfeljebb 60 hónapig.

A rögzített árfolyam és az ezt meghaladó tényleges törlesztési árfolyam közötti különbségre a hitelező speciális célú, a felelős hitelezés szabályai alá nem eső forint-jelzáloghitelt nyújt, más néven: gyűjtőszámlát nyit, aminek fedezete ugyanaz a lakóingatlan, mint a devizahitel esetében. A gyűjtőszámlahitel végső lejáratára nem lehet korábbi, mint a devizakölcsöné. A magyar állam készfizető kezesként felel a gyűjtőszámlahitelből eredő tartozások 100 százalékáért a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt, továbbá kezesként felel a gyűjtőszámlahitelből eredő tartozások 25 százalékáért a rögzített árfolyam alkalmazási időszak záró időpontját követően.

Az árfolyamgátat választó ügyfelek elhalasztott tartozásának kamatrészét 50-50 százalék arányban a bankok és a költségvetés átvállalta. Az árfolyamgátba belépők száma meghaladta a 170 ezret, így az ügyfe-

lek több mint 50 milliárd forint kamat megfizetése alól mentesültek, egy ügyfél átlagosan 294 ezer forint kedvezményben részesült.

2011. július 1-jéig a kormány árverezési moratóriumot tartott fenn a bajba jutott lakáshitelek szociális biztonságának érdekében. Az árfolyamgáttörvény értelmében csak fokozatosan indulhatott el a lakáshitel-tartozások érvényesítése a kényszerértékesítési kvótarendszer miatt, amely az árverezéseket szabályozta. Meghatározott ideig, 2015-ig csak szűk feltételekkel engedték a lakások, családi házak árverését, egyrészt a bajba jutott lakáshitelek szociális biztonsága érdekében, másrészt hogy ne kerüljön egy időben a piacra a lakásállomány indokolatlanul magas hányada, ezzel is rontva a lakások értékét.

Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvény eredményként többek között a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvénybe beépítésre került a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés lehetősége, amennyiben annak feltételei teljesülnek. Meg kell jegyezni, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete összesítése szerint közel 170 ezer devizaalapú jelzáloghiteles család élt 2012. február végéig a fix árfolyamú végtörlesztés lehetőségével, amely kedvezmény az adósoknak 370 milliárd forint megtakarítást eredményezett. Egy adós átlagosan 2 millió 176 ezer forint kedvezményben részesült az alacsonyabb árfolyamnak köszönhetően, így a végtörlesztés nyomán az érintett devizahitel-állomány közel negyedével csökkent.

A hitelszerződésből eredő kötelezettségeinek eleget tenni nem tudó személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény létrehozta a Nemzeti Eszközkezelőt. A Nemzeti Eszközkezelő felállításának az volt a célja, hogy a magyar állam meghatározott feltételek fennállása esetén gondoskodjon a szociálisan leginkább rászoruló személy, azaz az hiteladós lakhatását biztosító lakóingatlan megvásárlásáról, majd közreműködjön abban, hogy a megvásárolt lakóingatlanban a hiteladós és a vele egy háztartásban élő személyek bérleti díj fizetése ellenében továbbra is ott lakhassanak.

Az 1245/2011. számú kormányhatározatban a kormány 2 milliárd forint összegű forrás azonnali átcsoportosítását rendelte el az eszközkezelő javára. A határozat szerint az eszközkezelő 2014. december 31-ig összesen legfeljebb 5 ezer ingatlant vásárol meg. A kormány és a Bankszövetség között 2011. december 15-én megkötött megállapodás rögzíti, hogy az eszközkezelő 2012. év végéig 8 ezer, 2013 végéig összesen 15 ezer, 2014 végéig pedig összesen 25 ezer ingatlant vásárol meg. Meg kell jegyezni, hogy a Nemzeti Eszközkezelőről szóló törvény módosításai kapcsán a jogosulti kör egyre jobban szélesítésre került.

A Nemzeti Eszközkezelő-programban előreláthatóan 40 ezer szociálisan rászorult hiteladós család szabadul meg a jelzáloghitel-tartozásától úgy, hogy az állam a lakóingatlan megvásárolja, és a hiteladós a fennmaradó banki tartozás megfizetése alól tör-

vény erejénél fogva mentesül, és lakóingatlanát továbbra is használhatja a piaci bérleti díjnál jóval kedvezőbb bérleti díjért.

A felhalmozott hiteladóssággal és egyéb tartozásokkal kapcsolatos törlesztési kötelezettségek teljesítésére, a fizetési nehézségek rendezésére megoldást jelenthet a természetes személyek adósságrendezése, azaz a magáncsődeljárás is. A magáncsődeljárást a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény szabályozza, amely 2015. szeptember 1-jén lépett hatályba. A magáncsődeljárás célja, hogy az adós és a hitelezői együttműködésével az adós fizetőképessége helyreálljon, s olyan adósságtörlesztési terv kerüljön elfogadásra, ugyanakkor az adós és annak családja létfenntartásának és lakhatásának biztosítását is.

A magáncsődeljárásban van lehetőség arra, hogy az egyezség vagy bírósági határozat szerinti feltételekkel az adós megtarthassa a lakóingatlan tulajdonjogát, vagy helyette esetleg egy kisebb értékű lakóingatlan vehessen.

(15.00)

Az eljárás alatt az adós és a hitelezők érdekeinek összehangolásával valósul meg az adósságuk rendezése, oly módon, hogy annak eredménye az adósságok könnyített feltételekkel történő rendezése, ugyanakkor azonban a hitelezők méltányolható érdekeinek figyelembevétele is.

Magáncsődvédelmet az olyan adós kezdeményezhet, akinek vagyona és törlesztésre fordítható jövedelme nem elégséges a felhalmozott adósságával kapcsolatos törlesztési kötelezettségének teljesítésére. A magáncsődvédelem alatt úgy történik meg az adósságok rendezése, hogy az adós fizetési képességének helyreállítása a cél. A jogalkotó célja az adós és a vele együtt élő családtagok anyagi ellehetetlenülésének megakadályozása. A csődvédelem ezért annyit jelent, hogy az adós az eljárás alatt védve van a végrehajtási intézkedésektől, a végrehajtáson kívüli kényszer-értékesítésektől, és rendezett keretek között, állami segítséggel újratárgyalhatja tartozásai rendezését, a tárgyalások sikertelensége esetén pedig bírósági határozat szerinti részben tartozáselengedésben, illetve fizetési kedvezményekben részesül. A lakóingatlanra vonatkozóan kötött jelzáloghitel-szerződés törlesztéséhez az állam több éven keresztül állami támogatást biztosít, amelynek összege elérheti a havi 25 ezer forintot is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A bírósági végrehajtásról szóló törvény 2017. március 21-én hatályba lépett módosítása az adósok további védelme érdekében előírta, hogy a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása iránt indult végrehajtási eljárásban a lakóingatlan

árverése esetén az érvényes vételi ajánlatnál el kell érnie legalább az ingatlan becsértékét, ezenfelül a végrehajtást kérő is kizárólag a becsértéknek megfelelő összegért veheti át az ingatlant. A módosítás célja, hogy a lefoglalt ingatlanok minél magasabb áron kerüljenek értékesítésre, valamint a fennálló követelések is a lehető legnagyobb mértékben térüljenek meg.

A jelenleg kihirdetés előtt álló legújabb törvényjavaslat értelmében a végrehajtó a lakóingatlan kiürítésének foganatosítását december 1-jétől március 1-jéig terjedő időszak helyett november 15-étől április 30-ig terjedő időszakot követő időszakra halasztja el, ha a kötelezett magánszemély. A törvényjavaslat ezzel meghosszabbítja a kilakoltatási moratórium időtartamát. A módosítással érintett rendelkezést a hatálybalépése napján folyamatban levő azon végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell, amelyekben lakóingatlanok kiürítésére még nem került sor.

És akkor néhány szót még arról, hogy hogy állunk a mai napon, és ki hogy viszonyul a Házon belül ehhez a kérdéshez. Látható az, hogy üres székeket láthatunk szemben (*Gyöngyösi Márton: Azért ott is van egy pár! - Közbeszólások a Jobbik és az LMP soraiból.*), Dömötör Csaba államtitkár úr éppen említette a napirend előtti felszólalásoknál. Az MSZP ténykedése arra hasonlít, mint amikor a gyűjtogató a tűzoltókat vonja felelősségre a ház oltásáért. Ebben a tekintetben gyakorlatilag ma is kint a Ház előtt ugyanazok védik a devizahiteleket, akik devizahitel-csapdába kergették a magyar családokat. Az ellenzék is felelős - főleg a baloldali része - a magyar családok eladósodásáért.

Magyarországon 2002 után, ahogy említettem, megszüntették a korábbi kedvező kamattámogatási rendszert, és behajszolták a családokat a devizahitel csapdájába. A Gyurcsány-kormány katasztrofális válságkezeléséről vagy éppen a Bajnai-, Gyurcsány-csomagokról külön említést nem is kellene tennünk, ugyanakkor tudhatjuk, hogy az országra egy 20 milliárd eurós adósságállomány-törlesztés várt 2010 után rögtön, ami az új kormány terheit jelentette, ezzel is nehezítve a kormány mozgásterét ezen a területén, de mint az iméntiekben elmondtam, e mellett a szűk mozgástér mellett is mindent meg tudtunk tenni azért, hogy enyhítsünk a terheken.

Az ellenzék viszont nem támogatta a devizahiteleket segítő intézkedéseket. Az első kilakoltatási moratóriumnál vagy akár a Nemzeti Eszközkezelőnél is, amikor gyakorlatilag másfél millió családon tudtunk segíteni, a kamatokat korlátoztuk, akkor a devizahitelek betiltását és a bankok általi egyoldalú kamatemelések korlátozását sem Vona Gábor, sem az MSZP nem szavazta meg. Meg lehet nézni a parlamenti jegyzőkönyvekben.

Az árfolyamgát bevezetése, amiről beszéltem, átmenetileg tompította a terheket, és rögzítette az árfolyamot, 170 ezer családnak nyújtott segítséget. Itt az árfolyamgát bevezetését és ezzel a devizahitelek megsegítését nem támogatta szavazatával sem Vona Gábor, sem a Jobbik-frakció, ahogy nem támo-

gatta az MSZP-frakció sem. A Nemzeti Eszközkezelő létrehozását például az LMP nem szavazta meg. A végtörlesztésről beszéltünk: sem az MSZP, sem az LMP nem szavazta meg.

Bankok elszámoltatása, kilakoltatási moratórium. A kilakoltatási moratóriumot, amelyet 2017. október 31-én hosszabbított meg a parlament, láthatjuk, hogy az LMP két társelnöke sem szavazta meg, sem Hadrázy Ákos, sem Szél Bernadett nem szavazott. Sallai Róbert Benedeknek sem volt fontos, hogy a családok télvíz idején ne legyenek kilakoltatva.

2013-ban a Jobbik 43 fős frakciójából mindössze 9 képviselő, míg a 48 fős MSZP-frakcióból 6 szavazta meg az akkori moratórium meghosszabbítást.

2011-ben az MSZP-frakció többsége nem szavazta meg a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását, 25 MSZP-s képviselőnek nem voltak fontosak a devizahiteles családok. Az LMP részéről pedig 16 képviselőjük nem szavazta meg... - ennyi nem is volt, 6 nem szavazta meg a törvénymódosítást.

2010-ben a kilakoltatási moratóriumot 27 szocialista képviselő nem szavazta meg.

Ezeket csak azért soroltam föl tisztelt képviselőtársaimnak itt a vita során, hogy ha igazán érdemi vitát akarnak a devizahiteles helyzetéről, a devizahitelekről folytatni, lehet, hogy ezzel a hiányzó frakcióval kellene ezt a vitát lefolytatniuk.

Mindesetre a polgári kormány kezelte a devizahitelezési válságot, ennek fényében döntöttünk az árfolyamgátról, végtörlesztésről, banki elszámoltatásról. Az ellenzéki padosorokban ülő képviselők, akik kezdeményezték ezt a vitánapot, nem szavazták meg valamennyi intézkedést (*Dr. Szél Bernadett: Mert jobbat mutatunk!*), bár azt senki nem vitathatja, hogy ezek a devizaadósoknak a megsegítését szolgálják. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*) Ha önökön múlna (*Dr. Szél Bernadett: Nana!*), akkor ugyanezek az eredmények születtek volna, ahogy szavaztak, magasabb lenne ma a törlesztőrészlet, több maradna a bankoknál, még többen mennének csődbe. (*Dr. Szél Bernadett: Hazudik!*)

A kormány által tett intézkedések egyértelműen rávilágítanak arra, hogy amit egy végrehajtó hatalom tehet a csapdába esett emberek megsegítésére, azok a kormányzati lépések megtörténtek. A jövőben is kellő érzékenységgel és odafigyeléssel kezeljük a bajbajutottak helyzetét, és ahogy eddig is megfelelő intézkedések megtételével segítettük őket, amennyiben mód, lehetőség és mozgástér lesz, ezt a jövőben is meg fogjuk tenni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bánki Eriknek, a Fidesz képviselő-csoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy tisztán lássunk a devizahitelezés ügyében, érdemes feleleveníteni azokat az eseményeket, amelyek a devizahitelezési válság kialakulásához vezettek, és elmondani azt is, hogy mit tett a magyar kormány azoknak a problémáknak a kezelése érdekében, amelyeket az MSZP és az SZDSZ vezetett kormányoktól örökölt.

A 2002-es kormányváltáskor a devizahitelek csak egy marginális részét jelentették az egész hitelezési piacnak, a teljes devizahitel-állomány alig haladta meg a 300 milliárd forintos szintet, amelynek túlnyomó részét a vállalati hitelek tették ki. A lakáshitelek állománya ebben az időszakban alig érte el a 60 milliárd forintos szintet. Azzal azonban, hogy a szocialista kormányok a lakáshitelhez nyújtott kamattámogatásokat 2003-tól folyamatosan leépítették, és ezzel párhuzamosan az akkori jegybank vezetése folyamatosan az alapkamat szintjének emelése mellett foglalt állást, és a monetáris tanács döntéseinek köszönhetően folyamatosan nőttek a jegybanki alapkamatok, és így nyilvánvalóan a piaci forintkamatok is, ezzel a forinthitelek egyre drágábbá váltak. Hogy konkrét számokat is mondjak önöknek, tisztelt képviselőtársaim: 2002 áprilisában, a választások időpontjában 8,5 százalék volt az irányadó jegybanki alapkamat szintje, 2008 októberében ugyanez már 11,5 százalékot mutatott. Azaz 35 százalékkal emelkedett meg ez alatt az idő alatt a jegybanki alapkamat szintje, és nyilvánvalóan ez magával hozta a forinthitelek kamatemelkedését is.

A forint kamata és az euró, a jen, de elsősorban a svájci frank kamatszintje között kialakuló jelentős különbség odavezetett ez idő alatt, hogy drágává váltak a forinthitelek, és e helyett a drága forinthitel-konstrukció helyett a bankok a lakosság számára devizahitel-konstrukciót kínáltak, amelynek a kamatszintje jóval alacsonyabb volt; helyenként volt, ahol a fele alatt is volt a forintkamatoknak.

(15.10)

Azzal az egy dologgal nem számoltak, hogy közgazdasági nonszensz a lakosságnak olyan devizahitelt kínálni, amellyel szemben a családoknak nincs devizabevételük. Hiszen egy olyan országban, ahol, mondjuk, a fizetőeszköz árfolyamát legalább az euróhoz kötik, mint ami ebben az időszakban Bulgáriában is volt a levával, ott legalább van egy olyan fék a rendszerben, ami az árfolyamkülönbségek okozta veszteséget jól behatárolhatóvá teszi a lakosság számára; itt nálunk erről szó sem volt.

Ennek egyetlenegy oldalát világították meg a bankok, és gyakorlatilag a kormányzati propaganda is erről szólt, hogy az emberek bátran vegyenek fel devizahiteleket, egyetlenegy dolgot emeltek ki, az pedig a kamatkülönbség, ami nyilvánvalóan a lakosságot megtévesztette, és a lakosságnak a legkisebb töredéke az, aki egyáltalán az árfolyamkülönbségek, illetve az árfolyamkockázat kivédésének a mecha-

nizmusát ismerte, és egyáltalán az árfolyamkockázatok lehetséges veszteségeivel tisztában volt. Ennek a kormányzati politikának, illetve a bankok által propagált devizahitel-konstrukciók közkeveltségének köszönhetően 2008-ra a lakossági devizahitelek értéke meghaladta a 6500 milliárd forintot, azaz több mint százszorosa lett a 2002-es szintnek.

Tisztelt Ház! Az idegen devizában való eladósodás kockázata gyakorlatilag teljes kiszolgáltatottságba sodorta a magyar társadalmat. A rejtett árfolyamkockázat aztán a 2008-as válság idején vált igazán nagy problémává, hiszen 2008 őszéig, a korábbi éveknek megfelelően, 150 forint körül volt a svájci frank forintárfolyama, 2009. február elején viszont már több mint 200 forintba került egy svájci frank, ami azt jelentette, hogy a devizahitelek törlesztőrészeit 20-30 százalékkal is megemelte egyik hónapról a másikra, mert ezt a kockázatot teljes egészében a bankok a hitelfelvevő családokra hárították.

A devizahitelek helyzetét a forint leértékelődése mellett az is nehezítette, hogy a válság idején nagyon sokan veszítették el munkájukat, tehát egyszerre két negatív hatás érte a magyar családokat: egyik oldalon jelentősen, 20-30, majd aztán később 40-50 százalékkal emelkedtek a törlesztőrészek, míg a másik oldalon a családból egy, sajnos sok helyen két kereset is kiesett.

2008 végére a devizahitelek tartozásállománya, ahogy említettem, 6500 milliárd forintra nőtt, tehát kezdett komoly nemzetgazdasági kockázatot is jelenteni az ilyen típusú devizaeladósodás. A baloldali kormányok elhibázott és felelőtlen gazdaságpolitikája miatt Magyarország sérülékenysége már 2008 előtt is jelentős volt, ezt a válság csak tovább súlyosbította. Nem véletlen, hogy Magyarországnak elsőként az európai uniós tagállamok közül hitelért kellett fordulnia a Nemzetközi Valutaalaphoz, illetve az Európai Bizottsághoz, amit a szocialisták annak idején sikerként propagáltak. Ma már tudjuk, hogy ezzel milyen kockázatot, milyen terheket és milyen következményeket vettek a nyakukba, amit teljesen természetes módon a magyar lakosságra kívántak áthárítani.

A baloldal tehát nemcsak a költségvetést, hanem a magyar családokat is adósságcsapdába csalta 2010-re, több százezer magyar család került kilátástalan helyzetbe, sokakat a kilakoltatás veszélye fenyegetett. A szocialista kormány egyáltalán nem foglalkozott ezekkel a problémákkal, amelyek 2008 és 2010 között már jól láthatóak voltak, semmiféle támogatásban nem részesítette a devizahiteleseket, és semmilyen intézkedést nem foganatosítottak annak érdekében, hogy valamilyen módon a bajba jutott családokon segítsenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz 2010-es választási sikerével, mint sok más egyéb területen, a devizahitelezés vonatkozásában is új korszak, új időszak kezdődött. Az új kormány gazdaságpolitikájában már a kezdetektől kiemelt szerep jutott a külső sérülékenység csökkentésének, és ennek egyik legfontosabb elemeként a lakossági devizahitelek miatt

kialakult problémakör kezelésének. Egyértelmű volt, hogy az eddigi gyakorlatnak véget kell vetni, ezért első lépésben lényegében lehetetlenné tettük, hogy a bankok tovább folytassák a devizahitelezés tevékenységét a lakosság irányába, és ennek köszönhetően megállt a lakossági hitelállomány növekedése.

A következő lépés az volt, hogy számba vettük, mit lehet kezdeni a 2010-re már 7000 milliárdosra duzzadó hitelállománnyal, amely több mint egymilliárd szerződést jelentett a magyar családok, a magyar lakosság körében.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez azt jelenti, hogy a szocialisták ámokfutásának következtében több mint egymilliárd család otthona került veszélybe. A kormány 2011. szeptember és 2012. február között lehetővé tette, hogy a jelzáloghitellel rendelkező adósok hitelüket kedvezményes árfolyamon fizessék vissza. Közel 170 ezer adós élt a végtörlesztés lehetőségével, amely a magyar családok számára 370 milliárd forint megtakarítást eredményezett. Ennek köszönhetően 2012 tavaszára több mint 1500 milliárd forinttal csökkent ettől, ennek az intézkedésnek a hatására a devizahitelek állománya.

A folyamatosan emelkedő árfolyamok további kamatemelő hatásának csökkentése érdekében még 2011 őszén vezettük be az árfolyamgát intézményét. Ennek a megoldásnak az volt a célja, hogy az árfolyam-ingadozás hatását átmenetileg tompítsa úgy, hogy öt évre rögzítette a devizaalapú jelzáloghitelek törlesztésének árfolyamait. Völner Pál államtitkár úr részletesen beszélt erről, hogy milyen árfolyamszinten lettek rögzítve ezek a devizahitelek. Hogy egy példát mondjak: a legnagyobb mennyisége a devizahiteleknek svájci frankban volt nominálva, itt 180 forinton lett rögzítve a svájci frank árfolyama akkor, amikor a piacon egyébként 262 forintba került egy svájci frank. Érdekes módon az árfolyamgát intézményét se a Jobbik, se az MSZP képviselői, leszámítva néhány képviselőt, nem támogatták.

A belépő adósok tartozáselengedésben is részesültek, az elhalasztott tartozások kamatrészét pedig fele-fele arányban a bankok és a magyar költségvetés vállalta át. A belépő ügyfelek száma meghaladta a 170 ezret, amely intézkedésnek köszönhetően a családok további 60 milliárd forint kamat megfizetése alól mentesültek.

Mindenképpen fontos még megemlíteni az intézkedések sorában a Nemzeti Eszközkezelő létrehozását. A Nemzeti Eszközkezelő a legnehezebb helyzetbe került adósok számára nyújt segítséget 2012. január 1-je óta. Az eszközkezelő a hiteladósok ingatlanának megvásárlásával lehetőséget nyújt arra, hogy az adós és családja kedvezményes bérleti díj mellett bérlőként a saját ingatlanában maradhasson egészen addig, amíg a vagyoni helyzete, a munkalehetősége vagy a bevételei nem alakulnak úgy, hogy egyébként a hitel törlesztését újra folytassa vagy a

bankkal megállapodjon a hitel visszafizetéséről. Eddig több mint 35 ezer családnak jelentett segítséget ez a megoldás. Érdekes módon az ellenzék padsoraiból például az LMP képviselői ezt az intézkedést sem támogatták.

Tisztelt Ház! A végső megoldást a kialakult helyzetre a bankok elszámoltatása, a tisztességtelen árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítás miatti túlfizetések visszatérítése jelentette. Az elszámoltatás keretében a bankok által a hiteleseknek jóváírt összeg megközelítette a 750 milliárd forintot. Az elszámoltatásnak köszönhetően a még törlesztésre váró összegek jelentősen mérséklődtek, az adósoknak átlagosan 25-35 százalékkal kevesebbet kellett havonta fizetniük törlesztőrészletként. Eközben az elszabadult árfolyamok miatt akár 70 százalékkal is nőhettek volna a hitel törlesztőrészletei, tehát a 25-35 százalékos megtakarítás, illetve csökkentés mellett azt is figyelembe kell venni, hogy ha a piaci mechanizmusok tovább működtek volna, akkor nem-hogy 25-35 százalékkal kevesebbet, hanem 70 százalékkal többet kellett volna törlesztőrészletként fizetniük.

A Kúria polgári jogegységi határozata volt az, amely az Európai Bíróság döntését figyelembe véve kijelölte azt a jogi keretet, amelyben a forintosítás végbemehetett. A Kúria döntése alapján az árfolyamkockázat fogyasztóra hárítása jogszerű volt, kizárólag két esetben volt lehetőség a tisztességtelenség megállapítására. A döntés értelmében a szerződés akkor minősült tisztességtelenné, ha a pénzügyi intézmény egyáltalán nem tájékoztatta a fogyasztót az árfolyamkockázatokról, vagy ha tájékoztatta ugyan, de kifejezetten nem hívta fel a figyelmet arra, hogy ez a kockázat korlátlanul, felső határ nélkül terheli őt.

A devizahitelek kivezetését szolgáló, 2015. február 1-jén hatályba lépő törvény teremtette meg mind a lakáscélú, mind a szabad felhasználású jelzáloghitelek forintosításának alapját. A Kúria döntése szerint az átváltást a piaci árfolyamnak megfelelően kellett volna megvalósítani, ugyanakkor a forintosítás így is jelentős többlet terhelt meg a hiteleseket, hiszen a svájci frank árfolyama ezt követően lényegesen magasabbra emelkedett. Volt olyan időpont 2015-ben, tisztelt hölgyeim és uraim, amikor 378 forintba került egyetlen svájci frank, de tartósan 320 forint fölött volt az árfolyama.

A jelzáloghiteleknél 2014 novemberében alkalmazott és a 2015. augusztusi árfolyam közötti különbség okozta terhet a bankok és az állam átvállalta az ügyfelektől. Ez az intézkedés mintegy 10-11 százalékos csökkentést jelentett, az adósok megszabadultak az árfolyam-ingadozástól és a kiszámíthatatlan havi törlesztőrészletektől. A forintosítás eredményeként a háztartások ezen az ágon eddig közel 200 milliárd forint törlesztőrészletet takaríthattak meg.

Az eddig bemutatott intézkedéseknek köszönhetően 2015 végére 100 milliárd forint alá csökkent a devizahitelek állománya, vagyis a teljes lakossági hitelállomány mindössze 1 százalékát tették ki.

(15.20)

Az intézkedések következtében közel egymillió családot segített meg a magyar kormány, nagyjából 1200 milliárd forint értékben. Azt gondolom, hogy ez nagyon komoly eredmény, amire minden kormánypárti képviselő, illetve minden képviselő, aki támogatta ezeket az intézkedéseket, büszke lehet.

A devizahitelek forintosítása után megoldást kellett találni a megmaradt fogyasztási hitelek forintosítására is, ezért fogadta el az Országgyűlés 2015 szeptemberében a devizaalapú autó- és fogyasztási hitelek kivezetését szolgáló törvényjavaslatot, amely mintegy 200 ezer szerződést érintett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A több lépésben végrehajtott, átfogó intézkedéssorozatnak köszönhetően a szocialisták által meghonosított lakossági devizahitelek kivezetésre kerültek a magyar pénzügyi rendszerekből. Amit a baloldal elrontott, azt mi helyrehoztuk.

A legjobb természetesen az lett volna, ha ez meg sem történik; a devizahitelek meg sem jelennek a lakossági piacon, és a kormány, illetve a bankok nem sodorják bele ebbe a lehetetlen helyzetbe a magyar állampolgárok százezreit. A Fidesz 2010 után mindent megtett a devizahiteles családok helyzetének javítása érdekében. Azt gondolom, olyan intézkedéscsomagot fogadtunk el, olyan döntéseket hoztunk itt, a magyar parlamentben is, amelyekre méltán lehetünk büszkék, arról nem beszélve, hogy egyébként az intézkedéseinknek több elemét a közép-európai régió egyébként devizahitelezésben érintett országai is átvették.

Az általunk megtett intézkedések hatására nemcsak a devizahitelt felvett családok helyzete javult, hanem a magyar gazdaság sérülékenysége is érdemben csökkent. A hosszú évekig tartó munkát pedig nemcsak a piac, az elemzők és ma már a nemzetközi szervezetek is elismerik, hanem ahogy mondtam, jó például szolgált több más európai uniós tagállamnak is.

Azt gondolom tehát, tisztelt képviselőtársaim, azok az intézkedések, amelyeket a magyar kormány tett ezen a téren, illetve azok a döntések, amelyeket a magyar parlament fideszes és KDNP-s képviselői hoztak a Ház elé vagy támogattak, azok egyetlenegy célt hivatottak vagy voltak hivatottak megvalósítani: azt, hogy a magyar családok helyzetét javítsák, hogy az a lehetetlen helyzet, amelybe a szocialisták sodorták a magyar családok százezreit, több mint egymillió magyar családot, az alól a lehető legtöbb családot mentesíteni is tudjuk.

Azt gondolom, hogy a program sikeresen zárult. Nyilvánvalóan bár maradhatnak még hátra feladatok, de a munka dandárját becsülettel elvégeztük, és büszkék lehetünk azokra az eredményekre, amelyeket elértünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Mivel az MSZP képviselőcsoportja nincs jelen, így nem is szólal fel senki kö-

zülük, ezért megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetérték Bánki Erik képviselőtársammal abban, hogy nem lehet felelősen beszélni a devizahitezésről anélkül, hogy a 2010 előtti helyzetet ne tárnánk föl.

És én még talán egy picit visszább is ugranék, mint ahogy ezt képviselőtársam tette. Ő 2002-ig ment vissza. Én azért azt gondolom, hogy fontos beszélnünk arról is, hogy 2002 előtt az első polgári kormány milyen intézkedéseket hozott annak érdekében, hogy a magyar családok otthonteremtését segítse, és egyébként milyen helyzetben adta át a lakástámogatási rendszert a szocialistáknak.

Itt azt láthatjuk, hogy a mai kedvezményrendszerhez egyébként nagyban hasonlító lakástámogatási rendszert épített ki az első Orbán-kormány. Ha visszaemlékszünk, 2000 után kamattámogatott lakáshiteleket vezetett be a kormány. Ez azt jelentette, hogy az akkor hatályos szabályozás alapján jelzáloglevél-támogatású kölcsönt lehetett igénybe venni új lakás építéséhez, vásárlásához, használt lakás vásárlásához is; a legfeljebb 30 millió forint összegű hitel forrásául kibocsátott jelzáloglevelek kamataihoz az állam adott támogatást. De emellett az otthonteremtési támogatások sorát bővítette a személyijövedelemadó-kedvezmény. Akkor is lehetőség volt, akkor nem áfacsökkentést hajtottunk végre, hanem az első Orbán-kormány akkor áfa-visszatérítéssel támogatta a családokat. Abban az időben még volt, fizetni kellett új ingatlanok esetében illetéket, erre az esetre illetékkedvezményt vezetett be a kormány, illetve az akkor működő családtámogatási rendszert, a félszocpolrendszert is kibővítette a kormány.

Mik voltak ezeknek az intézkedéseknek az eredményei? Az, hogy 2002-ben azt lehetett tapasztalni, hogy a forintalapú lakáshitelek felfutottak, a kamatszintek radikálisan csökkentek; amíg a Horn-kormányánál 1998-ban közel 26 százalék volt az átlagos lakáshitelek kamata, addig ez 2002-re összesen 6 százalékra csökkent le. Azt is láthattuk, hogy 2002-ig a devizahitek egyáltalán nem terjednek el, a lakossági hitelek csak 15 százaléka devizaalapú, de túlnyomórészt ezek is inkább vállalati hitelek voltak, és nem ingatlanhitelek. 2002-ben ennek a lakástámogatási rendszernek köszönhetően is a GDP 5 százalékkal nőtt, és az építőipar az egyik húzóágazat volt, több mint 10 százalékos növekedéssel.

Tehát összességében azt tudjuk mondani, hogy a '98 és 2002 között kialakított lakástámogatási rendszer támogatta a magyar családokat, ráadásul az arra fordított költségvetési kiadások is megtérültek. A rendszer fenntarthatósága biztosított volt 2002 utánra is, mivel magasabb kiadási szint esetén a realizált adó- és járulékbévételek is arányosan nagyobbak voltak.

Azt lehetett mondani tehát, hogy a 2002-ben kialakított lakástámogatási rendszert tovább lehetett

volna vezetni. A szocialista kormányok azonban nem így döntöttek. Az valóban, ahogy Völner Pál államtitkár úr is rámutatott, nagyon sokatmondó, hogy a devizahitel-probléma fő felelősei nincsenek ma itt a teremben, hiszen az MSZP frakciója el sem jött erre a vitára. 2002-ben tehát a szocialisták nem úgy döntöttek, hogy a polgári kormány lakástámogatási rendszerét tovább bővítik vagy továbbvisszik, annak ellenére, hogy a rendszer biztos lábakon állt, hanem a szocialista kormányok a felelőtlen pénzszozás részleges fedezetét a korábbi lakástámogatási rendszer teljes leépítésével teremtették elő.

2003 közepétől a lakáshitelek jogosultsági feltételeit jelentősen megszigorították. A kamattámogatásokat két lépcsőben, 2003-ban teljesen leépítik, az szja-kedvezményeket is szűkítik, sőt 2007-re teljesen megszüntetik.

És mi volt ennek a politikának az eredménye? Az, hogy a lakástámogatási rendszer felszámolása egyértelműen a devizahitelek felé nyomta a magyar lakosságot. Míg 2002-ben még alig több mint 15 százalékát tették ki a devizahitelek a lakosság hiteleinek, addig 2007-re, tehát szűk 5 év alatt a lakosság hiteleinek közel 60 százaléka devizaalapú volt, öszszegszerűen pedig meghaladta ez a 4300 milliárd forintot. Sőt, 2008 végére a devizahitelek tartozásállománya már 6500 milliárd forintra nőtt, vagyis a lakosság hiteleinek 70 százaléka devizahitel volt. Ráadásul a Gyurcsány-kormány katasztrofális válságkezelése és a 2008-as gazdasági krízis miatt drasztikusan megváltoztak az árfolyamok, és ezzel jelentősen megemelkedtek a magyar családok törlesztőrészei is.

Mindezt súlyosbították a baloldali kormányok megszorító intézkedései és az adóemelések is. Több százezer magyar család került kilátástalan helyzetbe, sokakat a kilakoltatás veszélye fenyegetett. A szocialista kormányok egyáltalán nem foglalkoztak a családok eladósodásával, és semmilyen támogatást nem adtak nekik. A Bajnai-kormány részéről is csupán egy banki etikai kódexre futotta 2009-ben, azonban ez - nyugodtan kimondhatjuk - fabatkát sem ért a bajba jutott devizahiteleseknél. Éppen ezért gondoljuk azt, hogy teljesen hiteltelen, hogy ma ugyanazok védik látszólag a devizahiteleket, akik a devizahitel-csapdába kergették a magyar családokat; mert mi úgy gondoljuk, hogy az ellenzék felelős a magyar családok eladósodásáért.

És azért itt van még egy felelős, akit meg kell említeni, az akkori pénzügyi felügyelet és az akkori Nemzeti Bank - ez akkor még külön működött, nem integráltan, ahogy ma -, hiszen egyik hatóság sem hívta fel a figyelmet megfelelő mértékben a devizahitelek kockázataira, illetve nem szankcionálták azt a bevett gyakorlatot, hogy a devizahitel-szerződések nagy részét a bankok közvetítőkön keresztül kötötték meg.

A közvetítők pedig a legtöbbször nem tettek eleget a tájékoztatási kötelezettségeknek, nekik az volt a lényeg, hogy minél nagyobb mennyiségű hitelt tudjanak kihelyezni a lakossági piacon, és részint ez is

odavezetett, hogy a magyar lakosság nem volt tisztában a devizahitelezés kockázataival. Éppen ezért gondoljuk azt, hogy a Nemzeti Bank, illetve az akkori pénzügyi felügyelet vastagon felelős a helyzet kialakulásában.

(15.30)

Így jutottunk el 2010-ig. Tehát az Orbán-kormány nehéz helyzetet örökölt, körülbelül 1 millió devizahiteles szerződést 7000 milliárd forint értékben, és természetesen emellett teljesen elszaladó államadósságot és magas költségvetési hiányt. Ezt még csak fűszerezte egy magas munkanélküliség is, de mivel az Orbán-kormány felismerte azt, hogy a devizahitelezés egyrészt a magyar gazdaság sérülékenységéhez is nagymértékben hozzájárul, másrészt pedig társadalmi problémává nőtt, ezért Orbán Viktor kormánya segítséget nyújtott a devizahitelezés miatt bajba jutott családoknak. A 2010-es választásokat követően a Fidesz-KDNP-kormány egyik első intézkedéseként kilakoltatási moratóriumot hirdetett, illetve betiltotta a jelzálogalapú devizahitelek folyósítását. Ezt követően bevezetésre került az árfolyamgát, és lehetővé vált a végtörlesztés is.

A fentiekben túl a kormány létrehozta a Nemzeti Eszközkezelőt, amely több mint százezer embernek nyújtott biztonságos otthont. A kormány intézkedései másfél millió devizahiteles családnak nyújtottak segítséget. Az intézkedésekről Bánki Erik képviselőtársam részletesen is beszámolt. Én csak azt hangsúlyoznám, hogy ezeknek milyen volt a hatása. A jelzálogalapú hitelek betiltása meggátolta azt, hogy tovább tudjon növekedni a devizahitelek száma. Ezt a törvényjavaslatot akkor Vona Gábor és az MSZP nem támogatta.

A végtörlesztés 170 ezer adósnak segített, és közel 1400 milliárd forint értékben fizették vissza kedvezményes árfolyamon a devizahitelüket az adósok. Az erről szóló törvényjavaslatot nem támogatta az MSZP, de nem szavazta meg az LMP sem. Az árfolyamgát közel 180 ezer adósnak segített. Az árfolyamgátas ügyfelek mintegy 60 milliárd forint kamat megfizetése alól mentesültek. Ezt a törvényjavaslatot nem támogatta szavazatával sem Vona Gábor, sem a Jobbik frakciója, ahogy az MSZP-frakció sem.

A bankok elszámoltatásával kapcsolatban 750 milliárd forintot írtak jóvá a bankok az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítások miatt. Az adósoknak csökkent egyrészt a fennálló tőketartozása, de az átlagos fizetendő törlesztőkötelezettségük is mintegy 25 százalékkal csökkent, illetve sor került a devizahitelek forintosítására is. 2015. február 1-jén lépett hatályba a forintosítást szabályozó törvény, és biztosította mind a lakáscélú, mind a szabad felhasználású jelzáloghitelek forintosítását. Ez közel félmillió adós hitelét váltotta át forintra.

Ki kell külön emelni, hogy a jó időben végrehajtott forintosítás jelentős további terhektől óvta meg a magyar lakosságot, akik a devizahiteleket nagy rész-

ben svájci frankban vették fel. Az átváltás 2014 novemberében rögzített 256 forintos árfolyamon történt a svájcifrank-hiteleknél. A frank árfolyama két hónappal később elszabadult a svájci jegybank döntésének köszönhetően, és 30 százalékos emelkedéssel egészen 321 forintig emelkedett. A frankhitelek törlesztőrészlete a szakértők szerint akár ezt meghaladó mértékben, 50 százalékkal is emelkedhetett volna Magyarországon, de a jó kormányzati időzítésnek köszönhetően ettől megmenekültek a magyar adósok. Nem véletlen, hogy éppen ebben az évben Varga Mihály miniszter úr éppen ezért a lépésért megkapta „Az év pénzügyminisztere” díjat.

Azt lehet tehát mondani, hogy a Fidesz-KDNP intézkedéseinek köszönhetően csökkent a magyar devizahitelesek tőketartozása, csökkentek a törlesztőrészletek, valamint a devizahitelek szinte teljesen eltűntek a magyar piacról. 2015 végére 100 milliárd forint alá csökkent a devizahitelek állománya, vagyis a teljes lakossági hitelállomány alig 1 százaléka volt devizaalapú.

Most engedjenek meg még egy régiós kitekintést, hiszen érdemes megvizsgálnunk azt is, hogy a környező országokban elszaporodott-e annyira a devizahitelezés, mint Magyarországon. Ha körbenézünk, akkor azt láthatjuk, hogy a 2000-es évek környékén sehol, szinte sehol nem futottak fel olyan mértékben a devizahitelek, mint Magyarországon. Ez is mutatja, mekkora felelősség az akkori kormányzó pártoknak, a jegybanknak és a pénzügyi felügyeletnek. Csehországban és Szlovákiában ez egyáltalán nem volt jelentős probléma. Horvátországban, bár a devizahitelek aránya a teljes hitelállományon belül 77 százalékos volt, Romániában 68 százalékos volt, de egy fontos különbség volt hazánkhoz vagy éppen Lengyelországhoz képest, hogy ott nem a legkockázatosabb svájci frankban, hanem a kisebb kockázatú euróalapú hitelek voltak többségben, ezért az ott lakókat a válság, illetve az árfolyamok mozgása olyan mértékben, mint a magyarországi devizahitelesek, nem érintették.

Ott van tulajdonképpen jó példaként előttünk, hogy hogy lehetett volna csinálni, Lengyelország példája is, ahol bár 2000 és 2003 között felfutott a devizahitelezés, de részint a zloty gyengülésének, részint a lengyel hatóságok szigorú fellépésének köszönhetően - ott egyébként kemény ajánlásokat fogalmaztak meg a bankok számára a devizahitelekkel kapcsolatban - a devizahitelek 2003 után visszaszorultak, és éppen ezért a 2008-as válság a lengyel devizahitelesek sokkal kevésbé sújtotta.

Kijelenthető, hogy ezekben az országokban szinte teljesen elmaradt az olyan komplex kormányzati intézkedéssorozat, amely Magyarországon megtörtént. Ezek az országok csak annyit próbáltak megtenni, hogy a svájcifrank-alapú hitelek kockázatát csökkentették, tehát elősegítették, hogy hazai devizára vagy euróra váltsák az ottani devizahitelesek a hitelüket.

Lengyelországban csak 2016 augusztusában fogadták el a svájcifrank-alapú hitelek helyzetének

rendezéséről szóló törvényt, követve a magyar példát. Ott viszont például a bankok csak önkéntesen dönthettek arról, hogy a svájcifrank-hiteleket zlotyra váltják. Romániában sem nyújtottak jelentős segítséget a svájcifrank-hiteladósok számára.

Összességében tehát azt mondhatjuk, hogy a devizahitelesek az ellenzékre nem, de a Fidesz-KDNP-re számíthattak eddig is, és azt tudjuk mondani, hogy számíthatnak a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönjük a Fidesz-KDNP-nek azt a termelési értekezletet, amely bármelyik pártállami ülésen elment volna. Ha ezt, mondjuk, 40-50 évvel ezelőtt sütik el, senki nem vette volna észre, hogy nem az egypártrendszer közepén egy egypárti diktatúra képviselői teszik, mert olyan nettó szinten tudnak hazudni egy társadalmi katasztrófáról, hogy az egészen elképesztő. Állítom egyébként, hogy többen önök közül ezt elhiszik, komolyan elhiszik azt, ami elhangzott. Amikor Volner államtitkár úr, aki most éppen telefonál, elmondja... - tehát az eddigi érzékenységgel fognak fordulni a hitelkárosultak felé, lehet, hogy meg kéne kérdezni őket, hogy igénylik-e ők ezt az érzékenységet, vagy én kérdezem, államtitkár úr, milyen lesz, amikor érzéketlenek lesznek.

Akkor mi fog történni a kilakoltatott emberekkel vagy a tönkretett életekkel, ha önök nem lesznek ennyire érzékenyek, mint eddig? - és itt az idézőjel természetesen odaértendő.

Azt is el kell hogy mondjam, felhaborít, hogy a kormányzat minden eszközzel, saját cselekvésével és közvetve is akadályozta azt, hogy a devizásokról szóló vita a devizahitelesek jelenlétében történjen meg úgy, hogy mondjuk, a szakértői páholytól kezdve a karzatig, az erkélyig mindent megtöltenek azok az érintettek, akikről szól ez az egész. Önök ezt minden eszközzel megpróbálták akadályozni akár úgy, hogy nem mernek kimenni közéjük a Kossuth térre, nem mernek megjeleníteni egy demonstráción, nem mertek, gyávák voltak eljönni a devizahiteles kerekasztalra sem, aminek éppen az volt a célja, hogy minden párt képviselője ott legyen. Volt másik párt, amelyik mert, tehát nemcsak a Jobbik volt ott, nehogy azt higgyék.

Minden más párt mellett a Bankszövetség és Magyarország Kormányát is meghívtuk mi és azok a károsultak, az őket képviselő civil szervezetek, amelyek lehet, hogy önöknek elmondták volna a való életből hozott történeteiket. Mivel önök nem viselkedtek férfihoz méltóan, és nem hajlandók szóba állni ezekkel az emberekkel, ha úgy tetszik, nem magyar szóval én most live-olni fogom az ő véleményüket, igen, ide, a telefonomra fognak beérkezni az üzeneteik, és önök ezt meg fogják kapni.

(15.40)

Pontosan azért, mert semmilyen módon nem hajlandóak az érintettekkel szóba állni. Az a termelési értekezlet pedig, ami itt elhangzott, egészen vérlázító.

Hollik képviselőtársam, a históriás könyvét miért nem 2001-ben ütötte fel, amikor az egész folyamat elkezdődött, Varga Mihály regnálása alatt, amikor az egyoldalú szerződésmódosítások lehetővé tételével az önök bandája kiengedte a szellemet a palackból? Miért nem ott kezdte el ezt a históriát? *(Szilágyi György: Bizony, bizony!)* Senki nem vitatkozik azon, hogy az MSZP most azért nem mer itt lenni, mert az úgynevezett devizahitelek felfutása az ő korszakukhoz köthető, és nettó gazdasági hazaárulás volt az, amit elkövettek Magyarországgal szemben. Nettó hazaárulás volt az, amit elkövettek, és ami emberéletekbe került.

De, Hollik képviselőtársam, ön még nem volt itt a parlamentben, és én sem 2010 előtt, de a jegyzőkönyvek makacs dolgok. Utána lehet nézni, én megtettem, ön is nézzen utána! Hol voltak a Fidesz harcos ellenzéki felszólalásai? Hol voltak a Németh Szilárd által szervezett tüntetések a devizahitelkárosultak érdekében, amikor az a szemét Gyurcsány-Bajnai-kormány engedte felfutni ezeket a hiteleket? Önök már látták a bajt, hiszen Svájból is figyelmeztettek, külföldről is figyelmeztettek, belsőldről is.

Hol voltak az önök harcos kiállásai? Nincsenek ott a jegyzőkönyvekben! Nincsenek parlamenti felszólalásai a témában. Nemhogy demonstrációkat nem szerveztek, legalább itt, a parlamentben, a jól fűtött falak között, jó öltönyökben elmondták volna azt, hogy mekkora veszély fenyegeti Magyarországot. Nincs ennek nyoma. Ha van, akkor keressék ki a parlament.hu-n, küldjék el nekem, és akkor tudunk egy érdemi vitát folytatni arról, hogy önök 2010 előtt mit csináltak - de ennek semmiféle nyoma nincsen!

A Fidesz ellenzékéből lapított, mint az a bizonyos a fűben. Vagy nem érzékelte ezt a problémát, vagy pedig nem mert ebbe beleállni, hiszen ahogy a későbbi történések is bizonyították, ugyanez a Fidesz-KDNP lepaktált előbb a Bankszövetséggel, utána pedig az EBRD-vel emlékeim szerint 2015 februárjában, ahol vállalta azt, hogy semmiféle további terhet nem rak az érintett bankokra a károsultak megsegítése érdekében.

És ha már megsegítés: ne tegyenek önök szíveséget senkinek! Ez a kormány nem gyakorol kegyet senki irányába. Önöknek igazságot kellene tenni, nem mentőövet dobni, visszazerezni az érintett embereknek a saját pénzét. Tehát itt ez a kormány nem adakozik, nem tesz jót! Félreértés ne essék, önök semmi pluszosat nem tettek bele ebbe a rendszerbe, még a nullát sem hozták! Annnyit kellett volna tenniük, hogy ezeknek az embereknek visszaadják a saját pénzüket. Ahogy mondjuk, a Quaestor-ügyet is megelőzheték volna, az egész botrányt; ha Volner János képviselőtársam húsz körüli módosítóját elfo-

gadták volna 2010 magasságában, ez a pénzügyi kataklizma nem alakult volna ki. Csak önök egyszerűen nem hallgatnak senki másra, akkor sem, ha jobbító a szándék, akkor sem, ha olyan a módosító javaslat, amely egyébként embertársaink ezreinek, tízezreinek az életét könnyítené meg.

Itt és most Bánki Erik képviselőtársam felszólalása közben olyan dolgokkal boldogítja a jónépet, ami egész egyszerűen nem igaz. Azt mondják, hogy azért kellett piaci áron forintosítani, mert a Kúria jogegységi határozata, bármilyen döntése erre kapacitálta önöket. Ez egyszerűen nem igaz! Tehát kérjük szépen azt a pontos idézetet, ami alapján levezethető az, hogy a Kúria akár jogegységi határozata, akár bármely dokumentuma arra engedett volna következtetni, hogy önöknek piaci áron kell forintosítani és átverni az embereket. Nem történt ilyesmi. Nem lehet logikai kapcsot találni a két folyamat között, mert nincsen.

Önök piaci áron akartak forintosítani, aki 160 forintot vette fel a hitelét, annak a nyakába zúdították a 256 forintos átváltást, és harmatgyenge érv az, hogy később még tovább nőtt az árfolyam. Annyira óvodás érv, hogy bármely gazdasági főiskola első szemeszterének első óráján kívágnák azt az embert, aki jelentkezik és föláll egy órán egy ilyennel. Egészen elképesztő!

Az, hogy egy későbbi gazdasági esemény esetleg még rosszabb körülmények közé taszította volna az adósokat, ez nem mentesíti önöket annak felelőssége alól, hogy felvételtörvényen kellett volna forintosítani. *(Jelzésre:)* Akkor álljon fel, ha ingatja a fejét! Nyomjon gombot, magyarázza el nekem, hogy ha valaki 160 forintot vett fel egy úgynevezett hitelt, miért kell neki 256-on átváltani azt! Magyarázzák el nekem, három mondatban! Etikai érvek, jogi érvek, gazdasági érvek. Nyitott vagyok rá. Valaki legyen annyira férfi, hogy álljon fel, és próbálja megmagyarázni a megmagyarázhatatlant! Miért piaci árfolyamon? Mi volt ennek az oka? Miért volt erre szükség? Miért kellett ezermilliárdokat elvenni az érintett magyar emberektől?

Egész egyszerűen érthetetlen, ahogy az is, hogy bírói értekezleteket tartanak, megpróbálják a bíráskodást is befolyásolni. A mai szisztéma szerint egyértelmű politikai erőszaktevés zajlik, ami leszívárog a bíróságok terébe is, tehát az egész bíráskodás rendszerét politikailag próbálják megerősíteni. A jogegységi határozatok lényegében arról szóltak, hogy az amúgy független és szuverén bírónak megpróbálták elmagyaráztatni *(Dr. Völner Pál a fejét ingatja.)* - ne ingassa a fejét, így történt! -, hogy devizahiteles ügyekben hogyan kell, illetve hogyan szabad dönteni. *(Dr. Völner Pál: Ez üldözési mánia.)* Magyar emberek tízezreit tették tönkre ezzel.

És említették a kilakoltatási moratóriumot is. Felsorolták a termelési értekezleten, hogy melyik jobbikos vagy melyik ellenzéki milyen indítványt nem szavazott meg, illetve mi volt az, amire nem szavazott, esetleg tartózkodott. Szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy a kilakoltatási moratóriumot

nemcsak a Jobbik, tehát ne legyünk inkorrektek, több ellenzéki erő, de ami biztos, hogy minden egyes esztendőben javasolta hamarabb beállítani és teljes körű módon addig fenntartani, amíg önök az ígéretükhöz híven meg nem oldják ezt a problémát. Nem én ígértem azt, hogy senkit nem hagyok az út szélén, mert én a pártommal még nem voltam kormányon. Nem én raktam föl óriásplakátokra, hogy elszámoltatom a bankokat, ezt önök tették meg. A helyzet az volt, hogy mi ezt minden évben megtettük, kértük önöktől, és önök minden alkalommal már a bizottsági szakaszban leszavazták. Tehát kilakoltatottak százainak, ezreinek a sorsa, tönkremenetele önökön múlt e tekintetben.

És most is a választásokig egyébként szerencsére meghirdették ezt a moratóriumot, tehát ne vitassuk el azt, ami bár gesztusértékű lépés, csak kozmetikai jellegű, de jó lépés, tehát nagyon fontosnak tartom. Ugyanakkor valószínűleg a mai nap folyamán még sokszor fel fognak merülni a különböző megoldási javaslatok, vagy amiket annak mondanak, és ezt megpróbáljuk mindig megelőzni. Elmondjuk, hogy a Nemzeti Eszközkezelő arról szól, hogy bár az embert nem teszik utcára azonnal, de elveszik az ingatlanhoz fűződő tulajdonjogát, bérlőként maradhat ott. Az is megérdemelne egy vizsgálatot, hogy az így keletkezett új bérlők közül hányan lettek utána fizetőképes magyar emberek, tudtak visszatérni aktívként a munkaerőpiacra, hány embernek állt helyre az élete. Hiszen azt látjuk, hogy ezek a szerencsétlen emberek beleszorulnak a nem maguk által kreált bajba és helyzetbe, a visszafordulás lehetősége pedig tulajdonképpen elhanyagolható, ha százalékokban mérjük.

Ugyanígy az árfolyamgát tekintetében nyilvánvalóan jó, ha öt évig némi levegőhöz jutnak az adósok, ezzel semmi baj nincs. De most, amikor kamatostul szakad a nyakukba a baj, akkor kormánypárti képviselőtársaim miért nem vizsgálják meg azt, hogy az öt év elteltével hány árfolyamgátas törlesztőképessége állt helyre? Hiszen ha az önök megoldása olyan tökéletes, mint ahogy az iméntiekben felvezették hármán, akkor várható lenne tőle, hogy az érintett emberek nagyon nagy számban törlesztőképeseek, fizetőképeseek, adófizetők, termelőszférához tartoznak Magyarországon, miközben a valóság nem ez, hanem az, hogy kamatostul szakadt a nyakukba egy olyan baj, amit nem ők okoztak.

A magáncsődre hivatkozni egészen megmosolyogtató, hiszen a nagyon-nagyon szigorú feltételeknek alig több mint ezer ember tudott, illetve akart eleget tenni, márpedig tízezreken segíthetne egy ilyen konstrukció. A Jobbik javaslata az volt, hogy ne legyen ennyire szigorú, és öt év után épüljön be a rendszerbe egyfajta elsétálási jog. Tehát aki öt évig betartja az így is szigorú feltételeket, az mentesüljön a további tartozásoktól, ha úgy tetszik, akkor szabad emberként távozhasson. Ez egyébként nem a mi találmányunk, külföldön sok helyütt működő konstrukció. Mi importálni szeretnénk volna a magyar emberek érdekében, ezt pedig önök megakadályozták.

Azt is el kell mondani, hogy soha nem történt annyi kilakoltatás, mint a Fidesz-KDNP kormányainak regnálása alatt Magyarországon. Ezt önök nem tudják lemosni magukról. El kellett volna rendelni a moratóriumot, és addig fenntartani, amíg nem oldják meg teljes körű módon ezt a problémát. Ha már a devizahiteles-kerekasztalon nem jelentek meg, ha már nem kíváncsiak az érintett civil szervezeti vezetők véleményére, legalább a drótpostafiókjukat kezeljék vagy olvassák az e-maileket, hiszen oda is meg fogják kapni, ahonnan én is idézek. Hiszen az érintett civilek azokat a megoldási javaslatokat újra és újra megfogalmazzák, amelyek még most is keresztülvihetőek lennének a jogrendszeren. Nyilvánvalóan a későbbiekben ezeket részletekbe menően ki fogjuk fejteni.

Amire a hátralévő 3 perc 40 másodperc lehetőséget bocsát számomra, az az, hogy címszavakat említsek ezekből, de az egészen bizonyos, hogy a közjegyzői okiratok okiratiságának vizsgálata halaszthatatlan feladat lenne. A közjegyzői szisztémában ugyanis a civilek, az érintettek szerint termérek mennyiségű jogsértés következett be. Egy parlamenti bizottságot is megérdemelne ez a kérdéskör, ahova civil szakértők véleményét is igenis be kell vonni, figyelembe kell venni.

(15.50)

S azt is látnunk kell, hogy feltételezhető, hogy az adósok jó része túlfizetésben lehetett már a futamidő első felében is, feltételezhető, hogy a bankok tömegesen szerződést szegtek - ez tulajdonképpen tényként kezelhető -, a kölcsön összegének egy részét egész egyszerűen nem adták oda, tehát rengeteg tisztázandó terület van előttünk. S ha már ennyi tisztázandó terület maradt hátra, akkor a kilakoltatási moratórium kiterjesztését is érdemes lenne megfontolni, mégpedig a folyamatban lévő végrehajtási eseményekre, árverésekre, birtokba adásokra; tehát akkor a teljes rendszert be kellene addig fagyasztani, amíg nem látunk tisztán, mert a jelek szerint még a parlamenten belül is akkora nézetkülönbségek uralkodnak a kérdésben, amelyek feloldhatatlanná teszik azt, a megoldásokat pedig nem teszik keresztülvihetővé.

Azt is látnunk kell, hogy számtalan ember nem kimondottan az úgynevezett devizahitele miatt lehetetlenül el, hanem azért, mert az itteni tisztességes törlesztési kísérlete mellett elmaradt a közüzemi számlákkal, különböző gyorskölcsönt nyújtó cégekhez fordult, tehát egyik tartozásból halmozódott a másik. Azt is meg kellene tehát vizsgálni, hogy az egyéb közüzemi számlák, szolgáltatói díjak, társai tekintetében milyen adósságátütemezési módszerekre van lehetőség.

Mindenki fizesse ki azt, amivel tartozik, de ha a bizonytalan jogi háttérű konstrukció miatt bajba kerültek ott is, ahol egyébként kiszámíthatónak tűntek a viszonyok, adjunk ezeknek az embereknek

lehetőséget arra, hogy ha törleszteni akarnak, akkor akár hosszabb idő alatt, akár alacsonyabb részletekkel, de ezt megtehessek, ne veszítsék el az otthonukat emiatt.

Fel kell vetni még egy nagyon súlyos kérdést, ez pedig a büntetőjellelű kamatok tömeges megjelenését követő amnesztia lehetősége, kimondottan a büntetőjellelű tételekre és kamattételekre, hiszen itt számos olyan teher jelent meg - beszéljünk akár a végrehajtási rendszeren belüli visszásságokról -, amelyeknek a háttere tökéletesen homályos, vagy olyan tartozásokra rakódtak és olyanok alapján számították ki őket, amelyek nem is biztos, hogy léteztek. Elég csak visszautalnom az 5 milliós tartozásból keletkező 33 millió forintos követelésre, amit itt egyik államtitkár vagy képviselő sem tud elmagyarázni, hogy hogy jöhetett létre Magyarországon. Nincs olyan jogi érv, nincs olyan gazdasági háttértényező, amely a valóság terében megmagyarázhatóvá tenné egy ilyen dolgot! Egész egyszerűen lehetetlen, 5 millió forintos tartozásból nem keletkezhet egy tisztességes nemzetgazdaságban 33 millió forintos követelés. Ilyen nincs!

S azt is látni kell, hogy a Magyar Nemzeti Banknál még mindig jórészt ott parkol a devizahitelkárosultak pénze, az átváltásból eredő. A Jobbik ebből egy kártérítési alapot hozna létre, odacsatornázza ezeket a pénzeket megsegítenénk a legnehezebb helyzetben lévőket is, hiszen önök egyszerűen elfeledkeztek azokról, akiket már kilakoltattak.

Addig is azt tudom javasolni önöknek, hogy bátor férfi módjára nézzenek a szemükbe azoknak, akikkel ezt a bajt tették és hagyták. Nem azt mondom, hogy önök okozták kizárólag, senki nem mondott ilyet, de 2010 óta, hét és fél év alatt elévülhetetlen felelősségük van abban, hogy megoldatlan ez a problémakör, hogy ezek az emberek most is ott tünnetnek a Kossuth téren, most is itt vannak a hátunk mögött, és egyáltalán nem egy párt meghívására. Önökön kívül mindenki látja ezt a problémát Magyarországon; kívánom önöknek, hogy vegyék végre észre! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Ha már termelési értekezletet tartunk, akkor ha lúd, az legyen kövér. Nézzük meg, hogy a Fidesz-KDNP az elmúlt években mit nem szavazott meg! Gyűjtöttem néhány példát, hallgassák meg a lajstromot!

Nem szavazták meg, hogy a minimálbért keresők 23 ezer forinttal többet vihessenek haza. Az átlagbért keresők 38 ezer forinttól estek el a Fidesz miatt. Önök nem szavazták meg, hogy a családi adókedvezmény a felsőoktatásban továbbtanuló 24 éves

koráig járjon. A Fidesz miatt nem emelkedett kilenc éve a családi pótlék. Nemet mondtak arra, hogy az egyszülős családok 20 ezer forint családi pótlékot kapjanak. Önök miatt fizetnek az emberek még mindig 27 százalékos áfát 5 százalékos helyett az olyan élelmiszerek esetén, mint a friss gyümölcsök vagy pedig a zöldségek.

Önök nem szavazták meg, hogy 300 milliárddal többet fordítson a költségvetés a közszférában dolgozók béremelésére. Önök voltak azok, tisztelt fideszes képviselőtársaim, akik minden egyes alkalommal leszavazták a szociális dolgozók, a bölcsődei dolgozók, a pedagógiai asszisztensek béremelését. Egyáltalán önök ebben a ciklusban semmilyen ellenzéki javaslatot nem szavaztak meg, még azt sem engedték, hogy az Országgyűlés egyáltalán napirendre vegye azokat a javaslatokat, amelyeket a patkónak ez az oldala letett az asztalra.

Úgyhogy fogalmam sincs, hogy önök milyen módon cibálnak ide mindenféle javaslatokat, és ragadják ki az összes közül, és mondják azt, hogy mi nem szavaztunk meg dolgokat. Tudják, miért? Mert mi sokkal keményebbet adtunk be. Azért, mert nálunk egy - most nem fogok jelzőket mondani, hogy milyen - jegybankelnök nem tud elsíbolni sok száz milliárd forintot és mindenféleképpen elkölteni, hanem odaadtuk volna azoknak az embereknek, akik most a mi hátunk mögött ülnek, és akik a Kossuth téren tüntetnek, amíg önök tizenketten ülnek be ide az Országgyűlés patkójába, kiscsoportos foglalkozást tartanak, és próbálják elmagyarázni az elmagyarázhatatlant, hogy a fideszes hét év alatt miért nem tudták ezt a problémát megoldani. Mert ha önök megoldották volna ezt a problémát, akkor ott nem lenne tüntetés, és ezek az emberek nem itt ülnének, hanem ott ülnének.

Ez a nagy helyzet, tisztelt államtitkár úr, államtitkár úr és még egy államtitkár úr! Amúgy hol vannak a miniszterek? Hol vannak ilyenkor a miniszterek? Hol vannak a miniszterek ilyenkor, amikor Magyar Országgyűlés egy ilyen kérdéstről tárgyal? Jöjjön be az összes, jöjjön be a miniszterelnök! Jöjjön be a magyar miniszterelnök, és mondja el a véleményét a kérdésben! (*Dr. Völner Pálnak:*) Ne ingassa a fejét, legyen kedves, és ne csapkodjon a kezével! Ezek az emberek az életükért küzdenek. Kilakoltatások fognak indulni, és önöknek kiscsoportos foglalkozást tartva van képük ide bejönni a magyar parlamentbe, és úgy csinálni, mintha valamit letettek volna az asztalra. Hát, a nagy fenéket!

Mi kezdeményeztük ezt a devizahiteles vitanapot, igen, erről van szó. Mi kezdeményeztük, mert úgy gondoljuk, hogy ha valamiről vitázni kell ebben a parlamentben, az a devizahiteles ügye. Mert kevés emberrel szűrték ki annyira az elmúlt évtizedekben, mint a devizahitelesekkel. És ha jól emlékszünk rá, a nyáron volt egy vitanap, egy rendkívüli ülésnap itt a parlamentben, amikor más témáról volt szó, de mi akkor is behoztuk a devizahiteles ügyét, és önök, tisztelt államtitkár urak itt az első sorban, azt mondták, hogy vannak még tennivalók ezzel kapcsolatban.

Ha már ide bejöttek és itt vannak, akkor legyenek kedvesek, mondják el, hogy mit akarnak még tenni, mert ezek az emberek ezért vannak itt és ezért tüntetnek. Mondják meg, hogy a kormányzásuk maradjék öt hónapjában mit akarnak letenni az asztalra.

Egy dolgot én szavatolok önöknek: kormányra kerülve mi ezt az ügyet el fogjuk rendezni. Ott van az összes törvényjavaslat, LMP-s törvényjavaslat, és nem akarok én másokkal prédikálni, de van itt más frakció is, amelyik normális javaslatokat tett le az asztalra. Kormányra kerülve az LMP azt megvalósítva a devizahiteles-ügyet le fogja tudni zárni, szemben önökkel, akiknek van képük bejönni ide a magyar parlamentbe, és azt mondani, hogy mindent megtettek. Csak a lényegét nem mondják: legutóbb is leszavazták azt a javaslatunkat, amely segített volna abban, hogy a kilakoltatások ne tudjanak elkezdődni. Ezt is leszavazták. Ezek után miről beszélünk, tisztelt urak? Álljanak fel, és mondják el, hogy mit akarnak tenni, mert amit letettek az asztalra, az a nagy semmi volt.

S tudják, ha meg akarjuk érteni, hogy mi történt a devizahitelesekkel, vissza kell mennünk majd' 15 évvel korábbra. Ebben az országban akkor is egy olyan helyzet volt, amikor embereknek nem volt lakása, és jött egy kedvezőnek tűnő lehetőség, és elhitették ezekkel az emberekkel azt, hogy kiszabadulhatnak a penészes lakásukból, meg egy olyan helyzetből, hogy három-négy gyerek együtt alszik egy szobában, és egy vállalható törlesztőrészlettel valahogy el tudják érni azt, hogy legyen egy tisztességes otthonuk.

Ezek az emberek csak otthont akartak. És ezeket önök is megvezették kormányon, és a szocialisták is megvezették kormányon. (*Zaj, közbeszólások a kormánypárti oldalról.*) Ez a legtisztességtelenebb dolog, amit csinálni lehet, hogy egy kormány nem vállal felelősséget azért, noha pontosan látják - mert önök tanult emberek -, hogy mit csináltak a bankok. És amikor kormányra kerültek, azt mondták, hogy jó, hát akkor most a bankokra különadót vetünk ki. Mennyi pénzt kaptak ebből a devizahitelesek? S amikor a Matolcsy bejött ebbe az egész helyzetbe, akkor mennyit adott a devizahiteleseknek? Mert szerintem semmit! Matolcsy György kastélyokat vásárolgatott, meg különböző milliós szőnyeget, meg minden vackot, de nem a devizahiteleseknek adta oda ezt a pénzt!

Úgyhogy, uraim, legyenek kedvesek, vegyenek egy nagy levegőt, és mondják el, hogy ha már eddig semmit nem csináltak emberek tömegei érdekében, akkor most, a kormányzásuk öt hónapjában mit fognak tenni.

Most pedig átadom a szót Hadházy Ákosnak, aki az LMP konkrét javaslatait fogja ismertetni. De egyáltalán én garantálok önöknek: kormányra kerülve ez a helyzet meg lesz oldva, de nem úgy, ahogy önök csinálták, hanem úgy, ahogy az LMP csinálja.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is nagyon fontosnak tartom, nagyon sokat mond, hogy kik vannak itt, és kikre bízta a kormány, hogy próbálja menteni a menthetetlent, és próbálja azt mondani ezeknek az embereknek, hogy meg van oldva a problémájuk. Másodrendbeli politikusok. *(Derült-ség.)*

Szeretném megidézni a miniszterelnököt is, aki önöknél egy picit rangosabb. Hallgassuk meg! *(Bekapcsol egy magnetofont, Orbán Viktor hallható: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Segíteniünk kell, mert az nem megy, hogy egy országban egymillió embert csak úgy ukmukfukk becsapjanak. - Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)*

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr, de ilyen nem volt előre jelezve, hogy bármilyen segédeszközt használna, úgyhogy ezt meg kellett akadályoznom. Folytassa kérem!

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Ha házszabályellenes az, hogy a miniszterelnök hangját itt megidézzük, akkor felolvasom azt, amit nem engedtek. Azt mondta, az nem fog menni, hogy emberek fizetik éveken át a keresetükből a törlesztőrészleteket, és kiderül, hogy többel tartoznak, mint amikor megkezdték visszafizetni az adósságaikat.

(16.00)

Azt mondta a miniszterelnök, hogy ilyet nem lehet csinálni a magyarokkal; ezt mondta 2011-ben. Önök nagyon jól tudják, hogy ugyanaz a helyzet. Nagyon-nagyon sokan, több százezren vannak, én is ilyen vagyok, akik fizetjük már tíz éve a hiteleket, a négyötödét kifizettem annak, amit fölvettem, és még mindig másfélszeresével tartozom. Én tudom fizetni, de nagyon sok ember nem tudja fizetni. Önök is nagyon jól tudják, több tízezer, több százezer ilyen ember van, akiknek ez hatalmas problémát okoz.

Látjuk a kilakoltatásokat, látjuk, hogy minden nap kilakoltatások vannak, emberi tragédiák vannak. Krízisről beszélünk. Ugyanúgy krízis ez, mint a menekültkrízis. Ez is krízis, ugyanúgy krízis, mint az egészségügyi krízis. Ez is krízis. Önök most megszávták nagy nehezen a moratóriumot azért, mert rájöttek, hogy nem tesz jót az önök kampányának, amikor mindennap egy kilakoltatásról lesz szó a parlamentben. Beadjuk mi is a moratóriumjavaslatot, de nemcsak áprilisig, hanem addig, amíg nem oldódik meg ez a probléma.

A vitanap feladata természetesen a szembesítés, de leginkább a megoldási javaslatok bemutatása. Ehhez azonban valóban foglalkozni kell a történelemmel, foglalkozni kell azzal, hogy mi történt. Valójában itt nem devizahitelezésről beszélünk, hanem egy tömeges fogadásról. Fogadásról: a bankok arra fogadtak, hogy gyengülni fog a forint, míg a hiteleket

felvevő emberek arra fogadtak, hogy a forint stagnálni fog. Csak éppen a bankok elfelejtették azt, hogy úriember biztosra nem fogad. Ők tudták, bizonyíthatóan tudták, hogy a magyar forint gyengülni fog, még hozzá jelentősen gyengülni fog, és ez rendkívül sok ember életét fogja tönkretenni vagy akár el is venni.

Azonban ebben a játékban nem csak a bankok voltak azok, akik nem voltak úriemberek. Ebben a játékban nem volt úriember a kormány, amelyik szándékosan gyengítette a forintot. Emlékezzünk Kósa Lajosra; de mielőtt gyengítette, nem tette rendbe ennek a több százezer, sőt millió embernek a problémáját. Önök elmondták, ma nagyon sok hülyeséget hallottunk itt, de azt mondták, az a legfelháborítóbb az volt, amikor azt mondták, hogy nagyon jó időben csinálták a forintosítást. Ha nagyon jó időben csinálták volna a forintosítást, megcsinálták volna 2010-ben. A Nemzeti Bank megvette az eurót 160 forintért, 2010-ben 180 forinton forintosíthatott volna. De ha elkéstek róla, 2011-ben 220 forinton forintosíthatott volna, és még 20102-ben is 240 forinton forintosíthatott volna. Miért nem tette? Miért nem tette ezt?

A másik, ami miatt önök egyáltalán nem úriemberek, sőt, inkább gazemberek, az pedig az, hogy megtették azt a játékot, hogy kivették a banki kölönadót, és azt mondták, hogy önök aztán most nagyon megbüntették a bankokat. Önök mondják azt, Dömötör Csaba mondta egy kormányinfón, hogy 1000 milliárd forintot vettek el a bankoktól 2011-től, csak éppen egy dolgot elfelejtettek: ezt visszaadni azoknak, akiktől ezt az extraprofitot a bankok visszavették. *(Dömötör Csaba: Sosem voltam kormányinfón.)* Elfelejtették visszaadni a devizahiteleseknek.

Az LMP felhívta a figyelmet, hogy rendben van a kölönadó, de csak akkor, ha azt a devizahiteleseknek adják vissza. Ezt elfelejtették, az LMP ezt pótolni fogja. Az 1000 milliárd forintot vissza fogjuk adni. Nyilvánvalóan a költségvetésben ezt már önök elköltötték Puskás Stadionra meg minden hülyeségre, de ezt is apránként vissza lehet adni, ha nem is egy év alatt.

A másik gazember, és talán a legnehezebben érthető, hogy miért merte ezt megtenni, a Magyar Nemzeti Bank működése. Azért merte megtenni, amit csinált, mert nagyon jól tudja, hogy az átlagember nem érzi, és nem tudja azt, hogy ha gyengül a forint, az valakinek jó is lehet. Az átlagember azt érzi, hogy gyengül a forint, neki nő a tartozása, nőnek a részletei. Nem tudja azt, hogy a gyengülő forint is horribilis pénzeket lehet keresni. A Magyar Nemzeti Bank ezt tette.

A Magyar Nemzeti Bank, amikor a forintosítás-kor 260 forintért adta el a bankoknak a pénzt, amit 160 forintért vett meg, akkor minden eurón 100 forintot nyert. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy eddig elég nagy tévedésben voltunk mindannyian. 260 milliárd forintról beszélünk, ami az alapítványokban benne van, a Nemzeti Bank alapítványaiban benne van. De a Nemzeti Banknál jóval több

pénz áll rendelkezésre, és ez a megoldás szempontjából nagyon fontos, mert nyilvánvalóan ezt a pénzt vissza kell adni, és ezt azonnal vissza lehet adni a devizahiteleseknek.

A Magyar Nemzeti Bank augusztus 17-én kiadott egy közleményt, amelyben azzal dicsekszik, hogy a forintosításkor 8 milliárd eurót adott át a bankoknak. Ha ő 8 milliárd eurót 260 forintos árfolyamon adott át, és 160-ason vette, és 100 forintot nyert minden eurón, ez pont 800 milliárd forint nyereség. Számomra egész megdöbbentő volt valamelyik héten, amikor a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának jelentéséről beszéltünk, ahol a felügyelőbizottság jelentése mondja azt, hogy '13 és '15 között 890 milliárd forint nyeresége keletkezett a Magyar Nemzeti Banknak. Nem tudjuk, hogy hol van teljesen ez a pénz, mert ebből 150 milliárd forint eredménytartalékban van, 260 milliárd a luxusalapítványoknál, 50-et befizettek az államnak.

Valahol még van 400 milliárd forint. Meg fogjuk találni, és ezt a 800 milliárd forintot azonnal oda fogjuk adni a devizahiteleseknek. Nyilván legelőször azoknak, akik a leginkább rászorultak, akik a leginkább megszorultak, de természetesen azokról a devizahitelesekről sem szabad elfeledkezni, akik rendkívül sok túlórával, vagy azért, mert elmennek külföldre, ott hagyják a szüleiket, családjukat, de így vagy úgy, valahogy tudják nyögni ezeket a tisztességtelen hiteleket.

Az LMP tehát mindent meg fog tenni azért, hogy a 160-180 forint körüli árfolyamra lehessen korrigálni a jelenleg futó hiteleket, és meg fogjuk azt is vizsgálni, hogy hogyan lehet azoknak is a kárpótlását megoldani, akik valahogy korábban erejüket megfeszítve megoldották már a hitelt, vagy aki már elvesztette a lakását, mert végrehajtották a lakását. Ez a tisztességes, és ebből a 1800 milliárd forintból erre minden lehetőség is megvan.

Nagyon fontos bírósági döntésekre várunk az európai uniós bíróságnál, amelynek el kell döntenie, hogy kinek kell a devizahitel-árfolyamok kockázatvállalását viselni. Hiszen nyilvánvalóan nem igazságos, hogy csak a devizahiteleseknek. De számunkra nem az az érdekes, hogy mi lesz a bírósági döntés, számunkra az az érdekes, hogy tudjuk, hogy nemcsak a devizahiteleseknek, hanem a felelős kormányoknak, az ezért felelős kormányoknak is, az ezért felelős Magyar Nemzeti Banknak is a kockázatot viselnie kell.

Sajnos, egyértelmű és pontos adatot nem tudunk mondani, hiszen nem áll rendelkezésünkre, ez önöknek rendelkezésükre áll, nekünk nem áll minden adat rendelkezésünkre, ezért a kormányváltás után, a kormány felállása után az első parlamenti napon meg kell alakítani egy vizsgálóbizottságot. És azonnal az első intézkedéssel az új parlamentben le kell állítani a végrehajtásokat addig, amíg nem tisztázzuk a részleteket, és addig, amíg nem tudjuk megtenni a szükséges intézkedéseket, amelyekre, még egyszer mondom, meglesz a fedezet. Meglesz az a fedezet, amit a bankoktól elvettek... - a devizahitele-

seken keresett extraprofitot, 1000 milliárd forintot, és azt, amit Matolcsy keresett a devizaátváltáskor, azt a 890 milliárd forintot.

Nagyon fontos még egy jog, itt már volt szó róla, az elsétálás joga. Semmibe nem kerülne a kormánynak, hogy megteremtse az elsétálás jogát. Ez a rész, amit a bankoknak kell viselni a kockázatból. Nem lehet azt megengedni, hogy valakinek elárverezzék, a házat, elveszítse mindenét az égadta világon, és utána még 15-20-30 millió forint hitele megmaradjon. Ez az, amit még meg kell tenni. Meg is fogjuk tenni. Kormányváltás kell hozzá, ezért is mindent meg fogunk tenni.

Végül hadd mondjam azt, hogy az LMP 3 percet a függetlenek számára át fog adni az időkeretéből. Köszönöm szépen. *(Demeter Márta és dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Nyugtázzuk ezt a felajánlást. Most a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Jelentkezett Völner Pál államtitkár úr, úgyhogy most neki adom meg a szót.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Néhány érdekes felvetést is hallottunk az előző felszólalások során, ezért tartom fontosnak, hogy ugyan ismétlésekbe bocsátkozva, de néhány dolgot megerősítsek.

Az egyik az a felvetés, hogy gyakorlatilag a kormány nem megfelelő gondossággal járt el. Talán a bevezetőből nem derült ki egyértelműen, a luxemburgi bíróság, a Kúria és az Alkotmánybíróság döntései által meghatározott keretek között és a jogszabályok, az Alaptörvény meghatározta keretek között kellett a jogi szabályozást kialakítani. Az, hogy valaki visszamenőleg jogot alkosson, szembemelve az akkori jogszabályokkal, azokkal az aláírt szerződésekkel, lehet, hogy Hadházy képviselő úr képességeit meghaladta, hogy elolvassa a szerződés azon passzusát, ami az árfolyamkockázatra vonatkozott, bár az ő esetében ezen csodálkozom, mert tanult ember, állatorvosi egyetemet végzett, ha az ő képességeit is meghaladta, akkor Magyarországon be kell szüntetni a hitelezést.

(16.10)

Tehát gyakorlatilag ez a gazdasági élet egyik gátja a jövőben, ha így viszonyulunk a dolgokhoz. Arról nem is beszélve, hogy nemcsak a jogszabályalkotásról beszélünk, hanem bírósági döntésekről is beszélünk *(Dr. Szél Bernadett: Hol a Matolcsy? Nem jött el?)*, és azonkívül, ha megtámadjuk az egész fennálló rendszert, beleértve a közjegyzőket, bíróságokat, egyebeket, akkor hol beszélhetünk jogállamról.

Tehát azért azt tudomásul kell venni, bármennyire is elszenvetői vagyunk egy-egy helyzetnek, akár állami szinten, akár lakossági szinten, hogy nem

lehet korlátlanul és gyakorlatilag egyfajta bolsevik forradalmi hevülettel megoldani helyzeteket (*Németh Szilárd István: Most lesz a századik évforduló!*), mert annak beláthatatlan következményei vannak, mint az elmúlt történelem ezt igazolta is.

Elhangzott a román példa. Én nagyon kíváncsi vagyok majd annak a kifizetésére, hogy mondjuk, a román adófizetők nézve milyen következményekkel járnak majd azok a nemzetközi perek, amelyeket a bankok indítanak ilyen helyzetben a román állam ellen. Azt én megígérem, hogy ha ők sikeresek lesznek, akkor nyilván mi is ezt az utat fogjuk választani, de addig megengedhetetlen, hogy a magyar költségvetést, a magyar államháztartást és a magyar adófizetőket ilyen helyzetbe hozzuk.

Szóba kerültek itt az LMP részéről is mindenféle felvetések, hogy mi mindent nem szavaztak meg a kormánypártok - bár itt visszalóhatnak, hogy itt a mi felsorolásunkban is szerepelt azért néhány nagyon konkrét dolog, ahol megszavazhattak volna pozitív intézkedéseket és nem tették meg. Gyakorlatilag arról nem szabad elfeledkezni, hogy 2010-ben egy túlzottdeficit-eljárásban volt az egész ország, tehát ebből ki kellett mászni. A pénzügyi keretek között, a lehetőségek keretei között lavírozva jutottunk el oda, hogy ma, 2017-ben össze se lehet hasonlítani a hét évvel ezelőtti helyzetét sem a lakosságnak, sem az államháztartásnak, sem egész Magyarországnak, azt kell nyugodtan kijelentsem ebben a helyzetben. (*Szilágyi György: A kilakoltatási moratórium mennyibe kerülne?*)

Amit képviselő asszony említett, hogy nem ülnek bent a miniszterek, nem ül itt miniszterelnök úr: ellentétben a felsoroltakkal, amit az előbb mondtam, amikor meg kellett szavazni ezeket a döntő kérdéseket, amelyek segítettek a devizahiteleseken, akkor itt ültek a miniszterek, itt ült a miniszterelnök úr, ők is elfogadták kormányon ezeket az előterjesztéseket, megszavazták, ellentétben önökkel. A felsorolást most már kihagyom, majd a végén felsorolom megint, hogy mi mindent nem szavaztak meg, amit megtehettek volna. Egy gombnyomásból állt volna, vagy be kellett volna ülni a padba, és akkor gyakorlatilag segíthettek volna azokon, akikért most szót emelnek.

Sokszor nekem úgy tűnik egyébként, hogy ami most itt zajlik, hogy néha bolhacirkusszá akarják silányítani ezt a témát. Ami a nyári kezdeményezéseket is illeti, nagyon jól tudjuk, hogy az egy CEU-s kezdeményezés volt, ami gyakorlatilag a közvélemény számára tarthatatlan volt az önök részéről, és gyorsan rávarrták ezt a devizahiteles témát is, jobbat nem találva. Ma pedig itt ülünk és érdemben beszélhetünk erről a dologról. (*Dr. Szél Bernadett: Nekem volt vállalhatatlan a CEU? Hát emlékszel, miket vágtam a fejetekhez?*)

Gyakorlatilag azt kell mondjuk, hogy azok a javaslatok, amelyeket érdemben várnánk és megvalósíthatóak lennének, nem hangzottak el az önök részéről. Az, hogy hozzunk létre egy bizottságot, gyakorlatilag van ilyen Brüsszelben meg egy csomó

helyen. A parlamentnek is vannak bizottságai, érdemi javaslatokra nyilván megvannak azok a fórumok, ahol ezeket meg lehetne vitatni. Tehát összességében azt várom, hogy tényleg érdemi javaslatokat halljak itt a közeljövőben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Hallgasd vissza, mert ez botrány!*)

ELNÖK: Köszönjük. Most független képviselő hozzászólására van lehetőség. Megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, aki 9 perc helyett 12 percen keresztül is ismertetheti álláspontját.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Segítenünk kell a devizahiteleseken, mert az nem megy, hogy egy országban egymillió embert csak úgy becsapjanak. Az nem fog menni, hogy emberek fizetik éveken keresztül a törlesztőrészleteiket, és kiderül, hogy többel tartoznak, mint amikor megkezdték visszafizetni az adósságukat. Ilyet nem lehet csinálni a magyarokkal.” - mondta ezt Orbán Viktor 2011-ben.

Nézzük meg, hogy állunk most, 6-7 évvel később, 2017-ben! Most, 2017-ben több mint 600 ezer devizahitel miatt bajba jutott magyar ember van, amit, ha 2-3-4 fős családokat nézünk, akkor ez 1,5-2 millió embert is érinthet. Tehát hét év elteltével Orbán Viktor szájkaratéjából annyi lett, hogy nem egymillió, hanem kétmillió ember nyögi még mindig a devizahitelek terheit. Így segít Orbán Viktor embertelen kormánya a bajbajutottakon, miközben maguk szétlopják az országot, miközben Orbán Viktor strómanja, Mészáros Lőrinc tavaly óránként keresett 11 millió forintot. De nézzük meg, hogy kik is azok a bajba jutott devizahitelesek, akikről általában beszélünk, akikről sokszor önök azt mondják, hogy felelőtlenül vették fel a hiteleket!

2008-ban egy egygyermekes család lakásvásárláshoz 5 millió forint saját erő mellett 7,5 millió forintos hitelt vett fel. Két évvel később megszületett a második gyerekük. Az induló részlet 60 ezer forint volt, ami később a duplájára emelkedett. 2011-ben, amikor már nem tudták fizetni a hiteltörlesztő dupláját, megpróbálták 180 forintos végtörlesztést úgy, hogy forinthittel váltják ki a tartozásukat. A bank ebbe természetesen nem ment bele, hiszen csak az apának volt jövedelme, az édesanya otthon volt az egyéves gyerekükkel. Maradt tehát a devizahitel.

Aztán megtörtént a forintosítás. Hogyan is segített Orbán Viktor kormánya ezzel a forintosítással? A felvett kölcsönösszeg 7,5 millió forint, hét év alatt visszafizették a 7,5 millió forintot, majd a kötelező forintosítás után még több mint 13 millió forinttal tartozott ez a család. Hát, ezt nevezik önök segítségnek? Mekkora ordas hazugság ez, képviselőtársaim?!

Egy másik példa: szintén 2008-ban egy középkorú házaspár 16 éves gyerekkel 13,4 millió forintért lakást vásárolt önerő nélkül. Az induló részlet 90 ezer forint volt, ami megint csak a duplájára nőtt. Az állandó anyagi gondok miatt a család szétesett, az édesanya egyedül nem tudta fizetni tovább a

törlesztőrészt. Az önök által annyira hangoztatott eszközkezelőhöz fordultak, amit nem tudtak megcsinálni, hiszen a bank nem járult hozzá. Hogy miért? Hadd idézzem Selmeczi Gabriellát: azért, mert csak. Ez az önök segítsége. Nyolc év törlesztés után 17 millió forinttal tartoztak egy 13 millió forintos hitel után. Majdnem a duplájával annak, mint amennyit felvettek!

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Ez nem más, tisztelt képviselőtársaim, mint adórabiztosítás, amit a maguk kizsigerelő, embertelen kormánya zúdított a magyar emberekre. De emlékezzünk: egy hónappal ezelőtt került majdnem a híd alá az az idős édesanya a nyitott gerinccel született, epilepsziában is szenvedő fiával, aki önellátásra képtelen. Neki hogy segített ez a kormány? Melyik eszközük segített, hogy túlélje ezt a válságot? És mit is jelent most mindez? Azt, hogy önök megint hazudnak. Hazudnak a segítségnyújtásról, hazudnak arról, hogy maguk a magyar emberek mellett állnak. Egy nagy fenét állnak maguk a magyar emberek mellett! Maguk saját maguk mellett és a bankok mellett állnak.

Úgy állnak ráadásul a bankok mellett, hogy megint a legszegényebbek, a legelesettebbek spórolnak. Tudjuk, hogy spórolnak éppen most a rákos betegek gyógyszerein, vagy hogy nem bírtak még 50 millió forintot sem adni a Magyar Hospice Alapítványnak. És természetesen spórolnak a bajba jutott devizahiteleseken is. Érdekes, azt miért nem halljuk soha, hogy Orbán Viktor, mondjuk, Mészáros Lőrincen, Matolcsy Györgyön vagy éppen a határon túli foci támogatókon spórolna? - mert ilyet nem nagyon hallunk.

Nézzük most végig az önök hazugságait, ami önök szerint nagy segítség volt! A kormány azt állítja, hogy a végtörlesztés segített. Persze, a dúsgazdagoknak segített, maguknak meg a haverjaiknak segített. Az előbb említett példa pontosan mutatja, hogy az egygyerekes család már nem tudta ezt igénybe venni, mert a bank elutasította őket. Tehát ez egy hazugság. A kormány azt állítja, hogy az eszközkezelő segítség a bajba jutottakon. Megint csak az előbbi példa mutatja, hogy egy bank önkényesen eldöntheti, hogy ki mehet az eszközkezelőbe és ki nem. Milyen segítség ez? Ráadásul a bank döntése ellen még fellebbezési joga sincs egy családnak? Ez nem segítségnyújtás, ez szintiszta átverés.

Az árfolyamgát is csak elodázta a problémát, hiszen önök a kötelező forintosítással agyonvágta ezt a segítséget is. Aztán végül a kormány azt állítja, hogy a kötelező forintosítás segített a devizahiteleseken. Kérdezem én, miféle segítségnyújtás az, ahol nyolc év tisztességes törlesztés után még mindig a dupláját kell visszafizetni az adósoknak. Ez nem segítség, ez szintiszta átverés!

Ezek után mi történik? Nyilvánvalóan megindulnak a devizaperek, hiszen a kétségbeesett, bajba

jutott embereknek nem marad más lehetősége, mint bírósághoz fordulni. Majd itt bújik ki a szög a zsákból, képviselőtársaim arról, hogy maguk és Orbán Viktor kinek az oldalán is áll valójában. Ugyanis a devizaperekben a kormány igazságügy-miniszterének, Trócsányi Lászlónak ügyvédi irodája nem a magyar embereket, hanem a bankokat képviseli. Értik, ugye? Ez a csupa szív kormány, amelyik csak segíteni akar a magyar embereken, nem a magyar emberek mellé áll, hanem a bankok mellé ezekben a devizaperekben.

És ne jöjjenek nekem - mert látom, hogy Völner Pál már jegyzetel - azzal az ócska szöveggel, hogy Trócsányi László már nem aktív az ügyvédi irodájában. *(Z. Kárpát Dániel: Ez legitim kérdés!)* Pontosan tudjuk, hogy még tulajdonosa, és még mint tulajdonos, abban érdekelt, hogy az ő ügyvédi irodája minél nagyobb profitra tegyen szert. Na, ennyit a maguk segítséget nyújtó hazugságairól.

Nézzük meg egyébként ezeket a devizapereket egy pillanatra! A Párbeszéd nevében többször kezdeményeztem, hogy függesszük fel az összes végrehajtási eljárást jövő augusztusig, legalább addig, amíg az Európai Bíróság dönt a magyar devizahiteles kérdésekben. Hiszen tudjuk, hogy maguk a magyar bírák fordultak az Unióhoz, mert számos vitás kérdésben nem tudtak dönteni.

(16.20)

Egyébként nagyon érdekes, hogy Völner Pál, Bánki Erik és Hollik István is elmondta, hogy a bankok nem tájékoztatták az árfolyamkockázatról megfelelően a hiteleseket. Akkor hogy van az, hogy nem lehet egyetlenegy pert sem nyerni erre hivatkozva?

Visszatérve a végrehajtásra és a kilakoltatásra: nemcsak a kilakoltatást kell, hanem az összes végrehajtási eljárást kell felfüggeszteni, pontosan azt kell megakadályozni ugyanis, hogy az emberek eljussanak abba a fázisba, hogy kilakoltassák őket. A végrehajtás összes formáját ezért meg kell akadályozni, a havi jövedelemlevonásokat, az ingóságok lefoglalását és az ingatlanok árverezését is, hiszen tudjuk, hogy attól még, hogy a kilakoltatási eljárást felfüggesztik és moratórium van, attól még vígan elárverezik az ingatlanjaikat, csak maximum a kisemmizett családokat majd később rakják az utcára, ugye, azért, mert önök most nem akarnak balhét a választás előtt. Ez is egy végtelenül cinikus, embertelen, aljas intézkedés, amit maguk csináltak.

A végrehajtások felfüggesztéséről szóló javaslatunkat maguk egy hang nélkül lesöpörték azzal, hogy a végrehajtások ellen pert lehet indítani, mondta Vas Imre. Azt mondta, hogy legyünk tisztában a jogi környezettel. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, legyünk tisztában a jogi környezettel, ugyanis nem lehet végrehajtást megszüntető pert indítani önmagában, csak érvénytelenségi perrel együtt, és ezt a jövő évtől önök tovább szigorítják. Ráadásul ügyvédkényszert vezetnek be, megtiltják, hogy civil szerve-

zetek képviseljék ingyen a bajbajutottakat, kötelező ügyvédet fölvenni.

A hab a tortán, ami a végső kegyelemdőfést megadja a bajba jutott devizahiteleseknek, az az, hogy önök megengedik a bíróságoknak, hogy innentől kezdve mondvacsinált indokokkal elutasíthassák a beadott kereseteket, ráadásul akár egymillió forint-ra is büntethetik ezeket a szerencsétlen, bajba jutott családokat, ha a bíró úgy dönt, hogy nem megalapozott a kereset. Mondják már meg nekem, hogy ki az a bajba jutott, kisemmizett család, aki vállalja azt a kockázatot, hogy esetleg egymillió forint büntetést kap azért, mert ő még mert a bírósághoz fordulni, mert bármilyen segítséget kérni bárkitől?!

Az önök által bevezetett szabályokról mondták azt a bírák, hogy teljesen el fogják lehetetleníteni ezeket a családokat. A következőt mondta nemrégiben egy fórumon egy bíró: a szegénynek eddig sem volt sok esélye a bíróságon, most azt is elveszik. Egy másik bíró pedig a következőt mondta: folyton pénzbírságot kell majd, miközben ettől lenne a bíróság precízebb, gyorsabb, és ha a munkafeltételeken nem javítanak, még ez sem lesz. Egy harmadik pedig azt mondta, hogy nem lesz ügyvéd, aki első körben jó keresetet fog benyújtani.

Ezekből teljesen egyértelmű, fideszes képviselőtársaim, hogy Orbán Viktor és a maguk kormányára szveri, kifosztja és a szakadékba rúgja a segítségre szoruló magyar emberek millióit. Arra persze van eszük, hogy Matolcsy György fizetését havi 5 millió forint-ra emeljék, vagy Matolcsy szeretőjének, később feleségének és a Nemzeti Bank vezetőinek gyakorlatilag nulla kamattal lakáshitelt adjanak. Amikor az embereken kell segíteni, akkor maguk nem csinálnak mást, mint folytatják ezt az ócska hazudozást.

A Párbeszéd Karácsony Gergely miniszterelnök-jelölt vezetésével ezzel szemben valódi megoldást kínál a bajba jutott adósoknak. Azonnal fel kell függeszteni első körben a végrehajtási eljárásokat, ameddig az Európai Bíróság nem dönt a magyar devizahiteles ügyében. Másodsorban az árfolyamkockázatról adott valódi tájékoztatás elmaradása miatt az adósok többletterhe a jövőben megoszlanak az adós, a bank és közvetetten az állam között. Ez azt jelenti, hogy az adóst a hitelfelvételi árfolyam plusz 20 százalék terheli, tehát például ha felvételtkor az árfolyam 160 forint volt, akkor 192 forintig terheli az adóst az árfolyam, az árfolyamkülönbség többi részét pedig a bank vállalja át, a bank ezen teher 50 százalékát öt év alatt leírhatja az adójából. Így tehát az adós 20 százalékban vállalja át a terhet, a bank és az állam pedig 40-40 százalékban segíti ki a bajba jutott adósokat.

Ezekkel az intézkedésekkel az így kialakuló új tartozások legalább 90 százaléka újra kifizethetővé tenné a tartozásokat (*sic!*), ráadásul a kisemmizett családoknak ez végre valódi lehetőséget nyújtana a nincstelenségéből való kitörésre.

Harmadsorban pedig a Nemzeti Bank a kötelező forintosítással 140 milliárd forintos profithoz jutott. A Párbeszéd ezt az összeget egy az egyben a bajba

jutott devizahitelesek megsegítésére fordítaná: 40 milliárd forintot betennék az eszközekezőbe, és megtiltanánk azt, hogy a bankok önkényesen megakadályozzák azt, hogy ha valaki teljesíti a feltételt, akkor ne tudja ezt az eszközt igénybe venni. A maradék 100 milliárd forintot pedig bérlakásprogramra fordítanánk, hogy mindenkinek végre jusson emberhez méltó lakhatás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látszik tehát, hogy van valós, fenntartható, pénzügyileg is megoldható megoldás a devizahiteleseknek, csak akarni kell. Fejezzék be a hazudozást és fogadják meg a Párbeszéd javaslatait! Köszönöm. (*Taps az LMP sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom elsőként a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel a Fidesz-KDNP nem mer beszélni az adósokkal, nem mer a szemükbe nézni, ezért egy minikampányt hirdettünk. Igen, élő útonmódon, közösségi oldalon keresztül mindenki el fogja küldeni önöknek a kérdését, hozzászólását, és önök ezt meg fogják kapni egyrészt ma, egyrészt a későbbiekben személyesen és elektronikus úton is. De adják magukat a kérdések: ha a Németh Szilárd-i úton ennyire jól haladt minden és ilyen tökéletesen helyrehozták Magyarországot, a gazdasági kataklizmából felemelték, akkor válaszoljon valamelyikük, hogy miért folyik 900 ezer végrehajtási eljárás Magyarországon. Hogy jön össze ez a kettő? Hogy jön ez a két folyamat? Egész egyszerűen láthatatlan!

Államtitkár úr visszaült, abbahagyta a telefonálást, köszönjük szépen. Ez annyiból dicséretes, hogy itt azért az iméntiekben érte önt, önöket, az ön főnökét egy vád, tehát igazságügyi miniszteri szinten azért elhangzott egy állítás, miszerint egy ügyvédi iroda bizonyos bankokat védett. Úgy gondolom, hogy ebben az esetben önnek vagy a főnökét kellene megvédenie, vagy helyre tennie, tisztába tenni ezt az ügyet (*Dr. Völner Pál: Sor kerül rá.*), a hallgatásával ugyanis a bankokat védi.

Azt is meg kell hogy említsük, hogy egy másik sms arra tért ki, hogy a Fidesz „segítsége” előtt lehetett nyerni a bíróságokon, azóta nemigen. Tehát a helyzet az, hogy önök még azt a maradék kis esélyt is elvették nagyon sok embertől, ami annak előtte adott volt azt illetően, hogy az igazukat kiharcolják, bár álláspontom szerint nem az ő dolguk lett volna első sorban, hanem egy tisztességes törvényhozásé.

Éppen ezért meg kellene magyarázniuk, hogy a piaci áron történő forintosítás mégiscsak hogy jött össze önök számára. Államtitkár úr már igyekezett magyarázkodni azt illetően, hogy a Kúria és ez meg az egy jogi keret jelölt ki önök számára, ebből egy árva szó sem igaz a piaci forintosítás tekintetében. Konkrétan olvassa fel nekem itt és most, hogy a Kúria jogegységének melyik sora, melyik szakasza szólt arról, hogy önöknek piaci áron kell forintosíta-

ni, 256 forintos árfolyamon átváltani annak, aki 160-on vette fel! Nettó hazugság, amit mondanak.

Egy utolsó sms, amit kaptam, tisztába teszi ezt a helyzetet: *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kimentek a tankok, bejöttek a bankok. *(Dr. Völner Pál: Ezt Torgyán mondta.)* Ez történt, és önök asszisztáltak ehhez a folyamathoz szocialista társaikkal együtt az utóbbi 27 évben. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, két percben.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Itt Völner államtitkár gyakorlatilag lehülyézt a kedves mosolyával, csak az a baj, hogy nemcsak engem, hanem több százezer, több millió embert. Azoknak az embereknek mondja el *(Dr. Völner Pál: Senki nem hülyézt le senkit.)*, hogy miért nem olvasták el az apró betűt! Vagy mondja el majd, amikor találkozik Orbán Viktorral, azt nyilatkozta, hogy 2002-ben Orbán Viktor felvett svájcifrank-hitelt, igaz, hogy neki sikerült már 2011-re kilépnie belőle, vagy mondja el Kocsis Máténak, aki 40 millió forint hitelt vett fel, aztán ő a végtörlesztéssel ezt a 40 milliót ki tudta fizetni!

Ha Halász János képviselővel találkozik, ő neki is mondja el, hogy milyen hülye volt, hogy nem olvasta el az apró betűt, bár igaz, hogy ő 40 milliót is vissza tudott a végtörlesztéssel 180 forinton fizetni. Rogán Antal 10 millió forintot fizetett vissza. Ő is hülye volt, ő se olvasta el? A sok százezer ember mind hülye volt, azért röhög rajtuk úgy, képviselő úr, államtitkár úr?! Mondja meg nekik! Mondja meg nekik, hogy ők voltak a hülyék, jó?! Én elfogadom, én is belementem.

Nem jó dolog, amikor átverik az embert, átvertek engem is a bankok, s mint mondtam az előbb, egy fogadást kötött több százezer ember arra, hogy a forint stagnálni fog, mert elhittük a politikusoknak, elhittük önöknek, hogy majd bevezetik az eurót és majd jó lesz az árfolyam. Önök kezdtek el görög salátáról beszélni, és az önök idején ment el az árfolyam. Ön nagyon jól tudja, csak ezt nem hitte el senki a politikusokról. Én fideszes voltam, és nem hittem el önökről, hogy önök az árfolyamot majd így el fogják minden további nélkül engedni. Úgyhogy lehet az embert valóban hülyének nézni, lehet a több százezer embert hülyének nézni, de higgye el, hogy csalódás nekünk és csalódás a több százezer embernek, amit ebben az ügyben csináltak. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Völner Pál államtitkár úr jelentkezett. Övé a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen - csak itt megszólítottam több ügyben. Tehát gyakorlatilag, hogy melyik

ügyvédi iroda melyik bankot védi: mindenkinek joga van jogi képviseletre.

Azt pedig többször leszögezte a minisztérium több közleményben, hogy gyakorlatilag amióta miniszter úr nem folytat ügyvédi praxist, az ügyvédi iroda tevékenységéhez nincs köze. Ő azt nem korlátozhatja, miután a társai gyakorlatilag úgy vállalnak ügyeket, ahogy szeretnék. Egyébként nem tudom, hogy hány ügyben védték meg sikeresen a bankokat. Én arra emlékszem, amikor felolvastam itt, hogy a tisztességtelenségről szóló kereseteket gyakorlatilag a bankok mind elbukták, és gyakorlatilag a jogszabály ezert tudott érvényesülni.

Amit Hadházy képviselőtársam mondott, azt meg kikérem magamnak, nem hülyéztem le egyetlen embert se, aki felvett ilyen hitelt. Gyakorlatilag mindenki elolvassa a szerződést, valóban a maga bölcsességében vagy éppenséggel elvárásaiban bízva, jóindulatúan azt gondolta, hogy nem fog változni az árfolyam.

Azzal kezdtem a felszólalásomat ennél a napi-rendi pontnál, hogy éppenséggel az előző szocialista-liberális kormányzat volt az, amelyik olyan gazdaságpolitikát folytatott, amely bedöntötte a forintot, amely kiszolgáltatta az országot, amely költségvetési hiányt, adósságot generált, és mindezek tették védtelenné az országot; tették védtelenné a forintot, és döntötték be az árfolyamot, és mélyítették el ezt a válságot. És azt is mondtam, hogy azért nincsenek itt, mert ezt a felelősséget nem akarják vállalni, és önöknek velük kellene vitatkozniuk. Azon persze velünk is lehet, hogy lehetett volna-e többet, jobbat, szebbet tenni ebben az ügyben, de mi úgy látjuk, hogy az ország lehetőségei, a jog keretei között eddig lehetett elmenni.

És azt is említettem az előbbi felszólalásomban, hogy ha valaki be tudja bizonyítani, hogy más is működik, valóban van jobb megoldás, és azért nem éri retorzió azokat az államokat, azokat a költségvetéseket, akkor nyilvánvaló, hogy Magyarország is követni fogja a példát. De ha megnézzük, Európában ma ki tart legelőrébb ebben a témában, ki tett legtöbbet, ki tudta átfordítani a devizahiteleket nemzeti... *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* - Magyarország tart legelső helyen ebben a kérdésben. Gyakorlatilag én találkoztam olyan külföldi delegációval, akik a magyar mintát jöttek el tanulmányozni. Ez megerősíti az álláspontomat ebben a kérdésben. Az, hogy önök nem elég tájékozottak, arról én nem tehetek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók írásban történt előzetes bejelentésének megfelelően. Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, frakcióvezető-helyettes úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sejtet-

tem, hogy nem lesz egyszerű ez a mai politikai vita, hiszen néhány hónap, talán öt hónap van hátra a választásokig, talán hat, attól függ, hogy a köztársasági elnök úr májusi vagy áprilisi dátumot fog-e választani.

De úgy látom, az ellenzék elég rendesen belendült, mert ebből a fontos, egyébként az állampolgárokat érdeklő vitából semmi mást nem csinált, mint egy ilyen választási nagygyűlést, és az egésznek, úgy láttam, egy közös célja volt az ellenzék részéről, hogy a jelenlegi kormányt pocskondiázza, személyükben sértegesen embereket. A kormány minden egyes intézkedését teljes egészében legyalázza, és azt a botrányszeretet keltse, amit egyébként nyáron megígérték.

Itt bent maga Szél Bernadett ígérte meg ezt nyáron az MSZP-s Molnár Zsolttal a Nemzetbiztonsági bizottság általuk összehívott, de aztán le nem zajlott ülésén, hogy minden bizottságban és a parlamenti patkóban ez lesz, ez a számonkérés, üvöltözés, botrányszeretet, mert ez az ő érdekeiket fogja szolgálni. *(Dr. Szél Bernadett: Ez mind hazugság, hazudik, mint mindig!)* Na most, ezt sikerült teljes egészében megvalósítaniuk a mai nap folyamán.

Azért számomra mint választópolgár számára az egy érdekes kérdés, hogy ki lesz a maguk miniszterelnök-jelöltje. Vona Gábor, Gyurcsány Ferenc, Szél Bernadett, esetleg Hadházy Ákos, vagy ki fogja ezt az egészet összefogni? Mert ahányan voltak, ebben a gyűlésben meg botrányszeretben rendkívüli módon meg tudtak itt egyezni, tehát ez az üzenet jól ájtött, de azért, amit önök megtennének, meg itt hallottuk, hogy még Karácsony Gergely neve is felmerült a függetlenek részéről, most akkor kinek a programját fogják végrehajtani? Hát, nem lesz egyszerű, ezt kell hogy mondjam, de talán ennél többet evvel nem is érdemes foglalkozni.

Néhány dologra hadd reagáljak - három ügy. Az egyik ez a 2001-ben bevezetett lehetősége annak, hogy magyar állampolgárok és cégek is hozzá tudjanak jutni devizaalapú hitelhez. Ez akkor a hitelezési piac kibővítését jelentette, és nem arról szólt, hogy a magyar állampolgárokra rányomjuk; rányomjuk mindenkire, boldog-boldogtalanra, aki egyébként lakást szeretne magának vásárolni vagy házat szeretne építeni, meg szeretné oldani a jövőjét, rányomjuk ezt a fajta hitelezést.

Ezt egyébként ennek a hitelnek a nagysága, darabszáma és a forintban meghatározott nagysága is világosan mutatta abban az időben. Másrészt ez egy kötelezettség volt, hiszen akkor még abban bízunk, hogy az euróhoz egy megfelelő céldátumot lehet találni, és az euróhoz való csatlakozásnak az egyik feltétele az euróban felvehető hiteleknek a megvalósítása is volt. Tehát szerintem beszéljünk a tényekről, ne pedig - még egyszer mondom - botrányszeret keltően hazudozzunk jobbra-balra.

Az árverések, illetve behajtások, nem tudom, hány szót használtak még erre. De hogy 900 ezer lenne ma Magyarországon, ez teljesen elképesztő, köszönőviszonyban nincs azzal a hitelezési rendszer-

rel, amiről most beszélünk, hiszen ezeknek az intézkedéseknek a nagy része cégeket érint, és ebben minden, ami elképzelhető, benne van. Egyébként európai szinten ez egy alacsony szám, szeretném mondani, de önök teljes egészében tisztában vannak ezzel, csak itt megint pufogatni kell ilyen nagyobb és nagyobb számokat, hátha nagyobb lesz a botránynak a szaga.

A kilakoltatási moratórium éppen hét éve tart. Minden évben kilakoltatási moratóriumot rendelünk el. Az utóbbi időben, ebben az évben, azt hiszem, talán két ellenszavazattal egy héttel ezelőtt megszávtuk. Köszönet érte természetesen az ellenzéknek is, örülünk, hogy megjött az eszük ebben a kérdésben, mert az elmúlt időszakban nem mindenki szavazta meg, számomra teljesen érthetetlen módon. De erről majd szerintem azoknak kell számot adniuk, akik ezt nem tették meg.

Száz szónak is egy a vége: azt gondolom, hogy ma azok kiabálnak leginkább, azok kiabálnak legjobban, akik a leginkább felelősséggel tartoznak, el kell hogy számoljanak az emberek felé azzal az oltári nagy disznósággal - ebben egyetértek - és oltári nagy gazemberséggel, amivel néhány évvel ezelőtt ebbe az egész csapdába, ebbe az egész devizahitel-csapdába belökték az embereket. Én nem mondanám, hogy beleestek az emberek, szó szerint belelökték őket. Hát, 2003-ban, amikor megszüntették a kedvezményes lakáshiteleknek a felvételét, akkor már egy olyan gazdasági környezet volt, hogy nemcsak ez nyomta az embereket abba az irányba, hogy ne vegyenek fel forinthitelt. Hát, hol voltak a forinthitel kamatai?!

Tehát egy normális piaci hitelt sem voltak képesek az emberek forintalapon felvenni, és akkor ezt ott felajánlották nekik, hogy ezt lehet, alacsony kamat és így tovább. És egyetértek, nem tájékoztatták őket arról, hogy mi várható. Tehát senki nem kapott megfelelő tájékoztatást. Apró betű, így van, ahogy ott többen mondják; az apró betűs részletek. De nyakra-főre vehetett fel mindenki. Jöttek az sms-ek, jöttek a telefonok, a bankok kopogtattak az ajtókon. Mindenre lehetett felvenni, nem csak ingatlanra, egyiptomi utak, televízióban nyomták a reklámokat. Hát hol volt ilyenkor a Bankfelügyelet? Hol volt? Hát, azt is el kéne valakinek egyszer magyarázni, hogy Szász Károlyt 2013. június 16-án vajon miért verték véresre. Milyen környezetben éltünk itt? Hogy adósodott el az állam? Hogy jött ide az IMF, a Világbank meg mindenki, hogy besegít? Hogy kerültek a bankok majdnem száz százalékban külföldi kézbe? Egy egész rendszer üzemelt.

Közben eladósodott az állam, teljes egészében. Hány százalékos államadósság volt 2002-ben? 56 százalékos volt az államadósság. Mennyi lett ez 2010-re? 80 százalék fölé ment az államadósság. Hogy volt a GDP-arányos teljesítés, tehát a folyó fizetési mérleg hiánya? Amikor elindították ellenünk... - elindították? Hát, nem indítottak ellenünk gyakorlatilag semmit, mert nem történt semmi addig, amíg ilyen-olyan kormányok voltak, amelyek

kiszolgálták gyakorlatilag Brüsszelt és a Világbankot, illetve az IMF-et.

(16.40)

De mégiscsak tehettek az előző kormányok arról, hogy a gazdasági környezetet is olyanná alakították, hogy egyszerűen lehetetlen volt, sem gazdaságilag, sem politikailag, sem semmilyen szempontból megfelelő döntéseket hozni. Az embereket viszont folyamatosan, ha tájékoztatták egyáltalán, vagy félretájékoztatták őket, vagy nem mondtak semmit nekik. 2008-ra ennek meg is lett a hozadéka, ha a másik olyan gazemberséget nézzük, mint a rezsiköltségek emelkedése. 2008-ban, amikor az árutózsde esett az áram és a gáz ára, amikor már olyanok is beszálltak a szolgáltatásba, akiknek semmi közük nem volt annak idején a gáz- és az áramkereskedéshez, akkor nálunk leginkább emelkedtek az árak. Tehát minden abba az irányba mutatott, hogy az utolsó fillért is ki kell szedni az emberek zsebéből. Igen, ez egy oltári nagy gazemberség volt.

2010-ben a kormányváltás után nem véletlenül kapott kétharmadot az a csapat. Itt cáfolnám, amit a jobbikosok állítanak. A programunkban világosan benne volt, ellenzékben megfogalmaztuk elég világosan (*Szilágyi György: Csak a Fidesz!*), hogy mind az államadósságot, mind az önkormányzatok adósságát, mind pedig az emberekre lócsólt adósságot kezelni fogjuk. A lehető legjobb megoldásokat kell megtartanunk.

Nekünk, egyetértve azzal, amit egyébként az államtitkár úr elmondott, egy olyan rendszert kellett létrehozni a lakossági devizahitel lebontásánál, ahol sok mindent figyelembe kellett venni. A legfontosabb az volt, hogy szakítani kellett azzal a szociáliberális állásponttal, hogy mindenben a bankoknak van igazuk és mindenben ők kapnak szabad kezet. A bankok mellől az emberek mellé kellett állni. Ez egy nagyon fontos és szerintem nagyon bátor döntés volt. Ha megnézik a 2010-11. év politikai kronológiáját, azt a környezetet, amiben ezt mind meg kellett tennünk, akkor, azt gondolom, ezt önök is el kell hogy ismerjék.

Meg kellett szüntetni egy erőfőlényt; nemcsak a bankok erőfőlényét az emberekkel szemben, hanem a Magyarországgal szembeni erőfőlényt is, amely nem akart ebből a szorításból kiengedni bennünket. Senki nem tapsolt ezeknek a döntéseknek egyáltalán, és azért kellett lépéseket is megtenni. Másrészt óvni kellett mindenféleképpen, hogy ez jogállami keretek között menjen. Nem véletlen, hogy megvártuk 2014-ben mind a luxemburgi bíróság, az Európai Bíróság, mind az Alkotmánybíróság, mind pedig a Kúria döntését a tekintetben, hogy az árfolyamkockázatot hogy kezeljük. Ez nem volt egyáltalán véletlen. De eközben már a bankszerkezet átalakítása megtörtént, lassan elindult.

Elindult, hogy a tulajdonosváltás megtörténjen Magyarországon, amit alig vártunk, azért, hogy végre

magyar bankok hitelezzenek a magyar gazdaság számára. Ez alapján lehetett megtenni az összes többi lépést, ami egyébként rendkívül sikeres.

A végtörlesztés 170 ezer emberen segített. A legelején azokon kellett segíteni, akiken lehetett. A Pareto-elv szerint, ha odaviszem a segítséget, ha odaadom... (*Zaj, közbeszólás a Jobbik padsoraiból.*) Hát, figyelj nyugodtan! Tehát ha odaadom a pénzt, ahol még hozzá tudnak tenni pénzt, akkor azokat ki tudom emelni a rendszerből. 170 ezer embert vetünk ki a saját segítségükkel. Azt ne felejtjük el, hogy 370 milliárd visszafizetése történt meg. Ebből lett egy újabb hitelezés 313 milliárdért. De az már egészen más szabályok alapján és nem devizaalapon történt meg.

Én akkor polgármester voltam, Csepel polgármestere, és létrehoztunk egy százmilliós alapot a saját dolgozóink számára, hogy aki megpályázza, az kaphasson pénzt az adóssága visszafizetésére. 52 emberen tudtunk segíteni. Ötvenkettőn! Tudom, hogy ez kis szám, de ez 52 családot jelent; 52 emberen, és egy egyszerű önkormányzati intézkedéssel. Az árfolyamgát és az összes többi olyan intézkedés, a Nemzeti Eszközkezelő, ezek mind ebbe az irányba mutattak, hogy minél több embert kihozni ebből.

Még egy nagyon fontos része ennek, hogy nemcsak a jelenben akartuk megoldani a kérdést, hanem a jövőnek is üzeni akartunk. Tehát azt mondtuk akkor, amikor a legvégén teljesen felszámoltuk ezt a hitelezési rendszert - 2017 elejére, mára egyébként az összes hitel 73 százalékáról, a 73 százalékos arányról ez 1 százalékra esett vissza, ha jól tudom a számokat, de talán már 1 százalék alatt van -, tehát azt mondtuk, hogy a bankok ezt még egyszer nem tehetik meg. Ma a magyarországi szabályozás ezt nem engedi a bankoknak. A fair bankokról szóló jogszabály, az új hitelezési szabályok már nem teszik lehetővé, hogy a bankok visszaéljenek az erőfölényükkel. Most is erősebbek, mint az egyszerű állampolgárok, ezt senki nem vitatja. De nem tudják megtenni, mert a jogszabályok ebben megakadályozzák őket.

Azt teljes egészében lenézni, hogy 1 millió 100 ezer hitelből 1 millió 50 ezerben sikeresen megoldottuk ezt a problémát, szerintem nem szabad. Azok, akik bennmaradtak, bennragadtak még a rendszerben, jogállami keretek között, azt gondolom, mindig, mindenféleképpen számíthatnak az állam segítségére. Most meg tudtuk hozni közösen a parlamentben a kilakoltatási moratóriummal kapcsolatos döntést, ezután pedig inkább összefogni kellene, félretenni akár mindenféle választási szempontot és minden egyéb szempontot, együtt gondolkodva ebben a helyzetben, hogy még közösen tudjunk segíteni azon az 50 ezer emberen is, akik beragadtak ebbe a rendszerbe és akarnak törleszteni, van szándékuk arra, hogy ők a felvett adósságot rendezik. Szerintem a mai napnak ez lett volna a célja.

Szerintem ebbe az irányba kell haladnunk, hogy az emberek számíthassanak a parlament segítségére, a parlament valamennyi képviselőjének segítségére.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Folytatva az előző gondolatmenetet, engedjék meg, hogy egy kicsit más szempontból, szociális szempontból közelítsek ehhez a kérdéskörhöz, hogy mit tudott az állam nyújtani a végtörlesztésen, az árfolyamgáton, a Nemzeti Eszközkezelőn, a banki elszámoltatáson, a jelzáloghitelek, a fogyasztási hitelek forintosításán és a családi csődvédelem bevezetésén túl azoknak az embereknek, akik akár devizahitel felvétele miatt, akár más módon szociálisan nehéz helyzetbe kerültek.

A kormány egy új támogatási formát vezetett be, kezdetben 30 milliárd forintos összeggel, amely nyilván folyamatosan emelkedik, az úgynevezett települési támogatást. Ennek pontosan az a lényege, hogy míg az állam adja az úgynevezett jövedelempótló támogatásokat, tehát ha valakinek kisebb a jövedelme, mint amiből meg tud élni, azokat a járási hivatali rendszeren, kormányhivatalokon keresztül közvetlenül az állam adja. Ugyanakkor a kiadáskompensáló támogatásokat az önkormányzatok kapják meg, ezeknek a fedezetét a rendelkezésükre bocsátjuk, és utána, mivel jobban ismerik a helyi viszonyokat, ők osztják szét ezeket és adják oda azoknak, akiknek akár lakhatáshoz, megélhetéshez vagy más-hoz szükségük van ilyen támogatásra. Ez a 30 milliárd forint egy új támogatási sor volt, ezt növeltük még 5 milliárd forinttal, pontosan azért, hogy a legnehezebb helyzetben levő településeken egy még magasabb fokú támogatási összeg valósulhasson meg.

Ezzel tehát az önkormányzatok kapták meg a lehetőséget arra, hogy ismerve a családok helyi viszonyait megadják számukra azokat a támogatásokat, amelyek a lakhatás megőrzéséhez is szükségesek. Ha megnézzük Magyarországon a legnehezebb helyzetben lévő lakhatási biztonsági helyzetet, akkor megállapíthatjuk, hogy 2012-höz képest 2016-ra több mint negyedével csökkent a hiteltörlesztéssel vagy lakhatással kapcsolatos hátralékkal érintettek száma. Ugyanakkor 26 százalékról 16 százalékra csökkent a lakásukat fűteni nem tudók aránya. Örömtelien csökkent tehát azoknak a száma, akik a hitellel, lakbérrel, rezsizsákkal vagy fűtésszámlával bármiféle elmaradásban voltak.

Ami a lakhatással kapcsolatos általános kiadásokat jelenti, erről ma már szó volt itt a parlamentben. Magyarországon már az európai uniós átlag alatti a lakhatásra fordítandó kiadások mértéke. Ez Magyarországon 21,5, az Európai Unió átlagában pedig 22,5 százalék. Többet költ egy átlag európai polgár a lakhatására az összes jövedelméből, mint egy magyar polgár. Ez többek között köszönhető a devizahitelesek megmentő intézkedéseknek és a

rezsicsökkentésnek is. Az elmúlt hét évben az úgynevezett túlzófoltsági mutató szintén csökkent Magyarországon 47-ről 40 százalékra. Tehát fenntartható módon javulnak a lakhatási körülmények Magyarországon. A rezsicsökkentésnek köszönhetően körülbelül 25 százalékkal kerül kevesebbe a fűtés, a legrászorultabbaknak pedig ingyenes a tűzifa vagy a szén több mint 2 ezer magyarországi településen.

(16.50)

Össességében az emberek lakhatási költségeiből a rezsizsákokat 909 milliárd forinttal könnyítettük meg úgy, hogy ez nem a magyar adófizetőknek került pénzébe, hanem a külföldi multicégek ennyivel kevesebb hasznot vittek ki az országból, így ez a 909 milliárd forint ott van a magyar emberek zsebében, és a legtöbbet nyilván a legnehezebb helyzetben lévő embereknek jelentette. Akinek devizahitelt vagy forinthatelt kell törleszteni, azoknak nyilván duplán számít, hogy az egyéb rezsizsákok ennyivel alacsonyabbak.

Az áfacsökkentési program keretében kiemelt figyelmet fordítottunk a családok lakáshoz jutásának elősegítésére is. Ennek keretében az új lakások áfája 2016. január 1-jétől 27 százalékról 5 százalékra mérséklődött.

Már szó esett a Nemzeti Eszközkezelőről, amely a bajba jutott, szociálisan nehéz helyzetű családok lakását megvásárolja és határozatlan időre bérbe adja. Ez az ócsai lakópark melletti másik kedvezményes intézkedése volt a kormányzatnak, amellyel azt tudtuk bebizonyítani, hogy az állam igenis képes arra, hogy a nehéz helyzetben lévő emberek lakhatását megoldja. Ezért sem tömeges szociális problémával nem kell szembenéznünk, illetőleg a bankok számára és mindenki számára felmutatta az állam, hogy cselekvőképes, és tömegesen tud lakhatási problémák ügyében hatékonyan fellépni.

A Nemzeti Eszközkezelő 41 ezer felajánlást fogadott el, 32 386 ingatlant már meg is vásárolt. Az idei évben, augusztus 31-ig 4638 további felajánlás érkezett hozzájuk. A befogadott szándéknyilatkozatok száma alapján körülbelül 150 ezer honfitársunk lakhatása biztosított a Nemzeti Eszközkezelőn keresztül. A végrehajtási eljárások ilyenkor szünetelnek, ezeknek az embereknek pedig biztosított a lakhatása.

Az állam eddig mindig kipótolta vagy növelte az eszközkezelő forrásait, hogy szociális krízis ne alakuljon ki abból, hogy emberek tömegesen nem tudják megoldani a lakhatásukat. Ami a konstrukció sikerességét mutatja, hogy 124 milliárd forint költségvetési forrásra 191 milliárd forintnyi hiteltartozást tudtunk kifizetni, megváltani, ennyivel kevesebb van, amit az adósoknak fizetni kell - 191 milliárd, és ehhez az államnak 124 milliárddal kellett hozzájárulni.

Egy átlagos jelzáloghitel, amit kiváltottak ennek keretében, 9 millió forint volt. De ez is mutatta, mint

a végtörlesztés esete is, hogy ha az állam egy jó konstrukcióval igyekszik segíteni a bajba jutott embereknél, akkor vannak ott többletforrások, vagy lehet többletet elengedni a hitelből. Éppen ezért egy jóval nagyobb szociális problémát sikerült megoldani, mint amekkora a konkrét összeg mértéke volt, amit a kormány erre a célra a költségvetésből átcsoportosított.

Így tehát arra törekedtünk az elmúlt években, hogy mindenki számára, akár növekvő bérekkel, akár csökkenő adóterhekkel, vagy ilyesfajta szociális juttatásokkal is vagy természetben nyújtott szolgáltatással, lakhatási lehetőséggel egy viszonylag alacsony, átlagosan 10 900 fontos bérleti díj mellett tudjuk a lakhatását megoldani. A kormány a továbbiakban is a devizahitelek, a forinthitelek és minden bajba jutott ember számára, aki együttműködik, aki valóban ki akar törni ebből a nehéz helyzetből, és ezért erőfeszítéseket tesz, mindenképpen fog további kedvezményeket és segítséget adni. Aki ma Magyarországon szociálisan rászorult, de dolgozni, előrelépni akar, az a magyar kormányra számíthat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Szabó Zsolt államtitkár úr jelezte a hozzászólási szándékát. Öné a szó, államtitkár úr.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Folytatva kedves államtitkár-kollégám gondolatait, a Nemzeti Eszközkezelőről néhány egészen pontos szeptember végi adatot én is szeretnék elmondani.

Egyrészt ez az otthonvédelmi intézkedés egy meghatározó eleme a devizahitelek kérdésének, hiszen maga a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által kezelt eszközkezelő a törvényben meghatározott alaptevékenységgel éppen azon ingatlantulajdonosoknak segít, akik lakhatási és egyéb problémák miatt a jelzáloghitelük folyamatos visszafizetését nem tudták biztosítani, és mindenképpen szociálisan rászorultak.

A hitelező bankok közreműködésével felajánlott ingatlanokat a magyar állam részére maga az eszközkezelő megvásárolja, és az eredeti tulajdonosoknak, a családjuknak határozatlan időre bérbe adja, amennyiben ők úgy gondolják, hogy mindenképpen szükséges ez a lépés. Az eszközkezelő, mint ahogy képviselőtársam is az előbb említette, 2018-ig összességében még 36 ezer ingatlant fog megvásárolni. Ez a 2017. szeptember 30-ai szám egész pontosan 41 437 ingatlan volt. 4 ezer ingatlan került visszautasításra a beadott szándékok közül, amelyek általában műszaki tartalom vagy valami egyéb ok miatt nem voltak átvehető ingatlanok.

A törvényi előírásoknak megfelelően a szándéknyilatkozatok alapján pénzügyileg eddig 33 046 ingatlan került rendezésre. A befogadott szándéknyilatkozatok száma alapján közel 150 ezer személy lakhatását tudtuk megoldani ezzel a programmal. Az

ingatlanok zöme egyébként a keleti országrészben, azon belül Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében található, jelentős számú ingatlan van azonban Pest megyében is. A dunántúli megyékből az összes felajánlott ingatlanszámnak mintegy 28 százaléka érkezett be. Az ingatlanok 6 százaléka Budapestről, 2 százaléka pedig a Budapest körüli agglomerációból került felajánlásra. 15 százalékos megyei jogú városban lakik, akik felajánlották az ingatlanjukat, 40 százalékos vidéki városban és 37 százalékos pedig egyéb településen, falvakban, községekben található. A befogadott ingatlanok 26 százaléka társasházi lakás, 74 százaléka pedig lakóház, családi ház.

Az ingatlanok forgalmi értéke egy érdekes szám: a jelzáloghitel-szerződés megkötésekor 8,55 millió forint volt, ezzel szemben az eszközkezelő által megvásárolt ingatlanokra fizetett átlagos vételár 3,78 millió forint körül alakult. Ez lefordítva annyit jelent, hogy szeptember 30-áig egész pontosan 136,9 milliárd forint költségvetési forrásból mintegy 127 milliárd forinttal került kiváltásra 297 milliárd forint jelzáloghitel-tartozás. Ettől a követélmegfizetéstől mentesültek a programban részt vevő lakók.

Az eszközkezelő programjába bekerült ingatlanok esetében minden egyes 1 forint költségvetési pénzzel 2,34 forint hitelintézeti követelést váltott ki maga a társaság. A programba bekerült hiteladósok jelentős tehertől szabadultak meg, mint ahogy képviselőtársam is említette, átlagosan mintegy 9 millió forint tartozás visszafizetése alól mentesültek a hiteladósok.

Az ingatlanok hitelfelvételkori forgalmi értékéből a jogszabály által meghatározott módon havonta fizetendő lakbér mérték került megállapításra. Talán két fő szám, az egyik: az ócsai bérlők havonta 18 329 forintot fizetnek átlagosan, míg az egyéb ingatlanokban 10 879 forintot. Ez azt jelenti, hogy ez a bérleti díj az adósok esetében már bírható és fizethető, pénzügyileg rendezhető. Bizonyítja ezt az, hogy 8,96 milliárd forint kiszámlázott bérleti díjból 8,5 milliárd forint ki is lett fizetve, ez közel 95 százalékos arány.

Tartalék ingatlanok is vannak, jelen pillanatban is vannak. A Nemzeti Eszközkezelő vagyonkezelésében lévő, üresen álló lakásokra gondolok ebben az esetben. Tartalék ingatlan kategória az is, ha a korábbi megmaradt lakóingatlanok esetében a bérleti szerződés már megszűnt, tehát a benne lakók elköltöztek. Tartalék ingatlanok az Ócsán felépült, üresen álló vagy megüresedett lakhatási ingatlanok is; illetve tartalék ingatlanok minősülnek a használaton kívüli, állami tulajdonban lévő lakóingatlanok, amelyek a NET vagyonkezelésébe kerültek, és a programban felhasználás céljából ezekre pályázat van kiírva.

Ezeket az ingatlanokat az eszközkezelő bérbeadásal hasznosítja, pályázat útján. A tartalék ingatlanok igényére elsősorban azok jelentkeztek be, akik az eszközkezelő programjában részt vesznek, de ettől függetlenül olyan családok is bejelentkezhetnek, amelyek szociálisan ezt igénybe vehetik.

A kormányrendelet alapján az eszközzel az rendelkezésre álló tartalék ingatlanokat pályázati úton hasznosítja. Itt felszámítja a műszaki okokból átmenetileg vagy véglegesen kiüresedő ingatlanok bérlőinek az elhelyezését is, nekik is biztosítja a további lakhatást.

Az ingatlanok hasznosítása folyamatos, de függ attól, hogy az adott hónapban mennyi áll üresen, mennyi a lakhatásra alkalmas és a rendelkezésre álló.

(17.00)

Ami még talán nagyon fontos: '14. február és '17. szeptember között 130 ingatlan került kiírásra pályázatra. A pályázat minden esetben sikeres volt, és tudott bérlőt találni az Eszközkezelő Zrt.

Az ócsai ingatlanokkal kapcsolatosan pedig talán annyit, hogy 98 százaléka jelen pillanatban is bérlő által lakott, mindössze 2 olyan ingatlan van, amely hasznosítása most van folyamatban.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amiket elmondtam, ezek a nettó tények, a számok, amikkel úgy gondolom, hogy vitázni nem lehet. A sikeressége magának a programnak mindenképpen biztosított, és azt, hogy a kormány egy nagyon erős lépést tett a jelzáloggal terhelt családok megsegítése érdekében, a gyakorlati operatív életben nagyon sok család pozitív válasza és pozitív gondolkodása is jelzi. Ez mindenképpen egy sikeres program. A jövőt illetően szeretnénk folytatni ezt a programot tovább. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Folytatjuk a vitát. A Jobbik képviselőcsoportjából Gyöngyösi Márton képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, igencsak árulkodó az, hogy a Magyar Szocialista Párt a mostani vitában nem vesz részt, ez egyben a felelősségnek is az elismerése lehet; igencsak árulkodó az, hogy a magyar társadalmat leginkább foglalkoztató és sújtó kérdésben a Magyar Szocialista Pártnak igazából nincs mondanivalója, ezzel ők kvázi kiiratkoztak a politikai versenyből vagy a politikai pártok közötti párbeszédéből.

Az, hogy az MSZP-nek mi a felelőssége a devizahitelek kialakulásában, itt többször elhangzott, ugyanakkor már több képviselőtársam is utalt arra a tényre, hogy alapjában véve a lavinát az a 2011-es határozat indította el, amellyel az első Orbán-kormány lehetővé tette a bankok számára az egyoldalú szerződésmódosítást, és ezzel a Fidesz a pénz-

ügyi szektornak, a bankoknak egyértelműen az oldalára állt.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam hosszasan beszélt, és szinte minden héten a devizahitelek problémáját idehozza a plenáris ülésre, a Jobbik megoldási javaslatát rendszeresen ismerteti. Elmondta azt, hogy az árfolyamgát miért nem jelentett megoldást erre a problémára; öt éves, szusszanásnyi időt adott a devizahiteleseknek, azonban jelenleg kamatostul zúdul a hiteleket fizetni képtelen devizahitelesnek nyakába a hitelteher.

A Nemzeti Eszközkezelő ugyancsak nem jelentett megoldást erre a kérdésre, ugyancsak a banki önkénynek engedett a Nemzeti Eszközkezelő intézményének a bevezetése, hiszen az ingatlan tulajdonjoga átszáll a bankokra, és ezáltal kiszolgáltatja a hitelesek a bankok önkényének. Az sem segít a helyzeten, hogy önök ezt úgy próbálják eladni, mint egyfajta bérlakásprogramot.

A végtörlesztésről is sokat hallottunk, sokszor, több képviselőtársamtól is elhangzott, hogy ez nemcsak megoldást nem jelent erre a problémára, hanem miért igazságtalan az, hogy van, aki 180 forintos árfolyamon, van, aki 256 forintos árfolyamon tudja átváltani a hitelét. Ez is egy olyan konstrukció, amit a kormány a Bankszövetséggel, a bankokkal egyeztetve, nem pedig a devizahitelesekkel egyeztetve hajtott végre. Közben pedig zajlik a végrehajtás, zajlanak a kilakoltatások, olyan embereket lakoltatnak ki, olyan emberek feje fölül viszik el a tetőt és a házat, akik már adott esetben többszörösét visszafizették az eredetileg felvett hitelnek.

Önök pedig itt arról beszélnek, hogy a problémát megoldották, kipipálták, ahogy arra Bánki Erik utalt a vezérszónoki felszólalásában. Többen beszéltek itt arról, hogy önök a bankokat elszámoltatták, és igazságot szolgáltattak a devizakárosultaknak, miközben önök is nagyon jól tudják, hogy a bankrendszerrel, a Bankszövetséggel lepaktáltak, és semmiféle igazságot nem szolgáltattak a devizakárosultaknak, a devizahitelesnek.

S amint az elhangzott már itt a plenáris ülésremben, az igazságügy-miniszter, aki mellesleg egy ügyvédi irodában is érdekelt, fehéren-feketén a bankok oldalára állt, a bankok érdekeit képviseli a bírósági tárgyalásokon, miközben a kormány mindenkivel egyeztet, mindenkivel szóba áll, csak éppen a károsultakkal nem, éppen azokkal a civilekkel nem, akik a hitelkárosultakat képviselik, és az ő érdekeikért, az ő igazságukért állnak ki.

S miközben a környező országokban már elmozdultak az igazságszolgáltatás mechanizmusai abba az irányba, hogy a felvételtől árfolyamon való törlesztés megtörténjen, hiszen kimondják már expliciten azt, hogy a bankok a felvételtől, a felvételtől szerződés megkötésekor nem adták meg a devizahittel kapcsolatos szükséges információkat, éppen ezért a bankokkal ellentétben a devizakárosultaknak adnak igazságot, eközben itt Magyarországon az igazságszolgáltatás is a bankok oldalán áll, nem pedig a devizakárosultakén.

Szeretném, mivel itt még nem igazán hangzott el - többen beszéltek a probléma hátteréről, a történetéről, a történelméről, sokat beszéltünk felelősségről, sokat beszéltünk a Fidesz által elszabotált rendezésről is, a megoldás hiányáról, egyvalamiről azonban még eddig nem esett szó: ez pedig az, hogy hogyan jutott oda a magyar társadalom, hogy három évtizeddel a rendszerváltást követően ilyen elképesztő társadalmi problémát, kataklizmát, katasztrófát kénytelen elszenvetni. Ennek ugyanis van egy oka, ennek a problémának megvan a gyökere, amiről valamiért senki nem akar beszélni, a felszínt kapargatjuk kizárólag.

Ahhoz, hogy ez a devizahiteles-probléma, a devizakárosultak tragédiája előálljon, természetesen kellett a gátlástalan bankok, amelyeket a mindenkori magyarországi kormányok ráeresztettek az áldozatokra, a devizahitelesekre és az -adósokra. Csakhogy ehhez, hogy ez az állapot előálljon, kellett egy olyan gazdaságpolitika is, amit ebben az országban a különböző kormányok egymásnak adva a kilincset folytattak négyéves ciklusokban 27 éven keresztül.

Ennek a gazdaságpolitikának az eredménye az, hogy ma Magyarországon a magyar társadalom többsége nem képes tőkét felhalmozni, nem képes megtakarításokat eszközölni arra, hogy adott esetben saját magának vagy a gyermekeinek lakást vásároljon, gépkocsit vásároljon, vagy adott esetben - mert idáig sülyesztették önök a magyar társadalmat - még fogyasztásra, a mindennapi bevásárlásra is, van olyan eset, amikor fogyasztási hitelekbe kellett hogy verjék magukat a magyar emberek. Ahhoz, hogy a devizahitel-károsultak problémája előálljon, kellett gátlástalan bankok, és kellett az önök tökéletesen felelőtlen gazdaságpolitikája, amivel mind a mai napig nem szakítottak.

Itt arról beszélt Németh Szilárd, hogy hogyan küzdöttek meg önök a bankokkal, meg hogyan küzdöttek meg az IMF-fel, a Valutaalappal, a Világbankkal, az Európai Unióval meg a nagy pénzügyi intézményekkel.

Önök nemhogy nem küzdöttek meg ezekkel az intézményekkel, hanem mind a mai napig az ő programjukat hajtják végre akkor, amikor önök az olcsó munkaerőre épülő gazdaságpolitikát hirdetik a külföldi befektetőknek, és azt mondják, hogy itt önök kiszolgáltatók a magyar társadalmat, a munkaerőt, a magyar munkavállalókat. Önök nem az ő oldalukon állnak, hanem a tőkés oldalán, a pénzügyi intézmények oldalán és a befektetők oldalán, nem a magyar munkavállalók oldalán. S ez vezetett el oda, hogy a teljes magyar társadalom elindul a züllés és a lepusztulás útján, és ez vezet egyenesen oda, hogy a magyar emberek hitelekbe, adósságba kényszerülnek.

Azt mondja Németh Szilárd, hogy az önök programjában az szerepelt, hogy önök hogy fogják a magyar államot az államadósságtól, az önkormányzatokat a hitelektől, a magyar embereket pedig a devizahitelektől megszabadítani. Nem tesznek önök sem-

mit, önök a megoldások tekintetében is egy szabotázst hajtottak végre, közben pedig ugyanazt a gazdaságpolitikát folytatják, ami ide eljuttatott bennünket három évtized alatt.

(17.10)

És bármit megcsinálhatnak, trükközhetnek itt az államadóssággal, trükközhetnek itt az önkormányzatok hiteleivel, és trükközhetnek itt a devizahitelek kapcsán. Csakhogy addig, amíg ez a gazdaságpolitika nem változik meg, még ha le is faragnak egy forintnyi hitelt akár az önkormányzatoktól, akár az államadósságból, akár a devizakárosultak hiteleiből, újra fogják termelni többszörösét ezeknek a hiteleknek, ugyanis önök semmit nem csináltak az elmúlt hét évben, önök a bankok programját hajtják végre, önök a Nemzetközi Valutalap programját hajtják végre, miközben itt a felszínen üzengetnek meg csatározgatnak a pénzügyi intézményekkel. Ne billegesse a fejét, meg ne hümmögjön, államtitkár úr, ön pontosan tudja, hogy miről beszélünk! Addig, amíg önök nem hirdetnek új gazdaságpolitikát ebben az országban, amíg önök a magyar munkavállalók oldalára nem állnak, amíg ebben az országban becsületes munkából nem lehet megélni, és emberek százazrei hagyják el ezt az országot az önök gazdaságpolitikájának a következményeképpen, addig ez az ország egyre lejjebb fog sülyedni.

Úgyhogy kérem, hogy a devizahitelek problémáját vegyék komolyan, ne mondják azt, hogy kipipálták ezt a problémát, mert még hozzá se fogtak, és hirdessenek olyan gazdaságpolitikát ennek az országnak - van még rá öt hónapjuk -, amely ezt a problémát nem újratermeli, hanem megoldja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Gaal Gergely képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

GAAL GERGELY (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Néhány ellenzéki képviselőtársam részéről tapasztalt forradalmi hevület és kormányváltást vizionáló frusztráció helyett, azt gondolom, hogy ebben a kérdésben is érdemes indulatoktól mentesen, higgadtan tárgyalnunk. És ahogy az előttem már elhangzott kormánypárti felszólalásokból is kiderült, az elmúlt évek kormányzati intézkedései nyomán a több mint egymillió devizahitel-szerződés legalább 90 százalékára megoldás született. Így ma már korántsem beszélhetünk egy tömegeket érintő problémakörrel, mint néhány évvel ezelőtt. Ezeknek az embereknek a lakhatása megoldott. A kormány ugyan nem ezeknek az embereknek az adósságát kívánta helyettük visszafizetni, hanem a helyzetüket akarta rendezni, és ez 95 százalékuk esetében sikerült is. Úgy gondolom, hogy ezt nem kellett elvitatni.

Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr! Mi, kereszténydemokraták abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy a legtöbb politikai kérdésben a következetes véleményformálásunkat segíti a történelmi elődeink által ránk hagyományozott és máig érvényes stabil világnézet. Így vagyunk ezzel a sok száz ezer magyar család életét érintő devizahitelezés kérdésével is. Itt egy olyan kérdéssel állunk szemben, ami nem egyedülálló a nyugati demokráciák történetében sem, hogy azt a hordalékot, amit az úgynevezett baloldali kormányok hagytak maguk után, azt egy polgári konzervatív felelős kormányzatnak kell eltakarítania.

Nemegyszer láthattuk a receptet: a Kádár-rendszer óta tapasztalt szocialista logika szerint hitelekkel kell finanszírozni az osztogató politikát, aztán a nemzet jövőjéért is felelősséget vállaló politika kell, hogy helyrehozza az okozott károkat és visszafizesse a felvetett hiteleket. Ilyen helyzetbe sorolta a 2002 és 2010 közötti szocialista felelőtlen kormányzás nemcsak az államháztartást, hanem több százezer magyar család háztartását is. Most persze érthető, hogy nincsenek itt, amikor erről beszélünk.

Nem volt könnyű ugyanakkor a devizahitelezések mennyiségének megduzzadásával kialakult helyzet megoldása, hiszen egyszerre kellett megfelelni a szolidáris, a bajbajutottakon segíteni kívánó állam és a felelős állampolgári gondolkodásra ösztönző állami intézkedés alapelveinek.

Tisztelt Ház! A kormány intézkedései, a kilakoltatási moratórium, az árfolyamgát, a végtörlesztés lehetősége, a Nemzeti Eszközkezelő létrehozása mintegy másfél millió devizahitelesnek nyújtottak segítséget.

A kormánypárti képviselőtársaim által már részletesen ismertetett intézkedések mellett szeretném megemlíteni a KDNP által előterjesztett javaslatokat is. Az egyik a családi csődvédelem. A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvényt az Országgyűlés 2015. június 30-án fogadta el, és szeptember 1-jén lépett hatályba. Az állami adómentő eszköztárból ugyanis hiányzott egy olyan, magánszemélyekre vonatkozó adósságrendezésre irányuló eljárás, amely egyaránt alkalmas a fizetőképesség helyreállítására, másfelől a már adósságsapdában lévő magánszemélyek és családok számára a védelem biztosítására, a hitelezőknek az adós számára káros versengésével szemben. Az adósságrendezési eljárás a fizetési nehézségekkel küzdő családok, elsősorban a hiteladósok problémáinak megoldását tudja elősegíteni, amennyiben legalább minimális vagyonnal és törlesztőképességgel rendelkeznek.

A törvény elfogadását követően annak hatálybalépéséig a kormány tucatszámú jogszabályt fogadott el a törvény végrehajtására. Felállította a Családi Csődvédelmi Szolgálatot, amelynek központi szerve az Igazságügyi Hivatal szervezeti egysége, területi szervei pedig a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezeti egységei.

Időközben megtörtént a családi vagyonfelügyelők kiképzése, a szükséges informatikai rendszerek

felállítása is. Ezzel kapcsolatos friss információk: a természetes személyek adósságrendezési nyilvántartásának adatai alapján mondom, hogy 2017. október 30. napjáig összesen 1056 adósságrendezési eljárást kezdeményeztek, amelyből 921 eljárás van jelenleg is folyamatban. A folyamatban lévő eljárásokban összesen 2714 személy volt érintett, és ebből 2388 személyt segítettek.

A KDNP javaslati közé tartozik még a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása is; a becsérték-megállapítás, amely szerint a lakóingatlanok legalább becsértéken kerüljenek értékesítésre, elkerülve ezzel a túl alacsony áron történő értékesítést, valamint a fennálló követelések is a lehető legnagyobb mértékben térüljenek meg. A törvény módosítás biztosítja, hogy a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelések behajtása iránt indult végrehajtási eljárás során a lakóingatlan árverése esetén legalább a kikiáltási áron, vagyis becsértéken - a kikiáltási ár 70 százaléka helyett - tehető érvényes vételi ajánlat.

És szeretném még megemlíteni a KDNP-nek a másik javaslatát, a kilakoltatási moratórium 2018. április 30-ig történő meghosszabbítását is.

Hölgyeim és Uraim! Egy felelős magyar kormány meg kell hogy védje a magyar embereket, és fel kell hogy hívja a magyar emberek figyelmét az őket fenyegető veszélyekre (*Gyöngyösi Márton: Jó ötlet!*), és egy felelős magyar ellenzéknek ebben partnernek kell lennie. (*Gyöngyösi Márton: Kezddetek hozzá!*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Iktity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon azért gyűltünk össze, hogy a devizahitel-, devizakölcsön-problémával küzdők helyzetét vitassuk meg. Bátran és egyértelműen elmondható, hogy Magyarországon ma a devizahitel-probléma az egyik, ha nem a legsúlyosabb fennálló társadalmi probléma, mivel a társadalmi-gazdasági élet szinte valamennyi területére negatív kihatással van.

Magyarországon 1 millió 960 ezer devizakölcsön került megkötésre. Ezen megkötött kölcsönszerződésekből félmillió darab hitelszerződés volt ingatlanjelzálogjoggal fedezett, 700 ezer darab szerződés gépjárműre vonatkozó szerződés volt, továbbá 600 ezer darab szerződés személyi hitelszerződés volt. A felsorolt szerződésállományból látható, hogy ha ezen szerződéseket családokra vetítjük fel, és a családot két fővel vesszük számításba, akkor rögtön kiderül, hogy négy millió magyar embert érintett a devizahitel problémája.

A devizahitel-szerződések fő problémája az, hogy a bankok által forintban folyósított szerződések fizetési terhe a devizaszerződés aláírását követően

mára a háromszorosára emelkedett. A bíróságokon a devizahitel-szerződésekre vonatkozó perek azért vannak tömegével benyújtva, mert az emberek már nem képesek fizetni ezt a hatalmas nagyságú törlesztőrészt, amit a bankok az emberekre ráterheltek.

A pénzügyi intézetek a háromszorosát kérik vissza a kölcsönszerződésben szereplő devizakölcsönösszegeknek. Ilyen hatalmas visszafizetési teherrel a szerződések megkötésekor még csak sejtés szinten sem értesültek a fogyasztók a banki alkalmazottaktól, annak ellenére, hogy a bankok 2004-ben, '05-ben, '06-ban, '07-ben, '08-ban, a devizaalapú szerződések megkötése időszakában mind tisztában voltak azzal a ténnyel, hogy a forint-svájci frank milyen árfolyam-emelkedésen ment keresztül az előző húsz évben.

(17.20)

A forint-svájci frank árfolyamának emelkedését tekintve az látható, hogy a húszéves futamidejű svájcifrank-alapú kölcsönre a bank forint-svájci frank árfolyam-emelkedését a szerződés időpontjától visszafelé vizsgálva a forint-svájci frank árfolyam-emelkedéséből 2004-ben 824 százalékos haszonra számított, 2005-ben 813 százalékos haszonra számíthatott, 2006-ban 712, 2007-ben 557, 2008-ban 426 százalékos haszonra számíthatott.

A bankok nem tájékoztatták a devizahitel-szerződést kötő embereket arról, hogy a kölcsön mögött a banknak a szerződéskötés időpontjában nem volt ténylegesen devizája. Ezen tényre vonatkozóan idézem Kovács Leventének, a Bankszövetség főtitkárának a nyilatkozatát: „Mint az közismert, a bankoknak forintbetétjük volt, és nem volt svájci frankjuk, ezért a forintbetétből valamilyen úton-módon svájci frankot kellett csinálni. Ezt hívják SWAP-nak, úgynevezett deviza-határidős ügyletnek, aminek van költsége.”

A bankok nem tájékoztatták a szerződést kötő magyar embereket arról, hogy ténylegesen szinte korlátlan kockázatot befektetési szerződést íratott velük alá a bank. Kijelenthető, hogy a banki, szándékosan félrevezető tájékoztatás a fogyasztási szerződést aláíró embereket tévedésbe ejtette, tévedésben tartotta. A szerződést aláíró emberek a tényleges helyzet, a tényleges kockázat ismerete nélkül írták alá a szerződéseket, és ezzel belesétáltak abba a csapdába, amely csapda számos ember halálához, családok tönkretételéhez, magyar emberek százezreinek külföldre meneteléhez vezetett.

Az Országgyűlés, illetőleg a jelenlegi kormányzat ténylegesen nem mentette meg a devizahiteleseket az úgynevezett devizamentő törvényekkel, a deviza-szerződéssel érintett személynek a devizamentő törvények meghozatalát követően ugyanis szinte ugyanolyan fizetési terhe maradt fenn, mint a devizamentő törvények meghozatala előtt. A bankok a forintosításra rárakott kamatokkal és költségekkel

szinte ugyanolyan extraprofitot sajtoltak ki a magyar emberekből, mint ha devizában számolnának. Az úgynevezett devizamentő törvények alapján a szerződések mögött ténylegesen nem létező deviza került folyósításra, a devizamentő törvényekkel a magyar emberek becsapása törvényi szinten intézményesítetté vált.

Magyarországon a devizahitelezésből eredő terhek miatt a devizahitelezés megindulása óta a megoldhatatlannak tűnő fizetési terheket követően több ezer ember menekült öngyilkosságba, az érrendszeri és daganatos megbetegedések 40 százaléka vezethető vissza olyan betegségekre, amelyek a devizahitelekkel kapcsolatosak, azokra az anyagi nehézségekre, azokra a pszichés problémákra, amelyek innét indultak.

Mára köztudomású tény, önök előtt is többszörszörösen tényszerűen tudott az, hogy Magyarországon a pénzügyi intézmények által megkötött devizakölcsönök mindegyike érvénytelen, jogszabályba ütközés következtében. Valamennyi fogyasztói devizakölcsön-szerződés az Európai Unió fogyasztóvédelmi irányelvének előírásaiba ütközik. Emlékeztetek arra, hogy Magyarország az Európai Unió tagja. Emlékeztetek arra, hogy az Európai Unió jogának elsőbbsége van a tagállamok nemzeti jogszabályaival szemben. Emlékeztetek arra, hogy a Magyarország uniós tag-ságát kihirdető 2004. évi XXX. törvény 1. számú melléklete tartalmazza a csatlakozási szerződést, amelynek 53. és 54. cikkéből következően Magyarország az uniós taggá válástól kezdve az irányelvek címzettje lett, és minden intézkedést köteles megtenni az irányelvek átültetése és hatékony érvényesülése érdekében.

Felhívom a figyelmet arra, hogy nagyon sok ember azért ment külföldre, hogy az itthon maradt családtagjainak tudjon segíteni az devizahitelek törlesztésében. Felhívom a figyelmet arra, hogy az uniós jog elsőbbségének elvéből következik, hogy a magyar jogszabályokat a 93/13/EGK irányelv hazai jogba való átültetését követően is éppen a jogharmonizációs szándékra figyelemmel az irányelvvel és az Európai Unió Bírósága által annak értelmezése tárgyában hozott ítéletekkel összhangban kell alkalmazni.

Felhívom a figyelmet arra, hogy a devizaalapú kölcsönlízing-szerződések jogi jellegének megítélésében a Kúria 6/2013.PE és az 1/2016.PE határozatok az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdésében felhívott Európai Unió jogából következően megállapított fogyasztóvédelmi magatartási szabályokat megsértik.

Magyarország mindenkor kormányának kötelessége mindenkor betartani az Európai Unió alapjogi chartájából eredő vállalt tagállami kötelezettségeit. Magyarország Kormányának kötelessége figyelemmel lennie arra a tényre, hogy a Magyarországot elhagyó és a külföldön való munkakeresést vállaló magyar állampolgárok nagy része pontosan azért kényszerült Magyarországot elhagyni, mivel a jelenlegi magyarországi munkabérekkel a devizahitelek-ből eredő terheket a pénzügyi intézmény felé fizetni

már nem volt képes. Magyarország Kormánya felelősséggel tartozik a magyar állampolgárokért, mivel Magyarország mindenkori kormánya a magyar adófizető állampolgárok adóforintjait költi el költségvetési kiadásokból. Magyarország mindenkori felelős kormányának a magyar nép megvédése érdekében kötelessége azonnali intézkedéseket hozni a devizahitelek végső megoldására, a devizahitelek alapján folyó bírósági végrehajtási eljárások leállítására, eltörlésére.

Az Országgyűlés a devizahitel-területen kialakult súlyos társadalmi helyzetet a fogyasztók javára szóló következő tartalmú törvénnyel rendezhetné. Hat pontban sorolom ezt fel. Az Országgyűlés törvénybe iktatja, hogy 1. a 2004-2014 között megkötött fogyasztói devizaszerződések mögötti szerződéskötés kori deviza hiánya következtében forintszerződésnek tekintendők; 2. a forintszerződések alapján a fogyasztónak csak a...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, vissza fogom adni ezt az időt, csak föl szeretném hívni a karzaton ülő kedves vendég hölgyünk figyelmét, hogy a karzaton ülő vendégek semmiféle véleménynyilvánítást nem tehetnek.

Úgy szól az országgyűlési törvény 55. §-a, hogy a véleménynyilvánítás bármely formájától tartózkodni köteles. Amennyiben ezt megsérti, úgy kénytelen vagyok önt a karzatról eltávolíttatni. Nem tenném ezt szívesen, ezért hívom föl a figyelmét. Köszönöm. Folytassa, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Nem észleltük itt a sorokban. És azt gondolom...

ELNÖK: Nem baj, képviselő úr, én érdekelem.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnézést, elnök úr. Szeretném felhívni valamennyi képviselőtársam figyelmét, hogy ez a probléma, és elhangzott itt valamelyik képviselőtársamtól, hogy ezt nyugodtan, mérsékelten kell megoldani, nem szabad érzelmeket belevinni, nem szabad, hogy elragadja az emberek a szenvedély; bizony ezek az emberek, akik ebben érintettek, évek óta érintettek, nagyon nehezen tudják nagyon sok esetben ezeket a dolgokat véka alá rejteni, de természetesen ezzel nem a házszabályra vonatkozó kitételekre hivatkoznék.

Tehát a 2. pontot ismételném: a forintszerződések alapján a fogyasztónak csak a szerződéses tőkeösszeget kell visszafizetnie a pénzügyi intézet számára. 3. A szerződéses tőkeösszeget felül a pénzügyi intézet más jogcímen pénzügyösszegeket nem követelhet az adóstól. 4. Fogyasztói devizaszerződés alapján bírósági végrehajtást az adós ellen vezetni nem lehet. 5. Devizadósok ellen megindult valamennyi végrehajtás a jelen törvénnyel megszűnik. 6. A szerződések nemteljesítése miatti végrehajtások útján már elvesztett vagyontárgyak a fogyasztók részére visszajuttatandók, illetve annak lehetetlensége esetén méltányos kárpótlásra tarthatnak igényt.

Amennyiben az Országgyűlés részéről a devizahitel-szerződésekkel érintett emberek helyzetében a ténylegesen valós rendezés elmarad, úgy a magyar családok tönkretételének és széthullásának folyamata folytatódik, és további öngyilkosságok sora következhet be.

Egy levelet szeretnék fölolvasni önöknek, Balogh Tímea levelét, aki a minap írta nekünk: „A Fidesz-KDNP, úgy látom, már letett a devizahitelek megmentéséről, ők már csak a migránsokkal és az EU-val foglalkoznak, velünk már nem. Szépen kérem, a vitanapon erőltessék az elsétálási jog bevezetését a devizahitel-árverezetteknek. A magam részéről az árverezés után még 22 millió forint tartozást mutattak ki, ami becsstelen és kifizethetetlen. Az egész fiatalságom és gyermekszülési kedvem ráment erre a devizacirkuszra. Orbán Viktor október 23-án a Terror Háza előtt azt mondta, hogy elvettek mindent, ami volt és mindent, ami lehetett volna. Ő '56-ra gondolt, ám arra nem gondolt, hogy most is ugyanez van, mindent elvisz a végrehajtó, a jövőnk is. Kérem szépen, ezt emlegessék fel neki.” Ezúton tettem ezt meg itt az Országgyűlés nyilvánossága előtt.

A következő percekben a biztosított devizahitelekről szeretnék beszélni, mert azt gondolom, ez sem olyan, ami kihagyható.

(17.30)

Még tavaly a Banksapda érdekvédelmi szervezet képviselőjének, Falus Zsoltnak az UniCredit Bank elleni végrehajtási pere kapcsán értesülhettünk arról, hogy a devizahitelek mögött esetenként olyan biztosítási szerződések állnak, amelyek a hitelek bedőlése esetén megtérítették a banknak a keletkező veszteséget. Annak ellenére, hogy az ilyen típusú jogviszonyokat elvileg tartalmaznia kellene a devizahitel-szerződéseknek is, ilyen kitételnek nyoma sincs. Egy, a Fővárosi Törvényszéken folyó perben be is igazolódott, hogy valóban léteznek ilyen háttérbiztosítások.

A tanúként megidéztet AIG Europe Limited képviselője elismerte, hogy korábban kötött ilyen szerződést az OTP Bank Zrt.-vel, ami pénzügyi veszteségre vonatkozó biztosítás volt, ahol az OTP volt a biztosított. A biztosítási esemény az volt, hogy a bank bizonyítottan veszteséget szenvedett, függetlenül attól, hogy az adósnál mi miatt állt be a fizetési képtelenség. A hitelszerződés egyébként fedezett volt, a veszteség egy részét ki is fizették.

Az AIG állományszinten szerződött az OTP-vel, képviselőjük azt is elmondta, hogy nem túl sok szereplős az ilyen jellegű biztosítási piac. Ha szerződés szám szerint kéri, meg tudják mondani, hogy egy adott ügyfél vonatkozásában a bank jelentett-e be kárigényt, viszont a csoportos kifizetés miatt azt nem tudják megmondani, hogy a bank az adott szerződés vonatkozásában mennyit számolt. Ezt viszont a bank nyilvánvalóan tudja. Az alperes OTP képviselőjének nyilatkozata szerint ez egy ritka konstrukció volt. A

képviselő szerint a lakáshitel-állománynak csak egy részét biztosították, de mint látható, léteztek ilyen biztosítások.

Mindez egy olyan tényező a most már közel tíz éve fennálló devizahiteles kálváriában, ami megint csak felülvizsgálatra kell hogy készítse a kormányt a bankokkal, a Kúriával és az MNB-vel kötött háttér-megállapodásokat illetően. Hiszen itt pontosan arról van szó, hogy a bankok sok esetben olyan pénzüsszegeket is követelnek az amúgy is visszaélészerűen felpörgetett tartozások vonatkozásában, amit a biztosítóktól már megkaptak.

Már csak az ilyen háttér-megállapodások pontos feltárása érdekében is szükség lenne egy parlamenti vizsgálóbizottság felállítására, ami, ha nem valósul meg ebben a ciklusban, akkor az első számú intézkedései között kell legyen egy újonnan felálló parlamentnek. Az LMP mindent meg fog tenni azért, hogy egy ilyen típusú bizottság keretein belül is pontot tudjunk tenni a banki visszaélések mértékének pontos meghatározására.

A devizahiteles perekről szeretnék beszélni, amelyek az Európai Bíróság előtt történtek. Azért sem ülhetnek nyugodtan a babérjaikon, hogy megoldották a devizahitelesek problémáit, mert több olyan per is folyamatban van az Európai Unió Bíróságán, amelyek az árfolyamkockázat viselésének feltételeit, annak megosztását boncolgatják; például a C-186/16. ügyben, amely egy román devizahiteles beadványa alapján 2017 szeptemberében született, de bőven lehetnek magyar kihatásai is.

Az alapügyben a beadványozó amiatt perelte a román bankot, mert a szerződések megkötésekor a bank részrehajló tájékoztatást nyújtott a termékről azáltal, hogy kizárólag e terméknek a hitelfelvevők számára jelentett előnyeit hangsúlyozta, azonban nem ismertette a potenciális kockázatokat, valamint a kockázatok bekövetkezésének valószínűségét. A hitelfelvevők szerint a vitatott feltételt a bank e gyakorlatára fényében tisztességtelennek kell tekinteni.

A nagyváradi fellebbviteli bíróság arra várt választ, hogy a bank milyen mértékben köteles tájékoztatni az ügyfeleket a külföldi pénznemben meghatározott kölcsönben rejlő árfolyamkockázatokról. Nagyon fontos kérdések ezek a magyarországi banki magatartások szempontjából is. Az EU Bírósága kimondta, hogy a tájékoztatásnak nem csupán a kölcsön pénzneme fel- vagy leértékelődésének lehetőségére kell kiterjednie, hanem azokra a hatásokra is, amelyeket a kölcsön pénzneme árfolyamának ingadozása és e pénznem kamatlábjának emelkedése a törlesztőrészletekre gyakorolhat.

Az EU Bírósága rámutatott arra, hogy amennyiben a bank nem tett eleget e kötelezettségének, következképpen vizsgálható a vitatott feltétel tisztességtelen jellege, a nemzetközi bíróság feladata annak értékelése, hogy egyrészt a bank tiszteltben tartotta-e a jóhiszeműség követelményét, másrészt jelentős egyenlőtlenség áll-e fenn a szerződéses felek között. Az értékelést az érintett szerződés megkötésének időpontjához viszonyítva és különösen a ban-

koknak a lehetséges árfolyam-ingadozásokkal és a külföldi pénznemben folyósított kölcsönben rejlő kockázatokkal kapcsolatos szakértelmére és ismereteire tekintettel kell lefolytatni.

E tekintetben a bíróság hangsúlyozza, hogy valamely szerződési feltétel a felek között olyan egyenlőtlenséget is magába foglalhat, amely csak a szerződés teljesítése során válik nyilvánvalóvá. Meglátásunk szerint a hivatkozott ítéletben olyan súlyú döntés született az esetlegesen egyenlőtlen szerződési feltételek árfolyamkockázatra gyakorolt hatásainak vizsgálati kötelezettségét érintően, amely alól a magyar bíróságok sem vonhatják ki magukat, és ami alapjaiban befolyásolhatja az ilyen típusú devizahitel-szerződések megítélését, illetőleg érvényességi feltételeit is.

Könnyen előfordulhat, hogy nemcsak ezen fog múlni a magyar kormány a bankokkal és a Kúriával egyeztetett konstrukciójának hitelessége, ami annyi szenvedést okozott és még okozhat sokezernyi magyar családnak, és ami már csak emiatt is sürgősen felülvizsgálandó. Van ugyanis egy magyar ügy is az Európai Unió Bíróságán C-51/17. számon, amelynek során azzal kapcsolatban várható döntés, tisztességtelen szerződési feltételnek minősülnek-e azok a kitételek, amelyek az árfolyamkockázat viselését kizárólag az adósra hárították. Elképzelhető, hogy a döntés alapján a magyar devizahiteles törvényeket is felül kell vizsgálni, de addig is teljességgel indokolt lenne leállítani a botrányos végrehajtási eljárásokat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mind az előttem szóló vezérszónokok, mind pedig még az LMP kifejtéssel kapcsolatban véleményét. Engedjék meg azonban, hogy egy apró megjegyzést tegyek a témától egy kicsit elrugaszkodva, annak okán, hogy az előttem szóló felszólalásának egy részletén kicsit megbotránykoztam. Gaal Gergő úrnak szeretném jelezni azt, amikor először arra hivatkozott, hogy milyen jó a KDNP-nek, mert a kereszténydemokrácia alapjait milyen régen lefektették már, és ehhez kell hűnek lenni; ezután a következő mondatban pedig arról beszélt, hogy a kereszténydemokrácia valamiféle jobboldali, polgári, konzervatív dolog, ami egyedül hivatott arra, hogy rendet tegyen ebben az ügyben és ebben az országban is.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon nagy tisztelettel kérem, hogy saját pártja és a kereszténydemokrácia alapelveinek nézzen már utána. A kereszténydemokrácia nem egy konzervatív, jobboldali, polgári dolog, hanem valahol sokkal inkább középen kéne lenni, és nem kellene ennyire kimászni a jobbszélre, túlugorva jobboldali pártokat is.

Ezt kérem tisztelettel, mert úgy gondolom, hogy azokat az eszméket, amiket én magam tisztelek, ezzel lejáratja. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Deme-ter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces hozzászólásokra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem

látok, haladunk tovább a rendes felszólalásokkal. Galambos Dénes képviselő úr kért szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Amikor a vita negyedik órájában az ember szót kér, akkor végig gondolja, hogy melyik részébe csatlakozzon. Azt gondolom, azt a részt fogom választani, ami az eszközrendszer vonatkozásában fontosnak tekinthető, és amit fontosnak tartok. Előrebocsátva azt, hogy a kormány részéről elhangzott vitaindító expozéban Völner Pál államtitkár úr gondolataival és a későbbi felszólalásaiban elmondott gondolataival is maximálisan egyetértve azt szeretném kiemelni, amit államtitkár úr a második felszólalásában elmondott. Eddig lehetett elmenni a devizahitelek megmentését, segítségét illető szabályozásban.

Ebből a gondolat merítve szeretnék utalni arra, hogy osztom az ő véleményét a tekintetben, hogy a végtörlesztés, árfolyamgát, Nemzeti Eszközkezelő, elszámolás, jelzáloghitelek forintosítása, fogyasztási hitelek forintosítása és a magáncsőd azok a lépések, amelyeket már képviselőtársaim részletesen kifejtettek, és a kettővel előttem szóló képviselőtársam, Gaal Gergely is részletesen szólt a magáncsödről, Szabó Zsolt pedig az eszközkezelőről. De azért hadd emeljek ki mind a kettőből olyan elemeket, amelyek még nem hangzottak el!

(17.40)

A Nemzeti Eszközkezelő kapcsán első gondolatként fontos azt tisztázni, amit nem végeztek el a képviselőtársaim, főleg az ellenzéki oldalon, hogy mi is a konstrukció pontos körülhatárolása. Tehát a 2011. évi CLXX. törvény alapján létrehozott Nemzeti Eszközkezelő Zrt. felállításának az volt a célja, hogy a magyar állam meghatározott feltételek esetén gondoskodjon a szociálisan leginkább rászoruló személyek, azaz a hiteladósok lakhatását biztosító lakóingatlanok megvásárlásáról.

A konstrukció értelmében három fontos feltétel valósul itt meg együttesen. Az egyik: a hiteladós a továbbiakban nem tulajdonosként rendelkezik az ingatlanral, de mint bérlő az ingatlanban maradhat, és lehetősége van az ingatlan visszavásárlására. Ebből következik, hogy a másik komoly feltétel, ami a három feltétel egyike, hogy a korábban hitelt nyújtó pénzügyi intézmény megkapja a jelzáloggal fedezett követelés egy részét, de cserébe lemond az ezt meghaladó követelésrészéről, és belépési pontként részt vesz a konstrukció lebonyolításában. A harmadik ehhez kapcsolódó feltétel pedig: az állam meghatározott feltételek szerint kifizeti a vételárat, és állami tulajdonba veszi az ingatlan, amelyre bizonyos ideig visszavásárlási lehetőséget biztosít a korábbi tulajdonosnak, aki bérlőként tartózkodik az ingatlanban.

Mindezeknek a folyamatoknak az eredményeképpen, ahogy ma már elhangzott, ismételni szeret-

ném, 2018-ig a Nemzeti Eszközkezelő 36 ezer ingatlant fog megvásárolni, és az erre vonatkozó fedezetet tartalmazza a 2017. évi költségvetés is.

Az ingatlanok tekintetében fontos szám még, amit szeretnék kiemelni, hogy a befogadott szándéknyilatkozatok szerint és száma alapján hozzávetőleg 150 ezer személy lakhatását már biztosította a Nemzeti Eszközkezelő programja, hiszen a végrehajtási eljárások a szándéknyilatkozatok beérkezésétől már szünetelnek, tehát ez a lakhatási feltétel mindenképpen adott.

Itt szeretnék csatlakozni az előttem szólókhoz azzal, hogy nagyon fontos eredmény az, hogy a kilakoltatási moratóriumot a múlt héten az Országgyűlés elfogadta, és ezzel jövő év áprilisáig lehetővé tette azt, hogy a devizahiteleknek ne kelljen méltatlan körülmények közé kerülniük.

A magáncsőd intézményéről a képviselőtársam az előzőekben szólt, a számot azért hadd említsem meg: 2702 főről van szó, ami szerény emelkedést mutat. Maga az intézmény előremutató és jó, magam is csatlakoztam, amikor tavaly Vejkey Imrével közösen javasoltuk a magáncsőd intézményének meghosszabbítását.

Azt tudomásul kell venni, hogy ez az intézmény, amely Európában is működik, legközelebb hozzánk Szlovákiában, illetőleg a tengerentúlon, Amerikában és Kanadában, azt a problémát veti maga után, hogy sokan magának a csőd fogalmának a félreértése alapján nem mernek belevágni ennek az intézményrendszernek az igénybevitelébe. Azt gondolom, nagyon szívós és masszív politikával segítséget kell nyújtani akár a kormányhivatalok erre szakosodott apparátusával, amely a Családi Csődvédelmi Szolgálat keretében valósul meg.

Illetve felvetettek kritikákat ellenzéki oldalon, hogy nincs jogi segítség - van. Egyszerűbb, relatíve egyszerű ügyekben, még a bíróság előtti képviseletet nem igénylő ügyekben van az ingyenes jogsegélyszolgálat, a „nép ügyvédje” közkeletű nevén, illetve a bírósági panasznapokon is van intézményrendszer arra, hogy a polgárok, mivel csak ügyvédi képviselettel lehet valóban ellátni az új Pp. szerint majd a képviseletet, eddig az időig is megfelelő jogi segítséget kapjanak.

Összességében azt a részét szeretném aláhúzni a mai vitának, hogy az intézményrendszer felállt, ahogy Völner Pál képviselőtársam is jelezte, a segítségben eddig lehetett elmenni. Azt gondolom, a meglévő intézményeket kell hatékonyan és jól működtetni, és ezzel lehet a legtöbbet segíteni a devizahiteleknek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Néhány szakmai érvel-

szeretném bővíteni az elhangzottakat, bár elismerem, hogy politikai és szakmai érvek ugyanúgy elhangzottak, azt kell mondjam, mindkét oldalról, bár hozzáteszem, hogy nem irigylem sok szempontból a kormány képviselőjét, amely esetben megpróbálják minden szempontból megvédeni az elmúlt eseményeket, az elmúlt évek folyamatait. Hogy miért nem, azt ki is fogom fejteni, ugyanis, és ezt megint csak le szeretném szögezni, a megoldásnak lett volna és lehetne politikai vetülete, illetve szakmai vetülete. A kettő néhol eltér egymástól, viszont az a vegyes felvágott, ami itt megteremtésre került, sajnos lehet, hogy sok mindenkinek az érdekét, de az adósokét biztosan nem szolgálta.

Mennék az ügy elejére, amikor ezek a devizahitelek bevezetésre kerültek, és kipattant, hogy probléma lesz, látni lehetett, hogy az árfolyamok elszálltak. Akkor felmerült okkal az adósokban, hogy valójában devizahitel-e a devizahitel, van-e mögötte deviza. Ez most már a jogegységi döntések után, illetve a meghozott parlamenti döntések, törvénymódosítások után egyre bonyolultabb kérdés, de ha visszamegyünk a kályhához, akkor a 2010-es választás után ez a kérdés abszolút napirendre kerülhetett volna.

Az is igaz, ha akkor megtörténik a forintosítás akár piaci árfolyamon is, amit ebben a formában nem javasoltunk volna, de ha akkor ez megtörtént volna, akkor az emberek nyilván jobban jártak volna, hiszen távol álltunk azoktól az árfolyamoktól 2010-ben, a kormányváltás környékén, mint amely árfolyamokon végül is forintosítva lettek ezek a hitelek.

Az alapkérdés folyamatosan az volt, hogy van-e vagy nincs mögötte deviza. Miért fontos ez? Ez a kérdés nem jogi kérdés, mert jogilag lehet azt mondani, hogy a szerződés egy devizaszerződés, és így kell megítélni.

Rendben van, ki fogok erre is térni. De a nagyobb probléma az, hogy ha társadalmi, összetársadalmi keretekben és méretekben nézzük, és a bankok siralmaikat meghallgatjuk, hogy őket mekkora veszteség érte volna, mert ugye ezt mondták, ha felvételtörvényen kellett volna forintosítani, akkor utána kell nézni, hogy valóban érte volna-e őket ez a veszteség, mert ha nem hoztak be annyi svájci frankot, eurót az országba, hanem a forintbetétekből forinthitelket helyeztek ki, akkor hazug az érvelésük, hogy az a veszteség őket valójában érte volna, ha forintosításra kerülnek felvételtörvényen ezek a hitelek.

A Magyar Nemzeti Banknál nem egy ilyen kimutatás volt, ahol bebizonyították, hogy egyébként annak az egyötöde sem, ami devizában bejött az országba javarészt svájci frankban, és devizahitelként a bankok beárazták, beállították, ez azóta kiderült, ennek egyötöde sem a devizahitelezésbe ment bele, hanem behozták ezek a bankok a devizát, átváltották forintra a Nemzeti Banknál, majd a forintot berakták, és 8-10 százalékos kamatokkal fialtatták ezeket, államkötvényeket vettek például belőle, baromi jól jártak, és a magas kamatok természetesen az embereket sújtották, a magyar társadalmat sújtották.

Tehát egy eminens és legfontosabb szempont lett volna, hogy mögé nézzünk, ahogy elmondtam, hogy van-e deviza, nincs-e deviza. Ezt a kormány nem tette meg, és nagyon könnyen meg lehetett volna tenni, higgyék el: be kellett volna hívni a bankvezetőket, és azt kérni tőlük, hozzák be a papírokat, hozzák be a bizonyítékokat, hogy pontosan mennyi devizát hoztak be az országba, abból mennyit váltottak át, mennyit hiteleztek így ki ebben a formában, és ha átváltásra került volna a felvételtörvényen, pontosan mennyi lett volna a veszteségük. Ezt senki nem vetette fel a kormányzat részéről; itt már kiderült volna, hogy nem voltak devizahitelek. Ez volt a kiindulópont: nem jött be a deviza, csak töredékannyi deviza jött be az országba, mint amit ők devizahitelként állítanak.

És egyébként ezt alátámasztja az is - néhány banktisztviselővel sikerült beszélnem annak idején, amikor nyomon követhettük, hogy ezek a hitelek bejöttek -, hogy volt egy periódus, amikor a forint elkezdett erősödni, és mondjuk, felvették 170 forinton a svájci frankot, és volt, aki 135-140 forinton visszafizette, mert annyit erősödött a forint, és nyert jó 20 százalékot a hitelen.

(17.50)

És akkor egy csendes bankpánik volt a háttérben, amit nem mertek mondani a bankok, de egymás között már súgtak-búgtak, hogy ha ez így folytatódik, a forint ilyen erős marad, és ennyien visszafizetik a hitelt, akkor óriási veszteségeket fognak elkönyvelni. Miért is? Merthogy ők forintot adtak ki a forintbetétekből. Kötötték egy fiktív árfolyamhoz, és nyilván ahogy ez erősödött, és visszafizették a hitelfelvevők, és ők jól jártak, a bankok viszont valóban rosszul, hiszen forint volt mögötte, akkor viszont nem mertek ebben a helyzetben nagyon kiabálni, mert tudták egyrészt, hogy a forint gyengülni fog, tehát ők majd a nagy kaszát néhány év múlva meg tudják tenni; illetve az egész devizahitelezés alapja dőlt volna be, ha a bankok azért kezdenek el panaszkodni, hogy a forint erősödése következtében, a visszafizetett hitelek miatt őket kár érte.

És aztán amikor a kormány ezt a szembenézést nem fogadta el, és a bankok fiktív veszteségekre utaló nyilatkozatait elfogadták - mert ez úgy nézett ki, hogy kockás papíron kiszámolták, hogy, most kicsit eltúlzom, 10 forint után nekik 100 forint kamat, vagy ők már betervezték, hogy 10 forint után 100 forint jár nekik mint nyereség, és ha ezután csak 50 járna nekik, akkor azt az 50-et úgy állították be, mint ha az egy közvetlen veszteség lenne, miközben azt kellett volna megnézni, hogy a számok mit mutatnak valójában a banki állítások mögött. Ezt nem tették meg, évekig nem csináltak semmit, amikor az árfolyamok nem szaladtak el ennyire.

Aztán áttolták a bíróságokra a problémát, először is az Alkotmánybíróságra, amely hozott egy nem is annyira tragikus határozatot, abba belefért volna

bármi, bármilyen országgyűlési döntés, megalapozott volna egy jó döntést is az Alkotmánybíróságnak a döntése. Aztán áttolták a Kúriára a dolgot, és nem tudom, hogy ki, hogyan, mit variált a háttérben, de ezek a jogegységi határozatok a Kúrián nagyon félrementek, és itt többen elmondták ellenzéki térfélről, hogy milyen hozzáállást tapasztaltak az adósok. Wellmann György tevékenységét ismerjük, jómagam is szóvá tettem. Viszont a Kúria jogegységi határozata gyakorlatilag bebetonozta azt az elvet, hogy bármiféle hátsó vizsgálat nélkül - hogy valóban deviza bejött-e vagy mennyi deviza jött be az országba, illetve a devizahitelezés mögött volt-e deviza - kimondták, hogy amit a bank devizahitelnek állít, az devizahitel. Kész, punctum.

Innentől kezdve elég nehéz volt a helyzet, és akik perrel próbálták ezeket a szerződéseket megtámadni, egyre nehezebb helyzetbe kerültek, és egyébként ez igaz azokra a nagy hozsannákkal felvezetett törvénymódosításokra is, amelyekben önök néhány részleges könnyítést nyújtottak a devizaadósoknak, de közben az érvénytelenségi perek lehetőségét teljes mértékben kinyírták.

Ezt egyébként, amikor erről szó volt, sőt még a Kúria beszámolójának a parlamenti vitájában is többször elmondtam, hogy mik voltak pontosan jogilag azok a gátak, amiket folyamatosan az érvénytelenségi perek elé görgettek, mert, és akkor itt térek rá a politikai érvekről - amit az Országgyűlésnek, a kormánynak a bankok felé, hogy jött-e be, mennyi deviza jött be az országba, ezt kifejtettem -, vegyük a másik részét, a szakmai érveket. Ha a független bíróságoknak hagyták volna ezeket a pereket elbírálni, akkor javarészt kiderült volna, hogy a megkötésük idején hatályban lévő szabályoknak, jogszabályoknak a bankok - és egyébként a közjegyzők is, de ez egy másik kérdés -, a bankok nem feleltek meg.

Akkor a kormány előtt valószínűleg az a döntés állhatott fenn, hogy lehet-e az Magyarországon, hogy a bankok tömegesen megsértik a magyar jogszabályokat, és a bíróságok tömegesen tízezres, százezres nagyságrendben a bankok ellen ítéljenek. A magyar jogrendszer kibírja-e ezt, hogy a magyar jogszabályokat akkor is érvényesítik a bíróságok, ha azon a bankok esetleg valamit buknának? Egyébként, ahogy elmondtam az elején, olyan nagyot mégsem buktak volna rajta.

És akkor születhetett valahol - nem tudom, hol, de valami háttérszobákban vagy think-tankeknél vagy kormányülésen - az a döntés, hogy ezt nem lehet engedni, mert ezt a bankok egyfajta támadásként vagy valami csúfságként élnék meg, ha a magyar jogszabályok alapján arra ítélnék őket, hogy bizony számoljanak el a magyar jogszabályok betartásával. Nem tették meg.

És egyébként hozzáteszem, hogy annyira, és megint csak ellenzéki képviselőtársaim elmondták, hogy bíróságokon utána már igazából vágóhidak alakultak ki felső nyomásra. Olyanok is megtörténtek, hogy mondjuk, valaki nyert egy perben egy bank ellen, első fokon 70 ezer forint perköltséget ítélték

meg neki vagy néhány tízezer forintot - nemegyszer történt ez meg -, és utána, amikor másodfokon a törvénymódosítások után a bank nyert, akkor több mint egymillió forintot, 1,3-1,7 millió forintot. Ugye, érezzük, hogy mennyire sok esélye volt pert indítani az adósoknak? Ja, és ráadásul sokszor úgy ítélték meg több százezres, milliós perköltséget a bankoknak, hogy még, mondjuk, el sem mentek a tárgyalásra, és még egy jogászt sem küldtek el.

Aztán amit a Magyar Nemzeti Bank csinált az átváltás kapcsán, az is szégyenteljes. Az történt, hogy ahelyett, hogy ha már ebbe az utcába belementek, hogy igen, váltsák át, váltsuk át az akkori hatályos árfolyamon a devizahiteleket - egyébként hozzáteszem, hogy az egy elég halvány érvelés, halovány érvelés, hogy Magyarországon szűnt meg a legnagyobb mértékben a devizahitelek aránya. Hát igen, mert az aktuális piaci árfolyamon az Országgyűlés döntésével átváltották, az Országgyűlés átváltotta az összes hitelt.

Így könnyű megszüntetni! Ez nekem egyébként ahhoz hasonlít, mint amikor az európai uniós csatlakozásunknál elmonda a kormány, minden kormány, szocialisták, fideszesek, hogy a magyar tárgyalódelegáció és Magyarország írt alá leggyorsabban minden szerződést, és a leggyorsabban le tudta zárni a csatlakozási fejezeteket. Miért? Mert mindent aláírtunk, és semmiféle fenntartásunk nem volt. Ez körülbelül ilyen, hogy piaci árfolyamon átváltani nem egy nagy kunszt. Ezt mindenki meg tudta volna tenni, más országok is, csak legfeljebb nem vállalták fel az emberek felé, hogy ezt megtegyék.

Aztán nagyon sok eleme volt ennek a történetnek. Valóban igaz, a jogvédő civil szervezetek kinyírása már az új Ptk., új Pp. szellemisége volt, hogy képviselőt ne láthassanak el még a tagjaik ügyeiben sem, tehát hogy mindenkinek ügyvédet kelljen fogadnia. Ugyanez igaz a végrehajtókra is. Egyébként sokszor a végrehajtó munkadíja az el nem végzett munkáért is és annak a fenntartása sokszor a meg egyezést gátolta a bank és az adósok között: amikor már, mondjuk, megegyeztek volna, a végrehajtó azt mondta, hogy igen ám, de a jelentős munkadíjat be kell fizetni, még ha nem is dolgozott addig semmit.

És a végén - mert nagyon sok mindenről lehetne beszélni és meg fogják tenni ezt képviselőtársaim is -, de ha már elhangzott, talán Gaal Gergely részéről: becsérték, piaci érték különbözete. Amit önök elmondtak, hogy becsérték - 100 százalékra emelték az ingatlanoknál a végrehajtást. Ez igaz, jó lépés volt, nagyon elkésett, de jó lépés volt. De én akkor elmondtam, hogy ennek nem sok köze lesz a piaci értéhez, akkor azt mondták, hogy ez legtöbb esetben így lesz, meg majd lehet mindenféle jogorvoslattal élni, ha ez nem így lenne.

Tudják, mi a helyzet? Egy vagy két hete szavazták le az Igazságügyi bizottság előtt; ön nem volt ott, de egyébként a mindentudó Vas Imre, aki most nincs is itt - csodálkozom is, hogy nem vesz rész a vitán -, kamuérvekkel szavaztatta le a Fidesz-KDNP-többséggel azt a javaslatot, ami arra irányult volna, hogy

ne csak háromévente lehessen a becsértéket újra megállapítani, hanem évente; mert most mi van? Megállapítanak egy becsértéket, és azt három évig nem lehet kérdésessé tenni. Hogy lefordítsam egy egyszerű példával: amely ingatlanokat most árvereznek, és lehet, hogy most már a becsérték 100 százaléknál, ami persze nagyon jó és nagyon kiváló, de azokat a becsértékeket lehet, hogy 2014. év végén állapították meg.

Nos, képviselőtársaim, ki az, aki úgy gondolja, hogy az ingatlanpiac 2014. év vége óta nem változott semmit? Voltak, vannak olyan ingatlanok, főleg a nagyvárosokban, amelyek a duplájára emelkedtek, és ezt a javaslatot is lesöpörték érdemi indoklás nélkül. Úgyhogy sok mindent el lehetne még mondani, de a lényeg az, hogy sajnálatos módon még akkor is előrébb tartanánk, ha a bíróságoknál hagyták volna dolgozni, és mindenki bebizonyíthatta volna az igazát, tehát a bűn az, hogy ebbe kényszerrel belenyúltak, és még azt is elvették, hogy az emberek a bíróság előtt az igazukat bizonyítsák.

Arról nem is beszélve, amit elmondtam a devizakérdésről. Meggyőződésünk, és ezt okiratok tanúsítják: nem jött be az országba annyi deviza, amit állítottak, tehát az egész konstrukció csaláson alapult. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Tilki Attila képviselő úr. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP által kezdeményezett politikai vitanapon vagyunk, ahol - nagyon sajnálom - már sem Szél Bernadett, sem Hadházy Ákos képviselőtársam nincs jelen. Hadházy Ákos azzal a minősítéssel kezdte, hogy másodrendű politikusok foglalnak helyet a kormánypárt soraiban. Én Szabolcs-Szatmár-Bereg megye legkeletibb választókerületének vagyok az egyéni képviselője, ahol 2014-ben 23 119 szavazatot kaptam, míg az LMP képviselője a választókerületemben 449 szavazatot. Tehát míg én a választásra jogosultak szavazatainak az 53 százalékát *(Dr. Staudt Gábor: Ez mit bizonyít?)*, az LMP mindössze 1 százalékát szerezte meg *(Moraj a Jobbik soraiból. - Gyöngyösi Márton: Jó vagy, Attila!)*, de attól függetlenül...

ELNÖK: Képviselő úr, tisztelettel arra kérem, térjen a témára, mert ez nem tartozik ennek a politikai vitának a napirendjéhez. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem gondolom, hogy minősíteni kellene más párt országgyűlési képviselőit.

Staudt Gábor előző hozzászólása során - persze szakszerűnek tűnő hozzászólás volt - azért ő is elvesszett, ahogy fogalmazott, a politika boszorkánybugyraiban, hiszen olyan kijelentésekre ragadtatta magát, amit, úgy gondolom, egy képviselő nevében vissza kell utasítanom, a „ha a bíróságokat hagyták volna dolgozni” kijelentést. Szeretném tájékoztatni, hogy a devizahitelessekről szóló MNB 43. és 54. rendelet, illetve az ezzel kapcsolatos számviteli törvény 59. § a) pontja a kölcsönszámításról rendelkezik, a jogalkotó, mi megalkottuk, hogy hogyan kell kiszámolni a kölcsönöket.

Amiben vita van a bírósági perek folyamán, mondtam, hogy egyéni országgyűlési képviselő vagyok, és én is felhívtam őket, beszélgettem olyan ügyvédi irodákkal, amelyek devizahiteles károsultak ügyeit intézik. Arról számoltak be, hogy a bíróságok a meglévő jogszabályokat eltérően értelmezik, pontosabban a kölcsönszámítás mechanizmusa nem a devizahitelessekről szóló MNB-jogszabálynak megfelelően és nem a számviteli törvény előbb idézett paragrafusának megfelelően történik.

De miért van az, hogy mégis van olyan ügyvédi iroda, amely közel száz perből harmincat meg tud nyerni a bíróságokkal szemben, pontosan azzal a jogi érveléssel, hogy ha ragaszkodunk ahhoz, amit a jogalkotó, tehát a kormány szándékában megalkotott a jogszabályok formájában, akkor igenis a bankok el tudják veszíteni, és el lehet veszíteni a bankoknak is a pert. Vagy miért van az, hogy mondjuk, egy ilyen kicsi városban, egy ilyen távoli térségben esetenként esetleg 300 peren kívüli egyezséget is lehet kötni a bankokkal? Mert felismerik a bankok, hogy hol hibáztak, hol voltak a korábbi számítások nem megfelelőek.

Nyilván egyetértek önnel, hogy van szakmai és van politikai kérdés. Egyetértek abban, hogy a Jobbik eredetileg eleve másképp gondolta a devizajogszabályokból adódó problémák megoldását, de ez kettőnk között politikai kérdés. Mi azt mondtuk, hogy megpróbálunk a végtörlesztéssel, az árfolyamgáttal, a Nemzeti Eszközkezelővel, az elszámolással, a jelzáloghitelek finanszírozásával és a fogyasztási hitelek forintosításával, valamint a magáncsőd intézményével enyhíteni a devizahitelesek gondjait.

Idézett itt az előbb Iktóty képviselő úr egy levelet, amit Orbán Viktor miniszterelnök úrnak címeztek. Higgyék el, hogy egyéni képviselőként mi nagyon sok olyan emberrel találkozunk, akiknek ezek az általunk hozott intézkedések megoldották a problémájukat, hiszen közel 170 ezren éltek a végtörlesztéssel, az árfolyamgáttal is közel 170 ezren éltek, és a Nemzeti Eszközkezelőben is közel 35 ezer ingatlan került beszámításra.

Azért politikai kérdés, mert ha megnézzük, hogy annak idején a Jobbik hogyan állt ezekhez a javaslatokhoz, akkor beszéljünk őszintén, és el lehet mondani, hogy a devizahitelek betiltását és a bankok általi egyoldalú kamatemelések korlátozását sem Vona Gábor, sem az MSZP nem szavazta meg, vagy el lehet mondani azt, hogy az árfolyamgát intézmé-

nyét sem Vona Gábor, sem pedig a Jobbik-frakció nem szavazta meg.

Tehát, képviselő úr, ha a politikai érveket félretesszük, és tényleg azt nézzük, hogy az önkormányzati konszolidáció után egy állam megoldotta az önkormányzati rendszer problémáját, vagy helyelközzel, de inkább túlnyomórészt megoldotta, és próbáljuk megoldani a magánemberek problémáját, akkor szükség lett volna a kompromisszumra, mint ahogy nem volt ilyen kompromisszum egyébként a kilakoltatási moratóriumoknál sem. Szél Bernadett arról beszél, hogy több évre, hosszan kell. Miért volt az, hogy sem az LMP, sem a Jobbik sem szavazott arról beszél, hogy több évre, hosszan kell. Miért volt az, hogy sem az LMP, sem a Jobbik sem szavazott a kilakoltatási moratórium mellett? 2013-ban a Jobbik 43 fős frakciójából mindössze 9 képviselő szavazott emellett. (*Moraj és közbeszólások a Jobbik sorából.*) Ez a parlamenti jegyzőkönyvekben benne van, képviselő úr, 2013-ban. Vissza kell menni, meg kell nézni, hogy hogyan szavaztak.

En úgy gondolom, hogy ha ezeket a politikai alúrköket félretennénk, akkor közösen lehetne gondolkodnunk. Ön mint jogászember - független magyar bíróságokról beszélünk -, nem tudom, hogyan értelmezi, hogy belenyúltunk a bíróságokba. Ez azt mondja, hogy a Fidesz nyomást gyakorol a magyar bíróságokra (*Dr. Staudt Gábor: Így van!*), de akkor hogy van az, hogy mégis a bíróságokkal szemben lehet megnyerni a pert, ha következetesen ragaszkodunk a normaszöveghez, az előbb említett dh-s két MNB-s paragrafushoz, illetve a számviteli törvény 49/A. §-ához.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony. Képviselő asszony, jelezni szeretném, hogy egy perccel több időkeretük van, mert én egy percre félbeszakítottam Ikotity képviselő urat. Ilyen értelemben nem 10 perc, hanem 11 perc és 54 másodperc. Parancsoljon, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Amit Tilki képviselőtársam mondott, ezek után szükség is lesz rá, azt hiszem. Képviselő úr, azt hiszem, szereptévesztésben van. Akinek itt elszámolnivalója és beszámolnivalója van, az a kormány és a kormánypárti képviselők, hogy mégis az elmúlt hét évben mit csináltak azért (*Dr. Völner Pál: Az MSZP-ben ültél!*), hogy segítsenek a devizahiteleseken, segítsenek azokon az embereken, akik ha önökön múltna, akkor most nem ülnek itt a Parlamentben. Amikor ön erre hivatkozik, hogy egyéni képviselő, egyébként felhívnám a figyelmet a mandátumegyenlőség elvére, de fenébe a részletekkel, amikor ön egyéni képviselő, akkor ez a felelőssége az ön logikája szerint is még nagyobb kell legyen. Bizonyára az ön választókerületében is nagyon sok embert érint a devizahitelezés kérdése, és bizonyára nagyon sok károsult van.

Kíváncsi vagyok, hogy ön például nekik akkor hogyan tud elszámolni. Önök voltak azok, akik nem szavazták meg az LMP szigorúbb javaslatait, amelyek érdemi segítséget nyújtottak volna a devizahiteleseknek. Úgyhogy semmilyen számonkérnivalójuk nincs önöknek az ellenzéken. Most mi kérjük számon önöket ebben az ügyben folyamatosan. (*Zaj. - Az elnök csenget. - Dr. Tilki Attila: Akkor az LMP-ben volt vagy az MSZP-ben?*) Ezt azért tisztázzuk! Nyilvánvalóan ön is minden javaslatát leszavazta az LMP-nek, ami érdemi segítséget nyújtott volna.

A képviselőtársaim pedig nyilvánvalóan azokon a fórumokon, beszélgetéseken vesznek részt, ahol a magyar valóságot látjuk napi szinten, az emberek problémáit meghallgatva, az ő problémáikra megoldást adva. Értem én, hogy ez fáj önöknek, hiszen látszik, hogy a Fidesz-KDNP az elmúlt hét évben ezt nem tudta abszolválni, hiszen köszönőviszonyban nincsen a valósággal az, amit csinálnak, egyértelműen nem látják, hogy a magyar emberek milyen problémáktól szenvednek, és nagyon sokszor a kormány maga okozója ezeknek a problémáknak.

Három fontos pontra szeretnék kitérni a vita kapcsán, amelyekről talán kevesebb szó esett, viszont előtte azért szeretném azt leszögezni, hogy az már egy nagyon jó dolog, hogy ez a vitanap létrejöhetett. Azt gondolom, nagyon sokan levonhatták a tanulságokat. Pontosan látszik, hogy milyen a kormánypártok hozzáállása, és az is való igaz, hogy lehetőség van megfelelő megoldások felvázolására, arra, hogy megmutassuk, hogy 5 hónap múlva, 6 hónap múlva, amikor vége van az Orbán-kormányknak, és egy új kormányzás következik, akkor milyen megoldásokat fogunk adni erre a kialakult helyzetre.

Előtte viszont kitérnék még arra, hogy lássuk azt, hogy mindig arra van pénz, amire politikai akarat van. A Fidesz-KDNP nem csinál mást az elmúlt hét évben, mint hogy amikor valamiből óriási társadalmi balhé lenne vagy van, akkor megteszi azokat a minimális intézkedéseket és azokat a minimális ráfordításokat, ami pont ahhoz elég, hogy megosszának egy csoportot, hogy azok kevésbé tudják érvényesíteni az érdekeiket, de önök annál egy fikarcnyival nem tesznek többet.

(18.10)

Képviselőtársaim is erre utaltak: igen, a devizahitelesek ügyét jól irányzott intézkedésekkel, nagyon rövid idő alatt meg lehetett volna oldani hatékonyan, nem pedig görgetni a problémát sok-sok éven keresztül magunk előtt. Önök nem ezt tették, sajnós.

Az első nagyon fontos dolog, amire felhívnám a figyelmet: fontos kihangsúlyozni, hogy Magyarországon 2001-ig nem volt lehetőség lakossági devizahitelezést folytatni. Ez a dátum azért érdekes az ügy szempontjából, mert 2001-ben Orbán Viktor volt Magyarország miniszterelnöke, csakúgy, mint ahogy most is. Ő az az ember, aki egyébként például most is megoldottnak tekinti a devizahitelesek ügyét. Tehát

az egész ügy 2001-től indult. Ez volt az a dátum, amikor a fideszes többségű parlamentben elfogadták és ezzel megszüntették a devizakorlátozásokat hazánkban, elfogadták ezt az egész konstrukciót, hogy ez létrejöhet. Már akkor meg kellett volna teremteni fontos jogszabályi garanciákat, amelyek megfelelő háttérrel biztosítottak volna a magyar embereknek, hogy a helyzet ne jusson oda, mint ahová jutott. Tehát egyértelműen kimondhatjuk, hogy 2001-ben a devizahitelek kérdése is egy kampányígérete volt a Fidesznek. Ez az egész nem szólt másról. Csak nagyon fontos tisztázni, hogy az egész innen datálódik. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Butaságot beszél.)*

Szeretnék is idézni az első Fidesz-kormány idején hivatalban lévő pénzügyminiszterüktől és később jegybankelnöküktől, Járai Zsigmondtól, aki a devizahitelezéssel kapcsolatban a következőket mondta: „Számos előadásban - ha megengedik, elmondom - igyekeztem felhívni a figyelmet, hogy aki svájcifrank-hitelszerződést ír alá, az tulajdonképpen két szerződést ír alá egy időben. Egyrészt egy hitelszerződést, másrészt pedig egy fogadást köt, egy hosszú lejáratú fogadást, hogy a svájci frank árfolyama a hiteltörlesztés időszakában és a kamatfizetés időszakában mennyi lesz. Én a magam részéről elmondtam számtalanszor: a löversenyt tisztességebb fogadásnak tartom, mint a devizaárfolyamra való spekulációt. Az volt a benyomásom, hogy a lakosság döntő része ezt a szerencsejáték vagy fogadás részét a hitelszerződésnek nem igazán érzékelte, és arra számítottak, hogy a svájci frank árfolyama tartósan stabil maradhat.” Ezt mondta Járai Zsigmond. Tehát tisztázhatjuk, hogy a mostani regnáló kormányának óriási felelőssége van abban, hogy a devizahitelesek ügye ide jutott, ahol most tart ez az egész ügy.

Azt is fontos deklarálni, hogy a kamatostul kifizetett tartozásuk után is még a duplájával vagy háromszorosával tartoznak az emberek sokszor az elszámolások szerint, és nagyon sokszor az ingatlanok értéke sem nyújt teljes biztosítékot az egész hiteltartozás kiegészítésére. Erre az az intézmény lenne a jó megoldás, amit képviselőtársaim is említettek, az úgynevezett elsétálásnak a joga, amit a károsultak nagy része el is fogadna, de egyébként erre sem biztosítanak önök nekik lehetőséget. Viszszatérve az elszámolásokra, az pedig érthetetlen, hogy ha a szakértők számára bonyolultságot jelent azoknak a megértése, akkor az teljesen természetes, hogy egy laikus számára ez akár érthetetlen is lehet.

A másik nagyon fontos pont: emlékezzünk vissza 2010. június 3-ára! Nem tudom, önöknek mond-e valamit ez a két dátum: június 3-a és június 4-e. Nem más ez a két dátum, mint amikor Kósa Lajos, illetve Szijjártó Péter bedöntötték a forintot. Hiszen Kósa Lajos szavai nagymértékben megrengették a magyar gazdaságot, hiszen konkrétan kijelentette, hogy elkerülhetetlen az államcsőd, és hazánk könnyen Görögország sorsára juthat. Látna a mai működését a kormánynek és a Nemzeti Banknak, azt gondolom, feltételezhetjük, hogy már akkor

is spekulációs szándék is vezérelhette ezt a kijelentést, amin már akkor akár nyerhettek a párt első sorához tartozó emberek. Erre ráadásul másnap Szijjártó Péter, Orbán Viktor akkori szóvivője közölte, hogy a magyar gazdaság siralmas helyzetben van, és hogy egyébként nem túlzás államcsődről beszélni. Innentől kezdve a magyar piaci eszközök ára folyamatosan esett, és valami elképesztő hatással volt ez a devizahitelesek helyzetére. A forint elképesztően romlott, a svájci frank pedig nagyon is megerősödött.

Ugyanezen a napon mi történt még? Az LMP-nek volt egy javaslata a Költségvetési bizottságban 2010. június 4-én, amely szerint tárgyalni kell a forint- és a tőzsdei zuhanásról aznap. A Fidesz ezt egyértelműen leszavazta. Tehát már akkor, aznap, amikor Szijjártó Péter és Kósa Lajos bedöntötték a magyar forintot, ami egyszerűen tragikus hatással volt a devizahitelesek helyzetére, akkor sem akartak ennek a menetéről tárgyalni, hogy egyáltalán hogy állhatott elő ilyen helyzet, és hogyan fogják vállalni ezért a felelősséget. A hírek szerint pedig a Concord befektetési tanácsadónak egyik tweetjében a következő volt olvasható: „Totál magyar para van” - hát, ez volt a nemzetközi megítélés.

Akkor nézzünk egy harmadik pontot, ez pedig az ominózus 270 milliárd forint, ami a jegybanki alapítványoknál landolt, a Pallas Athéné alapítványoknál, amelyeknek egy részéből az Andrassy úton vásárolgattak ingatlanokat. 2014-ben a gyenge forinton a devizatartalékkal több mint 500 milliárd forintot kaszált a Magyar Nemzeti Bank, amiből megint csak palotákat vásároltak, festményeket. Egyébként százmilliók mentek el a rokonoknak - ugye, Matolcsy Györgytől tudjuk, hogy neki több ezer rokona van, úgyhogy kissé aggasztó a helyzet a jövőre nézve és a következő öt hónapra nézve -, és egyébként még szőnyeget is vásároltak ahelyett, hogy a devizahiteleseken segítettek volna.

Tehát mit kellett volna tenni, amit önök nem tettek meg, és mi lesz az, amit mi meg fogunk tenni? Körülbelül 1800 milliárd forint az, amelyből megoldható egy az egyben a devizahitelesek helyzete. Ezt az 1800 milliárd forintot mi igenis bele fogjuk tenni a rendszerbe, és meg fogjuk oldani rövid idő alatt a devizahitelesek problémáját. Minden végrehajtást le fogunk állítani, 160 és 180 forint között fixálni fogjuk a visszafizetéseket, és be fogjuk vezetni az úgynevezett elsétálás jogát, amit egyértelműen végre kell majd hajtsan minden egyes bank a törvény szerint.

Ezek azok az intézkedések, amiket önök is bőven megtehettek volna. Nem tették, mert egyetlenegy céljuk volt, hogy azt az óriási lakossági elégedetlenséget, ami kialakult, éppen hogy csitítsák, egymás ellen próbálják fordítani az érintetteket, látszatmegoldásokat hozzanak, mint például az előtörlesztés intézménye *(Dr. Völner Pál: Végtörlesztés!)*, ahol egyrészt a jómódúságon múlót, hogy valaki tud-e törleszteni, másrészt a szerencsén, harmadrészt bedöntötték vele az ingatlanok értékét is, hiszen óriási kínálat jelent meg a piacon az ingatlanokból. Nincsen ez átgondolva.

A következő öt hónapban csak olyan dolgokat csináljanak, amit ennél sokkal jobban megfontolnak, és öt hónap múlva pedig az LMP kormányról fogja megoldani a devizahitelek helyzetét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatom régóta ezt a vitát, és engem valahogy egy dolog nagyon zavar. Egészen más felfogásban kellene szerintem ehhez az egészhez hozzáállni.

Egy háromszereplős történetről van szó: bankok, politika és a hitelfelvevők. Kik viselik a következményeket? A bankok viselik vagy azok az ügyintézők, akik intézték a dolgokat? A politikusok viselik a következményeket? Nem. A hitelfelvevők, ők azok. Hiszen itt emberekről van szó, ne felejtjük már el! Családokról van szó, gyermekekről van szó, akiket kilakoltathattak, akik viselik ezeknek a következményeit. Őket lakoltatják ki, ők azok, akik nyögik a terheket, és mi arról beszélünk itt folyamatosan, hogy ki a hibás, milyen paragrafus, ki mit tett, milyen törvényeket hoztunk, 50 ezer vagy 100 ezer embernek nem oldottuk meg a problémáját.

Meg kellene állapodnunk egy minimumban! Az a minimum pedig az lenne - mivel itt emberekről van szó -, ha azt mondjuk, hogy mindaddig kilakoltatási moratórium van, amíg meg nem oldottuk mindenkinek a problémáját. Amíg egyetlen embernek is problémája van ezzel az egészszel, addig nincsenek jó törvények, addig nem tettünk meg mindent, hiába mondja államtitkár úr, hogy mindent megtettünk! Nem! Amíg egyetlen embernek is problémát jelent, addig nem vagyunk kész a munkával. Majd ha kész vagyunk a munkával, addig pedig ne lakoltassák ki az embereket, hiszen ne ők viseljék egyedül ennek a következményeit!

Ez a problémám egy kicsit, hogy itt emberéletről van szó, emberi sorsokról van szó, olyan családokról van szó, akik egy egzisztenciális katasztrófába kerültek, hiszen mindenki, aki ebben a helyzetben van, nyugodtan kijelenthetjük, hogy egy egzisztenciális katasztrófába került, úgy, hogy egyébként becsületes dolgozó emberek voltak, hiszen nem kaptak volna hitelt, ha nem lett volna munkahelyük, és nem dolgoztak volna.

(18.20)

Tehát így álljunk már hozzá ehhez a kérdéshez! Legyen már egy minimum, amiben meg tudunk egyezni, és majd utána vitatkozzunk arról, hogy próbáljuk meg ezzel a módszerrel, ha nem sikerül, akkor egy másikkal, egy harmadikkal, egy ötödikkal, és mindaddig csináljuk, amíg meg nem oldottuk mindenkinek a problémáját. Ez lenne az alap. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a következő köri felszólalás... *(Jelzésre:)* Nem, még van kétperces. Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Demeter Márta képviselő asszony hozzászólására kell reagálnom, mert ennyi - hogy mondjam? - tényszerűnek tűnő megállapítást, ami mögött semmiféle tartalom és konkrétum nincs, már régen hallottam a magyar parlamentben.

Először is szeretném képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy ön melyik párt színeiben szerezte a parlamenti mandátumát. Tehát nehogy már el akarja felejteni azt, hogy ön az MSZP képviselőjeként került ide a parlamentbe. Én az ön helyében a bátorságot sem mertem volna venni ahhoz, hogy bejöjjenek a Házba, és a devizahitelek ügyében felszólaljak a magyar parlamentben. Nem ahhoz, hogy számonkérjem a kormányt azokról az intézkedésekről, amiket 2011 óta meghozott éppen amiatt, mert az önök pártja, akinek a színeiben ön parlamenti mandátumot szerzett, akikkel nyilvánvalóan egy értékközösséget vállalt, az tette tönkre ezeket a családokat.

Több mint egymillió családot sodortak a lehetetlen körülmények közé. Szilágyi György képviselőtársammal egyetérték, azon kellene dolgoznunk és azt kell mérlegelnünk, hogy hogyan tudjuk a legtöbb család számára a megoldást megtalálni. De megtaláltuk, mi egymillió családot segítettünk meg azokkal az intézkedésekkel, amiket ön látszatintézkedésnek minősít, képviselőtársam.

Látszatintézkedésnek minősít 1200 milliárd forintot, amit visszaadtunk a magyar embereknek, elszámoltattuk a bankokat, lehetőséget teremtettünk arra, hogy végtörlesszenek, lehetőséget teremtettünk arra, hogy ingyen előtörlesszenek, szabályoztuk az árfolyamokat, és egy csomó olyan intézkedést hoztunk, amelyek közül önök - még MSZP-s képviselőként ült itt, a parlamentben - egyetlenegy sem támogattak. Ön személyesen sem támogatta ezeket az intézkedéseket.

Ne kérjen számon a magyar kormányon olyan dolgot, amit ön nem támogatott, és ne kérjen olyan dolgot számon, amit az ön pártja idézett elő ebben az országban, és az ön pártja sodorta ebbe a lehetetlen helyzetbe családok százazreit.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bányai Gábor képviselő úrnak csak a következő körben van lehetősége felszólalni. Most Vécsey László képviselő úrnak adok szót rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már értjük, persze, mindenki érzi, hogy közeledik a választás

időpontja, tehát politikai ígéretetek formájában az ellenzék részéről különféle kritikák hangzanak el. Értjük, értjük, de azért az nagyon beszédes szerintem, hogy a szocialista frakcióból egyetlenegy képviselő az egész vitanap folyamán nem volt jelen. Azt gondolom, hogy ezt nyugodtan vehetjük beismerő vallomásnak.

Ennek egy kicsit talán ellentmond Demeter Márta képviselőtársam hozzászólása, amiben 2001-re eredezteteti a devizahiteles probléma keletkezését. Bánki képviselőtársam már felhívta a figyelmet arra, hogy ön is ennek a frakciónak volt a tagja. Én hadd egészítsem ki egy számadattal is. 2001-ben - csak hogy az emlékezetünket felfrissítsük - az vehetett fel devizahitelt, akinek igazolt devizajövedelme volt. Ez nagyon lekorlátozta a lehetőségeket, plusz párhuzamosan ezzel nagyon jó otthoneremtési kedvezményt, kamattámogatási, lakásvásárlási, lakásépítési lehetőségeket biztosított a kormány.

Tényleg csak zárójelben jegyzem meg, hogy a 2002-es kormányváltás után az akkori szocialista és szabad demokrata kormány számos tagja igen nagy összegű kamattámogatott lakáshittel vette át a kormányzást, utána nyomta meg a gombot, hogy köszönjük szépen, ezt a lakástámogatási rendszert megszüntetjük, bezárjuk egyszer és mindenkorra a magyar polgárok előtt, és vegye föl inkább a devizahiteleket boldog és boldogtalan, olyanok is, akiknek egyébként nincsen devizában jövedelmük. Mindez 2001-ben történt, és 2002-2003-ban már meg is szüntette a szocialista-szabad demokrata kormány ezt a lehetőséget.

Tehát a szám, amit ígértem, 2002-es adat, az akkori lakossági hitelek bontása: 307 milliárd forint volt a devizahitelek összege, és 1541 milliárd forint volt a forinthitelek, lakáshitelek összege. A devizahitelek aránya a teljes lakáshitelezésen belül mindössze 17 százalék volt. 2010-ben a kormányváltáskor ez, finoman szólva, megfordult: 6983 milliárd forint volt a devizahitelek összege, és 3434 milliárd forint volt a forinthitelek összege, 67 százalékra nőtt a devizahitelek aránya a lakáshitelezésen belül.

Az, hogy 2010-ben egyébként mit kellett volna tenni, mit lehetett volna tenni; sajnálom, hogy Staudt Gábor képviselőtársunk kiment, de ő is nagyjából ennek a gondolatmenetnek az alapján próbált kritikát megfogalmazni a kormány és a törvényhozás intézkedései kapcsán. Szóval, hogy mit lehetett volna tenni, és mit kellett volna tenni, ezt a kormányzati felelősség terhe nélkül, súlya nélkül nagyon könnyű ám mondani. Tehát az, hogy önöktől, a szocialista kormánytól 2010-ben milyen helyzetben lévő országot, milyen költségvetést örököltünk, az, hogy a Gyurcsány-kormány által az utolsó pillanatban a Nemzetközi Valutaalaptól felvett 18 milliárdot két év alatt kellett visszafizetni, és semmilyen könnyítést nem voltak hajlandóak az Orbán-kormánynak tenni, holott előtte néhány hónappal a Gyurcsány-kormány utolsó gazdasági-pénzügyi beszámolóját is cinkosan elhallgatták, nehogy úgymond belezavarjon a választások kimenetelébe.

Az Orbán-kormány semmiféle könnyítésben nem részesült, mindent azonnal a nyakába zúdítottak. Tehát az - és ezt jobbikos és LMP-s képviselőtársaimnak is mondom -, hogy 2010-ben mit lehetett és kellett volna tenni, finoman szólva is történelmietlen megközelítés. Inkább osztozom abban az álláspontban, amit Bánki Erik - egy kicsit helyeselve Szilágyi képviselőtársunk hozzászólását - kifejtett, hogy tudniillik törekedni kell arra, hogy lehetőség szerint minél több ember problémáját megoldjuk. Az, hogy mindenkiét, törekvésnek jó, azt hiszem, a világtörténelemben olyan még nem volt, hogy minden problémát vagy bármilyen problémát maradéktalanul meg lehetett volna oldani, de törekedni, egyetértek vele, mindenképpen szükséges erre.

Szeretném hangsúlyozni egyébként, hogy azt a törekvést, ami törvényekben nyilvánult meg, és 2010 óta a kormányzati felelősség jegyében ebben az országban történt, ezeket az intézkedéseket az ellenzéki pártok rendre elutasították, nem szavazták meg, sem az MSZP, többnyire a Jobbik sem és az LMP sem. Tehát egy kicsit csöbörből vödörbe került képviselő asszony, hiszen egy olyan frakcióból ült át, amely okozója volt a devizahiteles válságnak, egy olyan frakcióba, amely egyébként semmilyen intézkedést nem támogatott, ami arra lett volna hivatott, hogy megoldja a devizahiteles problémát.

Engedjék meg, hogy a konkrét intézkedések közül a végtörlesztésről mondjak néhány adatot - lehetett volna, kellett volna. A 2010-es választásokat követően a Fidesz-KDNP-kormány első intézkedéseként a kilakoltatási moratóriumot hirdette meg, és ezt követően került bevezetésre intézkedésor gyanánt az árfolyamgát, majd a végtörlesztés, és mostanra, mint képviselőtársaim elmondták, eljutottunk ismét a moratóriumhoz és a családi csődvédelem intézményéhez. A végtörlesztés bevezetésével arra nyílt lehetőség, hogy a már megállapított devizaárfolyamokon tegyék lehetővé a fennálló devizahitelek forintban történő egyösszegű visszafizetését, a bank pedig semmilyen költséget ne számíthasson fel az átváltással és az egyösszegű visszafizetéssel kapcsolatban.

Ha ez nem segítség, akkor mi a segítség a devizahiteleseknek? Én az előző ciklusomban a fogadóóráim nagy részén gyakorlatilag mondhatom, minden fogadóórán devizahiteles problémákkal találkoztam, azzal jöttek hozzám az emberek. Most, ebben a ciklusban a múlt heti fogadóórán volt egyetlenegy devizahiteles problémás, az is egy gépkocsi-vásárlásos devizahitel-probléma volt. Tehát a saját személyes képviselői tapasztalatom is azt mutatja, hogy a probléma erőteljesen csökkent, zsugorodott.

(18.30)

Bizonyára önök is emlékeznek, hogy a kormány 2011. szeptember és 2012. február között, tehát az első költségvetés... - költségvetés? 2010-es költségve-

tés nem is volt, októberig volt meg a költségvetés, tehát még egy kormányváltás évére vonatkozó költségvetést is meg kellett alkotni. Tehát 2011. szeptember és 2012. február között tette lehetővé, hogy a jelzáloghitellel rendelkező adósok hitelüket kedvezményes árfolyamon fizessék vissza. Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXXI. törvény eredményeként elmondható, hogy többek között a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvénybe beépítésre került a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés lehetősége, amennyiben annak feltételei teljesülnek. Meg kell jegyezni, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete adatai szerint majdnem 170 ezer devizahiteles törlesztette 1354 milliárd forint értékű devizahitelét fix árfolyamon, így esetükben megszűnt a devizakockázati kitettség, miközben a végtörlesztés nyomán az érintett devizahitel-állomány közel negyedével csökkent. Mi ez, ha nem segítség a devizahitelesek egy jelentős csoportjának?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ismétlem, közel 170 ezer adós élt a végtörlesztés lehetőségével, amely kedvezmény az adósoknak összesen 370 milliárd forint megtakarítást eredményezett. Ez mind ott maradt a devizahiteleseknél. Egy adós átlagosan - ez egy nagyon érdekes szám - 2 millió 176 ezer forint kedvezményben részesült az alacsonyabb árfolyamnak köszönhetően, mi több, 2012 tavaszára ezzel párhuzamosan 5400 milliárd forintra csökkent a devizahitelek állománya, arányuk a lakosság hitelein belül pedig 2007 után először 60 százalék alá került. Amit az imént Demeter Márta képviselőtársamnak mondtam, érdemes összevetni ezekkel a számokkal. Tehát 2012 tavaszára két év alatt a 67 százalékról 60 százalékra sikerült levinni a devizahitelek arányát.

Úgy gondolom, hogy az adósmentő állami intézkedések sok embert kiemeltek abból a helyzetből, amibe elsősorban a devizaárfolyamok juttatták őket, és remélem, hogy a felszólalásomban bemutatott számok, tények mindezt igazolják is. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az évszázad pénzügyi átverése kapcsán képviselőtársaim innen a Jobbik padsoraiból vagy éppen az LMP soraiból nagyon sok mindent elmondtak, nagyon sok minden olyan igazságot elmondtak, ami rávilágít ennek az egész disznóságnak a teljes morális abszurditására, megvilágítja azt, hogy a - nyugodtan fogalmazhatok így - a jogipatkány-méret is simán kiverne volna vagy kiveri az az egész fölháborító gyalázat, amit a magyar emberekkel devizahitelezés címszó alatt itt az elmúlt években meg tudtak csinálni.

Gyalázat és fölháborító az, hogy nincs itt az a szocialista frakció, amelyik elszabadította ezt a nem-

zetgyilkos örületet Magyarországon, fölhasználva egyébként azt a kiskaput, amit még 2001-ben Orbán Viktorék kormánya nyitott számukra. Nincsenek itt a szocialisták, szégyen, gyalázat! Remélem egyébként, hogy a hitelkárosultak és azok az emberek, akik még egy kicsit bíztak bennük, ezután elveszítik bennük minden bizodalmukat, mert ezt érdemlik ők is és nem többet.

Önök sem érdemelnek egyébként ennél sokkal többet, hiszen mondjuk, augusztus 21-én is világosan kiderült, hogy hogyan állnak ehhez az egész témához, amikor bojkottálták a devizahiteles ülést *(Dr. Völner Pál: Az CEU volt!)*, mondván egyébként azt, hogy Soros hívta össze. *(Dr. Völner Pál: CEU volt!)* A nagy fenét Soros hívta össze! Soros, úgy egyébként az általam nem különösebben kedvelt, vagy a Jobbik frakciója által nem különösebben kedvelt valutaspekuláns egyszerűen azon kezdett el mesterkedni, hogy ő majd megmenti a magyar hitelkárosultakat?

Képviselőtársam! Államtitkár Úr! Ne vicceljünk! Azért ez nonszensz, tehát ez tényleg már a Monty Pythonba való abszurditás lenne. Nem erről volt szó. Önök nem jöttek el, bojkottálták ezt az ülést, ahelyett egyébként, hogy ezt a bojkottot akkor vezették volna be, amikor a saját érdekükben, saját magukra szabva hoztak, mondjuk, a saját oligarcháiknak kedvezve ilyen-olyan törvényeket, rájuk szabva, akkor kellett volna az ilyesféle bojkottal élni!

Azt is elmondták itt kormánypárti oldalról, hogy az egész nem több, mint bolhacirkusz. Vécsey képviselőtársam mondta az előbb, hogy a képviselői fogadóórakon már nem nagyon találkozok ilyen ügyekkel. Én viszont találkozom ilyen ügyekkel, nap mint nap belefutunk a hitelkárosultak tragédiájába, a kálváriájába, amikor elmondják bizony, hogy ez az ügy nem oldódott meg. Hiába mondják önök, hogy senkit nem hagytak az út szélén, dehogynem! Nemhogy az út szélén hagyták, hanem belelőkték adott esetben az árokba.

Történelemtanárként akkor fölhoznám az ókori Spártához kapcsolódó történeteket a Taigetoszról, amikor az életképtelennek ítélt csecsemőket belehajították a hagyomány szerint a szakadékba. Önök is így csináltak nagyon sok olyan magyar emberrel, aki ezt a sorsot egyébként nem érdemelte meg. Meg kellett volna őket menteni. Nem botránykeltés itt az ellenzéki képviselőknek a felszólalása, szó nincs ilyesmiről. A valóságot szeretnénk bemutatni, azt a valóságot, amit önök az elefántcsonttoronyukon kuporogva, rózsaszín üvegbúra alól nem mindig akarnak észrevenni. Ezt a valóságot, ennek a valóságnak a szavát hozzuk ide a parlamentbe.

Azt is mondták, hogy az egész elképzelés, amit a megoldás kapcsán mi fölvezeltünk, az valamiféle bolsevik megoldás lett volna. Nem, kormánypárti képviselő hölgyek és urak, a bankok viselkedtek aljas bolsevik módjára. Mondjuk, még a nagyszüleim idejéből ismerős volt az a gyakorlat, amikor mindent vittek a parasztembertől. Igen, így működtek a bankok a végrehajtások során, ők viselkedtek sok eset-

ben bolsevikként, és hajtották ezeket a sok esetben semmiről nem tehető magyar embereket az egzisztenciális mézárszékre, amit önök nagyon sok esetben nem tudtak megakadályozni.

Ami pozitív előrelépés volt, nyilvánvalóan egyébként támogatható dolog, elfogadtuk itt a moratórium meghosszabbítását is, de kérdezem én, akiket mondjuk, 7-én vagy most november 8-án vagy 10-én fognak kilakoltatni: ők nem fognak megfagyni a télen, nem fognak fájni? Dehogynem! Nagyon szép dolog egyébként április végéig meghosszabbítani a kilakoltatási moratóriumot, de önök is tudják, hogy ez a problémát csak elkeni, elodázza, de nem oldja meg. Viszont megoldás kellene ezeknek az embereknek, amiről önök hallani sem akarnak, mert nem akarják.

Nem akarják meghallani azt, hogy igenis 900 ezer végrehajtás van folyamatban, nem akarják meghallani azt, hogy adott esetben kéthetes gyermekkel lakoltatnak ki Magyarországon családokat, ami mindennek a gyalázata, mindennek az alja. Nem akarják meglátni a végrehajtói túlkapásokat, nem akarják meglátni azokat a családi tragédiákat, amelyek emögött vannak, és nem akarják azt sem meghallani, hogy 100 ezer otthon van Magyarországon veszélyben, hiszen a 90 napon túli késedelmes fizetések száma ekkora.

Azt sem akarják meghallani, vagy az sem hangzott el itt az önök részéről, hogy az MNB hitelfedezeti lakóingatlanok értékesítéséről szóló statisztikái azt jelzik, hogy havonta ezer család veszíti el az otthonát Magyarországon. Ennyire oldották meg önök ezt a kérdést. Arról sem beszéltek, arról is csak mi beszélünk, hogy hogyan fordulhatott elő, hogy a százötven-egynéhány forintjával fölvelt svájci frankos hiteleket, devizahiteleket 256 forinton kellett nekik törleszteni. Erről kellett volna, tisztelt képviselőtársaim, még beszélni és a megoldásról, arról, amit a Jobbik javasolt: felvételtől árfolyamon forintosítani ezeket a hiteleket, tehát nem 256 forinton, hanem mondjuk, százötven-egynéhány, 160 forinton, és arról, hogy a moratóriumot nemcsak november 15. és április 30. között kell érvényesíteni, hanem mindaddig, amíg végső megoldás nem születik ebben a gyalázatos ügyben.

A megoldásról, a végrehajtói túlkapások megfékezéséről kellett volna beszélni, és arról egyébként, hogy miért is jelentene, mondjuk, az ilyesféle tragédiáknak megoldást Magyarországon az a béruniós kezdeményezés is, amit szintén nem akarnak meghallani önök. Nem akarják meghallani azt, hogy a magyar emberek nem valamiféle hedonizáló életstílus miatt keveredtek ilyen hitelválságba, hanem egyszerűen azért... Mit ingatja a fejét, államtitkár úr? Nehogy már ne így legyen! Dehogynem! A magyar emberek abban a nyolc évben, amit itt a szocialisták levegényeltek, illetve az azt követő hét és fél évben nyomorodtak meg, akkor váltunk Európa szegényházává. Egy átlagos lengyel háztartás vagyona kétszer akkora, mint egy átlagos magyar családé, kérem szépen.

(18.40)

Az úgynevezett Big Mac-index, hogy egyórányi fizetéséből mennyi Big Macet tud vásárolni a honpolgár, az Bukarestben és Budapesten ugyanakkora. Ennyit a fellendülő, gyarapodó, erős, büszke, európai Magyarországról. Arról kellene beszélni, hogy önök miért kötöttek paktumot a Bankszövetséggel, és mondjuk, ennek az egész szervezetkifosztási mechanizmusnak a bűnösei miért nincsenek ott a vádlottak padján.

Erről kellene beszélni! De teljesen egyértelmű, hogy itt a bűnös részről való empátiát hiába várják a magyar emberek. Miért is? Miért is várnák? Kitől várhatnák itt a megértést? A Követeléskezelőtől? A Követeléskezelő elnökétől, aki majdnem 50 millió forintot visz haza éves szinten, és mellé kap még év végén 9,3 millió forint prémiumot? Attól a bankszövetségi elnöktől kellene várni az empátiát, amelyik Biszku családjában szocializálódott? Annak a Biszkunak a családjában, aki az úgynevezett puha diktatúra kemény ökle volt? Az '56-ot követő megtorlások egyik fő felelőse. Attól a bankszövetségi elnöktől kellene várni az empátiát, aki a Világbank egyik vezetője vagy befolyásos funkcionáriusa volt annak idején? Bogár László ajánlotta egyébként John Perkins könyvét, Egy gazdasági bérgyilkos vallomásai című könyvét, ami a Ráció Kiadónál jelent meg emlékeim szerint talán 2006-ban, tisztelt képviselőtársaim! Világosan leírja azt ebben a könyvben, hogy miféle szervezet ez a Világbank. No, aki ilyen helyen szocializálódott, attól semmi jót ne várjanak a magyar emberek.

Vagy attól a Matolcsy Györgytől, aki azt mondja, hogy állítólagos hitelkárosultokról van itt szó? Relativizálja ezeknek az embereknek, ezeknek a családoknak az elképesztő nyomorát, szociális tönkretételét? Akinek az MNB-s alapítványában ott halmozódik százmilliárd forint számra az az összeg, amit nyertek ahelyett egyébként, hogy a károsultakat próbálnak valamiféleképpen kisegíteni ebből? Vagy attól a Kövér Lászlótól várják az empátiát, aki egy lakossági fórumon egy fölháborodott embernek, egy magyar embernek, egy devizakárosultnak azt mondja, hogy ön vette fel a hitelt. Ennyi? Itt kellene egy kis megértés, hogy nem valamiféle tücsökmentalitás miatt vették fel magyarok százezrei ezeket a hiteleket, hanem azért, mert nem volt más lehetőségük arra, hogy egyről a kettőre jussanak; azért, hogy normális körülményeket teremtsenek a családjuknak.

Kitől kellene várni itt az empátiát és a megértést? Miniszterelnök úrnak a vejétől, aki a kedves feleségével egy 369 millió forintos és még felújítandó villába költözik? Mit tudnak egyébként ezek az emberek az átlag magyaroknak a mindennapi keservéről és nyomorúságáról? Semmit! Tehát ötőlük empátiát várni ilyen formában teljes mértékben felesleges.

Sokszor előjön az, hogy kérjünk bocsánatot. Ugye, azt is mondták, kérjen Vona Gábor bocsánatot a nyugdíjasoktól. Most szombaton Csokonyavison-

tán egy lakossági fórumon találkoztam egy nyugdíjas bácsival, aki amiatt kesergett, hogy tulajdonképpen az egész nyugdíját viszik, nem marad pénz gyógyszerre, csak azért, mert annak idején a feleségével úgy döntöttek, hogy a gyermekeknek segítenek, és besegítenek a lakásvásárlásba. Ótőle ki fog bocsánatot kérni? Ki fog bocsánatot kérni azoktól az elmenekült százezrektől, akik Magyarországot amiatt hagyták itt, hogy ki tudja fizetni a galád bankoknak azt a hitelt, ami ilyen törvénytelen formában szakadt oda a nyakukba? Ki fog bocsánatot kérni az öngyilkosságot elkövetettek családjaitól, akik itt maradtak árván, özvegyen? Lehet ezen vigyorogni egyébként, de ki fog bocsánatot kérni a megnyomorodott embereknek a tízezreitől, százezreitől?

Képviselőtársaim, ezen kellene elgondolkodni, és nem játszani itt, mondjuk akkor Pangloss mesternek a tanítványát, aki szerint Voltaire Candide-jában „minden nagyon szép, minden nagyon jó, és ez a világ a létező világok legjobbika”, úgy Leibniz után szabadon. Önök is így vannak ezzel, és úgy gondolják, hogy ez a kormány a létező kormányok legjobbika. Nem így van. Gondoskodunk róla, hogy ezt be is bizonyítsuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Jelentkezőt nem látok, de Demeter Márta képviselő asszony 1 perc 7 másodperc erejéig, majd utána Bánki Erik képviselő úr. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Képviselőtársaim! Sokan felelősek a kialakult helyzetért, de azt hiszi ez a kormány, ez a kormányzó párt, hogy el tudja magától hessegetni a felelősséget? Hét és fél éve kormányoznak, nem oldották meg a helyzetet. Ha akarták volna, megoldották volna, úgyhogy ne hazudozzanak!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bánki Erik képviselő úr következik. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Továbbra is folytatnám, amit az előző kétperces hozzászólásomban elkezdtem. Demeter Márta képviselő asszony felszólalására szeretnék reagálni, illetve az időkerete most már lejárt, de vitán kívül szeretném, ha elárulná nekem, hogy mégis hogy gondolta: 1800 milliárd forintot miből, hogyan, melyik költségvetésből? Ön nem ült itt a parlamentben, mikor a magyar parlament elfogadta a 2018-as költségvetését? Ön nem tudja, hogy mennyi a költségvetés főösszege, képviselő asszony? 20 000 milliárd forint. Az 1800 milliárd forint, amiről ön beszélt, az a költségvetésnek a 9 százaléka. Kitől vesz el? A szociális területtől, a tanároktól, az egészségügyből? Honnan fog elvenni pénzt, képviselő asszony?

Azért nem úgy működik ám, hogy leülünk egy asztalhoz egy papír elé, kitalálom, hogy mire lenne jó

pénz, és akkor pénzt gyártok. Azt valahonnan el kell venni! Hát, a költségvetési hiányt nem fogja tudni túlszárnyalni. Tudom, hogy ön ehhez szokott az MSZP padsoraiban, hogy nem számít, majd kozmetikázzuk az adatokat, meg majd hazudozunk, és majd csalunk, meg mindenféle ilyen dolgot csinálunk azért, hogy ne induljon ellenünk kötelezettségszegési eljárás.

De ez ma már nem működik, képviselő asszony. Ami a Gyurcsány-kormány idején működött, az ma már nem működik. Nem lehet átverni az Európai Bizottságot és az Európai Uniót. Tehát ne tévessze meg az embereket, ne beszéljen olyan zöldségeket, aminek semmilyen alapja nincs! Vagy, ha beszél, akkor mondja meg, hogy honnan! 1800 milliárd forint rengeteg pénz.

Azt a költségvetésből nem tudja előteremteni, 2018-ban biztos, hogy nem, még akkor sem, ha a választók úgy döntenének, hogy önök kormányozhatnak. A választóknak szerencsére ennél azért sokkal több bölcsességük és józanságuk van. Tehát ilyen habók állításokra nem fognak felülni, és teljesen biztos vagyok abban, hogy ezeket az egyébként megalapozatlan és semmiféle konkrétumot nem tartalmazó lözungokat senki nem veszi komolyan.

Szabó Timea képviselő asszonyra is még reagálnék szívem szerint, hiszen ő is mondott egy-két érdekes dolgot, de ezt majd a következő ütemben tesszem meg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr következik kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Az előző felszólalásomban arról beszéltem, hogy egy minimumban egyet kellene értenünk. Nehéz lesz ám úgy egy minimumban egyet érteni, amikor Ander Balázs képviselőtársam, én úgy gondolom, minden szavával szinte egyet lehetett érteni, amit elmondott, és közben ön, államtitkár úr a kormányt képviseli jelen pillanatban, cinikusan hátradőlve, nevet azon, amikor itt emberek tönkretételéről és családok tönkretételéről beszélünk. Államtitkár úr, felháborító az ön viselkedése ezen az egész vitanapon, most is ugyanazt csinálja. Ön folyamatosan, cinikusan nevet az arcunkba, és ezzel belenevet annak a több százezer devizahitelesnek is az arcába, akiket önök nem mentettek meg. Lehet ezen mosolyogni, államtitkár úr, lehet cinikuskodni. Szégyellje magát, nekem az a véleményem, a kormány képviselőjében szégyellje magát, ahogy viselkedik! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Völner Pál államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért kértem szót, mert képviselő úr és néhányan már nem

először próbálják meg gyakorlatilag olyan érzelmi síkra vinni a beszélgetést, aminek semmi köze ahhoz, hogy én folytatok egy magánbeszélgetést az alatt, míg önök képtelen dolgokat állítanak; az, amivel meg akarnak rágalmozni, hogy én kiszolgáltatott sorsú embereken gúnyolódnék vagy mosolyognék. Az önök erőfeszítése nevetséges egyébként, hogy a legelesettebbeket akarják pajzsként maguk előtt tolni. Nem ismerik el a kormányzati intézkedéseket, képtelenségeket beszélnek.

Gyöngyösi képviselő úr például önkormányzati adósságokat vizionált, holott pontosan ez a kormány volt az, amelyik átvállalta az önkormányzati adósságokat, és kizárólag belügyminisztériumi engedéllyel vehetnek fel adósságot, gyakorlatilag a korábbi 1300 milliárd forint helyett. Működésre nem vehetnek fel hitelt, gyakorlatilag fejlesztésekhez vehetnek fel, és a töredéke lehetséges csak a mai viszonyok között, hogy törleszthető formában felvegyenek hitelt.

Ilyen ténybeli tévedésektől hemzsegnék a felszólalások, az pedig, hogy megrágalmaz azzal, hogy én gúnyolódnék azokon, akik a legelesettebbek ebből a helyzetből eredően, ezt kikérem magamnak. Meg kikérem a kormány nevében is, hogy a kormány ne törődne azokkal. Pontosán az expozéban elmondott adatokból nyilvánvaló volt, hosszú évekig tartó folyamatról beszélünk.

(18.50)

Azonkívül: az eladósodottság. Devizahitelt ma nem vehet fel Magyarországon magánszemély úgy, hogy nem devizában van a jövedelme. Ezt önök is nagyon jól tudják, ez a parlament fogadta el. Hogy ez a kormány azt támogatná, hogy itt elszaporodjon az adósság? Képtelenség! Gondoljunk a CSOK-rendszerre, ahol támogatásokat ad a kormány. Nem hitelt, nem ilyen-olyan kamat meg nem tudom, milyen feltételek mentén.

Mondtak olyanokat, hogy vissza kellene forintos állapotba állítani a devizahiteleket a felvételtől állapotban. A bevezetőben is elhangzott, hogy akkor a forinthitelek kamata 14-18 százalék volt éves szinten, tehát ha forinthitelt adnánk, azt számítanánk át, az értelemszerűen azt vonná maga után, hogy az akkori kamatszinten kellene elszámolni, ha önök az árfolyamra hivatkoznak. Sokkal nagyobb adósságokat és hátralékokat keletkeztetnénk, mint amiről szó van. Ezért mondom, hogy egy kis tárgyilagosságot szeretnék kérni önöktől, amikor együttműködésről és minimumról beszélünk.

Ha félreérthető voltam, akkor akár elnézést is kérek Ander Balázs úrtól. Mélyen egyetértek azzal, hogy a 2002 és 2010 közötti nyolc év - ahol a költségvetés hiánya elérhette akár a 9 százalékot is, ahol a családok eladósodtak, ahol a munkahelyek százezrei szűntek meg - az országnak az egyik legszörnyeteljesebb korszaka.

Bocsánat, csak azért kértem szót, mert megszólítottam, de köszönöm elnök úr, a többieknek hagy-

nám a terepet, hátha szólni kívánnak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt tovább haladnánk, jegyzői bejelentés következik. Megadom a szót Móring József Attila jegyző úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Köszönöm. Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) számú országgyűlési határozat 37. § (6) bekezdése alapján a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a devizahitel-károsultak érdekében szükséges lépésekről szóló V/17955. számú időkeretes vita során a 2017. november 6-ai hétfői ülésnapon a fennmaradó időkeretét teljes egészében a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportjára átadja. Dr. Latorcai János frakcióigazgató.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Hadházy Sándor képviselő úr következik.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vita vége felé járunk. Ha jól látom, a szocialistáknak még van 45 perc szabadidejük. Szerintem most már eleget gondolkodtak azon, hogy előálljanak valami okos dologgal.

Ha visszaemlékszünk, hogy mi történt az 1990-es évek elején, akkor eszünkbe jut az, hogy az önkormányzati törvény valamikor 1990 augusztusában született meg és szeptemberben lépett hatályba, és azt követően az önkormányzatok megkapták ajándékba azt a hatalmas nagy lehetőséget, hogy a régi tanácsi ingatlanokat kezelésbe vegyék, tulajdonba vegyék és gazdálkodjanak velük. Nem tudtak velük gazdálkodni, mert egy csődtömeg volt, olyan állapotok voltak, amelyek csak egyetlenegy értelmes utat engedtek meg, ez pedig az volt, hogy vigye, aki akarja azt az ingatlant. Elővételi joga volt a benne lakónak, s különféle kedvezmények után gyakorlatilag a vélt vagy valós forgalmi érték töredékéért kaphatták meg ezeket az ingatlanokat.

Innen indult a lakásgazdálkodás újkori története, történelme, és igazából 1999-ig nem nagyon történt semmi ebben a kérdésben. Semmi! Azt követően az első Fidesz-kormány volt az, amelyik fölfedezte, hogy ez létező probléma, és kereste a megoldást. Több lehetőséget is látott. Az egyik az önkormányzati bérlakásépítési program. Ha esetleg még valaki emlékszik rá, akkor ez nagy érdeklődést váltott ki az önkormányzati világban, és nagyon sok önkormányzat, elsősorban a nagyobb települések, városok éltek ezzel a lehetőséggel, és épültek önkormányzati bérlakások. Ez nem volt elegendő a hatalmas nagy probléma kezelésére, orvosolására, éppen ezért elindult egy kedvező lakáshitelrendszer 3 százalékos kamatozással, amely nyilvánvalóan a jegybanki alapkamathoz volt kötve, és kiszámíthatóvá tette a lakosság számára az otthonteremtést.

Ez a program emlékeim szerint 2001-ben indult el, és 2002-ben, a választási kampány idején megszólaltak különféle politikai erők, és ha jól emlékszem, akkor Medgyessy Péter miniszterelnök-jelölt mondta azt, hogy megőrizzük ezt a programot, sőt továbbfejlesztjük. Hát, ez az őrzés nagyon rövid ideig sikerült, közel egy esztendeig, és aztán továbbfejlesztették, ami azt jelentette, hogy a forrásokat gyakorlatilag kivonták mögüle, azt mondták, hogy a költségvetés jelenlegi helyzete nem teszi lehetővé ennek a további finanszírozását, ezért megszüntették, és tulajdonképpen innentől kezdődött el a lakosság kálváriája, mert a lakosság kereste a megoldást, hogy hogyan lehetne a meglévő otthonát felújítani, bővíteni, esetleg újat teremteni.

Ez egy hatalmas nagy keresletet jelentett a piacon, és az akkori szocialista kormányzat egy nagyon egyszerű választ adott erre a keresletre, erre a kérdésre, azt mondta, hogy ott van a devizahitel. Ha nektek drága a forint hitel, amelynek a kamatai bőven 10 százalék fölött jártak, akkor tessék felvenni a devizahitelt, kínálták is, és nagyon sokan éltek ezzel a lehetőséggel, de igazából nem gondolták ők ezt végig. Egyértelműen az akkori kormányzat felelőssége volt, hogy ezt mindenféle korlát és fék nélkül a lakosság rendelkezésére bocsátotta. Az üzleti világ, a bankok természetesen éltek ezzel a lehetőséggel, megszimatozták, hogy ez egy jó üzleti lehetőség, és egy nagyon gyors felfutása volt ennek az egész hitelnek.

Sajnálatos módon a 2008-as pénzügyi válság nagy kijózanodást hozott nemcsak az Egyesült Államokban, hanem egész Európa-szerte, így Magyarországon is, és akkor szembesültek a hitelfelvevők - legyen az lakáshitel, legyen az vállalkozásfejlesztési hitel, jelzáloghitel, eszközvásárlási hitel, gépkocsihitel, sok mindenre kínálták ezt a hitelt, amivel nagyon sokan éltek - a valós helyzettel. Akik jelzálog típusú hitelt vettek fel, azok húzták a rövidet.

Ezt a helyzetet örökölte meg a második Fidesz-kormányzat 2010-ben, szembesült ezzel, ugyanakkor tisztában voltunk azzal is, hogy az ország milyen állapotban van, milyen pénzügyi, gazdasági állapotban, és mekkora rettenetes nyomás nehezedik a kormányzatra úgy belülről, mint kívülről, s igenis kerestük a megoldást. Nagyon sok frakcióülésen folytattunk kemény vitákat arról, hogy milyen irányban induljunk el akár a költségvetés rendbetétele kérdésében, akár pedig ezen hitelállomány kérdésében.

Számos lépést tettünk, és igenis megvolt a szándék és az akarat a Fidesz-kormányokban, hogy ezeket a kérdéseket rendbe tegyék és orvosolják. Azt tudom önöknek mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy rendkívül sok eredményt érthettünk el, de az egyértelmű, hogy minden egyes problémát, minden egyes gondot a mai napig nem sikerült megoldani. Ezt nem vitatjuk. Továbbra is keressük annak a lehetőségét, hogy hogyan tudjuk ezeket a problémákat kezelni és orvosolni. Meghallgattuk önöket is, de sajnálatos módon értelmes, járható utat nem találunk, tisztelettel képviselőtársaim.

Nagyon nagy kíváncsisággal hallgattam végig én személy szerint az egész vitát. Viszont a névrokonom nem volt ilyen türelmes, és Szél Bernadett is elég gyorsan elviharzott, miután elmondta a kis mondkáját. Úgy gondolom, hogy ez sokkal többet érdemel, mint a mai napon hallott, lefolytatott vita, és én a magam részéről partner vagyok abban, hogy ezt továbbgondoljuk.

(19.00)

De csak értelmes módon; de csak úgy, olyan stílusban, hogy ne azzal kezdjük a felszólalást, hogy a másik oldal gazember. Mert ebből értelmes párbeszéd nehezen fog kialakulni. Ez a helyzet. A politikát tanulni kell és gyakorolni kell. Én megértem; én is voltam kezdő politikus, és biztosan követtem el számos hibát, de ez egy olyan súlyú kérdés, ahol nem szabad már ilyen típusú hibákat sem ejteni. Ezért azt javaslom, hogy próbáljunk meg értelmes párbeszédet, értelmes megoldásokat hozni, és próbáljunk meg segíteni, nem mások kárára, hanem a jelenlegi, szerencsétlen helyzetben lévő öröme a megoldást megtalálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik). Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon már talán minden olyan elhangzott, ami a devizahitelezés problémájával kapcsolatosan általában el szokott hangzani. Azonban kevés volt a fókusz, amit egy-egy körzetnek, vagy egy-egy földrajzi résznek, az ott élők problémáival kapcsolatosan tudtunk kiemelni. Voltak képviselőtársaink, akik a választókerületi fogadóóráikról számoltak be, hogy milyen intenzitással jöttek ezek a panaszok.

Én is úgy néztem ezt az ügyet, amikor a vitanapra készültem, hogy mi az, ami a karcagi, a nagykunsági embereknek vagy akár a tiszafüredi embereknek fontos, mi az, ami az ő vállukat nyomja igazából ebben a vitában. Legelőször onnan kell megnézni, hogy honnan is tudunk kiindulni, hogy kell-e változtatni a helyzetükön, ha a devizahitelekről beszélünk és azok problémájáról, és ha igen, akkor hogyan lehet. De ennek a kiindulópontja talán az, hogy meg kell nézni, milyen lehetőségeik vannak egyáltalán az embereknek kitörni ebből a pénzügyi krízishelyzetből.

Hiszen azt nem szabad elhallgatni, hogy bizony ez egy pénzügyi nyomás minden családon, a hozzátartozókon. Bármennyire is úgy gondoljuk, hogy kezelhető egy hitel, egy hitelnek azért az életben való kiszámíthatatlan folyamatok miatt mindig van egy pénzügyi terhe, nehézsége. Pláne azoknak, akik egy devizahitelezés után, egy nagyon nagy törlesztőrész-

lettel és egy még nagyobb, az eredetnél is jóval nagyobb hitelteherrel néznek szembe, és mind a mai napig próbálnak adott esetben törleszteni.

Mert miből lesz a hiteltörlesztés? Abból lesz a hiteltörlesztés, amit az ember haza tud vinni keresetként. Ha a Nagykunságot és Jász-Nagykun-Szolnok megyét nézzük, sajnos nem állunk túl jól a bérekben. Bár a kormány többször elmondta, hogy micsoda bérfelzárkózás volt, és a mai napon talán el is hangzott európai összehasonlításban, hogy a kormány álláspontja szerint milyen feltűnően nagy felzárkózás volt európai viszonylatban a béreknél, milyen nagy fejlődést sikerült elérni, ezt az ott helyben élők nem igazán érzik.

Utánanézzve, utánajárva az átlagos kereseteknek, azt láthatjuk, hiszen ezen a környéken nem kifejezetten jól fizető állásokból élnek az emberek, nem multicégek vezérigazgatói, nem bankokban tisztségviselők, hanem általános, normális foglalkozásúakról, vagy tanárokról beszélünk, vagy gépjárművezetőkről, vagy bolti eladókról, árufeltöltőkről, vagy egyszerű biztonsági őrökről, rendőrökről beszélünk. Az ő fizetésük egyébként az alacsonyabb régióban szór, nem is beszélve, mondjuk, az egészségügyi dolgozókról.

Egy részüknek bruttó 150 ezer vagy bruttó 220-230 ezerből kell megoldania mindazt, ami a család terhe. Természetesen, ha van egy másik kereső fél, az még ideálisabb eset. De vannak a megélhetés költségei, a lakhatási költségek, a család fenntartásának költségei, ebből kell valahogy beosztani mindazt a nagy terhet, amit a nyakukba vettek. Így nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Nagykunságban nem igazán van jó helyzet bérek tekintetében. Az ország egyik legrosszabb területe Észak-Alföld és ennek része Jász-Nagykun-Szolnok megye, illetve a Nagykunság is.

Itt az embereknek még azért a kevésért is nagyon meg kell küzdeniük, amijük van. De hát ebből nagyon nehéz boldogulni, éppen ezért ez egy másik problémát szült, és ez az elvándorlás nemcsak külföldre, hanem az országon belül is. Azt láttuk, illetve azt látjuk, hogy sokan a devizahiteles válság miatt, és ez a mai napon már szóba került, sokszor egészen Győr-Moson-Sopron megyébe mentek a mi megyénkben, sokan pedig meg sem álltak az országhatárokon. Felültek különböző multicégek kamionjaira, elmentek az Egyesült Királyságba dolgozni, és nem a szakképzettségüknek megfelelő, hanem az alatti, egyébként jó megélhetést biztosító állást találtak; pontosan azért, hogy tudják törleszteni azt az elszabadult hitelt, és tudják egyáltalán megtartani azt, amit megszereztek maguknak.

Hiszen mifelénk, de szerintem minden magyar háztartásban azt tartják, hogy a ház, az ember tulajdona a legnagyobb kincs. Ezek az emberek ezt próbálták megőrizni. Így hát olyan kényszerbe, egy olyan pénzügyi présbe kerültek, ami ahhoz járul hozzá, hogy gyakorlatilag elnépteleníti a vidéket. A saját becsülésünk szerint, naponta járva például Karcag városát, a papíron 20 ezres városban körülbelül, egyeztetve egyébként a hatósági szolgáltatásokat is

igénybe vevők számával meg az onnan felmerülő adatokkal, úgy lehet látni, hogy körülbelül 13 ezren laknak életvitelszerűen hétköznapi a településen. Egy részük vagy már csak lakcím szerint van ott, vagy jellemzően nem a városban él, hanem életvitelszerűen Budapesten vagy nyugat-magyarországi városokban, településeken él, és csak időszakosan jön vissza. Ez pedig egy folyamatosan szűkülő spirálba hozza ezeket a településeket, nem is beszélve a sokkal kisebb falvakról. Folyamatosan szívja el a levegőt a jól fizető állások elől, és szívja el a levegőt a reális és normális hiteltörlesztési lehetőségek elől.

De hogy emellé még mi kell? Hát, kell minden esetben munka. És ebben sem állunk jól. Jász-Nagykun-Szolnok megye országos összehasonlításban a második legrosszabb munkanélküliségi mutatókkal „büszkélkedik”. Ezt nem szabad mondani, a második legrosszabb munkanélküliség-rátával áll a szegénypadon. Lényegében Borsod-Abaúj-Zemplén előzi meg csak ebben az egyébként szomorú mutatóban. És vannak olyan településeink, például Kunmadaras, ahol az országos átlag háromszorosa a munkanélküliség, és vannak olyan Tisza menti falvak, ahol a település egynegyede nem lát munkát, mert nincs munkája.

Ezek a településeken hogyan lehet egyáltalán az embereknek bármifajta hitelt törleszteni? Ott, ahol munkalehetőség nincs, ott, ahol elment már gyakorlatilag a lakosság egy része, miből fog bárki maga körül megélhetést teremteni? Ez egyenes út szimplán ahhoz, hogy vagy csődbe mennek ezek a családok, vagy elveszítik a tulajdonukat, vagy kénytelenek elvándorolni akár az országon belül vagy akár külföldre.

Összességében tehát jól látható, hogy az adatok az ellen beszélnek, hogy minden, amit a kormány tett, valóban segítség lehet-e. Meg kell nézni, hogy hogyan alakulhatott ez ki. Többen elmondták, milyen jogi körülmények vezettek oda és milyen jogi környezet van. Azt kell mondjuk, hogy a jogi környezet meglátásom szerint cseppet sem javult. Mindaz, ami fennállt 2014 előtt, az azóta nem igazán mérséklődött, nem javult, és nem javította a helyzetét a valóban nagy problémával élő devizahiteleseknek.

Hogy egy személyes dolgot is elmondjak, kezdő ügyvédjelöltként és kezdő ügyvédként nem nekem jutottak a legjobb falatok, a legjobb munkák, és nem én voltam a legjobb ügyeket ellátó dolgozója az irodának. Természetesen a számlátrát meg kell járnia az embernek. Viszont volt lehetőségem találkozni azokkal a lakosokkal, akik a menthetetlen helyzetükben folyamatosan bejöttek és elmondták, micsoda gondba kerültek. Kívánnám sok képviselőtársamnak, de ne legyen senkinek ilyen, hogy 28-30 évesen az embernek 50 éves, illetve 45 éves, családot fenntartó, de gazdasági veszélyhelyzetbe került emberek síró arcát kelljen néznie és mondani neki, hogy egyszerűen nem tudjuk megoldani jogászként, nem tudjuk megoldani ügyvédként a problémát, mert a jelenlegi jogi állapot, jogi helyzet olyan, hogy képtelenség az ő problémájára bármilyen jó megoldást találni.

Ezt kellett végigélnünk, és higgyék el, képviselő-társaim, amiket önök úgy gondolnak, hogy megoldás volt, az nem megoldás. Most sem oldotta meg a javának a problémáját. Ezek az emberek most is pontosan ugyanazzal küzdenek. Ott van egy ugyanolyan vállalhatatlan nagyságú hitelük. Mindaz, aki egyébként árfolyamgátba belépett, most indul újra az egész, most néznek szembe azzal, hogy megint egy óriási, vállalhatatlan hitel van előttük, amit ki tudja, hogyan fognak törleszteni a saját béreikből.

Megint ugyanezek az esetek fognak előfordulni. Függetlenül attól, hogy a kormány mit nem tett meg, függetlenül attól, hogy az ellenzékben lévő és korábban kormányon lévő MSZP hol rontotta el, közös felelősségünk lenne, hogy a politikai barikádokon túl kitaláljuk azokat a megoldásokat, amelyek mindenki jogos elvárásai.

Ezek az asztalon voltak, ezt a devizahitelek, az érdekvédelmi szövetségeik, az egyes választópolgárok az ön, az ön, az ön választókerületében mind elmondták, hogy mit szeretnének. Ezt kellett volna meghallgatnunk, és ennek kellett volna itt papíron nyomának lennie, és ezt kellett volna papírra vetnünk. Az lett volna az igazi megoldás.

Mert jelen esetben sokkal inkább úgy tűnik, hogy önök kiszúrtak és ezáltal az egész Országgyűlés kiszúrt a devizahitelekkel. Lényegében fikarcnyit sem tudtunk segíteni rajtuk, volt egy szűk réteg, akinek talán nyújtott segítséget például az árfolyamgát jelensége vagy például a törlesztési lehetőségek, de senkin nem segített az, hogy egy mesterségesen megtalált magas árfolyamon kellett bármit is törleszteni.

(19.10)

Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy a társadalom java részét, amely ezzel a problémával küzd, egy reménytelen helyzetbe taszítottuk, egy reménytelen helyzetbe taszították mindazokat a Nagyknységban Tiszafüredtől Túrkevéig, Fegyvernektől Karcagig, akik a devizahiteleiket nyögik most is. Ezeknek az embereknek reális lehetőségük sincs arra, hogy az elkövetkezendő 15-20 évben ez alól a teher alól szabaduljanak, hiszen a kereseteik, a munkalehetőségeik egyáltalán nincsenek arányban azzal, amit még törleszteniük kell.

Képviselőtársaim, ezen kell majd dolgozni. Ez lenne most is a feladatunk, de ez lesz 2018-tól is a feladatunk, mert ez a probléma nem szűnt meg, ezt nem lehet a szőnyeg alá söpörni, ezen továbbra is dolgozni kell, és végleg meg kell találni azt a rendezési módot, amely méltányos, és amely mindenkinek segít. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából következik Vágó Sebestyén képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Így a vitanap vége felé nehéz már olyan dolgot mondani, ami nem hangzott el. Sajnos, nagyon sok szomorú tényt hallottunk, és hallottunk féligazságokat, sőt hazugságokat, illetve ellentmondásokat is.

A kormánypárti padsorokból mindig azt hallottuk, hogy mennyi mindent megtettek a devizahitel-károsultakért, és sokszor emlegették fel azt is, hogy például meghosszabbították most a kilakoltatási moratóriumot. Véleményem szerint a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása pont annak a cáfolata, hogy mindent megtettek a devizahitel-károsultakért, ugyanis ha mindent megtettek volna, akkor nem lett volna szükség a kilakoltatási moratórium meghosszabbítására. Akkor még mindig több százeres nagyságrendben nem lennének családok olyan helyzetben, hogy ilyen segítségre, egy ilyen álmegoldásra legyen szükségük ahhoz, hogy ne veszítsék el a fejük fölül a lakásukat.

Volt számos intézkedés, de a számos intézkedés vége felé mivel találkozhattunk? Találkozhattunk olyan példakkal, hogy a forintosítás után az adós hátraléka magasabb volt, mint az az összeg, amit felvett. Olyan állapotban volt magasabb a tartozása a szerződéskötéskor felvett hitelénél, hogy az ingatlan értéke el sem érte azt az összeg, ami jelenleg a hitel mennyisége annak az embernek, aki ebbe a csapdahelyzetbe belekerült.

Persze, lehet itt felelősségről beszélni, lehet arról beszélni, hogy esetleg lehetett meggondolatlan az, aki ezeket a hiteket felvette, de ha szembenéznünk azzal, hogy milyen kampánya volt ezeknek a hiteleknek abban az időben, illetve szembenéznünk azzal, hogy mivel találkozott az egyszerű hitelfelvevő, amikor segítségért folyamodott a bankokhoz, akkor azt mondhatjuk, hogy ez a felelősség minimális. Főleg, ha figyelembe vesszük azt is, hogy milyen következményei voltak az akkori hibás döntésének, milyen helyzetbe került azóta, és milyen helyzeteket kell a mai napig átélnie ennek a hibás döntésének a következtében, akkor azt mondhatjuk, hogy ha valamilyen szintű felelőssége volt is, azt már kamatos kamatos kamatostul visszafizette.

Nézzük meg, hogy még kik azok, akik bűnrészesek ennek a helyzetnek a kialakulásában! A kormány bűnrészes ennek a helyzetnek a kialakulásában. Több felszólalásban is elhangzott már, hogy a 2001-ben regnáló kormány is felelőse ennek, az akkori első Orbán-kormány, illetve az utána következő nyolc év kormányai is felelősei ennek a helyzetnek, és az elmúlt hét és fél év kormányai is felelősei azért, hogy nem találtak normális megoldást erre. És kik még a felelősei? A bankok. Ebből egyenesen adódik a következtetés arra, hogy kinek is kell tulajdonképpen vállalnia a még felmerülő problémákat, illetve ezeket a nehézségeket kinek kell százszázalékosan tisztázni, megoldania.

Ahogy már mondtam, a hitelt felvevő, a devizahitel-csapdában lévő emberek mind lelkiileg, mind anyagilag, mind emberileg többszörösen visszafizet-

ték azt, amibe akkor bekerültek, és amit akkor elkezdtek. Viszont itt van a kormány és itt vannak a bankok, akik még a töredékét sem fizették ki annak a bűnnek és annak a hibának, ha finoman akarnék fogalmazni, amit az elmúlt években, akár több mint egy évtizedben elkövettek. Tehát itt az ideje, hogy végre végérvényesen, normálisan és becsületesen, tisztességesen a kormány és a bankok vállalják a felelősséget a kialakult helyzetért. Nem az elmúlt évek talmi intézkedéseit vagy csak bizonyos rétegeket előnybe juttató és bizonyos rétegek számára elérhető megoldásokat kell előtérbe helyezni, illetve felszínre hozni, hanem tényleges megoldásokat kell hozni.

Államtitkár úrtól hallhattuk azt, hogy a jelenlegi kormány már nem esik bele ilyen hibákba, és más megoldásokat próbál találni az életkezdésre, más megoldásokat próbál találni arra, hogy akár fiatal párok, akár gyerekeket vállaló szülők ingatlanhoz, lakhatáshoz jussanak. Csak ezek éppen olyan csapdák és éppen olyan hazugságok, mint a nyolc év MSZP-s regnálás alatt felszínre hozott devizahiteles hazugságok. Államtitkár úr említette a CSOK-ot. A CSOK-ot ki tudja igénybe venni, a 10 plusz 10 millió forintot? A 10 plusz 10 millió forint mellé a jelenlegi árak mellett milyen mennyiségű hitelt kell felvenni ahhoz, hogy egy család otthont tudjon saját maga számára teremteni? *(Dr. Völner Pál: Vidéken nem.)* Mekkora összeg az, amiből ma Magyarországon a telek megvásárlásával, akár közművesítésével együtt, akár az építkezési költségeivel együtt egy új építésű házat fel lehet húzni? *(Dr. Völner Pál: Lakást is vehet.)*

Van sok olyan ismerősöm, aki belevágott ebbe, és azt mondja, hogy a 10 plusz 10 millió forint fölött ennél nagyobb összeget kell még beletenniük, és ennél nagyobb összeget kell még akár hitel formájában felvenniük. Ugyanolyan csapdahelyzetbe kerülhetnek, mint a devizahitelesek vannak most ennek az intézkedésnek a következtében.

Tehát lehet ilyeneket mondani, csak ez sem nyújt megoldást. A CSOK esetében egy olyan megoldást kellene találni, ami nemcsak azoknak nyújt lehetőséget arra, hogy otthont teremtsenek maguknak, akik megfelelő családi háttérrel rendelkeznek, vagy jobb anyagi helyzetben vannak, hanem azok számára is, akik közalkalmazottként, akár a szociális szféra dolgozójaként, akár pedagógusként szeretnének egy tisztességes otthonhoz, egy tisztességes fedélhez jutni és ott tisztességesen szeretnék felnevelni a gyermekeiket. Tehát amit elkövetett az előző nyolc év kormánya, amit önök nagyon sokszor hangoztatnak, a devizahitelesekkel szemben, azt, úgy látszik, egy családpolitikába, illetve a családtámogatási rendszerbe burkoltan ez a hét és fél éve regnáló kormány ugyanúgy elköveti. Ne kövessék el, mert ugyanúgy csapdahelyzetbe sodorják a gyermekeket vállaló és ingatlanszerzésbe kezdő fiatalokat, illetve fiatal házaspárokat, családokat.

Tehát összegezve az egészet, azt gondolom, végre itt az ideje, hogy ne csak látszatintézkedésekkel,

hanem tényleges felelősségvállalással végre a kormány és a bankok vállalják a felelősséget és oldják meg a helyzetet. Nagyon jól tudom, amit az LMP-s képviselőtársunknak kioktatólag Bánki Erik mondott. Vállalhatatlan lenne az, hogy az éves költségvetéshez mérten 9 százalékos devizatartozást a kormány magára vállalja, viszont bizonyos részének a magára vállalásával, illetve intézkedésével ki tudja kényszeríteni, hogy végre a bankok is vállalják a felelősséget, és ők is törlesszenek bele ebbe, amit az extraprofitjuk érdekében annak idején a devizakárosultakra lócsöltek, akik még ma sem tudtak kikeveredni ebből a helyzetből.

Tehát itt az ideje, hogy bizonyítsanak, itt az ideje, hogy tisztességesek legyenek, kényszerítsék ki a bankokból, illetve egy részét vállalják fel ezeknek a költségeknek, ezeknek a hiteleknek!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Bányai Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr! Tíz perc az időkerete.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A patkóban bár most kevesen vagyunk, biztosan mindenki találkozott, találkozik és a napokban is találkozhat devizahitel-károsultakkal. Ez valószínűleg még sokáig így lesz, hisz a megoldások egy része, mert elhangzott egy-két javaslat is, kivitelezhetetlen. Emiatt óvatos lennék kedves Demeter Márta helyében is, ha ilyen ígérettel áll majd az LMP a választók elé, hogy felvállalja a kormányzat az 1800 milliárd forintnyi hiteltartozások kifizetését.

Jelzem, Hadházy Ákos nem olyan régen, szeptember végén ígérte meg, hogy 6000 milliárd forintra emelik a kutatásokra szánt forrásokat. Ez körülbelül ötször annyi, mint amennyit elköltöttünk eddig. Ez már évi 6000 milliárd, 5000 milliárd a különbség a jelenlegi forrásokhoz képest, tehát 5000 milliárd forint pluszforrást igényel, plusz az 1800 milliárd bármekkora éves bontásban is. Azért ne álljunk a Medgyessy-Gyurcsány-páros mellé! Önök ne álljanak mellé, ha esetleg kormányra kerülnek, mert ők már sikeresen bedöntötték az ország költségvetését és az ország gazdaságát. Ez óvatosságra inti önöket is a tekintetben, hogy ilyen ígérekkel nem szabadna a választók elé állni.

Viszont tény és való - ahogy azt elmondták önök, ellenzéki képviselők, illetve mi, kormánypárti képviselők is -, hogy tényleg felért egy világháborús katasztrófával a családjaink pénzügyi helyzetére nézve a devizakölcsönök ügye.

(19.20)

Hiszen 2003 április tájékától tilos volt támogatott forinthitelből lakásépítést támogatni, illetőleg a

lakásvásárlás. Én magam még az utolsó pillanatban szerencsés voltam és fel tudtam venni, a banki tanácsadóm szerencsés emberré tett azzal, hogy lebeszélte a devizaalapú hitelről, hogy ostobaság lenne a részemről egy másik állam, illetve az Unió pénzéből hitelt felvenni, az ő pénzét használni, mikor van magyar forint és van még támogatott hitel. Igaz, hogy senki nem beszélt ma a forintban eladósodottokról, mert egyébként számukra is, ami 30 ezer forintos hitel, az most 69 ezer forint havonta plusz még a mindenfajta járulékos költségek, tehát ott is megduplázódott a törlesztőrészlet, csak valószínűleg kicsit csöndesebbek, mert nem érint annyi embert. Ne felejtjük el, hogy 250 ezer magyar ember, család vett fel, mondjuk, olyan devizaalapú hitelt, ami lakásépítésre, -vásárlásra szólt.

A többiek viszont, döbbenetes, és éppen ezért tragikus az ügy, autóra, felesleges eszközökre, plazmatévére, van, aki tengeri útra meg ilyenekre vették fel ezeket az irgalmatlan drága hiteleket. Én őket nagyon sajnálom. Ugyanúgy jártak, mint az amerikai kontinensen az Amerikai Egyesült Államok polgárai, akik szintén hasonló célokra vettek fel ingatlanalapú, jelzálogalapú hiteleket. A csőd őket is elvitte.

Itt a kérdés, nem visszamutogatva, de tény: a magyar államnak 2010. június 6-án, 7-én - a dátumokat elmondták az előttem felszólaló ellenzéki képviselők, amikor is emlegették, hogy Kósa Lajos és Szijjártó Péter mit mondott a közvélemény előtt -, ne felejtsek el, hogy abban az időben egy kanyi vasa nem volt az új magyar kormányak, hogy fizessen bármit.

Ne felejtsek el, hogy 2010-2015 között a magyar kormányak, az első és a második Orbán-kormányak évi 3000 milliárd forintot meghaladó adósságtörlesztés volt az osztályrésze. Azért az óriási pénz, amit ki kellett köhögni, ki kellett fizetni. Ezt ne felejtsek el, mert úgy beszélünk a devizacsapdába került honfitársaink ügyéről, hogy közben a kormány és a magyar állam költségvetése, a magyar állam egésze fantasztikus méreteket öltő tartalékokkal rendelkezett, amikor minden aranyból volt, kolbász volt a kerítés alapanyaga, és elfelejtik azt, hogy a csődből kormányoztuk ki közösen az országot.

Éppen ezért azt a méltányosságot kérem mindenkitől, hogy azért ez nem egy olyan egyszerű történet volt, hogy a 6000 milliárdot meghaladó, a tőkerészét tekintve 6000 milliárdot meghaladó devizahitel-rendezést csak úgymond rálőcsölni a mostani kormányzatra, hogy oldja meg ezt a súlyos problémát. Ennek a megoldására a források eddig nem voltunk előttünk, és itt van szerencséje az LMP-s ígérethalmaznak, hogy most már abban lehet gondolkodni, hogy tegyünk fel, ha az ország növekedési pályája nem szakad meg a következő esztendőben valami katasztrófális választási eredmény miatt, és meg lehet tenni azt, hogy esetleg gondolkodhat a következő kormány valamiféle segítségről, én magam is szívesen lennék a támogatója egy ilyen lehetőségnek. De ne felejtjük el azért, hogy a törlesztési morált, illetve az adómorált is rendkívüli módon

sérteni fogja egy ilyen döntés, de próbáljuk meg. Ha volna rá pénz, én magam is megszavaznám ezt, tisztelt képviselőtársaim.

A másik, ami fontos, hogy ne felejtjük el, hogy a 2008-as dátum kapcsán, talán október 8-án történt, amikor az OTP bezuhant, az OTP részvényei gyakorlatilag 22 százalékra, ha jól emlékszem, ennyire zuhantak be. Három nappal később a svájci frankos hitelünket, amit felvettünk annak idején fejlesztésre - 145 forint értékben vettük fel -, már csak 185-ért tudtuk törleszteni, beváltani, forintosítani, mert szerencsére nekünk devizaalapú volt, a bank devizát adott a mi önkormányzatunk számára. Óriásit lehetett vele egyébként kaszálni, ha úgy vesszük, de ennek ára volt a végén, tehát ez első pillanatra látszólagosan jó volt.

De lehet, hogy akkor éppen az a döntés, ami az ország költségvetését bedöntötte gyakorlatilag, és jött a 25 milliárd dolláros uniós, világbanki és IMF-es segítség, ne felejtjük el, ez a mai napig pusztítja mindannyiunk életét és lehetőségeit. De hogy ne vegyem el a szót az államtitkár uraktól, hogy szólhassanak, Cseresnyés államtitkár úr szeretne még a vitában szólni, és kérték, hogy adjak neki időt, amikor a bíróság vagy a Kúria úgy döntött, hogy az adós a felelős, és gyakorlatilag az ő problémája az árfolyamvesztés és az árfolyamkockázat, ennél a döntésnél sok minden elúszott. Én amikor ezt meghallottam, ezt katasztrófaként éltem meg, a mai napig is, mert a Kúria, amit talán Staudt Gábor képviselő úr mondott, hogy mi befolyásoljuk a bíróságot. Bár tudtuk volna befolyásolni! Nem ezt a döntést akartuk mi sem, tisztelt képviselőtársaim.

Zárszóként: sokan azt mondják, hogy ez nem jó, tisztelt Vágó Sebestyén képviselő úr, amikor segítséget nyújtunk ahhoz, hogy magyar családok, leendő családok vállaljanak gyermekeket, hogy a mi közös jövőnket megalapozzák. Erre azt mondani, hogy nem jó - korábban nem volt ilyen! (Vágó Sebestyén közbeszól.) Először is, nem volt ilyen. Kettő: azt ne várjuk el most már, pláne a devizakölcsönök után, hogy nullaszázalékos önrésszel, gyakorlatilag pénz nélkül kezdjünk hozzá bármihez. Vannak barátaim, kismemberek, nagyemberek, a mai napig fizetik a mi autónkat, a Suzuki Swiftjüket, tíz év után is, mert nem bírták még kifizetni most sem. Kétszer-háromszor fizették ki a kocsik árát, mert ilyen kölcsönt vettek fel a bankjuktól. Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Lukács László György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént hallgattuk, hogy mekkora katasztrófa volt, nyilván ez a 2006 utáni időszakra kifejezetten vonatkozott, amikor végbementek azok a gazdasági folyamatok, amelyek aztán térdre kényszerítettek elég sok gazdaságot, amik a hitelezési válsággal voltak kapcsolatosak, és aztán

végül az egész hitelválságot és magát a devizahiteles problémát is hozták. De szeretném kérdezni, képviselőtársaim, akik itt voltak - nem is tudom, hogy kik voltak akkor önök közül itt képviselők -, hányszor szólaltak fel terjedelmes kirohanással vagy bármifajta indulatos kirohanással Gyurcsány Ferenc vagy Medgyessy Péter, vagy ki tudja, melyik miniszterelnökkel, illetve miniszterrel szemben. Hányszor voltak itt, és hányszor mondták el úgy, ahogy most, mondjuk, az LMP-sek vagy a jobbikosok számonkérték önöktől? Lehet, hogy sokszor önök azt mondják, hogy igazságtalanul, illetve nem megfelelően, de hányszor kérték önök számon? Felállt-e Varga Mihály, mondott-e ilyet?

És amikor itt kikerestem, hogy Varga Mihály miket mondott, olyan óvatosan fogalmazott, hogy embert én még nem hallottam olyan óvatosan fogalmazni, akkor, amikor önök katasztrófáról beszéltek ebben az időszakban. *(Bányai Gábor közbeszól.)* Ha itt valóban katasztrófa volt, akkor fel kellett volna szólalni, és akkor kellett volna ütni-verní azt a lehetőséget, hogy ne menjen tovább és valamilyen megoldása legyen ennek a hitelezési válságnak.

A másik pedig, hogy amikor azt mondták, hogy nem felejtik el, hogy egy kanyi vasa sem volt az országnak akkor, amikor Kósa Lajos azt a kijelentését tette. Akkor miért nem fogalmaz Kósa Lajos annak a tudatában, aki az egyik első számú vezetője a pártnak, miért nem fogalmaz normálisan és tisztességesen azokban a pillanatokban? Ki ő, hogy akkor játszszonek ezeknek az embereknek a megélhetésével, amikor pontosan tudta - hiszen mondták, hogy önök tudták -, hogy egy kanyi vas nem volt, hogy az ország gyakorlatilag a pénzügyi csőd szélén állt? Akkor Kósa Lajos miért tesz ilyen kijelentéseket? Miért csinál olyat, amit utána évekbe telik helyrehozni, vagy hónapokba telik kiigazítani, és ezt az NGM-nél talán még jobban is tudják, hogy mennyi munkába telik az, ami a kiigazításhoz kell?

Képviselőtársaim! Hol van az önök akkori politikai felelőssége és a 2010-es politikai felelőssége? Mert azt, hogy utána mit tettek a devizahitelezési válság *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* megoldásában, azt látjuk, az emberek nagyon nagy részének az nem volt segítség. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kért szót. 2 perc 46 másodperc az időkeret, államtitkár úr. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném megismételni azokat a gondolatokat és azokat az érveket, amelyek ma este elhangzottak a kormánypárti oldalról, hogy mely intézkedések segítették a devizahiteleseket.

Azt azért látni kell, és szeretném megismételni, hogy az intézkedések hatására, az elszámolás és a

forintosítás után átlagosan 25 százalékkal csökkentek a törlesztőrészek, ez jelentős segítség volt. Lehet ezt tagadni és lehet számonkérni a kormánytól sok-sok intézkedést, lépést, de legfőképpen akkor visszas ez a számonkérés, amikor egy olyan képviselő asszony szájából hangzik el, aki nem olyan rég még annak a frakciónak a tagjai sorában ült, abban a frakcióban ült, ahol egyébként a devizahiteles válságot előidézték, ahol azokat a lépéseket megtehették volna 2006-2010 között, ahova eljutottak ezek az emberek, amit meg lehetett volna annak idején akadályozni, hogy ne jussanak ezek az emberek *(Demeter Márta: A devizahitelesekről beszéljen, államtitkár úr!)* abba a nehéz helyzetbe, ami nekik osztályrészük volt az elmúlt hónapokban vagy az elmúlt egynéhány évben.

Azt is meg lehet kritikaként fogalmazni, hogy nem tett meg minden lépést a mostani kormányzat annak érdekében, hogy minden problémát maradéktalanul megoldjon. Viszont csatlakoznék Bánki Erik képviselőtársamhoz, aki elmondta, hogy természetesen a kormánynak azt is figyelembe kell venni, hogy a lehetőségek között melyik megoldást tudja megtenni annak érdekében, hogy ezt a problémát vagy az adott problémát megoldja.

(19.30)

Meg kell nézni, hogy a költségvetés milyen lehetőségeket nyújt a probléma megoldására, és ezeket a lehetőségeket, az adottságokat kellett kihasználni a kormánynak, amikor lépésről lépésre, a lehetőségek figyelembevételével adta meg azokat a megoldási lehetőségeket, amelyeket a devizahitelesek aztán nagyrészt ki tudtak használni, hisz elhangzott ma az is, hogy körülbelül egymillió devizahitel megoldásában segítettek a kormányzati intézkedések.

S az sem vitatható, hogy a végtörlesztés, az árfolyamgát, az elszámolás, a forintosítás a hitelszerződések mögött álló emberek millióit, családok százait mentette meg, segítette meg a nehéz helyzetben. És azt is el kell mondani tényként, hogy közép-európai országok, amelyek hasonló problémákkal küzdöttek az elmúlt években nagyon küzdenek még ma is, a mai napig érdeklődnek az elszámoltatás, a forintosítás és minden egyéb rendező lépés iránt. A múlt héten is például Lengyelország és Észtország részéről volt ilyen irányú kérdés, kíváncsi kérdés és tárgyalás a Nemzetgazdasági Minisztériumban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát mások elismerik azokat a lépéseket, amelyeket a kormányzat, ez a kormányzat tett annak érdekében, hogy a devizahitelesek problémáit a lehetőségekhez képest minél könnyebben, minél jobban meg tudja oldani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kétóperces felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagy örömmel hallgattam, hogy például Bányai Gábor képviselőtársam megúsza a devizahitelt, mert más jellegű hitelt vett fel annak idején, de azért úgy gondolom, hogy ennél relevánsabb és fontosabb, hogy nagyon sokan viszont belekerültek ebbe a csapdahelyzetbe.

Én is nap mint nap, járva a választókerületet, találkozom emberekkel, és hallgatom azokat a történeteket, amik tényleg, valóban egy-egy életet tettek tönkre, miszerint felvett valaki, mondjuk, egy hatmillió forintos hitelt, visszafizetett nyolcmillió forintot, és még mindig milliókkal tartozik. De olyannal is nap mint nap találkozom, hogy valakinek már elérverezték a házát, és emiatt kénytelen volt máshova költözni vagy éppen albérletben meghúzni magát. Arról nem is beszélve, hogy milyen sokan hagyták itt hazánkat a devizahitel-probléma miatt, hogy külföldön pénzt keresve próbálják azt visszafizetni.

Én is erről szívesebben hallanék, hogy ezeket a problémákat hogyan kívánja orvosolni a kormány, mert az egy dolog, hogy önök is belátják, hogy ez probléma volt, de ami felháborító, hogy amikor tehettek volna annak érdekében, hogy ezeken az embereken segítsenek, akkor nem a felvételtől árfolyamon forintosították a hiteleket, hanem ezen a 260 forintos körüli árfolyamon, ami lehet, hogy egyeseknek segítség volt, de sok tízezer családnak nem volt az. Úgy gondolom, hogy ezzel kellene foglalkozni, nem pedig magyarázni a bizonyítványt, hogy miért nem tehettek, tesznek többet, mégpedig azért sem, mert ez egy kicsit ellentmondásban van a sikerpropagandával, amit önöktől nap mint nap hallhatunk. Önök tudják nagyon jól, a közmédián keresztül hallgatva a kormányzóvívőket és mindenféle államtitkárt, hogy az önök szavai szerint a Kánaán már szinte eljött Magyarországra, ehhez képest itt azért láthatjuk, hogy milyen kézzelfogható problémák vannak. Úgyhogy úgy gondolom, hogy egy kicsit ellentmondásos ez a két dolog, és jó lenne kezelni ezt a helyzetet.

S azt is sajnálom, hogy ha most ennyire okosak, akkor 2006-ban miért nem hallatták a szavukat, hiszen, Bányai Gábor, ön itt volt már 2006-ban, egyetlenegyszer nem szólalt fel ezen ügy érdekében. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Én nagyon örülök, hogy 11 év elteltével belátja a hibáját, de úgy gondolom, hogy akkor kellett volna felszólalni a választókerületünkben élők érdekében. Kérjen szót, és mondja el véleményét! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra 3 perc 21 másodperc erejéig Szilágyi György képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a végére összegzésképpen akkor azt megállapíthatjuk,

mondjuk azt, legyünk jóindulatúak, hogy a kormány figyelembe vett - ahogy elhangzott itt államtitkár úrtól is az előbb - különböző szempontokat, figyelembe vette, mondjuk, a költségvetési lehetőséget, az ország helyzetét és minden egyebet, és ennek függvényében megpróbált tenni a devizakárosultak érdekében, hogy könnyítsen a helyzetükön.

De azt is meg kell állapítanunk, hogy ez kevés, és nem azért kevés, mert mi, ellenzékiek ezt mondjuk; egyetlenegy tény miatt kevés, ez a tény pedig az, hogy még mindig több tízezer vagy több százezer család lehet veszélyben, több tízezer családot veszélyeztethet a kilakoltatás lehetősége, és amíg ez a lehetőség fennáll, addig akármennyi intézkedést hoznak, akármennyi törvényt hozunk vagy akármilyen törvényeket hozunk, amíg ilyen veszély fennáll, azt kell mondanunk, hogy ez kevés.

Éppen ezért mondom én azt, hogy akkor az egy előremutató állapot lenne, ha abban meg tudnánk egyezni, hogy addig, amíg nem tudjuk megoldani ezt a problémát, és nem tudjuk megoldani minden egyes családnál a valós problémát; és hozzáteszem, ezek az emberek nem azt kérik, hogy alamizsnát adjanak nekik, és mondjuk, engedjék el a hitelüket, hanem azt kérik, hogy normális, igazságos döntés alapján tudják kifizetni a rájuk rótt terheket. Hogy mi az igazságos döntés, ezt kellene nekünk közösen meghatározni, és erre kellene dolgoznunk egy olyan programot, erre kellene hoznunk olyan törvényeket és olyan rendelkezéseket, amelyek valóban segítséget jelentenek az embereknek.

De addig, amíg nem tudjuk megtalálni a megfelelő helyzetet - mert vegyük úgy, hogy akkor ezek a rendelkezések, amiket önök hoztak, próbálkozások voltak, és legyünk jóindulatúak, önök hittek is abban, hogy ez majd megoldja mindenkinek a problémáját, de nem sikerült, hiszen a tények azt mutatják, hogy nem sikerült -, addig viszont szerintem a politikának kutya kötelessége megvédeni ezeket az embereket. Kutya kötelessége megvédeni ezeket az embereket azoktól a eljárásoktól, amiknek a vége akár kilakoltatás is lehet; kutya kötelessége megvédeni ezeket az embereket azoktól a maffiaszerűen működő - és nyugodtan mondjuk ki, maffiaszerűen működő - emberektől, akik nem riadnak vissza semmitől, hogy olcsón megszerezzék az ő ingatlanjaikat, hogy olcsón megszerezzék az ő ingóságait.

Tehát én arra kérem önöket, hogy arra találjunk megoldást, hogy amíg nem lesz egy olyan végleges megoldás, amely minden magyar családnak, amely ebben a katasztrofális helyzetben van, ebben az egzisztenciális katasztrofális helyzetben van, megoldást jelentene, addig védjük meg ezeket az embereket attól, hogy maffiózók kezébe kerüljenek, ezek a maffiózók elvegyék az ő vagyontukat, elvegyék az ő ingóságait, és koldusbotra juttassák ezeket a családokat. Ez kötelességünk. Védjük meg őket, és utána találjuk meg a megoldást arra, hogy hogyan tudjuk az egész problémát kezelni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel további jelentkező nincs - hiszen van olyan frakció, amelynek lenne időkerete -, ezért a politikai vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak néhány szóban a legutóbbi fordulóban elhangzottakhoz szeretném hozzáfűzni a gondolataimat. Először is köszönöm, hogy úgy látszik, a végére kicsit lehiggadtunk, és sikerült visszatérni a közös útkeresés talárára, és ha nem is értettünk egyet mindenben, de úgy tűnik, a szándék és a cél talán közös volt az elhangzottak alapján.

Összefoglalóan azt tudom elmondani az eddigi felszólalások alapján, hogy a kormányzatot mindvégig az a cél vezette, hogy egyrészt a jog keretei között maradjon - erre próbáltam rámutatni a különböző kúriai, alkotmánybírói, luxembourgi bírósági döntésekre utalva -, másrészt pedig, ha olyan eszközre gondolunk, mint például az eszközközvetítő létrehozása, ahol a költségvetési keretek között próbáltunk a legreménytelenebb helyzetben lévőknek segítséget nyújtani, akkor az is látszik, hogy ott viszont figyelembe kell venni, ahogy Bánki Erik képviselőtársam is mondta, a költségvetés lehetőségeit, kerekeit.

S szerintem nem kell szegyenkezniünk, hiszen ahonnan elindultunk 2010-ben - több képviselőtársam is elmondta -, amikor egy túlzottdeficit-eljárás, egy növekvő államadósság, egy kényszerpálya, kedvezőtlen nemzetközi hitelkörnyezet mentén sikerült kilábalnunk, tehát többfrontos küzdelmet vívva eljutni a mai körülményeink közé, azért azt elmondhatjuk, hogy a felsorolt intézkedések közül egyik sem rontott az adósok helyzetén, százezreket tudunk kihozni abból a helyzetből, amiben korábban voltak.

Itt is elhangzott, hogy például ne veszítsék el érték alatt az ingatlanukat, akik ilyen helyzetben vannak. Képviselőtársaim is tudják, a legutóbb is olyan döntés született, hogy a becsült érték alá nem lehet menni gyakorlatilag ezeknél a végrehajtásoknál. Ez mind-mind azt a célt szolgálja, hogy egyrészt az adósok érdekei ne sérüljenek, tehát hogy ne ár alatt kótyavetyéljék el az ingatlan, de ugyanakkor a hitelezők érdekeit se sújtsa.

(19.40)

Tehát a hitelezők érdekeit olyan értelemben figyelembe kell venni, hogy a bankoknál is azért a betétesek pénze van - de ezt akár a brókerbotrányoknál is megtapasztalhattuk -, és megint csak a költségvetés és az adófizetők és az állampolgárok közönsége viseli azokat a terheket, amelyek ilyenkor ránk hárulnak.

Tehát összességében azt tudom megerősíteni, hogy ha van mód és lehetőség és olyan megoldás,

ami jogszerű és a költségvetési keretek között van, a kormányzat eddig is mindent megtett és ezután is mindent meg fog tenni azoknak az állampolgároknak az érdekében. És itt nemcsak a devizahitelesekre gondolok, hanem minden állampolgárra, akit akár természeti csapások érnek, akár szociális problémákkal küzdenek, tehát a költségvetésnek azért vannak más feladatai is, amelyekkel meg kell birkózni, akik legalább olyan elesettek és legalább olyan sanyarú sorsuk van, mint akikről ma vitatkoztunk. És megérte ezt a vitát egyébként lefolytatni, mert el tudtuk jutni odáig, hogy mi mindent tettünk meg és mi mindent nem.

Én még azt kérném a jelenlévőktől, hogy itt a bevezetőben felsoroltam, hogy mi mindent nem szavaztak meg, nem akarom felsorolni újból, hogy kik név szerint, ahogy ez akkor elhangzott, de ha pozitív kezdeményezései vannak a kormányzatnak, akkor kérem a tisztelt ellenzéki képviselőket is, hogy legyenek jelen a teremben, és a jövőben nyomjanak igen gombot, úgy, ahogy egy részük ezt korábban is megtette. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett „Miért nem foglalkozik a Kormány a román vendégmunkások helyzetével?” címmel Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mai felszólalásommal szeretném ráirányítani a figyelmet egy olyan problémára, amit választókerületem számos településén kezelni kellene, de nemcsak Bács-Kiskun megye egyes településein, hanem az ország más pontjain is problémát okoz. Ez pedig nem más, mint az egyre nagyobb számban hazánkba Romániából érkező vendégmunkások által kiváltott új jelenségek.

A helyzet eredője az országos szinten is komoly problémát jelentő elvándorlás, amelyről többek között a kormány is tehet, és az ennek következtében egyes ágazatokban fellépő munkaerőhiány. A választókerületemben ugyanis nagyon intenzív a mezőgazdasági termelés, a nehéz fizikai terhelést jelentő napszámosmunkákra és az idénymunkákra viszont az említett elvándorlás, illetve az alacsony fizetések miatt már a helyiek közül szinte lehetetlen munkaerőt toborozni.

Ebből a szempontból tehát afelől nincs kétség, hogy a vendégmunkások a helyi gazdaság számára nélkülözhetetlen erőforrást jelentenek. Sokszor itt el is akad a gondolatmenet, hiszen gyakran tabuként kezelik, hogy magyarországi jelenlétük és alkalmazásuk olyan helyzetet teremt, amivel egy felelős kormánynak igenis foglalkoznia kellene. Ezeket pedig fontos lenne kimondani és megoldani, sőt, aminek

lehet, elejét kell vennünk a helyiek és a vendégmunkások érdekében is, mert úgy gondolom - és ez motíválta a felszólalásomat is -, hogy ez mindenkinek az érdeke lenne, az említett munkásoké, a munkaadójuké és a helyi embereké is.

Tisztelt Országgyűlés! Milyen problémákra is gondolok, amiket kezelni kell? Ahogy említettem, főként Romániából érkező vendégmunkásokról van tehát szó, akiknek értelemszerűen lakniuk is kell valahol. Ebből következik az első konkrét probléma, az elszállásolásuk helyzete. A választókerületemben élők elmondása alapján egyes településeken több ingatlant adnak bérbe nekik, egy-egy házba azonban irreálisan sok, akár több tucat embert is bezsúfolnak, egyértelműen a spórolás miatt. A legtöbben kis helyen, nem megfelelő higiéniai körülmények között élnek. Ez a helyzet azért alakulhatott ki többek között, mert a törvény nem szabályozza, hogy egy személyre hány négyzetméternek kell jutnia minimálisan egy ingatlanon belül. A nekik bérbe adott ingatlanokat lelakják, nincsen megfelelő lehetőség a tisztálkodásra és pihenésre. Ráadásul az elszállásolás kapcsán sajnos feltételezhető az is, hogy a bérlesek nem hivatalos úton történnek.

Nem egy történetet hallok a helyiektől arról, hogy nemcsak az általuk lakott ingatlanokon belül uralkodnak ilyen rettenetes körülmények, hanem az ingatlanok környéke is lelakott, szemetes és rendezetlen képet fest. Az itt kialakuló viszonyok pedig már egyrészt a település egészének látképét, másrészt pedig a szomszédokat is negatívan befolyásolják.

A lakhatási körülményeket lefestve egyből fel is merülnek a közegészségügyi kérdések, hiszen ahogyan már említettem, a túlszűfolt, koszos és szemetes szállásokon a biztonságos higiéniai környezet nem teremthető meg. Csak egy példa: sokakat nyugtalanít, hogy Romániában idén is nagyon sok kanyarós megbetegedést regisztráltak. A járvány áthurcolása és Magyarországon való terjedése állandó téma a helyiek körében. Többek állítása szerint a választókerületem egyik településén már volt is példa erre a betegségre. Ezzel szembeesülve egyértelmű, hogy a helyiek számára nem csak zavaró, de veszélyes is egyes vendégmunkások jelenléte.

A közegészségügyi kérdéseken túlmenően említést kell tennem a közbiztonsági problémákról is. Nem szeretnék általánosítani, de álszentség lenne kikerülni, hogy az említett társadalmi réteg egyes elemei ilyen jellegű problémákat is okozhatnak. Azokon a környékeken, ahol elszállásolják őket, romlik a helyiek biztonságérzete. Sokak szerint a rendőrség nem fordít kellő figyelmet a vendégmunkásokra.

Az alkoholfogyasztásból adódó agresszív viselkedésükről többen számoltak be nekem. Van olyan település, ahol erre a problémára próbált az önkormányzat rendelettel felelni, amiben a közterületen való alkoholfogyasztást szabályozzák, de sajnos jellemzőbb, hogy még rendeletek szintjén sem sikerül a településeknek alkalmazkodni a kialakult viszonyokhoz. Olyan panaszok is eljutottak hozzám, miszerint

amikor egy helyi lakos a rendőrséghez fordult volna egy vendégmunkással szembeni feljelentést téve, addigra az illető, aki a bűncselekményt elkövette, már nem tartózkodott az ország területén, visszatért Romániába, vagy hazánk egy másik településére ment el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva az eddigieket: fontos még egyszer hangsúlyozni, hogy a gazdaság számára - sajnos vagy nem sajnos - nélkülözhetetlen a vendégmunkások alkalmazása. Ugyanakkor láthatjuk, hogy megjelenésük után számos olyan kérdést kell megválaszolni, ami jelenleg még nem történt meg. Felszólalásomat az inspirálta, hogy felhívjam erre a helyzetre a figyelmet, hogy az illetékes hatóságok, a helyi önkormányzatok vagy akár az Országgyűlés foglalkozzon ezzel a helyzettel. Bízom benne, hogy a kormány nem a homokba fogja dugni a fejét, hanem érdemi lépésekkel fogja kezelni a helyzetet, amely nem ellehetetleníti ennek a munkakerőnek az alkalmazását, hanem olyan helyzetet teremt, ami számukra, a munkaadóik számára, de legfőképp a helyi lakosok számára is nyugodt és rendezett helyzetet teremt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében az elhangzottakra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

(19.50)

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy, ahogy a gondolatának utolsó részében megfogalmazta, valószínű, hogy először az érintett önkormányzatok egyikéhez vagy az önkormányzatokhoz kellett volna fordulni, vagy éppen a kormányhivatal megfelelő szervéhez annak érdekében, hogy ezek az áldatlan állapotok ne fordulhassanak elő, hisz ők tudnak intézkedni ott helyben, ha ilyen tapasztalatok vannak.

Természetesen, miután a parlamentben hangzott ez el, én fogom jelezni a kollégáimnak azt, hogy esetleg ellenőrzéssel próbáljanak majd a következő időszakban, akkor, amikor az idénymunkások jönnek - mert gondolom, erről van szó, az akkori időszakban jellemző ez a probléma -, nagyobb figyelmet szentelni ennek a helyzetnek a kezelésére, hogy ez az áldatlan állapot, amit ön lefestett, ne legyen megismételhető.

Azonban szeretném azt mondani, hogy egy felelős foglalkoztató - és erre is van jó példa, hogy ne csak a szomorú példák hangozzanak el - természetesen azokra az idénymunkásokra, azokra a szezonális munkásokra odafigyel, akiket alkalmaz abban az időben, amikor az ő munkájukra szükség van, betakarításkor, szüretkor, a gyümölcs leszedésekor. Egy ilyen példa például az is, hogy azon túl, hogy valaki lakást bérel vagy házakat bérel az idénymunkások-

nak arra az időszakra, amikor adott területen, adott településen, adott vállalkozónál dolgoznak ezek az idénymunkások, már például azon gondolkozik, hogy hogyan tud olyan mobil konténerszállásokat létesíteni, amelyek megfelelő kényelmet, megfelelő tisztaságot, tisztálkodási lehetőséget biztosítanak azoknak az idénymunkásoknak, akik több hétig dolgoznak öneki.

Azt hiszem, számtalan jó példa van és megidézhető példa van annak elmondására és bizonyítására, hogy nemcsak azok a rossz tapasztalatok és rossz gyakorlatok vannak, amelyeket ön felhozott a napirend utáni felszólalásában, hanem vannak olyan foglalkoztatók, miután számítanak majd a következő idényben is azokra az idénymunkásokra, akik megfelelő minőségű munkát tudtak a munkabérért cserébe biztosítani, öneki megfelelő körülményeket is biztosítanak, az elszállásolásuk és abban a néhány hétben a megfelelő életkörülmények biztosításával, amíg öneki, a munkaadónak, a vállalkozónak, a mezőgazdasági vállalkozónak dolgoznak. Tehát mindamellelt,

hogy biztosan vannak szomorú tapasztalatok, én azt mondom, vannak pozitív tapasztalatok is arra, hogy egy-egy vállalkozó, egy-egy munkaadó az idénymunkásainak milyen körülményeket biztosít arra az időszakra, amíg nála dolgoznak.

Természetesen úgy, ahogy a válaszom, a reagálásom elején mondtam, én ezt a problémát jelzem, és próbálunk a következő időszakban odafigyelni jobban, hogy ne ismétlődhessenek meg azok a negatív tapasztalatok vagy rossz tapasztalatok, amelyeket ön itt a felszólalásában előhozott. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. november 13-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Valamennyiüknek szerencsés hazatérést kívánva, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 19 óra 51 perckor ért véget.)

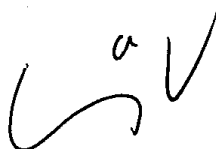
Földi László s.k.
jegyző

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)